

ကျမ်းစာအမှတ်စဉ်-၁၄

ဆဋ္ဌသိဂါယနာ ပဌမသန္နိပါတ

ဝိနယဝိဇ္ဇက

သီတီယနာအမေးအဖြေ

ဒုတိယအုပ်

(မဟာဝါပါဠိတော် နှင့် ဣန္ဒဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေများ ပါဝင်သည်)

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့

သာသနာ့နှစ် ၂၄၉၈

ကောဇာနှစ် ၁၃၁၆

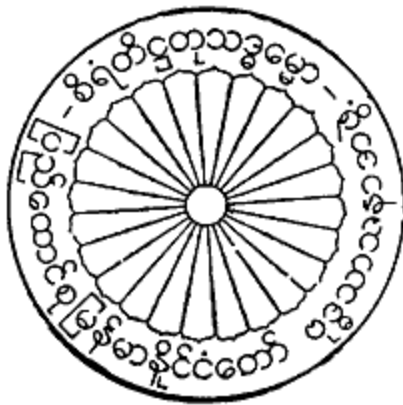
ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ပဌမသန္ဓိပါတ

ဝိနယဝိဇ္ဇာ

သံဂါယနာအမေးအဖြေ

ဒုတိယအုပ်

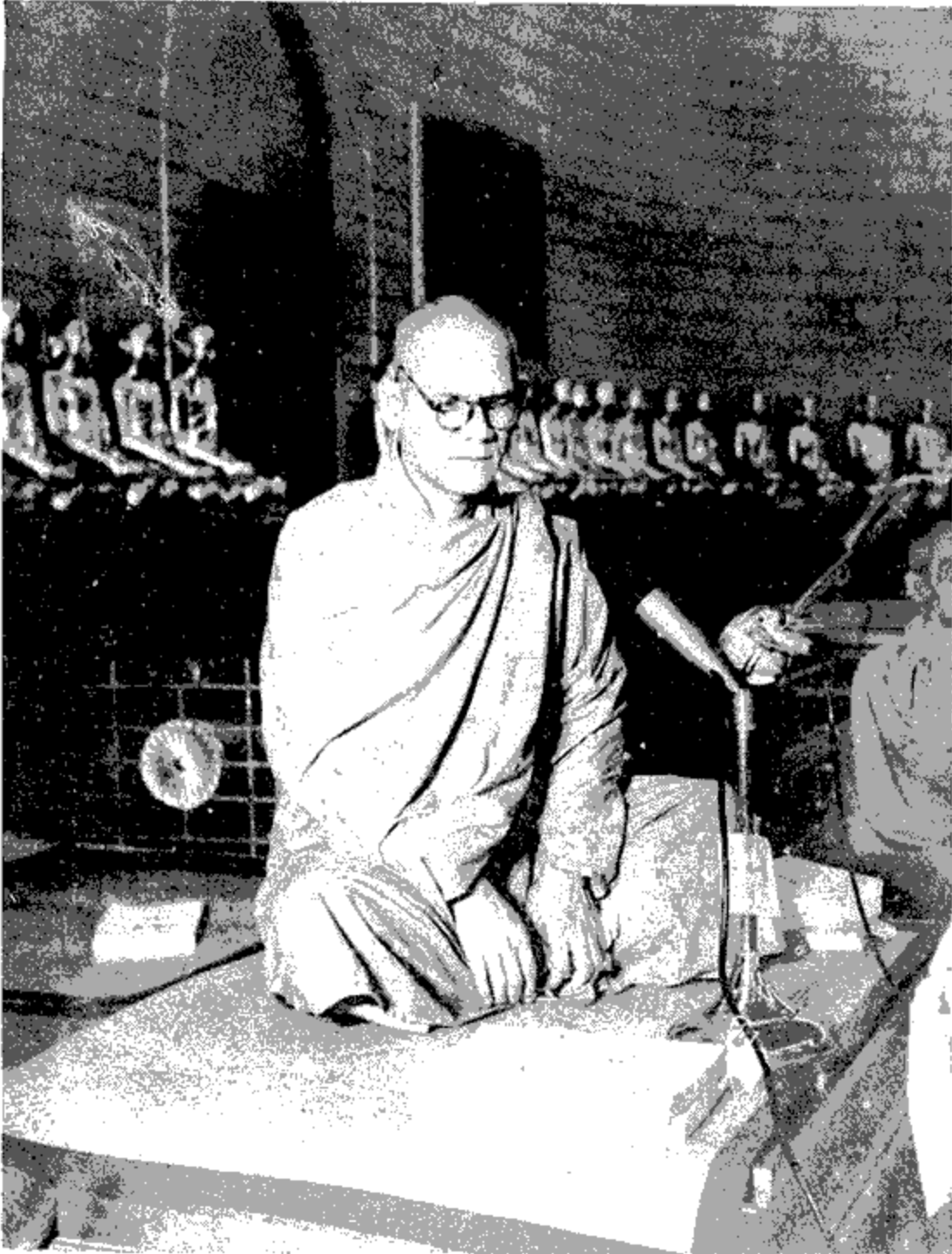
(မဟာဝါပါဠိတော် နှင့် ဣန္ဒဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေများ ပါဝင်သည်)

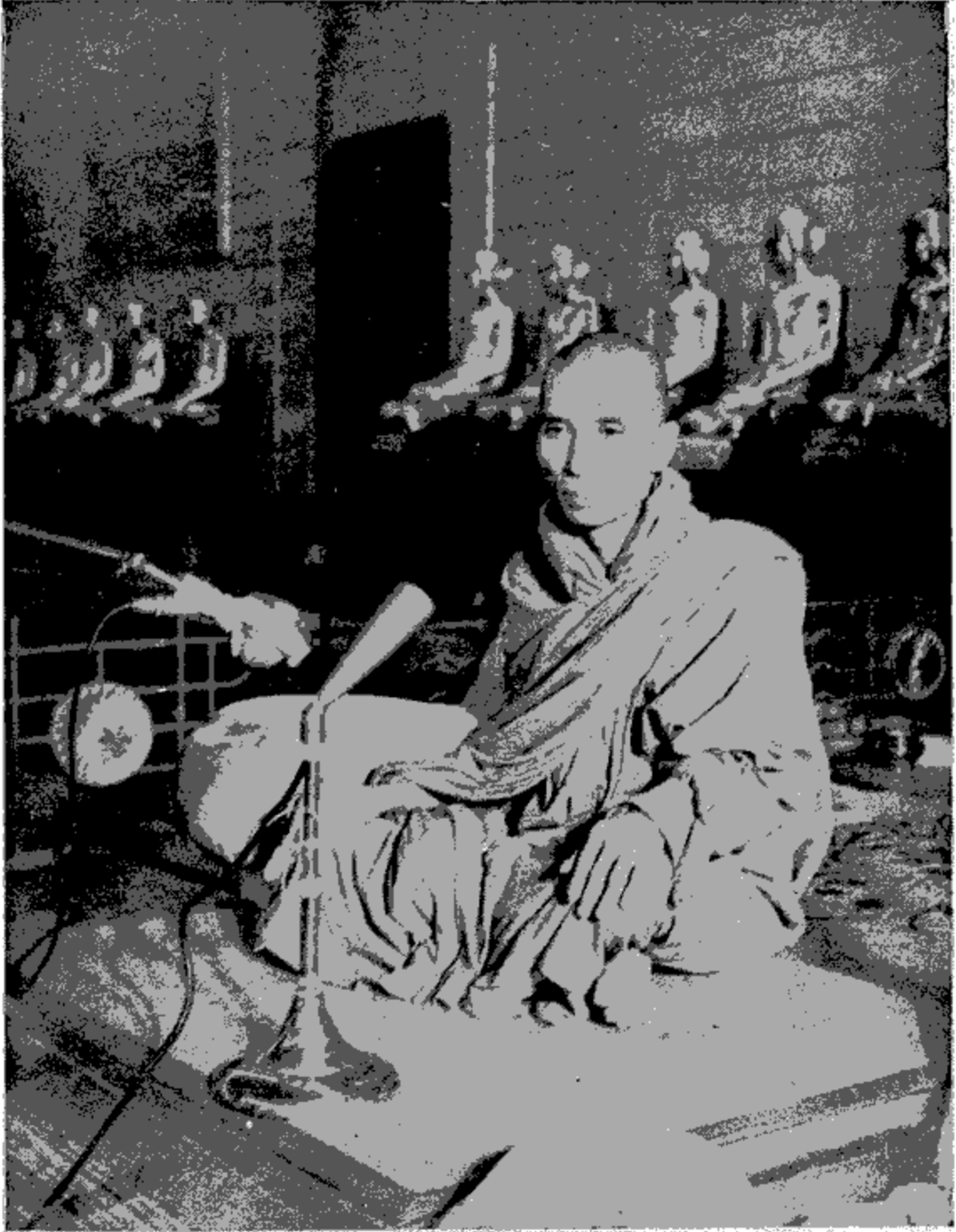
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့

ဆဋ္ဌသံဂီတိ သံဃနာယက အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု
ကျေးဇူးတော်နှင့် ညောင်ရမ်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ပုံတော်

ဆဋ္ဌသံဂီတိပုစ္ဆက
ဘဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘန္တသောဘန (မဟာစည်)
ဆရာတော်၏ပုံ

ဆဋ္ဌသံဂီတိဝိသုဇက
တိပိဋကဓရဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကဘဒ္ဒဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
ဆရာတော်၏ပုံ

ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အမေးအဖြေ

နိဒါန်း

ဤမည်သော ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အမေးအဖြေ ကျမ်းတစ်ဆူ ထွက်ပြုလာခြင်း၏ အကြောင်းရင်း နိဒါန်းမှာ သီတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာတို့ကို ပေးတော်မူနိုင်သည့် သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်း၊ ဒေသနာ တော်တို့ကို အနှစ်ငါးထောင်မက ကြာမြင့်သည်တိုင်အောင် တည်ရစ်ရန် အလို့ငှါ အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ကျေးဇူးတော်ရှင် ညောင်ရမ်းဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အမှူး ထား၍ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ၊ ယိုးဒယားနိုင်ငံ၊ သီဟိုဠ်နိုင်ငံ၊ ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံနှင့် လောနိုင်ငံပါအဝင် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ငါးနိုင်ငံတို့မှ လဇ္ဇိပေသလ သိက္ခာကာမ ပရိယတ္တိဝိသာရဒ ဖြစ်တော်မူကြသော သံဃနာယက၊ သံဃရာဇာ၊ သံဃကုဋ္ဌ မထေရ်မြတ်ကြီးတို့ ဦးစီးရွှေဆောင်သော သံဂီတိကာရကမထေရ် ၂၅၀၀ ကျော်တို့သည် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရကို သာသနာ့ဒါယကာ အဖြစ် အမှီပြု၍ ၎င်း နိုင်ငံတော်ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့နှင့် ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံသားများကို စတုပစ္စယဒါယကာအဖြစ် အမှီပြု၍ ၎င်း ရန်ကုန်မြို့ သီရိမင်္ဂလာ ကုန်းမြေ ဆဋ္ဌသံဂီတိမဟာပါသာဏ ကျောက်လိုဏ်ဂူတော်ကြီး အတွင်းဝယ် သာသနာနှစ် ၂၄၉၈-ခုနှစ် ကောဇာနှစ် ၁၃၁၆-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့မှစ၍ ခြောက်ကြိမ်မြောက် သံဂါယနာသဘင်ကို စတင်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ဤသို့ ခြောက်ကြိမ်မြောက် သံဂါယနာ တင်တော်မူကြရာဝယ် ရှေးပဌမ သံဂါယနာ တင်တော်မူစဉ် အခါကာလက သံဃမဟာနာယက အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်မြတ်ကြီးက တခုတခုသော သိက္ခာပုဒ်၊ တခုတခုသော တရားဒေသ နာတော်ကို “ဘယ်မြို့ ဒေသ ဘယ်ဌာန၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော အမှုအခင်း အကြောင်းရင်း ဝတ္ထုကြောင့် ပညတ်ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင် ” စသည်ဖြင့် မေးမြန်းတော်မူသောအခါ ဝိနည်းဆိုင်ရာ၌ အရှင်ဥပါလိ မထေရ်မြတ်က ပညတ်ရာဌာန စသည်တို့ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖြေကြား၍ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ၌ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်မြတ်က ဟောရာဌာန စသည်တို့ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖြေကြားတော်မူကြသကဲ့သို့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်း ဒေသနာတို့ကို မေးရန်၊ ဖြေရန် ကိစ္စအတွက်လည်း ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ဝန်ဆောင်သံဃ အဖွဲ့ကြီးက ကြိုတင်၍ စီစဉ်ခဲ့လေသည်။

သံဂါယနာတင်ရာ၌ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းတရားတို့ကို အမေးအဖြေ ပြုလုပ်ရန် တာဝန်ကား လွယ်ကူလှသည် မဟုတ်ချေ။ ပိဋက ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်တို့၌

နံ့စပ် ကျေပြန် မွှေနှောက် ချောက်ချားနိုင်သော တိက္ခဉာဏ်၊ ဇဝနဉာဏ်၊ ဂမ္ဘီရ ဉာဏ် ထက်သန်အားကောင်း၍ သံဃပရိသတ် လူပရိသတ် အလည်တွင် နှုတ်တက် ရှုရှု တိကျပြတ်သားစွာ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသောစိတ်ဖြင့် မေးစွမ်းနိုင်၊ ဖြေစွမ်းနိုင်သော ဗျတ္တ၊ ပဋိဗလဂုဏ် ကုံလုံကြွယ်ဝသည့် ပုဂ္ဂလဝိသေသ တို့၏ အရာသာ ဖြစ်ချေသည်။

သို့ကြောင့်ပင် ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ဝန်ဆောင် သံဃအဖွဲ့ကြီးက ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို မေးတော်မူရန် ပုစ္ဆကထေရ်အဖြစ် ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိဇယာရာမတိုက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဇဝန မဟာထေရ်ကို၎င်း ဒုတိယပါရာဇိကမှစ၍ ဝိနယ ပိဋက သံဂါယနာတင်ပြီးသည်တိုင်အောင် မေးတော်မူရန် ပုစ္ဆကထေရ်အဖြစ် ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ရိပ်သာ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တသောဘနထေရ် (မဟာစည်) ကို၎င်း ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်မှစ၍ ဝိနယပိဋက သံဂါယနာ တင်ပြီးသည် တိုင်အောင် ဖြေကြားတော်မူရန် ဝိဿဇ္ဇက ထေရ်အဖြစ် စစ်ကိုင်းမြို့ မင်းကွန်း ဓမ္မနာဒတိုက် တိပိဋကဓရဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက၊ ဘဒ္ဒန္တ ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသထေရ်ကို၎င်း ရွေးကောက် တင်မြှောက်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ဤသို့ ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဆဋ္ဌသံဂီတိ မဟာပါသာဏ ကျောက်လိက်ဂူတော်ကြီးအတွင်း၌ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ငါးနိုင်ငံမှ ကြွရောက် လာကြကုန်သော သံဂီတိကာရက သံဃပရိသတ် လူပရိသတ်တို့၏ အလည်တွင် သံဃမဟာနာယက ဖြစ်တော်မူသော ဘဒ္ဒန္တ ရေဝတာဘိဇဇမဟာရဋ္ဌဂုရု မထေရ် မြတ်ကြီးက သြကာသဒါနကထာ မြွက်ကြားတော်မူ၍ ပုစ္ဆကထေရ်က ပုစ္ဆန ဉာတ်ကိုထားပြီးလျှင် ရှေ့ပလ္လင်ထက်သို့ တက်ခါ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူ ၍၎င်း ဝိဿဇ္ဇကထေရ်က ဝိဿဇ္ဇနဉာတ်ကိုထားပြီးလျှင် ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော ယပ်ဝန်းကို ကိုင်လျက် ရှေ့ပလ္လင်ထက်သို့ တက်ကာ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူ ၍၎င်း ရွံရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော စိတ်ဖြင့် ရွေးရွေးသော သံဂါယနာ အစဉ် အလာနှင့် အညီ မြတ်စွာဘုရား၏ အာဟာစွဘာသိတ ဒေသနာတော်တို့ကို ပါဠိ မြန်မာ နှစ်ဘာသာတို့ဖြင့် တိကျပြတ်သားရှင်းလင်းစွာ နှုတ်တက်ရှုရှု မေးဖြေတော် မူခဲ့ကြလေပြီ။ မေးဖြေတိုင်းသော ဒေသနာ အစဉ်တို့ကိုလည်း နိုင်ငံတော်အသံလွှင့် ဌာနမှ အသံသွင်းစက်ဖြင့် အသံသွင်းယူပြီးလျှင် မြန်မာ့အသံမှ တဆင့် အသံလွှင့် ခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ အသံလွှင့်ခဲ့သည်ကို ကြားနာကြရသော ရဟန်းရှင်လူ အပေါင်း တို့သည် အားရတင်းတိမ်ခြင်း မရှိကြသဖြင့် ကျမ်းစာအုပ်တဆူအနေ စက်တင် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေပါရန် တောင်းပန်ကြလေသည်။

နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ အဖွဲ့ကလည်း ပိဋကတော်၏ အဆီအနှစ် သဖွယ် ဖြစ်သော ဤ သံဂါယနာ အမေးအဖြေတို့ကို မပျောက်မပျက်ရန် အလှိုင်ငါး

လေ့လာကျင့်သုံး ပွားများလိုကြသူတို့အတွ် လွယ်လင့်တကူ ကြည့်ရှု နိုင်ရန် အလို့ငှါရင်း

၁။ ကျမ်းစာအုပ်အဖြစ် စက်ဘင်ပုံနှိပ်ရန်

၂။ ဓါတ်ပြားသွင်းရန်

အစီအစဉ် ရှိခဲ့သည့်အတိုင်း အမေးအဖြေ ဒေသနာတော် အသံတို့ကို အသံသွင်းဓာတ်ကြိုးမှ ကူးယူ၍ စက်ဘင်ပုံနှိပ်ခဲ့သောကြောင့် သံဂါယနာ အမေးအဖြေဟူသော ဤကျမ်းစာတစ်ဆူ ထွက်ပြုလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အသူးအားဖြင့် ဤသံဂါယနာ အမေးအဖြေကျမ်း၌ ဆရာတော်နှစ်ပါးမေးဖြေတော်မူကြသော အချက်အလက် များမှာ နာရီပိုင်းမျှ အခွင့်ရသော အချိန်ကာလအတွင်း၌ “အမြတ်ရတနာ အစုအပုံထည်းမှ သင့်ရာသင့်ရာ ရတနာတို့ကို ထုတ်ဆောင်ပြသကဲ့သို့” ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ပိဋကတို့မှ အရေးကြီးသော အချက်အလက်များကိုသာ အချိန်ကာလနှင့် နှိုင်းချိန်၍ မေးဖြေတော် မူကြခြင်း ဖြစ်ပါသောကြောင့် ထို့ထက် ကျယ်ဝန်းပြည့်စုံသော အနက်အဓိပ္ပာယ် မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်များကို သိလိုကြပါသော သူတော်စင် အပေါင်းတို့သည် နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့မှ ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေ ဖြန့်ဖြူးလျက်ရှိပြီဖြစ်ပါသော ပိဋကမြန်မာပြန်ကျမ်းကြီးများ၌ ဘတ်ရှုကြည်ညိုနိုင်ကြပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ အံ့ဘွယ် ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မဟာသမုဒ္ဒရာအတွင်း၌ နှစ်မြှုပ်၍ နေကြကုန်သော ရတနာ ခုနှစ်ပါးတို့ကို ယူဆောင်၍ ပြုလိုက်သကဲ့သို့ အံ့ဘွယ် ရှစ်ဖြာ သာသနာမှ ဝိမုတ္တိရသ အမတ်မြိုက် ချမ်းသာတည်းဟူသော အဆီအနှစ် ဒေသနာတို့ကို ထုတ်ဆောင်၍ ပြုရာဖြစ်သော ဤ သံဂါယနာ အမေးအဖြေ ကျမ်းကို ရဟန်းရှင်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့ ဘတ်ရှုလေ့လာ ကျင့်သုံးနိုင်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

[ပုံ] အသျှင်နာဂဝံသာဘိဝံသ
[ပုံ] အသျှင်ဝိသုဒ္ဓါဘိဝံသ
အကျိုးတော်ဆောင်ဆရာတော်များ
ဆဋ္ဌသံဂါယနာဝန်ဆောင်သံဃအဖွဲ့

ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အမေးအဖြေ
ဝိနယပိဋက မဟာဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာအမှတ်		
သံဂါယနာ အမေးအဖြေ စကားချိုး ၁
၁-မဟာခန္ဓက			
မဟာဗောဓိပင်၌ စံတော်မူခင်း ၃
အဇပါလ ညောင်ပင်၌ စံတော်မူခင်း ၄
မုစလိန္ဒာ ကျဉ်းပင်ရင်း၌ စံတော်မူခင်း.... ၄
လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ စံတော်မူခင်း ၅
တရားမဟောရန် စိတ်တော်ယိမ်းပုံ ၆
သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ တောင်းပန်ခင်း ၇
ဓမ္မစကြာ တရားဦး ဟောခင်း ၉
သံဃရတနာ စတင်ပေါ်လာခင်း ၁၀
တရားဟော လွှတ်တော်မူခင်း ၁၂
သရဏဂုံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုတော်မူခင်း ၁၃
ကျောင်းအရာမ်များ အလှူခံခွင့်ပြုခင်း ၁၄
သာဝကကြီး နှစ်ပါး ရဟန်းပြုတော်မူခင်း ၁၆
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ခွင့်ပြုတော်မူခင်း ၂၀
ဉ္ဇုတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုခင်း ၂၁
ရဟန်းခံရာ၌ မှတ်ဘွယ်ရာ အခင်း ၂၃
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မလုပ်ရန် တားမြစ်ခင်း ၂၆
နိဿယည်း ဆရာ ခွင့်ပြုခင်း ၂၈
ရှင်ပြု, ရဟန်းခံ မပေးရန် တားမြစ်ခင်းများ ၂၉
၂-ဥပေါသထက္ခန္ဓက			
ဥပုသ်နေ့များ၌ တရားဟောရန် ခွင့်ပြုခင်း ၄၆

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာအမှတ်
၂-ဥပေါသထက္ခန္ဓက	
ပါတိမောက်ပြုရန် ခွင့်ပြုခဏ်း	၄၇
သိမ်သမုတ်ရန် ခွင့်ပြုခဏ်း	၄၈
ဥပုသ်အမျိုးအစားများ	၄၉
၃-ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓက	
ဝါဆိုဘို့ရန် ပညတ်ခဏ်း	၅၂
ဝါပန်နိုင်ရန် ခွင့်ပြုခဏ်း	၅၄
ဝါမဆိုကောင်းသည့် နေရာများ	၅၈
၄-ပဝါရဏာက္ခန္ဓက	
ပဝါရဏာပြုရန် ခွင့်ပြုခဏ်း	၆၂
၅-စမ္ပက္ခန္ဓက	
ဘိနပ်စီးရန် စတင်ခွင့်ပြုပုံ (သောဏမထေရ်ဝတ္ထု)....	၆၇
အလုံးစုံညှိသော ဘိနပ်စသည်ကို တားမြစ်တော်မူပုံ	၇၀
ဘွတ်ဘိနပ်စသည်ကို တားမြစ်တော်မူပုံ	၇၂
သစ်သားဘိနပ်စသည်ကို တားမြစ်တော်မူပုံ	၇၃
သက်ရှိ ယာဉ်စီနင်းခြင်းကို တားမြစ်တော်မူပုံ	၇၄
မကျန်းမာသူအား ယာဉ်စီးခွင့်ပြုပုံ	၇၅
မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာကို တားမြစ်ပုံ	၇၆
နွားရေကို တားမြစ်တော်မူပုံ	၇၆
ပစ္စန္တရစ် ဇနပုဒ်များ၌ အထူးခွင့်ပြုချက် ငါးရပ်	၇၈
၆-ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက	
ထောပတ် စသည့် ဆေးငါးမျိုး ခွင့်ပြုခြင်း	၈၂
အမြစ် ဆေး စသည်များ ခွင့်ပြုခြင်းနှင့် ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်မှုကို တားမြစ်ခြင်း	၈၃

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာအမှတ်

၆-ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက

လူသားကို ပယ်မြစ်ခြင်း (သုပ္ပိယာ အမျိုးသမီးဝတ္ထု)	၈၄
ဆင်သား, မြင်းသားတို့ကို ပယ်မြစ်ခြင်း	၈၇
ခွေးသား, မြွေသားတို့ကို ပယ်မြစ်ခြင်း	၈၈
ခြင်္သေ့သား, ကျားသား စသည်ကို ပယ်မြစ်ခြင်း	၈၉
တင်လဲခဲကို ခွင့်ပြုခြင်း	၉၀
ရည်စူး၍ သတ်ဖြတ်သော အသားကို တားမြစ်၍ ပံ့ပိုးမှုအသားကို စားခွင့်ပြုခြင်း	၉၁
ခရီးဆောင် ရိက္ခာခွင့်ပြုပုံ (မေဏှက သူဌေးဝတ္ထု)	၉၄
အဖျော်ရှစ်ပါး ခွင့်ပြုပုံ (ကေဏိယ ရသေ့ဝတ္ထု)	၉၆
ဟင်းရွက်, ဟင်းသီး မှဲ့ခဲဖွယ်များကို ခွင့်ပြုခြင်း (ရောဇမလ္လာမင်းဝတ္ထု)	၉၇
မကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်ရန် မနှိုးဆော်ရ ဟု ပယ်မြစ်ခြင်း (တောထွက်ရဟန်းကြီး သုဘဒ်ဝတ္ထု)	၉၈
သံသိကမြေ, ပုဂ္ဂလိကမြေ၌ စိုက်ပျိုးသော အသီးအနှံ ခွဲဝေပုံ	၉၉
ဝိနည်းဆိုင်ရာ မဟာပဒေသကြီး လေးပါး	၁၀၀
ကာလလေးပါး ပစ္စည်းများကို ရောနှောလျှင် သုံးဆောင်ရမည့် ကာလ	၁၀၁

၇-ကထိနက္ခန္ဓက

ကထိနသင်္ကန်း ခွင့်ပြုခဏ်း	၁၀၄
---------------------------	------	-----

၈-စီဝရက္ခန္ဓက

ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းကို စတင် ခွင့်ပြုပုံ (သမားတော် ဇီဝကဝတ္ထု)	၁၀၆
သင်္ကန်း ဆိုးရည် ၆-ပါး ခွင့်ပြုပုံ	၁၀၇
မအပ်သော သင်္ကန်း ပယ်မြစ်ခြင်း	၁၀၈
သင်္ကန်း ချုပ်လုပ်ပုံ	။

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာအမှတ်

၈-စိဝရက္ခန္ဓက

သင်္ကန်းကို ဖာထေး၍ ဝတ်သော ရဟန်းအား ချီးကျူးခြင်း....	၁၁၀
ဝိသာခါအား ဆုရှစ်မျိုး ခွင့်ပြုခြင်း	၁၁၁
သဒ္ဓါဒေယျ ပစ္စည်းများ ခွင့်ပြုခြင်းနှင့် တားမြစ်ခြင်း	၁၁၄
ဝါမဆိုသည့်ကျောင်းမှ သင်္ကန်းဝေစုကို မခံယူရခြင်း	၁၁၅
မကျန်းမာသော ရဟန်းအား စောင့်ရှောက်ပြုစုရန် ပညတ်ခြင်း	၁၁၇
အဝတ် မဝတ်သည့် အကျင့်ကို တားမြစ်ခြင်း	၁၁၉
မအပ်သော သင်္ကန်းများ	၁၂၀
အင်္ကျီ နှင့် ခေါင်းပေါင်း ပယ်မြစ်ခြင်း	၁၂၂

၉-စမ္ပေယျက္ခန္ဓက

ကဿပဂေါတ္တ မထေရ် အကြောင်း	၁၂၄
-------------------------------	-----

၁၀-ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက

ကောသမ္ဗိပြည်၌ သံဃအဓိကရုဏ်းမှုကြီး ဖြစ်ခြင်း	၁၂၇
ဘုရားရှင် ချပေးသည့် ညီညွတ်ရေးလမ်းစဉ်	
သံဃသာမဂ္ဂီ ပြုရန်နှင့် သာမဂ္ဂီ ဥပုသ်ပြုရန် ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း	၁၃၀

မဟာဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ ပြီး၏

စူဠဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာအမှတ်

၁-ကမ္မက္ခန္ဓက

တဇ္ဇနိယ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း	၁၃၃
တဇ္ဇနိယ ကံ ပြေငြိမ်းကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၁၀)ပါး	၁၃၄
နိယဿ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း	၁၃၆
နိယဿ ကံ ပြေငြိမ်းကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၁၀)ပါး	၁၃၇
ပဗ္ဗာဇနိယ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း					
(အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့၏ သာသနာဖျက် လမ်းစဉ်များ)					၁၃၈
ပဋိသာရဏိယ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း					
(စိတ္တသုကြယ်နှင့် အရှင်သုမ္မထေရ် ဝတ္ထု)	၁၄၀
ကိုယ်စားလှယ်နှင့် ဝန်ချဘို့ ခွင့်ပြုခဏ်း	၁၄၃
ပဋိသာရဏိယ ကံ ငြိမ်းအေးစေကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၁၀) ပါး					၁၄၅
ဥက္ခေပနိယ ကံ သုံးမျိုး					
(၁) အာပတ်ကို မရှုခြင်း (၂) မကုစားခြင်းကြောင့်	၁၄၆
ဥက္ခေပနိယ ကံ ခွင့်ပြုခြင်း					
ကျင့်ဝတ် (၄၃)ပါး	၁၄၇
ကျင့်ဝတ်ကို လိုက်နာသဖြင့် ကံ ပြေငြိမ်းခွင့် ပြုခြင်း	၁၄၈
(၃) ယုတ်မာသော အယူမှားကို မစွန့်၍ ဥက္ခေပနိယ ကံ ပြုခြင်း					၁၄၉
ကံ ပြေငြိမ်းကြောင်း ကျင့်ဝတ်(၄၃)ပါး	၁၅၀

၂-ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက

ပါရိဝါသိ မာနတ် ကျင့်နေဆဲ ရှိခိုးခြင်း စသည်ကို မခံရခြင်း	၁၅၂
ကျင့်ဝတ် (၉၄)ပါး	၁၅၃

၃-သမုစ္စယက္ခန္ဓက

အာပတ် အကျဉ်းချုပ်	၁၅၄
-------------------	------	------	------	------	-----

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာအမှတ်

၄-သမထက္ခန္ဓက

မျက်ကွယ်၌ နိဂ္ဂဟ ကံ (၇) မျိုး မပြုရခြင်း	၁၅၅
သတိ ဝိနည်းပေးခဏ်း (အရှင်ဒဗ္ဗ မထေရ်ဝတ္ထု)	၁၅၆
တရားသဖြင့် သတိ ဝိနည်းပေးခြင်း ငါးမျိုး	၁၆၁
အမူဠ ဝိနည်း ပေးခြင်း ခွင့်ပြုခဏ်း (ဂဂ္ဂ ရဟန်းဝတ္ထု)	၁၆၂
အမူဠ ဝိနည်း မတရားပေးခြင်း သုံးမျိုး	၁၆၄
တရားသဖြင့် ပေးခြင်း သုံးမျိုး....	၁၆၆
ဝန်မခံဘဲ နိဂ္ဂဟ ကံများ မပြုရခြင်း	၁၆၇
တရားမဝင်သော ဝန်ခံမှုများ	၁၆၈
တရားဝင်သော ဝန်ခံမှုများ	၁၆၉
ယေဘုယျသိကာ ဝိနည်း ခွင့်ပြုခဏ်း	၁၇၀
ဓမ္မဝါဒီ မဲများရာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရပုံ	၁၇၁
မတရား မဲပေးခြင်း ဆယ်မျိုး	၁၇၃
တရားသဖြင့် မဲပေးခြင်း ဆယ်မျိုး	၁၇၅
တဿပါပိယသိကာ ဝိနည်းကို ခွင့်ပြုခဏ်း	၁၇၅
တရားဝင်သော ကံ ပြုခြင်း ငါးမျိုး	၁၇၆
ကံ အပြုခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ်(၁၈)ပါး	၁၇၇
အဓိကရုဏ်း လေးပါး	၁၇၈
ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်း မူလ	၁၇၉
အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်း မူလ	၁၈၀
အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်း မူလ	၁၈၁
ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်း မူလ	၁၈၃

၅-ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက

ရေချိုးရာ၌ ပယ်ပြစ်မှု နှင့် ခွင့်ပြုမှုများ	၁၈၄
လက်ဝတ်တန်းဆာ စသည်ကို တားမြစ်ခြင်း	၁၈၆
ဆံရှည်ထားမှုကို တားမြစ်ခြင်း	၁၈၇
ဆံပင်ကို ဖိးလိမ်းမှု မပြုရ	၁၈၈
မှန် မကြည့်ရန် ပညတ်ခြင်း	၁၈၉

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာအမှတ်

၅-ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကုဋ္ဌက

အနာရောဂါရှိလျှင် မှန် ကြည့်ရန် ခွင့်ပြုခြင်း	၁၉၀
ပေါင်ဒါ၊ မျက်နှာချေစသည် မလိမ်းကျံရခြင်း	၁၉၁
ပွဲလမ်းသဘင်များကို တားမြစ်ခြင်း	၁၉၂
အာပတ်သင့်သော အချက်၊ မသင့်သော အချက်ကို ခွဲပြခြင်း			၁၉၂
တရားတော်ကို သီခြင်းလို မဆိုရခြင်း	၁၉၄
သီချင်းလို သီဆိုမှု၌ အပြစ်ငါးပါး			။
သစ်သားသပိတ် တားမြစ်ခဏ်း	၁၉၆
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အရှင်ပိဏ္ဍောလ မထေရ် တန်းခိုးပြခြင်း		။
သံသပိတ်နှင့် မြေသပိတ်ကိုသာ ခွင့်ပြုခြင်း	—	၁၉၈
သပိတ်သိမ်းဆည်းမှု နှင့် စပ်ဆိုင်ရာများ	၁၉၉
လူခေါင်းခွံ သပိတ်ပြုလုပ်မှုနှင့် အလုံးစုံ ပံ့ပိုးမှုတင် ဆောင်မှုများ			၂၀၀
စားကြွင်း၊ စားဖတ်၊ အရိုးအရင်းများ	၂၀၁
ဘိနပ်ထည့်စရာ အိတ် ခွင့်ပြုခြင်း	၂၀၂
ရေစစ်နှင့် စပ်ဆိုင်ရာများ (ခရီးသွား ရဟန်းနှစ်ပါးဝတ္ထု)		၂၀၃
ပန်းမွှေရာ၌ အိပ်ခွင့်မပြုခြင်း	၂၀၅
တခွက်တည်းစား၊ တအိပ်ရာထည်း အိပ်ခြင်းများ	။
ယပ်တောင် သုံးမျိုး ခွင့်ပြုခြင်း	၂၀၆
လက်သည်း၊ ခြေသည်း အရှည်မထားရခြင်း	၂၀၇
ဆံပင်ကို ကတ်ကျေးဖြင့် မဖြတ်ရခြင်း	၂၀၉
နှာခေါင်းမွှေး အရှည်မထားရခြင်း	၂၁၀
နားဖာကလော် ဆယ်မျိုး ခွင့်ပြုခြင်း	။
သင်္ကန်း အာယောဂပတ် ဖွဲ့၍ထိုင်မှု	၂၁၁
ခါးပန်းကြိုး မပါဘဲ မသွားရခြင်း	၂၁၂
လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံ ဆင်မြန်းမှုများ တားမြစ်ခြင်း			၂၁၃
ဆိုင်၊ ထမ်းပိုးဖြင့် ထမ်းဆောင်မှု တားမြစ်ခြင်း	၂၁၄
ရုပ်ဝါဒ ကျမ်းများကို သင်ကြားပို့ချမှု တားမြစ်ခြင်း		၂၁၅
တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာ အတတ်ပညာရပ်များကို တားမြစ်ခြင်း		၂၁၇

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာအမှတ်

၅-ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက

ချေဆတ်ရာ၌ ဇီဝတု အသက်ရှည်ပါစေ(ဆိတ်ဖွား)	၂၁၇
ဟု ဆိုကြမှု		
ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ် စည်းကမ်းမရှိ စွန့်မှုများ	၂၁၉
ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက၌ အာပတ် အကျဉ်းချုပ်	၂၂၀

၆-သေနာသနက္ခန္ဓက

ကျောင်းငါးမျိုး ခွင့်ပြုခြင်း	၂၂၁
ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏ နေ့ချင်းပြီး ကျောင်းပေါင်းခြောက်ဆယ်				၂၂၂
ကျောင်းလှပတင့်တယ်စေမှု၌ ပယ်မြစ်ချက်နှင့် ခွင့်ပြုချက်				၂၂၄
သီတင်းကြီး ဗုဂ္ဂိုလ်အား ဦးစားပေး၍ ရိုသေရန်		၂၂၅
ခါမင်းဝတ္ထု ဟောခြင်း				
ရဟန်းတပါးတည်း နှစ်ကျောင်း လက်ခံမှု		၂၂၇
သီတင်းငယ်ဆရာနှင့် သီတင်းကြီးတပည့် နေထိုင်နည်း			၂၂၈
တန်းတူနေထိုင်ရေး ခွင့်ပြုခြင်း	၂၃၀
ခုတင်တခု, အင်းပျဉ်တခု၌ နှစ်ပါးသာ နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်း			၂၃၁
နေရာဆန့်လျှင် နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်း	၂၃၂
ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းကို မပေးကမ်းနိုင်ခြင်း	၂၃၃
ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းကို ဝေဘန်ခွဲခြမ်းမှု မပြုနိုင်ခြင်း		၂၃၄
သံဃိက ကျောင်းပစ္စည်းကို လှူဒါန်းရာမှ အခြားဌာန၌			၂၃၆
မသုံးစွဲနိုင်ခြင်း				
ဘိနပ်စီးခြင်း စသည်ဖြင့် အိပ်ရာ,နေရာပေါ် သို့ မတက်ရခြင်း....				။
စည်းကမ်းမရှိ တံတွေးထွေးမှု, မှီ၍ ထိုင်မှု မပြုရခြင်း			၂၃၇
သေနာသနက္ခန္ဓက၌ အာပတ် အကျဉ်းချုပ်		၂၃၈

၇-သံသဘေဒက္ခန္ဓက

သာကီဝင် မင်းသား ခြောက်ဦးနှင့် ဥပါလိ ရဟန်းပြုခဏ်း			၂၄၀
ပကာသနီယ ကံ ခွင့်ပြုခြင်း	၂၄၁
ပကာသနီယ ကံကို ကျေညာစေခြင်း	၂၄၃

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာအမှတ်

၇-သံသဘောဒက္ခန္ဓက

ဒေဝဒတ် ကျောက်တုံးလှိုင်းချခြင်း	၂၄၄
တိက ဘောဇဉ် ပညတ်ခြင်း	၂၄၅
သံဃာသင်းမခွဲရန် သြဝါဒ ပေးတော်မူခြင်း	၂၄၆
မေ့သံဝေဂ ဥဒါန်း ကျူးရင့်တော်မူခြင်း	၂၄၇
နောက်လိုက် ရဟန်းတို့အား ထုလွှစွည်း အာပတ် ပညတ်ခြင်း				၂၄၉
ဒေဝဒတ်၏ နောက်ပိုင်းဖြစ်ထွေ	။
သံဃာကွဲပြားခြင်း, အက်ကြောင်းထင်ခြင်း နှစ်မျိုးရှင်းပြချက်				၂၅၃
သံဃာ ကွဲပြားပြီ ဟု ဆိုရသည့် အခြေအနေ	၂၅၄
သံဃာ ညီညွတ်နေသည့် အခြေအနေ	၂၅၅
သံဃာ သင်းခွဲမှု အပြစ်ကြီး	၂၅၆
သံဃာ ညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်မှု အကျိုး	၂၅၇
အာပတ် အကျဉ်းချုပ်	။

၈-ဝတ္ထုက္ခန္ဓက

အာဂန္တုက (ညွှတ်သည်) ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များ			၂၅၉
အာဝါသိက (ကျောင်းရှင်) ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များ			၂၆၁
ခရီးသွားဆဲ ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များ	၂၆၃
ဆွမ်းကျွေးရာ၌ တရားဟောကြားရန် ခွင့်ပြုခြင်း	၂၆၄
ဆွမ်းစားရာ၌ ကျင့်ဝတ်များ	၂၆၅
ကျောင်း၌ ပြုလုပ်ဖွယ် ကျင့်ဝတ်များ	၂၆၇
အာပတ် အကျဉ်းချုပ်	၂၆၈

၉-ပါတိမောက္ခဌပနက္ခန္ဓက

အာပတ်တန်းလန်း ပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျှင် ပါတိမောက် မပြရခြင်း			၂၇၀
အာပတ် အကျဉ်းချုပ်	၂၇၂

၁၀-ဘိက္ခုနီက္ခန္ဓက

ဂရုဓံ ရှစ်ပါးဖြင့် ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုခြင်း	၂၇၃
မိထွေးတော် ဂေါတမီ ဝတ္ထု	။

[ည]

ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အမေးအဖြေ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာအမှတ်
၁၀-ဘိက္ခုနီကုန္ဒက	
သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာတို့ ရဟန်းပြုဘို့ ခွင့်ပြုခြင်း ၂၇၅
ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီ သံဃာနှစ်ဘက်လုံး၌ ရဟန်းပြုခြင်း ၂၇၆
အာပတ် အကျဉ်းချုပ် ၂၇၇
၁၁-ပဉ္စသတိကုန္ဒက	
ပဌမ သံဂါယနာ စပ်ဆိုရာ အကျဉ်းချုပ် ၂၇၉
၁၂-သတ္တသတိကုန္ဒက	
ဒုတိယ သံဂါယနာ စပ်ဆိုရာ အကျဉ်းချုပ် ၂၈၀
ယခု သံဂါယနာတင်သည့် ဝိနည်းပိဋကတော်ကို စိစစ်ခမ်းများ	
ဝိနည်းဒေသနာတော်ကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟောကြားပညတ်ခဲ့သနည်း ၂၈၁	
သိက္ခာ သုံးပါးကို ကျင့်သုံးဆဲ ပုဂ္ဂိုလ် ၂၈၂
ကျင့်သုံးပြီး ပုဂ္ဂိုလ် ၂၈၂
ဝိနည်းပညတ်တော် တည်ရာပုဂ္ဂိုလ် ၂၈၂
ဝိနည်းဒေသနာကို စောင့်ဆောင်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ၂၈၂

မာတိကာ ပြီးပြီ

ဝိနယဝိဇ္ဇာ

မဟာဝါပါဠိတော်

သံဂါယနာအမေးအဖြေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

သံဂါယနာအမေးအဖြေ စကားချီး

ပုစ္ဆာ။ ။ဥဘတော ဝိဘင်္ဂါနန္တရံ အာဝုသော ပေါရာဏကေဟိ သံဂီတိ-
ကာရမဟာထေရေဟိ ကံ နာမ ပါဝစနံ သံဂီတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဥဘတော ဝိဘင်္ဂါနန္တရံ ဘန္တေ ပေါရာဏကေဟိ သံဂီတိကာရ-
မဟာထေရေဟိ ခန္ဓကာ သံဂီတာ။

အမေး။ ။ဥဘတော ဝိဘင်္ဂါနန္တရံ အခြားမဲ့၌ အရှင်မဟာကဿပ အစ
ရှိသော ရှေးရှေးသော သံဂါယနာတင် မထေရ်မြတ်တို့သည် အဘယ်မည်
သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို သံဂါယနာတင်ထားတော်မူခဲ့ ကြပါ
သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အရှင်မဟာကဿပ အစရှိသော ရှေးရှေးသော သံဂါယနာ
တင် မထေရ်မြတ်တို့သည် ဥဘတောဝိဘင်္ဂါနန္တရံ သံဂါယနာ တင်တော်မူကြ
ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ အသေးစိတ် အစိတ်စိတ်ဖြစ်သော ဝိနယ ပညတ်တို့
တည်းဟူသော ခန္ဓက ပါဠိတော်တို့ကို သံဂါယနာ တင်တော် မူအပ်ပါကုန်
သည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။တေ ပန အာဝုသော ခန္ဓကာ ဝဂ္ဂဘေဒေန ကတိဝိဓာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တေ ပန ဘန္တေ ခန္ဓကာ ဒုဝိဓာ ဝဂ္ဂဘေဒေန မဟာဝဂ္ဂေါ စူဠဝဂ္ဂေါတိ။

အမေး။ ။ထိုခန္ဓက ပါဠိတော်တို့သည် ဝဂ်အကွဲအပြား အားဖြင့် အဘယ်မျှအပြား ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထို ခန္ဓကတို့သည် အစုအစု တည်းဟူသော ဝဂ်အပြား အားဖြင့် မဟာဝဂ္ဂ၊ စူဠဝဂ္ဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာဝဂ္ဂေ အာဝုသော ကတိ ခန္ဓကာ ပရိယာပန္နာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။မဟာဝဂ္ဂေ ဘန္တေ ဒသခန္ဓကာ ပရိယာပန္နာ၊ သေယျထိဒံ၊ မဟာခန္ဓကော ဥပေါသထက္ခန္ဓကော ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓကော ပဝါရဏာက္ခန္ဓကော စမ္မက္ခန္ဓကော ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကော ကထိနက္ခန္ဓကော စီဝရက္ခန္ဓကော စမေယျက္ခန္ဓကော ကောသမ္မကက္ခန္ဓကောတိ။

အမေး။ ။မဟာဝဂ် ပါဠိတော်၌ အဘယ်မျှသော ခန္ဓကတို့ အသေးစိတ်အားဖြင့် ပါဝင်ကြပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်၌ ၁-မဟာခန္ဓက၊ ၂-ဥပေါသထက္ခန္ဓက၊ ၃-ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓက၊ ၄-ပဝါရဏာက္ခန္ဓက၊ ၅-စမ္မက္ခန္ဓက၊ ၆-ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက၊ ၇-ကထိနက္ခန္ဓက၊ ၈-စီဝရက္ခန္ဓက၊ ၉-စမေယျက္ခန္ဓက၊ ၁၀-ကောသမ္မကက္ခန္ဓက အားဖြင့် ဤဆယ်ပါးသော အစိတ် အစိတ် ခန္ဓကတို့သည် အတွင်းဝင်၍ တည်ကြပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာခန္ဓကေ အာဝုသော ဗဟူ ကထာယော၊ ဣတမာ တာသံ အာဒိကထာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။မဟာခန္ဓကေ ဘန္တေ ဗောဓိကထာ အာဒိ။

အမေး။ ။မဟာခန္ဓက၌ ကထာပေါင်း များစွာတို့ ပါဝင်လျက် ရှိကြကုန်၏။ ထို ကထာများစွာတို့တွင် အဘယ်ကထာသည် အစဆုံးကထာ ဖြစ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မဟာခန္ဓက၌ များစွာသော ကထာအပေါင်းတို့တွင် ဗောဓိကထာသည် အစအဦးဆုံး ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

၁-မဟာခန္ဓက

မဟာဗောဓိပင်၌ စံတော်မူခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။တသ္မာတိဟ အာဝုသော တတော ပဋ္ဌာယ တံ ပုစ္ဆိဿာမိ၊
ဘဂဝါ အာဝုသော ပဋ္ဌမာဘိသမ္ပဒ္ဓကာလေ ကတ္ထ ကိဝစီရံ
ကေနာကာရေန ဝိဟာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘဂဝါ ဘန္တေ ပဋ္ဌမာဘိသမ္ပဒ္ဓေါ ဗောဓိရုက္ခမူလေ
သတ္တာဟံ ကေပလ္လကေန ဝိဟာသိ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒီ။

အမေး။ ။မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်၌ မဟာခန္ဓကသည် အစဆုံးဖြစ်၍
ထို မဟာခန္ဓက၌လည်း ဗောဓိကထာသည်ပင် အစဆုံးဖြစ်သောကြောင့်
ထိုဗောဓိကထာမှစ၍ ငါ့ရှင်ကို မေးမြန်းပေအံ့၊

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သစ္စာလေးပါးတရားကို သယမ္ပုဉ္ဇာဏ်ဖြင့်
ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီးလျှင် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးစ အခါကာလ
ဝယ် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်မျှလောက်ကြာအောင် အဘယ်သို့သော
အခြင်းအရာဖြင့် သီတင်းသုံးနေတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘုရားဖြစ်ပြီးစ ပဋ္ဌမခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး မဟာဗောဓိပင် ရှေ့ပလ္လင်၌ ဝိမုတ္တိသုခကို ခံစားတော်မူလျက် ခုနစ်
ရက်ပတ်လုံး သီတင်းသုံး နေတော်မူပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။တဒါ အာဝုသော ဘဂဝါ ကီဒိသံ ဓမ္မံ မနသိကတွာ ကီဒိသံ ဥဒါနံ
ဥဒါနေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တဒါ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရတ္တိယာ ပဋ္ဌမံ ယာမံ ရတ္တိယာ မဇ္ဈိမံ
ယာမံ ရတ္တိယာ ပစ္ဆိမံ ယာမံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ အနုလောမံ
ပဋိလောမံ မနသိကတွာ တီဏိ ဥဒါနာနိ ဥဒါနေသိ။

အမေး။ ။ဗောဓိပင်အောက် ရတနာပလ္လင်ထက်ဝယ် ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး ဝိမုတ္တိသုခကို ခံစားတော်မူလျက် တခုတည်းသော ထက်ဝယ်
ဖြင့် သီတင်းသုံး ထိုင်နေတော်မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်သို့
သော တရားကို နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်တော်မူ၍ အဘယ်သို့သော ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ ဥဒါန်းစကားကို ကျူးရင့်တော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာဗောဓိပင်အောက် ရွှေပလ္လင် ထက်ဝယ် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝိမုတ္တိချမ်းသာကို ခံစားတော်မူလျက် နေတော် မူသောအခါ ညဉ့်၏ ပဌမယံပတ်လုံး၎င်း မဇ္ဈိမယံ ပတ်လုံး၎င်း ပစ္စိမယံ ပတ်လုံး၎င်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်ကို အနုလုံ ပဋိလုံ အစွန်အဆန် အားဖြင့် နှလုံးသွင်းတော်မူပြီးလျှင် “ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊ အာတာပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ” အစရှိသော သုံးပါးသော ဥဒါန်း တို့ကို ကျူးရင့်တော်မူပါသည် အရှင်ဘုရား။

မဟာဗောဓိပင်၌ စံတော်မူခဏ်း ပြီး၏

အဇပါလ ညောင်ပင်၌ စံတော်မူခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။တဿ အာဝုသော သတ္တာဟဿ အစ္စယေန ဘဂဝါ ကတ္ထ ဝိဟာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တဿ ဘန္တေ သတ္တာဟဿ အစ္စယေန ဘဂဝါ အဇပါလ နိဂြောဓမူလေ ဝိဟာသိ၊ သတ္တာဟံ ဧကပလ္လင်္ကေန ဝိဟာသိ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒီ။

အခမး။ ။ထို မဟာဗောဓိပင်အောက်ဝယ် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သီတင်း သုံးနေတော်မူသည့် သတ္တာဟ၏ အခြားမဲ့၌ အဘယ်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရား သည် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပြန်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထို ပလ္လင်သတ္တာဟ၏ နောက်ကာလ၌ ထိုပလ္လင် သတ္တာဟ၏ လွန်ပြီးသော နောက်ကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဇ ပါလ ညောင်ပင်ရင်း၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တခုသောထက်ဝယ်ဖြင့် ဝိမုတ္တိ ချမ်းသာကို ခံစားလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သီတင်းသုံး နေတော်မူပါသည် အရှင်ဘုရား။

အဇပါလ ညောင်ပင်၌ စံတော်မူခဏ်း ပြီး၏

ပုစလိန္ဒာ ကျည်းပင်ရင်း၌ စံတော်မူခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။တဿပိ အာဝုသော သတ္တာဟဿ အစ္စယေန ဘဂဝါ ကတ္ထ ဝိဟာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တဿ ဘန္တေ သတ္တာဟဿ အစ္စယေန ဘဂဝါ မုစလိန္ဒမူလေ
သတ္တာဟံ ဧကပလ္လင်္ကေန နိသီဒိ။

အမေး။ ။ထို အဇပါလသတ္တာဟ ကုန်လွန်ပြီးသော အခါကာလ၌
လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အရပ်၌ တဖန် သီတင်းသုံး နေတော်မူပြန်
ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထို အဇပါလ သတ္တာဟ လွန်ပြီးသော နောက်ကာလ၌
မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် မုစလိန္ဒာ မည်သော 'ကျည်းပင်ရင်း ကျည်းပင်၏'
အနီးဝယ် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တခုသော ထက်ဝယ်ဖြင့် ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စံ
သုံးဆောင်တော်မူလျက် သီတင်းသုံးနေတော်မူပါသည် အရှင်ဘုရား။

မုစလိန္ဒာ ကျည်းပင်ရင်း၌ စံတော်မူခဏ်း ပြီး၏

လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ စံတော်မူခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။တဿပိ အာဝုသော သတ္တာဟဿ အစ္စယေန ဘဂဝါ ကတ္ထ
ဝိဟာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တဿပိ ဘန္တေ သတ္တာဟဿ အစ္စယေန ဘဂဝါ ရာဇာယတန-
မူလေ သတ္တာဟံ ဧကပလ္လင်္ကေန နိသီဒိ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒိ။

အမေး။ ။ထို မုစလိန္ဒ သတ္တာဟ ကုန်လွန်ပြီးသော အခါကာလ၌
မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရပ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူပြန်ပါသနည်း
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထို မုစလိန္ဒ သတ္တာဟ လွန်ပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရား
သခင်သည် လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တခုသော ထက်ဝယ်
တင်ပလ္လင်တော်ဖြင့် ဝိမုတ္တိချမ်းသာကို သုံးဆောင်ခံစားတော်မူလျက် သီတင်း
သုံး နေတော်မူပါသည် အရှင်ဘုရား။

လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ စံတော်မူခဏ်း ပြီး၏

တရားမဟောရန် စိတ်တော်ယိမ်းပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။တဿပိ အာဝုသော သတ္တာဟဿ အစ္စယေန ဘဂဝါ ကတ္ထဝိဟာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တဿ ဘန္တေ သတ္တာဟဿ အစ္စယေန ဘဂဝါ ပုနဒေဝ အဇပါလနိဂြောဓမူလေ ဝိဟာသိ။

အမေး။ ။ထို ရာဇာယတန သတ္တာဟ ကုန်လွန်ပြီးသော အခါကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရပ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူပြန်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထို ရာဇာယတနသတ္တာဟ လွန်ပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် တဖန် အဇပါလညောင်ပင်ရင်းသို့ ကြွရောက်တော်မူ၍ သီတင်းသုံး နေတော်မူပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။တသ္မိံ ပန အာဝုသော အဇပါလနိဂြောဓေ ဝိဟရန္တဿ ဘဂဝတော ကထံ စေတသော ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တသ္မိံ ပန ဘန္တေ အဇပါလနိဂြောဓေ ဝိဟရန္တဿ ဘဂဝတော ရဟောဂတဿ ပဋိသလ္လိနဿ ဓမ္မဂမ္ဘီရတာပဋိသံယုတ္တော စေတသော ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ။

အမေး။ ။ထို အဇပါလ မည်သော ညောင်ပင်အောက်သို့ ပြန်လည်၍ ကြွရောက် သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါဝယ် မြတ်စွာဘုရားသခင်အား အဘယ်သို့သော စိတ်နှလုံး အကြံအစည်တော် ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထို အဇပါလညောင်ပင်အောက်သို့ တဖန် ကြွရောက် သီတင်းသုံးနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား—

အဓိဂတော ခေါ မျာယံ ဓမ္မော ဂမ္ဘီရော ဒုဒ္ဒသော
ဒုရုနုဗောဓော သန္တော ပဏီတော အတက္ကာဝစရော
နိပုဏော ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော။

ငါသည် လွန်စွာ လွန်စွာ နက်နဲလှသော သစ္စာလေးပါး အမြိုက်တရားကို ပိုင်းခြားကုန်စင် လက်ရောက် သိမြင်အပ်လေပြီ။

အာလယရာမာခေါ ပနာယံ ပဇာ အာလယရတာ
အာလယသမ္ပဒိတာ။

ဤ နတ်လူ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ တစုတဝေးသည်ကား အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ် တရားတည်းဟူသော အာလယသာလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိ၍ ထိုအာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရား တည်းဟူသော အာလယ၌ပင် နှစ်ခြိုက်မွေ့လျော် ပျော်ပိုက်၍ နေချေ၏တကား။ ထို အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရား၌ပင် အမြဲတစေ မငြီးမငွေ့ဘဲ နှစ်ခြိုက်မွေ့လျော် ပျော်ပိုက်၍ နေကုန်ချေ၏တကား။

ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် တရားတော်နှင့် သတ္တဝါတို့ အလှမ်းကွာသည့် အရေးကို တွေးတော ဆင်ခြင်တော်မူခြင်းတည်းဟူသော ဓမ္မဂမ္ဘီရ ပစ္စဝေက္ခဏာကို ဆင်ခြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ထို ဓမ္မဂမ္ဘီရ ဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော စိတ်တော်၏ အကြံအစည် ဖြစ်တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ တောင်းပန်ခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ အာဝုသော တဒါ ဓမ္မဒေသနာယ ဗြဟ္မယာစနာ စ ဘဂဝတော ပဋိညာ စ အဟောသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဒေသေတု ဘန္တေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ၊ ဒေသေတု သုဂတော ဓမ္မံ၊ သန္တိ သတ္တာ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ အဿဝနတာ ဓမ္မဿ ပရိဟာယန္တိ၊ ဘဝိဿန္တိ ဓမ္မဿ အညာတာရောတိ ဣတိ ဘန္တေ ဗြဟ္မုနော ဓမ္မဒေသနာယ ယာစနာ အဟောသိ။

“အပါရုတာ တေသံ အမတဿ ဒွါရာ၊
ယေ သောတဝန္တော ပမုဉ္ဇန္တု သဒ္ဓံ။
ဝိဟိံသသညီ ပဂုဏံ နဘာသိံ၊
ဓမ္မံ ပဏီတံ မနုဇေသု ဗြဟ္မေ”တိ။

ဝေ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝတော ဓမ္မဒေသနာယ ပဋိညာ
စ အဟောသိ။

အမေး။ ။တရားတော်၏ နက်နဲခြင်းကို ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ ကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ တရားဟောရန် ဗြဟ္မာ၏ လာရောက်၍ တောင်းပန်ခြင်းသည်၎င်း မြတ်စွာဘုရားသခင်က တရားဟောရန် ဝန်ခံတော် မူခြင်းသည်၎င်း အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။တရားတော်၏ နက်နဲသော ဂုဏ်ကို ဆင်ခြင်တော်မူသဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်တော်သည် တရားမဟောဘဲ အပေါ့သုက္က ကြောင့်ကြ မဲ့ နေဘို့ရန် စိတ်တော်ဦးခေါင်း ညွတ်လုလတ်သည်ရှိသော် သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်အကြံကို သိပြီးလျှင်—

နဿတိ ဝတ ဘော လောကော....

ဘော၊ အို....အချင်းတို့။ လောကော၊ သတ္တလောကကြီးသည်။ နဿတိ ဝတ၊ ပျက်စီးတော့မည် တကား။

ဤသို့ စကြာဝဠာတိုက်တသောင်း ကြားလောက်အောင် ငြီးတူးပြီး လျှင် အဘိညာဉ် ဈာန်တန်ခိုးဖြင့် တခဏအတွင်းဝယ် ဘုရားထံမှောက် လာ ရောက်ပြီးလျှင်—

ဒေသေတု ဘန္တေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ....

ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်နေဝန်း ထွန်းတောက်ပတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်သခင် ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ အလင်းထိန်လက် ဓမ္မစက်ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါဘုရား။ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာကြီး၏ တရားဟောဘို့ရန် တောင်းပန်ခြင်းသည်၎င်း

သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ယာဝ တတိယက သုံးကြိမ် ကျအောင် တောင်းပန်လတ်သောအခါ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့် သတ္တလောကကို ကြည့်ရှုတော် မူပြီးလျှင်—

အပါရုတာ တေသံ အမတဿ ဒွါရာ၊
ယေ သောတဝန္တော ပမုဉ္ဇန္တု သဒ္ဓိံ။

သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာကြီး....၊ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့အတွက် အမြိုက် နိဗ္ဗာန် တံခါးသဖွယ် ဖြစ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တံခါးကြီး ရှင်ပေါက်တို့ကို အမြဲ တစေ ငါဘုရား ဖွင့်လှစ်၍ ထားအပ်ပါပေကုန်သည်။

ဥာဏ်ပညာ နား-အကင်းပါးကြသည့် နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည် ငါဘုရား၏ အပေါ်၌ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားကို လွတ်ကြပါကုန်စေ ဟု မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်၏ တရားဒေသနာ ဟောတော်မူဘို့ရန် ဝန်ခံခြင်းသည်၎င်း ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစဉ်ဖြင့် ဖြစ်ခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ တောင်းပန်ခဏ်း ပြီး၏

ဓမ္မစကြာတရားဦး ဟောခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဧဝံ ခေါ အာဝုသော ဘဂဝါ ဓမ္မဒေသနာယ ပဋိညံ ကတော ပဌမံ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော ကတ္ထ ကိဒိသံ ဓမ္မံ ကဿ ဒေသေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဗာရာဏသိယံ ဘန္တေ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ ပဉ္စဝဂ္ဂိယ ဘိက္ခုပမုခါနံ ဗြဟ္မဂဏာနံ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တံ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဤသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် တရားဟောဘို့ရန် ပဋိညာဉ် ပေးတော်မူပြီးလျှင် ရှေးဦးစွာ တရားကို ဟောတော်မူသောအခါ ဘယ်အရပ်၌ ဘယ်သို့သော တရားကို ဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ တောင်းပန်သဖြင့် တရားဟောဘို့ရန် ဝန်ခံတော် မူပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ရှေးဦးစွာ အာဠာရ ရသေ့အား တရားဟောဘို့ရန် အကြံဖြစ်သောအခါ လွန်ခဲ့သော ခုနစ်ရက်ကပင် အာဠာရ ရသေ့၏ စုတေ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို သိတော်မူပြီး၍၎င်း၊ တဖန် ဥဒက ရသေ့အား ရှေးဦးစွာ တရားဟောဘို့ရန် ဆင်ခြင်တော်မူပြန်သောအခါ ထို ဆင်ခြင်တော်မူသောနေ့မှ လွန်ခဲ့သော ညဉ့်ကပင် ဥဒက ရသေ့၏ စုတေကွယ်လွန်သော အဖြစ်ကို၎င်း ပိုင်းခြား ကုန်စင် သိမြင်တော်မူပြီး၍—

တဖန် မည်သူ့အား တရားဟောရမည်နည်း ဟု စဉ်းစားတော် မူပြန်သောအခါ ပဉ္စဝဂ္ဂီ မထေရ် ငါးဦးတို့ကို ရွှေဥာဏ်တော်၌ မြင်တော်မူ၍ ထို ပဉ္စဝဂ္ဂီ မထေရ် ငါးဦးတို့ရှိရာ ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန် တောအရပ်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် ပဉ္စဝဂ္ဂီ မထေရ် ငါးဦးတို့၏ ဘုရားမဟုတ်ဘူး ဟူသော

အထင်မှား အမြင်မှားကို အကြိမ်ကြိမ် ပယ်ရှားတော်မူပြီးလျှင် စကြာဝဠာ တိုက်တသောင်းမှ ခဉ္စောင်း ရောက်လာကြကုန်သော ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား ပဉ္စဝဂ္ဂိမထေရ် ငါးဦးတို့ကို အမှုထမ်း၍ “ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန” သုတ္တန်တရားကို ရှေးဦးစွာ ဟောကြား တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။တသ္မိံ ခေါ ပန အာဝုသော ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တေ ဒေသိ-
ယမာနေ မနုဿလောကေ ကဿ ဓမ္မာဘိသမယော အဟောသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အာယသ္မတော ဘန္တေ ကောဏ္ဍညဿ ဓမ္မာဘိသမယော
အဟောသိ။

အမေး။ ။ထို ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် (ထို ဓမ္မစကြာတရားတော်မြတ်) ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသောအခါ လူ့ပြည်လောက၌ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်အား သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း အကျွတ်တရားရခြင်း ဖြစ်ပျံ သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထို ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန သုတ္တန် (ဓမ္မစကြာဒေသနာ) ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူလတ်သည်ရှိသော် လူ့ပြည်လောက၌ ကောဏ္ဍည မထေရ်အား သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း တည်းဟူသော ဓမ္မာ ဘိသမယ ကျေးဇူးရရှိ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တရားဦး ဟောခဏ်း ပြီး၏

သံသရတနာ စတင်ပေါ်လာခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ နုခေါ အာဝုသော ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဌမံ ပဗ္ဗဇာ စ
ဥပသမ္ပဒါ စ အဟောသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဣမသ္မိံ ဘန္တေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဌမံ ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ
အဟောသိ။

အမေး။ ။ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရှေးဦးစွာ ရှင်ပြု ခြင်း ရဟန်းပြုခြင်းသည် အဘယ်သို့သော နည်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အဦးအစဖြစ်သော အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ် သောတာပန် တည်ပြီးသော အခါ—

လဘေယျာဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇုံ၊
လဘေယျံ ဥပသမ္ပဒံ။

ရှင်ပင်ဘုရား.... တပည့်တော်သည် ရှင်တော်ဘုရား၏ အထံ၌ ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါ၏ ဟု တောင်းပန်သောအခါ—

ဧဟိ ဘိက္ခု သွာခါတော မမ္မော၊ စရ ဗြဟ္မစရိယံ
သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယ။

“ချစ်သား ရဟန်း....၊ လာလော့ မြတ်သော မဂ်တည်းဟူသော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးလော့” ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် မိုခ်းတိမ်ညိုအဆင်း ရှိသော သင်္ကန်းတော်ကြားမှ ရွှေလက်တော်ကို ဆန့်တန်း၍ မြက်ကြားခေါ်တော်မူခြင်းဖြင့် အရှင်ကောဏ္ဍည၏ ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ် ပြီးမြောက်ရကား ဤဘုရားသာသနာဝယ် ရှေးဦးစွာ ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ ဣတရေသံ ပန အာဝုသော စတုန္နံ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ကဒါ ဓမ္မာဘိသမယော အဟောသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ပါဠိပဒေ ဘန္တေ ဒိဝသေ အာယသ္မတော ဝပ္ပဿ၊ ဒုတိယေ ဘန္တေ ဒိဝသေ အာယသ္မတော ဘဒ္ဒိယဿ၊ တတိယေ ဘန္တေ ဒိဝသေ အာယသ္မတော မဟာနာမဿ၊ စတုတ္ထေ ဘန္တေ ဒိဝသေ အာယသ္မတော အဿဇိဿ ဓမ္မာဘိသမယော အဟောသိ။

အမေး။ ။ အရှင်ကောဏ္ဍညမှ ကြွင်းကျန်သော ပဉ္စဝဂ္ဂီ အပါအဝင် လေးပါးသော ရဟန်းတို့အား အဘယ်အခါကာလ အဘယ်နေ့ရက်များ၌ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း ဓမ္မာဘိသမယ ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ်မှတစ်ပါး ကျန်သော ပဉ္စဝဂ္ဂီဂိုဏ်းဝင် အရှင်လေးဦးတို့တွင် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တရက်နေ့၌ အရှင်ဝပ္ပမထေရ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် နှစ်ရက်နေ့၌ အရှင်ဘဒ္ဒိယမထေရ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်

သုံးရက်နေ့၌ အရှင်မဟာနာမ မထေရ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် လေးရက်နေ့၌ အရှင်အဿဇိ မထေရ်တို့အား အစဉ်အတိုင်း သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း ဓမ္မာဘိသမယ ဖြစ်ခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။သဗ္ဗေသမ္ပိ အာဝုသော တေသံ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ ကဒါ အရဟတ္တပတ္တိ ဟောတိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သဗ္ဗေသမ္ပိ ဘန္တေ တေသံ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ ပက္ခဿ ပဉ္စမိယံ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တေ ဒေသိယမာနေ အရဟတ္တပတ္တိ ဟောတိ။

အမေး။ ။ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတော် ငါးပါးလုံးတို့အား အဘယ်အခါကာလ အဘယ်နေ့ရက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ပဉ္စဝဂ္ဂီ မထေရ် ငါးဦးလုံးပင် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ငါးရက်နေ့ ၌ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်ကို ဟောကြားတော်မူသောအခါ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံဃရတနာ စတင်ပေါ်လာခင်း ပြီး၏

တရားဟောလွှတ်တော်မူခင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကဒါ အာဝုသော ဘဂဝတာ ဘိက္ခု တတ္ထ တတ္ထ စာရိကံ စရိတွာ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ ပေသိတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ယသပ္ပမုခါနံ ဘန္တေ စတုပညာသ သဟာယကာနံ ပဗ္ဗဇိတကာလေ ဘဂဝတာ ဘိက္ခု တတ္ထ တတ္ထ စာရိကံ စရိတွာ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ ပေသိတာ။

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ်အခါကာလ၌ ရဟန်းတို့ ကို ထိုထိုအရင်ဒေသတို့သို့ ဒေသစာရီ လှည့်လည် သွားရောက်ကာ တရားဓမ္မ များကို ဟောကြားရန် စေလွှတ်တော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တော၌ ဝါကပ်တော်မူသောအခါ ပဉ္စဝဂ္ဂီမထေရ်ငါးဦးတို့အား အရ

ဟတ္ထဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူစေပြီး၍၎င်း၊ ယသ သူဌေးသား အမှူးရှိသော ငါးကျိပ်လေးယောက်သော သူငယ်ချင်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ်သို့တိုင်ရောက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့တိုင်ရောက်အောင် ခြီးမြှောက်ပြီးသောအခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်သည် ရဟန်းတော်တို့ကို ထိုထိုအရပ်ဒေသသို့ ဒေသ စာရီ ကြွချီ၍ တရားဒေသနာဟောဘို့ရန် အလို့ငှါ တိုက်တွန်း စေလွှတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တရားဟော လွှတ်တော်မူခဏ်း ပြီး၏

သရဏဂုံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုတော်မူခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကဒါ အာဝုသော ဘဂဝတာ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇူပ သမ္ပဒါ အနုညာတာ အဟောသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ယသပ္ပမုခါနံ ဘန္တေ စတုပညာသာယ ဂိဟိ သဟာယကာနံ ပဗ္ဗဇိတွာ တတ္ထ တတ္ထ စာရိကံ စရိတွာ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ ပေသိတကာလေ ဘဂဝတာ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇာ စ ဥပသမ္ပဒါ စ အနုညာတာ။

အမေး။ ။သရဏဂုံ သုံးပါးဖြင့်ပင် ရှင်ပြုပေးခြင်း ရဟန်းပြုပေးခြင်း ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ်အခါကာလ၌ ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါ သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ယသ သူဌေးသား အမှူးပြုသော ငါးကျိပ်လေးဦးသော သူငယ်ချင်းတို့ကို ရဟန်းအဖြစ်သို့တိုင်ရောက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ တိုင်ရောက် အောင် ခြီးမြှောက်တော်မူပြီးသကာလ ဒေသစာရီ လှည့်လည် တရားဟော ဘို့ရန် စေလွှတ်တော်မူသောအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ထိုထိုသို့သော အရပ်ဒေသမှ ရဟန်းလောင်း ရှင်လောင်းတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ရှင် ရဟန်းပြုပေးလိမ့်မည်ဟု နှလုံးသွင်း၍ ဘုရားထံမှောက် ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြ ပါသည်။ သို့ ခေါ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ရဟန်းလောင်း ရှင်လောင်းတို့နှင့် တကွ ရဟန်းတော်တို့ ပင်ပန်း နှမ်းနယ်ခြင်း ဖြစ်ကြရပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအခြင်းအရာကို ဆင်ခြင်တော်မူပြီးလျှင် “ငါဘုရားသည် ရဟန်းတော်တို့အား မိမိတို့ရောက်ရာ အရပ်ဒေသ၌ပင်လျှင် သရဏဂုံ သုံးပါးဖြင့် ရှင်ပြုပေးရန် ရဟန်းပြုပေးရန် ခွင့်ပြုရပါမူ ကောင်းလေစွ” ဟု အကြံဖြစ်တော်မူ၍—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တုမ္ပေဝ ဒါနိ တာသု တာသု
ဒိသာသု တေသု တေသု ဇနပဒေသု ပဗ္ဗာဇေထ
ဥပသမ္ပာဒေထ။

ချစ်သားတို့...၊ သင်ချစ်သားတို့ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ထိုထိုအရပ် ထိုထို ဇနပဒ်တို့၌ ရောက်လာ ရောက်လာသော ရှင်လောင်း ရဟန်းလောင်းတို့ကို ရှင်ပြုပေးရန် ရဟန်းပြုပေးရန် ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏ ဟု မိန့်ကြားလတ် ရကား—

ယသ မထေရ် အမှူးပြုသော ငါးကျိပ်လေးပါးသော ရဟန်းတို့ကို ဒေသ စာရီ လှည့်လည်ကြွသွား၍ တရားဟောဘို့ တိုက်တွန်းတော်မူပြီးသောအခါ ကာလ၌ သရဏဂုံ သုံးပါးဖြင့် ရှင်ပြုခြင်း ရဟန်းပြုခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူအပ် ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သရဏဂုံ ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုတော်မူခဏ်း ပြီး၏

ကျောင်း အရာမ်များ အလှူခံခွင့်ပြုခဏ်း

ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်တော် အလှူ

ပုစ္ဆာ။ ။ဘဂဝတာ အာဝုသော ဘိက္ခူနံ အာရာမော ပဋိဂ္ဂဏှိတုံ ကတ္ထ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘဂဝတာ ဘန္တေ ဘိက္ခူနံ အာရာမံ ပဋိဂ္ဂဏှိတုံ ရာဇဂဟေ အနုညာတော၊ ရာဇာ ဘန္တေ မာဂဓော သေနိယော ဗိမ္ဗိ- သာရော ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခူသံသဿ ဝေဠုဝန် ဥယျာနံ အဒါသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတော။

အမေး။ ။ကျောင်းတိုက် အရာမ်ကို အလှူခံရန် မြတ်စွာဘုရားသခင် သည် အဘယ်မြို့ဒေသ၌ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့် ခွင့်ပြု တော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂ ဒါဝုန်တော၌ ဝါကျွတ်တော်မူပြီးသောအခါ ဥရုဝေဠတောအုပ်သို့ ကြွရောက် တော်မူ၍ ဥရုဝေဠ မထေရ် အမှူးရှိသော ရသေ့ညီနောင် ရှင်တထောင်တို့ကို အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် ခြီးမြှောက် ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် ထို ရဟန်းပေါင်း တထောင် ခြံရံလျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းသည် တသိန်း နှစ်သောင်းသော ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလ (ပုဏ္ဏားသူဌေး) တို့ဖြင့် ခြံရံ၍ ဘုရားထံမှောက် လာရောက် တရားနာသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်း နှင့်တကွ တသိန်းတသောင်းသော ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလတို့ သောတာပန် တည်ကြပါသည်။ တသောင်းသော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလတို့သည် သရဏဂုံ တည်ကြပါသည်။

ထိုအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်ကို နက်ဖြန် ဆွမ်းအလို့ငှါ ပင့်လျှောက်ပြီးလျှင် နောက်တနေ့ နံနက် ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ နန်း တော်သို့ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ ကြွရောက်၍ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်ကို ပဏီတဘောဇဉ်ဖြင့် ပြုစု လုပ်ကျွေးပြီး လျှင် အင်္ဂါငါးပါးရှိသော ကျောင်းအရာမ်ကို ဘုရားအား လှူဒါန်းရန် စဉ်းစား ကြံစည်မိသောအခါ မိမိပိုင် ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်၏ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိမြင်သဖြင့် ရွှေကရားကို လက်တော်ဖြင့် ကိုင်ပြီးလျှင်—

တောဟံ ဘန္တေ ဝေဠုဝန် ဥယျာဉံ ဗုဒ္ဓပုမုခဿ
 ဘိက္ခုသံဃဿ ဒမ္မိ ဟု—

ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား လှူဒါန်းခဲ့ ပါသည်။ ဤသို့သော အကြောင်းဝတ္ထု၌ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရဟန်း တော်တို့အား ကျောင်းအရာမ်ကို ခံယူဘို့ရန်—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာရာမံ။

ဟု ခွင့်ပြုပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သာဝကကြီးနှစ်ပါး ရဟန်းပြုတော်မူခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကထည အာဝုသော ဒိန္နံ အဂ္ဂသာဝကာနံ ပဗ္ဗဇ္ဇုပသမ္ပဒါ အဟောသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဒိန္နံ ဘန္တေ အဂ္ဂသာဝကာနံ ဧဟိ ဘိက္ခုပသမ္ပဒါ အဟောသိ။

အမေး။ ။အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် တည်းဟူသော အဂ္ဂသာဝက မထေရ်မြတ်နှစ်ပါး တို့၏ ရှင်ရဟန်း ပြုခြင်းသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တည်းဟူသော အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့၏ ရဟန်းအဖြစ်ကို အနည်းငယ်ရှင်းလင်း လျှောက်ထားလိုပါသည်။

ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစဉ်အတိုင်း မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် နေတော်မူသောအခါ သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်သည် ပရိဗိုဇ်ပရိသတ် နှစ်ရာ့ငါးဆယ် အခြံအရံရှိ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေပါသည်။ ထိုအခါ အဂ္ဂသာဝကကြီး နှစ်ပါး၏ အလောင်းဖြစ်ကြသော ဥပတိဿလုလင် ကောလိတလုလင်တို့သည် သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်၏ အထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးဆဲး ရှိနေကြပါသည်။

ထိုသူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့သည် အကြင်သူသည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ရအံ့၊ သိအံ့၊ ထိုသိသော သူသည် တပါးသော တခြားသောသူအား ပြောကြားရမည် ဟု ကတိကဝတ် ထားခဲ့ကြပါသည်။ တနေ့သော် အရှင်အဿဇိ မထေရ်သည် အလွန်တည်ငြိမ်သော စက္ခုန္ဓေတို့ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည်ကို ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ် (ရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း) မြင်လတ်သောအခါ—

“ဤ အရှင်သူမြတ်သည် လောကဝယ် ရဟန္တာဟူ၍ သမုတ်အပ်သော ရဟန်းတော်တို့ အထည်းတွင် တပါး အပါအဝင် ဖြစ်လေရာ၏။ ဤအရှင်မြတ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါသည် ဆရာနှင့်တကွ ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို မေးရမူ ကောင်းလေစွ” ဟု အကြံဖြစ်ပြီးလျှင် ဤအချိန်ကား ဆွမ်းခံချိန်ဖြစ်၍ ပုစ္ဆာပြဿနာ မေးရန် အချိန်ကာလ မဟုတ်။ ဤရဟန်း နောက်က ကောက်ကောက်လိုက်ပြီးလျှင် အချိန်ရသောအခါ မေးအံ့ ဟု ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်သည် အရှင်အဿဇိ

နောက်မှ လိုက်လေသော် အရှင်အဿဇိသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဆွမ်းကို ခံယူ၍ ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ ဖဲးသွားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆွမ်းစား ကျောင်းသို့ ရောက်လျှင် ဥပတိဿ ပရိပိုဇ်သည် အရှင်အဿဇိနှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စကားနှီးနှော ပြောဆိုပြီးလျှင်—

ဝိပုသန္နာနိ ခေါ တေ အာဝုသော ဣန္ဒြိယာနိ။

ငါ့ရှင်....၊အသင်၏ စက္ခု သောတ အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့ကား အလွန်အမင်း ကြည်လင် လှပါပေကုန်၏။

ကံသိ တံ အာဝုသော ဥဒ္ဓိဿ ပဗ္ဗဇိတော။

ငါ့ရှင်....၊အသင်သည် အဘယ်ဆရာကို ရည်မှန်း၍ ရဟန်း ပြုခဲ့ပါသနည်း၊

ကော ဝါ တေ သတ္တာ။

သင့် ဆရာကား အသူဖြစ်ပါသနည်း။

ကဿ ဝါ တံ ဓမ္မံ ရောစေသိ။

သင်သည် အဘယ်သူ၏ တရားကို နှစ်သက်ပါသနည်း ဟု မေးမြန်းသည်ရှိသော်—

အတ္တာဝုသော မဟာသမဏော သကျပုတ္တော
သကျကုလာ ပဗ္ဗဇိတော။

ငါ့ရှင်....၊ဤလောက၌ အသမ္ဘိန္ဒ သာကီဝင် မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသော ရဟန်းကြီး ဂေါတမ ဟူ၍ လောကဝယ် အထင်အရှား ရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထို ရှင်တော်ဘုရားကို ရည်မှန်း၍ ငါသည် ရဟန်းပြုပါသည် ငါသည် ထို ရှင်တော်ဘုရား၏ တရားကို နှစ်သက်ပါသည် ထို ရှင်တော်ဘုရားသည်ပင်လျှင် ငါ၏ ဆရာဖြစ်ပါသည် ဟု ပြန်ကြား တော်မူသောအခါ—

ကိံ ဝါဒီ ပနာယသ္မတော သတ္တာ ကိမက္ခာယိ။

အရှင်ဘုရား....၊အရှင်၏ ဆရာဘုရားသည် အဘယ်ကို အဘယ်သို့သော ဝါဒ အဘယ်သို့သော တရားကို ပြောဆိုလေ့ ရှိပါသနည်း ဟု မေးလျှောက်သောအခါ—

ငါ့ရှင်....ငါတို့ကား ယခုမှ သာသနာတော်သို့ ရောက်သစ်စ အလွန်ပင် ဝါနုလှပါသေးသည် သင့်အား ငါသည် အကျယ်တရားကို ဟောကြားခြင်းငှါ မနှမ်းနိုင်ပါ သို့သော် အကျဉ်းအားဖြင့် အနက်သဘောကို သင့်အား ငါဟော ကြားပါမည် ဟု မိန့်ကြားတော် မူပြီးလျှင်—

ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊ တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော။
အာဟ တေသဉ္စ ယော နိရောဓော၊ ဧဝံ ဝါဒီ မဟာသမဏော။ ။

ဟူသော ဂါထာကို ဟောကြားလျှင် ဒုတိယပါဒ၏ အဆုံး၌ ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ် သောတာပန် တည်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအကြောင်းကို ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်သည် ကောလိတ ပရိဗိုဇ်ထံ တဖန် ပြန်ကြားသောအခါ ထိုဂါထာကိုပင် ရွတ်ဘတ် ပြန်ကြားသောအခါ ကောလိတ ပရိဗိုဇ်သည်လည်း (ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် အလောင်း) ထိုဂါထာဝယ် ဒုတိယပါဒအဆုံးမှာပင် သောတာပန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ ဥပတိဿ၊ ကောလိတ တည်းဟူသော ပရိဗိုဇ် နှစ်ဦးလုံးတို့သည် ပင် မိမိတို့၏ ဆရာ သိဉ္စည်း ပရိဗိုဇ်ထံ သွားရောက်ပြီးလျှင် အခြွေအရံ ပရိသတ် နှင့်တကွ ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်ဘို့ရန် ပြောကြားသောအခါ—

အလံ အာဝုသော မာ အဂမိတ္ထ။

“ငါ့ရှင်တို့....မသွားကြနဲ့ မတော်ပါဘူး ငါတို့သုံးဦးလုံး ယခုရှိတဲ့ ပရိဗိုဇ် ဂိုဏ်းသံဃာကို စောင့်ရှောက် ကြပါကုန်အံ့” ဟု သုံးကြိမ်တိုင် တားမြစ်သော် လည်း ဥပတိဿ၊ ကောလိတ ပရိဗိုဇ် နှစ်ပါးတို့သည် မိမိတို့၏ အခြွေအရံ ပရိသတ်ဖြစ်သော နှစ်ရာဇာဓိပတိတို့ကို ခေါ်ယူ၍ သဗ္ဗညု မြတ် စွာဘုရား သီတင်းသုံးရာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ သွားကြပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဥပတိဿ၊ ကောလိတ ပရိဗိုဇ် နှစ်ပါးတို့ အခြွေအရံ ပရိသတ်နှင့် လာသည်ကို မြင်တော်မူလျှင် ရဟန်းတို့ကို—

ဧတေ ဘိက္ခဝေ ဒွေ သဟာယကာ အာဂစ္ဆန္တိ ကောလိတော
ဥပတိဿော စ ဧတံ မေ သာဝကယုဂံ ဘဝိဿတိ အဂ္ဂံ ဘဒ္ဒယုဂံ။

ချစ်သားတို့....ထို သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ဥပတိဿ၊ ကောလိတ တို့ သည် ငါဘုရားထံမှောက်သို့ လာရောက်ကြလေပြီ ယခု လာရောက်ကြသည့်

ဥပတိဿ၊ ကောလိတ တို့သည် ငါဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝက အစုံ ဖြစ်ပေလိမ့်မည် ဟု တင်ကြို၍ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဥပတိဿ၊ ကောလိတ တည်းဟူသော အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ထံမှောက်သို့ ရောက်ရှိကြသောအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့၌ ဦးခေါင်းဖြင့် တုပ်ဝပ်ပြီးလျှင်....

လဘေယျာမ မယံ ဘန္တေ ဘဂဝတော သန္တိကေ
ပဗ္ဗဇ္ဇံ လဘေယျာမ ဥပသမ္ပဒံ။

ရှင်ပင်မြတ်ဘုရား....၊ တပည့်တော်တို့သည် ရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏အထံ မှ ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါကုန်၏ ဟူ၍ တောင်းပန် လျှောက်ထားသောအခါ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် မိုဗ်းတိမ်ညို အဆင်းရှိသော သင်္ကန်းတော်မှ ရွှေရောင်အဆင်းရှိသော ရွှေလက်တော်ကို ဆန့်တန်းတော် မူပြီးလျှင်—

ထေ ဘိက္ခဝေါ သွာခါတော ဓမ္မော၊ စရထ
ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယ။

“ချစ်သားတို့....၊ လာလှည့်ကုန် နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ရန် ကောင်းစွာ အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးစုံ ကောင်းခြင်းဂုဏ်ဖြင့် ငါဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောကြား အပ်ခဲ့လေပြီ။ သင် ချစ်သားတို့သည် သံသရာဝဋ်ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုလုပ်ရန် အလို့ငှါ မြတ်သော မဂ်တည်းဟူသော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးလှည့်ကြကုန်” ဟု ခေါ်တော်မူသောအခါ ဥပတိဿ၊ ကောလိတ ပရိဗိုဇ် နှစ်ဦးတို့သည် အခြွေအရံ ပရိသတ်နှင့်တကွ တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသော ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါး ဆင်မြန်းပြီးသား ရဟန်း ဖြစ်ကြပါသည်။

သို့ရကား ဥပတိဿ၊ ကောလိတ— အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် တည်းဟူသော အဂ္ဂသာဝကကြီး နှစ်ပါးတို့၏ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်း ဖြစ်ရခြင်းသည် ဟေတုက္ခပသမ္ပဒါ ရဟန်း ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဥပဇ္ဈာယော အာဝုသော ဂဏှိတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတော၊
ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတော၊
သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ အနုပဇ္ဈာယကာ အနာစရိယကာ
အနောဝဒိယမာနာ အနနုသာသိယမာနာ ဒုန္နိဝတ္တာ ဒုပ္ပါ-
ရုတာ အနောကပ္ပသမ္ပန္နာ ပိဏ္ဏာယ စရိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတော။

အမေး။ ။အပြစ်ကြီး အပြစ်ငယ်ကို ရှု၍ ဆိုဆုံးမသော ဥပဇ္ဈာယ်
ဆရာကို ယူထား၍ ထို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ အဆုံးအမကို ခံယူကာ သီတင်းသုံး
နေထိုင်ရန် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်မြို့ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အ
ကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော မှုခင်း ကိစ္စကြောင့် ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသနည်း
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း
ပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေ
တော် မူသောအခါ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ နိဿယည်းဆရာကို ခွင့်မပြုရသေးသဖြင့်
များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ နိဿယည်းဆရာ မရှိကြဘဲ
အဆုံးအမ သြဝါဒ အကံမြစ်ကို မရရှိကြသဖြင့် မကောင်းတရောင်း ဝတ်ခြင်း
မကောင်းတရောင်း ရုံခြင်း မလျောက်ပတ်သော အသွင်အပြင်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံ လှည့်လည် ကြပါကုန်သည်
ထိုအခါ များစွာသော လူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရပါသည်။ ထိုသို့သော
မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို ယူဘို့ရန် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု
ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဥပဇ္ဈာယမ္ပိ အာဝုသော န သမ္မာဝတ္တန္တဿ ဒုက္ကဋ် ကတ္ထ ပညတ္တံ၊
ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေ အာရဗ္ဗ
ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ ဥပဇ္ဈာယမိ
န သမ္မာဝတ္တိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၌ ပြုထိုက်သော ကျင့်ဝတ်များကို ကျေပြန်
စွာ မပြုကျင့်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ များစွာသော သဒ္ဓိဝိဟာရိက ရဟန်းတို့ကို
အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ သဒ္ဓိ
ဝိဟာရိက တပည့် ရဟန်းတို့သည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၌ ပြုလုပ်ရန်ရှိသော ဝတ်ကြီး
ဝတ်ငယ်တို့ကို ပြည့်စုံစွာ မပြုမကျင့်ကြပါကုန်ပြီ။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စ။ပ။
အရှင်ဘုရား။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ခွင့်ပြုခဏ်း ပြီး၏

ဉာတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကဒါ အာဝုသော ဘဂဝတာ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ ဥပသမ္ပဒံ
ပဋိက္ခိပိတွာ ဉာတ္တိစတုတ္ထေန ကမ္မေန ဥပသမ္ပဒါ အနုညာတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဗြာဟ္မဏဿ ဘန္တေ ပဗ္ဗဇိတကာလေ ဘဂဝတာ တီဟိ
သရဏဂမနေဟိ ဥပသမ္ပဒံ ပဋိက္ခိပိတွာ ဉာတ္တိစတုတ္ထေန
ကမ္မေန ဥပသမ္ပဒါ အနုညာတာ။

အမေး။ ။အဘယ်အခါ ကာလ၌ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် သရဏဂုံ
သုံးပါးတို့ဖြင့် ရဟန်းပြုပေးခြင်းကို ပယ်မြစ်တော် မူပြီးလျှင် ဉာတ်လျှင် လေး
ကြိမ်မြောက်ရှိသော ကမ္မဝါဖြင့် ရဟန်းပြုပေးခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံး နေတော်
မူသောအခါ ရာဇ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည် ရဟန်းတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ ရှင်
ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ပါသည် ထို ရာဇပုဏ္ဏားကို ရဟန်းပြုဘို့ရန် ရဟန်း
တော်တို့သည် အလိုမရှိကြပါကုန်။

သို့ ရဟန်းအဖြစ်ကို မရသဖြင့် ကြုံလို့သော ရုပ်အဆင်းပျက်၍ နေသော ရာဇပုဏ္ဏားကို မြတ်စွာဘုရား မြင်လတ်သော်—

ကောနု ခေါ် ဘိက္ခုဝေ တဿ ဗြာဟ္မဏဿ အဓိကာရံ သရတိ။

ချစ်သားတို့...၊ ဤရဟန်း ပရိသတ်တို့တွင် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုပုဏ္ဏား၏ ကျေးဇူးကို အောက်မေ့ သိရှိပါသနည်း ဟု မေးမြန်းတော် မူလတ်သော် အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်

အဟံ ခေါ် ဘန္တေ တဿ ဗြာဟ္မဏဿ အဓိကာရံ သရာမိ။

ဘုန်းတော်နေဝန်း ထွန်းတောက်ပ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...၊ ဘုရားတပည့်တော်သည် ထို ရာဇပုဏ္ဏား၏ ကျေးဇူးကို အောက်မေ့ သိရှိပါသည်ဘုရား ဟု လျှောက်ထားလေသော်—

သင်ချစ်သားသည် ထို ပုဏ္ဏား၏ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကျေးဇူးကို အောက်မေ့သိရှိပါသနည်း ဟု မေးမြန်းတော်မူလေလျှင်—

တပည့်တော်သည် တချိန်က ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်ဝယ် ဆွမ်းခံလှည့်လည်သောအခါ ထို ရာဇပုဏ္ဏားသည် တယောက်ချီမျှသော တစွန်းမျှသော ဆွမ်းကို လောင်းလှူခဲ့ဘူးပါသည် ထို ကျေးဇူးကို တပည့်တော်သည် အမြဲတစေ အောက်မေ့သိရှိ၍ နေပါသည်ဘုရား ဟု လျှောက်ထားလေရာ—

သာဓု သာဓု သာရိပုတ္တ၊ ကတညုနော ဟိ သာရိပုတ္တ သပ္ပုရိသာ ကတဝေဒိနော။

ချစ်သား...သာရိပုတ္တရာ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့သည် သူ့ကျေးဇူးကို သိကြမြဲ ဓမ္မတာ ဖြစ်ကုန်သည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် သို့တပြီးကား သင်ချစ်သားသည် ထို ရာဇပုဏ္ဏားကို ရှင်ရဟန်း ပြုပေးပါလေလော့ ဟု မိန့်ကြားတော် မူပြန်လေရာ မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်ကို သိရှိတော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်သည် သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့် ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပြုပြီးသား ဖြစ်သည်ကို သိရှိပါလျက်လည်း ဉာတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါဖြင့် ရဟန်းပြုဘို့ရန် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်၏အလိုကို သိရှိတော်မူသဖြင့်—

ကထာဟံ ဘန္တေ တံ ဗြာဟ္မဏံ ဥပသမ္ပာဒေမိ။

ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ။ တပည့်တော်သည် ထို ရာဇပုဏ္ဏားကို ဘယ်ပုံ ဘယ်ပန်း ဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ရဟန်းပြု၍ ပေးရပါမည်နည်းဘုရား ဟု လျှောက်ကြားသော ဝတ္ထုဝယ်—

ယာသာ ဘိက္ခုဝေ မယာ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ ဥပသမ္ပဒါ-
အနုညာတာ၊ တံ အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပဋိက္ခိပါမိ။

ချစ်သားတို့ ။ သရဏဂုံ သုံးပါးဖြင့် ရဟန်းပြုခွင့်ကို ပဌမဝါ ဗာရာဏသီပြည် အရပ်၌ ချဉ်းကပ်တော်မူစဉ်ကပင် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့လေပြီ၊ ထိုသို့ သရဏဂုံ သုံးပါးဖြင့် ရဟန်းပြုခြင်းကို ယနေ့မှ အစပြု၍ ငါဘုရား ပယ်မြစ်တော်မူလိုက်ပြီ၊

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခုဝေ ဉာတ္တိစတုတ္ထေန ကမ္မေန ဥပသမ္ပာဒေတုံ။

ယနေ့မှ စ၍ ဉာတ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်ရှိသော ကမ္မဝါဖြင့် ရဟန်းပြုခြင်းငှါ ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါပြီ၊

ဤသို့လျှင် ရာဇပုဏ္ဏားကို ရှင်ပြုပြီးသော အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သရဏဂုံ သုံးပါးဖြင့် ရဟန်းပြုခြင်းကို ပယ်တော်မူ၍ ဉာတ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်ရှိသော ကမ္မဝါဖြင့် ရဟန်းပြုဘို့ရန် ခွင့်ပြုပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဉာတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုခဏ်း ပြီး၏

ရဟန်းခံရာ၌ မှတ်ဘွယ်ရာအခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ အယာစိတကံ အာဝုသော ဥပသမ္ပဒါပေက္ခံ ဥပသမ္ပာဒေန္တဿ ဒုက္ကဋံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ရာဇဂဟေ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခူ ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရံ အနာစာရံ အစရိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ရဟန်း ပြုပေးပါရန် သံဃာအား လျှောက်ထားတောင်း ပန်ခြင်းမရှိဘဲ ထိုသို့ မလျှောက်ထား မတောင်းပန်သော ရဟန်းလောင်းကို ရဟန်းပြုပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ အညတရ ရဟန်းလောင်းတပါး (ရဟန်းသစ်) တပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တယောက်သော ရဟန်းလောင်းသည် ရဟန်းပြုပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ သာသနာတော်ဝယ် မသင့်လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့က “ငါ့ရှင် ဤသို့သဘောရှိသော မလျှောက်ပတ် မအပ်စပ်သော အကျင့်ကို မကျင့်ပါလေနှင့်” ဟု ဆုံးမကံမြစ်သည်ရှိသော်—

“တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရားတို့ကို ရဟန်းပြုပေးပါ ဟု မတောင်း ပန်ခဲ့၊ အဘယ်ကြောင့် အရှင်တို့သည် မတောင်းပန်အပ်ပါဘဲ ဘုရားတပည့် တော်ကို ရဟန်းပြု၍ ပေးကုန်ဘိသနည်း” ဟု နှုတ်လှံထိုးသော ဝတ္ထုဝယ် ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။စတုနံ အာဝုသော နိဿယာနံ အာစိက္ခဏာ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ အနုညာတာ၊ အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခု ဥဒရဿ ကာရဏာ ပဗ္ဗဇိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

အမေး။ ။လေးပါးသော မှီရာတို့ကို ရဟန်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ပြောကြားရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့ ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော အမှုခင်း ကိစ္စကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် ဝမ်းရေးကြောင့်ကြသော ရဟန်းတပါး ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် နေ့စဉ် နေ့စဉ် ဆွမ်းလှည့်တို့သည်ကား မပြတ်မစဲ ရှိပါကုန်သည်။ ထိုအခါ တယောက်သော ပုဏ္ဏားသည် “ဤရဟန်းတို့ကား မွန်မြတ်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို စားသောက် သုံးစွဲလျက် လေတိတ်သော အရပ်တို့၌ မပင်မပန်း ချမ်းသာစွာ ကျိန်းစက်ရကုန်သည် ငါသည် သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ရှင်ရဟန်းပြုရမူကား အစားအသောက် မပင်မပန်း ချမ်းသာလိမ့်မည်” ဟု မှတ်ရည်၍ ရဟန်းတို့ထံ ရှင်ရဟန်းပြုရန် တောင်းပန်ပါသည်။ ရဟန်းတော် တို့သည် ထို ပုဏ္ဏားအား ရှင်ရဟန်းပြုပေးကြပါကုန်သည်။

ထိုပုဏ္ဏား ရှင်ရဟန်းပြုပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် ရှေး ရှိရင်းစွဲ ဖြစ်သော ဆွမ်းစဉ် ဆွမ်းလှည့်တို့သည် ပြတ်ခဲပါကုန်သည် ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့က—

ဟေ ခါနိ အာဝုသော ပိဏ္ဏာယ စရိဿာမ။

ငါ့ရှင် လာလေ...မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်ကြကုန်အံ့ ဟူ၍ ခေါ် သည်ရှိသော်—

တပည့်တော်သည် ဆွမ်းခံ လှည့်လည်အံ့ဟူ၍ သာသနာတော်သို့ ဝင် ရောက်ခြင်း မဟုတ်ပါ အကယ်၍ အရှင်ဘုရားတို့ ဆွမ်းပေးသည်ရှိသော်တပည့် တော် စားသောက်ပါမည် အကယ်၍ မပေးပါဘူ တပည့်တော်သည် သာသနာ တော်မှ လျောကျပါမည် ဟု ပြန်ကြား လျှောက်ထား လေသည်ရှိသော်—

အသို့နည်း ငါ့ရှင် သင်သည် ဝမ်းရေးဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤ ဓမ္မ ဝိနယ သာသနာတော်ဝယ် ရဟန်း ပြုပါသလား ဟု မေးမြန်းသည်ရှိသော် ဟုတ်ပါသည့် အကြောင်း ပြန်ပြောင်း၍ လျှောက်သည်တွင်—

ကထံ ဟိ နာမ ဘိက္ခု ဝေ သွာက္ခာတေ ဓမ္မဝိနယေ ဥဒရဿ ကာရဏာ ပဗ္ဗဇိဿတိ။

“ဘုံနှယ်ကြောင့် ရဟန်းသည် ဤကဲ့သို့ သွာခါတ ကောင်းစွာ ဟော ကြားအပ်သော သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းတို့ဖြင့် သဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်သော ဤ ဘုရားသာသနာတော်၌ ဝမ်းရေး ကြောင့်ကြ၍ ရှင် ရဟန်း ပြုဘိသနည်း” ဟု

များစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ကဲ့ရဲ့သမှု ပြုကြပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်း ကိစ္စကြောင့် မှီရာ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ရဟန်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြော ကြားရန် မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ရဟန်းခံရာ၌ မှတ်တမ်းရာအခင်း ပြီး၏

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မလုပ်ရန် တားမြစ်ခင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဦးဒသဝဿေန အာဂုသော ဥပသမ္မာဒေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ဥပသေနံ ဝင်္ကန္တပုတ္တံ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ ဥပသေနော ဝင်္ကန္တပုတ္တော ကောဿော သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ ဥပသမ္မာဒေသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မိမိက ဆယ်ဝါ မရသေးပါဘဲလျက် သူတပါးကို ရဟန်းပြု ပေးသော ဥပဇ္ဈာယ် ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင် ဝင်္ကန္တပုဏ္ဏား၏သား အရှင် ဥပသေနကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

အရှင်ဥပသေနသည် မိမိက ဆယ်ဝါမရှိသေး တဝါမျှသာ ရရှိသေးပါ လျက် သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တပါးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံ ပေးခဲ့ပါပြီ။ ဝါကျွတ်လတ်သော် ရှင်ဥပသေနသည် နှစ်ဝါရပြီးဖြစ်၍ တဝါရပြီးသော သဒ္ဓိ ဝိဟာရိက တပည့်နှင့် အဘူ ဘုရားထံမှောက် အဖူးအမြော် ရောက်ပါသည်။ ရောက်၍သောအခါ မြတ်စွာဘုရားက ‘သမ္မောဒနီယ’ စကား ပြောကြားပြီး သည်၏ အဆုံး၌ “သင်ချစ်သား အဘယ်နှစ်ဝါ ရှိပြီနည်း” ဟု မေးမြန်းတော် မူလေသော် “မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် နှစ်ဝါ ရှိပါပြီ” ဟု လျှောက်ထား လေလျှင် “သင်၏အနီးအပါး သင့်နောက်နားမှာ ရှိသော ရဟန်းကား အဘယ်နှစ်ဝါ ရှိပြီနည်း” ဟု မေးမြန်းလေလျှင် တဝါ ရှိပါကြောင်း လျှောက် ထား လေသည်။

“သင်ချစ်သားနှင့် ထို ရဟန်း မည်သို့ တော်စပ်ပါသနည်း” ဟု မေးမြန်း တော်မူသည် ရှိသော် ထိုရဟန်းသည် ဘုရားတပည့်တော်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့် ဥပဇ္ဈာယ်ယူသော တပည့် ဖြစ်ပါသည် ဟု လျှောက်ထား လေလျှင် မြတ်စွာဘုရား များစွာ ကဲ့ရဲ့တော်မူခဲ့ပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင်က သူတပါးတို့၏ အဆုံးအမ သြဝါဒကို နာခံရမည့်အရွယ် ဖြစ်ပါလျက် သူတပါးကို ဆုံးမကောင်းသည် ကံမြစ် ကောင်းသည် ဟူ၍ မှတ်ထင်ဘိသနည်း၊ ဤသို့ ပြုခြင်းသည် သာသနာတော် ဝယ် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကြည်ညိုရန်လည်း မဖြစ် ကြည်ညိုပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သဒ္ဓါတရား ပျက်ပြားဘို့ရန်သာ ဖြစ်သည် အစရှိသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့တော် မူခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ အရှင်ဥပသေန မထေရ်၏ တဝါရသေးလျက် သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးသော ဝတ္ထုဝယ် ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ် ကို။ပ။ အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဗာလေန အာဝုသော အဗျတ္တေန ဥပသမ္မာဒေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ “ဒသဝဿမှာ ဒသဝဿမှာ”တိ ဗာလာ အဗျတ္တာ ဥပသမ္မာဒေသုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ဆယ်ဝါရပင် ရငြားသော်လည်း ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ် တတ်သိ နားလည်ခြင်း မရှိပါဘဲ တပည့် တပန်းတို့ကို အချိုးတကျ သွန်သင် ဆုံးမရန် စွမ်းဆောင် နိုင်ခြင်းလည်း မရှိပါဘဲ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း ပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ရှင်ဥပသေန ဝတ္ထုဝယ် မြတ်စွာဘုရား သခင်က ဆယ်ဝါရှိမှ ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ ရဟန်းခံပေးရမည် ဟု ခွင့်ပြုတော် မူလတ်သော် များစွာသော ရဟန်းတို့

သည် မိမိကိုယ်တိုင် ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်ဝယ် မကျွမ်းကျင် မလိမ္မာကြပါကုန်ဘဲ လျက် “ငါတို့သည် ဆယ်ဝါ ရှိကုန်ပြီ ငါတို့သည် ဆယ်ဝါရှိကုန်ပြီ” ဟု ပြောဆို၍ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တို့ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းခံ ပေးကြပါကုန်ပြီ။

ထိုအခါ တပည့် တပန်းတို့က ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်တို့၌ မကျွမ်းကျင် မလိမ္မာမှု ကမောက်ကမ ဖြစ်မှု ခံရပါသည်။ ထို အကြောင်းကို များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်း ကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်။ပ။ အရှင်ဘုရား။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မလုပ်ရန် တားမြစ်ခဏ်း ပြီး၏

နိဿယည်းဆရာ ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။အာစရိယော အာဝုသော ဂဏှိတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတော၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိဿိံ ဝတ္ထုဿိံ အနုညာတော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ အနုညာတော၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဥပဇ္ဈာယေသု ပက္ကန္တေသု ပိ ဝိဗ္ဘန္တေသု ပိ ကာလကံတေသု ပိ ပက္ခသကံန္တေသု ပိ အနာစရိယကာ အနောဝဒိယမာနာ အနုသုသာသိယမာနာ ဒုန္နိဝတ္ထာ ဒုပ္ပါရုတာ အနာကပ္ပသမ္ပန္နာ ပိဏ္ဍာယ စရိံသု၊ တဿိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုဿိံ အနုညာတော။

အမေး။ ။သွန်သင်ဆုံးမပေးရန် မှီရာ ဆရာကိုယူ၍ ထို မှီရာ နိဿယည်း ဆရာ၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒဖြင့် နေထိုင်ရန် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်မြို့။ပ။ ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရားသီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ အရပ်တပါးသို့ ဖဲးသွားကုန်သော်၎င်း

သာသနာတော်မှ လျော့ကျကုန်သော်၎င်း ဘဝတမလွန် စွန့်သွန်ကြကုန်သည် ရှိသော်၎င်း တိတ္ထိတို့ဘောင်သို့ ပြောင်းသွားကြကုန်သည်ရှိသော်၎င်း မြတ်စွာ ဘုရားက နိဿယည်းဆရာ ခွင့်မပြုသေးသဖြင့် နိဿယည်းဆရာ မရှိကြ ကုန်ဘဲ အဆိုးအမ ဩဝါဒကို မရကြကုန်သဖြင့် မကောင်းသော ဝတ်ရုံ ခြင်း ရှိကြသဖြင့် ရဟန်းတို့ အသွင်အပြင်နှင့် မလျောက်ပတ်သော အသွင် အပြင်ရှိကြကုန်လျက် မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံ လှည့်လည် ကျက်စားကြ ပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် နိဿယည်းဆရာ ယူဘို့ရန် နိဿ ယည်းဆရာကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

နိဿယည်းဆရာ ခွင့်ပြုခဏ်း ပြီး၏

ရှင်ပြု, ရဟန်းခံ မပေးရန် တားမြစ်ခဏ်းများ

ပုစ္ဆာ။ ။ပဉ္စဟိ အာဝုသော အာဗာဓေဟိ ဖုဋ္ဌံ ပဗ္ဗာဇေန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌိ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ပဉ္စဟိ အာဗာဓေဟိ ဖုဋ္ဌံ ပဗ္ဗာ-ဇေသံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ငါးမျိုးသော အနာကြီးတို့ဖြင့် စွဲကပ်နေသောသူကို ရှင်ပြု ပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ အည တရ မထင်ရှားသော ယောက်ျားတယောက်သည် ကုဋ္ဌ, ဂဏ္ဍ စသော အနာ ကြီး ငါးမျိုးဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဆရာဇီဝကထံ ချဉ်းကပ်ပြီး ဆေးကု ပေးပါရန် အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်သော်လည်း အခွင့်မရသဖြင့် “ငါသည် ရဟန်းတော်တို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ ရှင်ရဟန်းပြုရပါမူ ရဟန်းတော်တို့၏ အလုပ် အကျွေး အပြုစုကိုလည်း ခံရလိမ့်မည် ရှင်ဇီဝက၏ ဆေးကုခြင်းကိုလည်း ခံရ လိမ့်မည် ထိုသို့ ရဟန်းတော်တို့က ပြုစု ရှင်ဇီဝက,က ဆေးကုသဖြင့် ဤအနာ

ရောဂါမှ ထမြောက်ပါမူ ငါသည် လူထွက်ပေအံ့” ဟု နှလုံးသွင်း၍ ရဟန်းတော်တို့ထံ ချဉ်းကပ်ပြီး ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်လတ်သော် ရဟန်းတော်တို့သည် ရိုးရိုးသဘောဖြင့် ရှင်ရဟန်းပြု၍ ပေးပြီးလျှင် ပြုစုကျွေးမွေးကြပါကုန်သည် ဆရာဇီဝက ကလည်း ဆေးကုခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြင့် ထို ရဟန်းစွဲခဲ့ရင်း အနာကြီးရောဂါ ကင်းပျောက်သောအခါ ထို ရဟန်းသည် မူလရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း လူထွက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုလူထွက်ကို ဆရာဇီဝက မြင်သည်ရှိသော် “အမောင် သင်သည် ရဟန်းတို့ထံ၌ ရဟန်းပြုဘူးသည် မဟုတ်ပါလော” ဟု မေးမြန်းပါသည်။ “မှန်ပါကြောင်း” ပြန်၍ ပြောကြားလေလျှင် “အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ မသင့်မတော်သည်ကို အမောင်ပြုဘိသနည်း” ဟု မေးမြန်းသည်ရှိသော် မိမိ၏ မူလရည်ရွယ်ချက်နှင့် တကွ အကြောင်းကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း ဖြေကြားလေသော် ဆရာဇီဝကသည် မြတ်စွာဘုရားထံခံမှောက်သို့ သွားရောက်၍—

သာဓု ဘန္တေ အယျာ ပဉ္စဟိ အာဗာဓေဟိ ဖဋ္ဌံ န ပဗ္ဗာဇေယျံ....

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား...၊အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့သည် အနာကြီးငါးမျိုးတို့ဖြင့် တွေ့ထိ နှိပ်စက်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှင်ရဟန်းပြု၍ မပေးရန် ဘုရားတပည့်တော် တောင်းပန်ပါသည် ဟု လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ရာဇဘဋ္ဌံ အာဝုသော ပဗ္ဗာဇေန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌံ ဘဂဝတာ ကတ္ထပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ရာဇဘဋ္ဌေ ပဗ္ဗာဇေသု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မင်းခ ယောက်ျားကို ရှင်ရဟန်းပြုပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ အမှုတော်ထမ်း စစ်သည် သူရဲကောင်းတို့ကို ရဟန်းပြု၍ ပေးခဲ့ပါကုန်ပြီ။ ထိုအခါ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ အမတ်ကြီး တို့က တရားစီရင်လတ်သည် ရှိသော် “ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ဦးခေါင်းကို ဖြတ် ထိုက်သည် ကမ္မဝါဆရာအား လျှာကို ဖြတ်ထိုက်သည် ဂိုဏ်းသံဃာအား နံရိုး ကို ချိုးပစ်ထိုက်သည်” ဟု တရားလွန် တရားကျူး ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်ပြီးလျှင် နောက်နောင်အခါဝယ် ရဟန်းတော်တို့သည် မင်းချင်း ယောက်ျားကို ရဟန်းပြု၍ မပေးရန် တောင်းပန် လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့်။ပ။ အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဓဇဗန္ဓိ အာဝုသော စောရံ ပဗ္ဗာဇေန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေယေဝ ဘန္တေ အင်္ဂုလိမာလံ စောရံ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလော ဘန္တေ စောရော ဘိက္ခုသု ပဗ္ဗဇိတော ဟောတိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အလံ တမ်းခွန် စိုက်ထူထားသည့်အလား လောက၌ အလွန် ထင်ရှား ကျော်စော၍ နေသော ခိုးသူ ဓားပြအား ရဟန်းပြုပေးသော ရဟန်း အား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ပင်လျှင် အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသားသည် ရဟန်းတော်တို့ အထံ၌ ရဟန်းပြုခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ထိုခိုးသား ရဟန်းကို မြင်ကြလေလျှင် များစွာသော လူအပေါင်းတို့ သည် ရှောင်တိမ်း ပြေးလွှား ကြပါကုန်သည်။ များစွာလည်း ကဲ့ရဲ့ကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်း ကိစ္စကြောင့်။ပ။ အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကာရဘေဒကံ အာဝုသော စောရံ ပဗ္ဗာဇေန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေယေဝ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ကာရဘေဒကစောရံ ပဗ္ဗာဇေသံ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အကျဉ်းထောင်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ပြေးသော အကျဉ်း
သားကို ရှင် ရဟန်း ပြုပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင် များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း
ပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ
တယောက်သော ခိုးသား ယောက်ျားသည် အကျဉ်းထောင်ကို ဖောက်ထွင်း၍
ထွက်ပြေးပြီးလျှင် ရဟန်းတော်တို့ အထံ၌ ရှင်ရဟန်း ပြုခဲ့ပါသည်။

ထိုခိုးသားကို အရပ်သားတို့ မြင်သောအခါ ဤသူသည်ပင် ထောင်ကို
ဖောက်ထွင်း၍ ထွက်ပြေးသော ခိုးသား ဖြစ်သည်။ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးထံ ယခု
ဆောင်ယူကြကုန်အံ့ ဟူ၍ ပြောကြားကြသော် တချို့သော အမျိုးသားတို့က
“အမောင်တို့ ဤသို့မဆိုလင့် သာသနာတော်ဝယ် ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘေးမဲ့ ဖြစ်ကြကုန်သည်” ဟု ပြောကြားလျှင် “ရဟန်းတော်တို့
သည် အဘယ့်ကြောင့် ထောင်ကို ဖောက်ထွင်း ထွက်ပြေးသော ခိုးသားကို
ရဟန်း ပြုကုန်ဘိသနည်း” ဟု လူဒါယကာများ ကဲ့ရဲ့ကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့
သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့်။ပ။ အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဣဏာယိကံ အာဝုသော ပဗ္ဗာဇန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ
ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေယေဝ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဣဏာယိကံ ပဗ္ဗာဇေသံ၊ တသ္မိံ
ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ကြွေးမြီရှိသောသူကို ရှင် ရဟန်း ပြုပေးသော ရဟန်းအား
ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌ပင် များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း
ပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ကြွေးမြီ တင်သောသူကို ရှင် ရဟန်း ပြုပေးခဲ့ကြပါကုန်သည် ကြွေးရှင် မြီရှင်တို့သည် ထို ရဟန်းကို မြင်လတ်သော အခါ “ဤသူကား ငါတို့၏ မြီးစားတည်း ဤသူ့ကို ဆောင်ကြကုန်အံ့” ဟု ပြောကြားသည်ရှိသော် အကြောင်း သိသော လူများက “အမောင်တို့ ဤသို့ မဆိုလင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းက ရဟန်းပြုသော သူတို့အား ဘေးမဲ့ ပေးထားပြီး ဖြစ်သည်” ဟု ပြောကြားလျှင် ကြွေးရှင် မြီရှင်တို့က ရဟန်းတော်တို့ကို များစွာ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချမှု ပြုကြပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်း။ပ။ အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဒါသံ အာဝုသော ပဗ္ဗဇန္တိယ ဒုက္ကဋ္ဌံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊
ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ယေဝ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊
သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဒါသံ ပဗ္ဗာဇေသံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မလွတ်လပ်သော ကျေးကျွန်ဖြစ်သော သူကို ရှင်, ရဟန်း ပြုပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင် များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော ကြွေးမြီတင်သော သူကို ရဟန်းပြုသော ဝတ္ထုကဲ့သို့ များစွာသော ရဟန်းတော်တို့၏ မလွတ်လပ်သော ကျွန်ယောက်ျားကို ရဟန်း ပြုသော ဝတ္ထု၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဘဏ္ဍကမ္မာယ အာဝုသော အပလောကနံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊
ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေယေဝ ဘန္တေ အညတရံ ကမ္မာရဘဏ္ဍပုတ္တံ
အာရဗ္ဘ အနုညာတံ အညတရော ဘန္တေ ကမ္မာရဘဏ္ဍပုတ္တော
မာတာပိတူဟံ သဒ္ဓိံ ဘဏ္ဍိတော ဘိက္ခု။ သု ပဗ္ဗဇိတော
ဟောတိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ရှင်လောင်း ရဟန်းလောင်းအား ရှင်ရဟန်း ပြုပေးရန် အဘွက် ခေါင်းရိတ်လိုသောအခါ ထိုသို့ ခေါင်းကို ရိတ်ရန် ကျောင်းတိုက်

အတွင်း၌ ရှိသော သံဃာတော်အား ပန်ကြားရန် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ပန်းထိမ်သည်သား သူငယ်တယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရားသီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် တယောက်သော ပန်းထိမ်သည်သား သူငယ်သည် မိဘတို့နှင့် ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ပွားပြီးလျှင် ရဟန်းတော်တို့ထံ လာရောက်၍ ရှင် ရဟန်းပြုပေးခဲ့ပါသည်။

မိဘတို့သည် မိမိတို့သားကို ရှာဖွေသော အခါ ကျောင်းတိုက် အရပ်သို့ သွား၍ အရှင်ဘုရားတို့... ဤမည်သော သူငယ်ကို ဤသို့ အဆင်းရှိသော သူငယ်ကို မြင်ကြပါကုန်သလော တွေ့မြင်ကြပါကုန်သလော ဟု မေးမြန်းလတ်သည် ရှိသော် ရဟန်းတော်တို့သည် မမြင်၍ မမြင်ပါ၊ မသိသဖြင့်သာ မသိပါ ဟု ဖြေကြားကြကုန်သည်။

ထိုအခါ မိဘတို့သည် ကျောင်းအရပ်အတွင်းသို့ လှည့်လည် ရှာဖွေသော အခါ ထိုသူငယ်ကို ရဟန်းတော်တို့အထံ၌ ရှင်ပြု၍ နေသည်ကို တွေ့ရှိသဖြင့်—

မုသာဝါဒိနော ဣမေ သမဏာ သကျပုတ္တိယာ၊ “ဤသင်္ကဏ်မင်းသား ဘုရားသားတော်အမည်ခံ ရဟန်းတော်တို့သည် မုသားစကားကို ပြောကြားကြပါလေကုန်၏။ ဤသူငယ်သည် ရဟန်းတို့ထံ ရဟန်းပြု၍ နေပါလျက် ငါတို့မမြင်ဘူး မသိဘူး ဟု ဘူးကွယ်ကာ မုသားစကား ပြောကြားကြလေကုန်ဘိ၏” ဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ရှင်သာမဏေ ပြုလို့သော ရှင်လောင်းရဟန်းလောင်းများ ရှင်သာမဏေပြုခါနီးဝယ် ဆံ မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်သော အခါ သိမ်အတွင်း၌ ရှိသော သံဃာအား ပန်ကြားခြင်းအမှု ကို ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဦးနဝိသတိဝဿဿ အာဝုသော ပုဂ္ဂလဿ ဥပသမ္ပဒါ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပဋိက္ခိတ္တာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပဋိက္ခိတ္တာ၊
သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဥဒ္ဓိသတိဝဿံ ပုဂ္ဂလံ ဥပသမ္မာ-
ဒေသုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပဋိက္ခိတ္တာ။

အမေး။ ။အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန်းခံ၍
မပေးရန် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ပယ်မြစ်တော်မူခဲ့၏။ ထို ပယ်မြစ်တော်
မူချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်၊

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ
တဆယ့်ခုနစ် အစုရှိသော သူငယ်ချင်း အစုတို့ ရှိကြပါသည် ထိုအစုတွင်
ဥပါလိသူငယ်သည် အကြီးအမှူး ဖြစ်ပါသည် ဥပါလိ၏ မိခင် ဘခင်တို့မှာ
“ဘယ်ပုံ ဘယ်ပန်း ဘယ်အခြင်းအရာအားဖြင့် ငါတို့ကွယ်လွန်သည်ရှိသော်
ဥပါလိသည် ချမ်းသာစွာ နေရပါအံ့နည်း” ဟု ကြံစည်ကြပါသည်။

ထိုအခါ ဥပါလိ၏ အမိအဘတို့မှာ ဤသို့သော အကြံအစည်ဖြစ်ပါသည်
“ဥပါလိသည် အကယ်၍ ဂဏန်းသင်္ချာကို သင်ယူသည်ဖြစ်အံ့ ထိုသို့သင်ယူလျှင်
ဥပါလိသည် ငါတို့ ကွယ်လွန်ပါက မပင်မပန်း ချမ်းသာစွာ နေရစ်လိမ့်မည် ဟု
အကြံအစည် ဖြစ်ပြီးမှ ဥပါလိသည် အကယ်၍ ဂဏန်းသင်္ချာကို သင်ယူလျှင်
ရင်ပတ်၏ ဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည် ဤသို့ စသည်ဖြင့် လောကီမှု အဝဝကို
စဉ်းစားပြီးသည့် နောက်ကာလ၌ ဤ ရဟန်းတော်တို့သည် မပင်မပန်း
ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း ရှိကြကုန်သည် ဥပါလိသည် ရဟန်းတော်တို့ထံ
ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုပါမူ မပင်မပန်း ချမ်းသာစွာ နေရစ်လိမ့်မည်” ဟု
တိုင်ပင် ဆွေးနွေးကြသော အသံကို ဥပါလိသူငယ် ကြားလတ်သည်ရှိသော်
အဖော်သူငယ်ချင်းတို့ထံ သွားရောက်၍ သာသနာတော်တွင်း၌ ရဟန်းပြုဘို့
ရန် ပြောကြားလျှင်—

အကယ်၍ အမောင် သာသနာတွင်း၌ ရဟန်းပြုပါမူ ငါတို့အားလုံး
ရဟန်းပြုပါမည် ဟု ညီညွတ်သော စိတ်နှလုံးရှိကြပြီးလျှင် မိဘတို့ထံ အသီး
အသီး ခွင့်ပန်ကြသဖြင့် အမိ အဘတို့ ထံမှ ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ရကြ၍ ရဟန်း
တော်တို့ထံ ဝင်ရောက်ပြီး ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ် တောင်းခံပြီးလျှင် ရဟန်း
တော်တို့ကလည်း ရှင်ရဟန်းပြုပေးကြပါသည်။

ထိုအခါ ထိုသတ္တရသဝဂ္ဂီ တဆယ့်ခုနစ်ယောက် အစုရှိသော ရဟန်းငယ် တို့သည် နံနက် မိုးသောက်ထသောအခါ အိပ်ရာမှ ထ၍—

ယာဂုံဒေထ-ယာဂုပေးကြပါ

ဘတ္တံဒေထ-ထမင်းပေးကြပါ

ခါဒနီယံဒေထ-ခဲဖွယ်ပေးကြပါ

စသည်ဖြင့် ပြင်းစွာ ငိုကြွေးပါကြကုန်သည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့က ငါ့ရှင်တို့ မိုးလင်းအောင် ဆိုင်းငံ့ကြပါဦး မိုးလင်း၍ ယာဂုရလျှင် သောက်ရပါလိမ့်မည် ဆွမ်း ရလျှင် စားရပါလိမ့်မည် ခဲဖွယ် ရလျှင် စားရပါလိမ့်မည် အကယ်၍ ယာဂု ဆွမ်း ခဲဖွယ်မှ မရခဲ့လျှင် ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ ဆွမ်းရပါလိမ့်မည် ထိုအခါ ဆွမ်းစားရပါလိမ့်မည် ဟု ချော့မော့ ပြောဆိုကြသော်လည်း ငိုမြဲပင် ငို၍ နေကြပါကုန်သည်။

ထိုအသံကို မြတ်စွာဘုရား ကြားတော်မူသဖြင့်—

ကိံ နုခေါ သော အာနန္ဒ ဒါရကသဒ္ဓေါ —ချစ်သား အာနန္ဒာ...။ယခု ခလေးသူငယ်တို့ ငိုကြွေးသံသည် ဘယ်အသံ ဖြစ်သနည်း ဟု မေးမြန်းတော် မူလတ်သည်ရှိသော် ရှင်အာနန္ဒာက တဆယ့်ခုနစ်ယောက် အစုရှိသော ဥပါလိ သူငယ် အမှူးပြုသည့် သတ္တရသဝဂ္ဂီ ရဟန်းငယ်တို့ အိပ်ရာကထ၍ ဆာလောင် မွတ်သိပ်လှသဖြင့် ယာဂု ဆွမ်း ခဲဘွယ် တောင်းရမ်းသော အသံဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်တွင်—

“ချစ်သားတို့ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသော သူငယ်သည် သုခ ဒုက္ခ အဝဝကို သည်းခံ နိုင်ရည်မရှိသေး အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ဖြိုးကြွယ်သော သူငယ်မှသာလျှင် သုခ ဒုက္ခ အဝဝကို သည်းခံနိုင်သော အရည်ရှိသည်” ဟု မိန့်ကြားတော် မူပြီးလျှင်—

န ဘိက္ခဝေ ဇာနံ ဥိနဝိသတိဝသော ပုဂ္ဂလော
ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ ယောဥပသမ္မာဒေယျ၊ ယထာ-
ဓမ္မော ကာရေတဗ္ဗော။

“ချစ်သားတို့ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်မှန်း သိလျက် အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန်းပြု၍ မပေးအပ် မပေးစကောင်း၊ အကြင် ရဟန်း

သည် ရဟန်း ပြုပေးငြားအံ့ ဝိနည်းတရားတော် လာရှိတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်” ဟု ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်ဝယ် များစွာသော ရဟန်း တော်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အသက်နှစ်ဆယ် မရှိသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ရဟန်းပြုခြင်းကို မြစ်တားတော်မူအပ် ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။မာတာပိတူဟိ အာဝုသော အနန္တညာတံ ပုတ္တံ ပဗ္ဗာဇေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သက္ကေသု ဘန္တေ ပညတ္တံ၊ ရာဇာ ဘန္တေ သုဒ္ဓေါဒနော ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတော ဝရံ ယာစိ၊ သာဓု ဘန္တေ အယျာ- အနန္တညာတံ မာတာပိတူဟိ ပုတ္တံ ပဗ္ဗာဇေယျန္တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မိခင် ဘခင်တို့က ရှင် ရဟန်းပြုရန် ခွင့်မပြုသော သတ္တိသား သူငယ်ကို ရှင်ရဟန်းပြုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏၊ ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် အရပ်၌ ပညတ်တော် မူအပ်ပါ သည် မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် သို့ ကြွရောက်တော်မူ၍ နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော် နေ တော်မူပြီးလျှင် နံနက်အခါ ကပိလဝတ် ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော် မူလတ်သည် ရှိသော် ရာဟုလမာတာ ယသောဓရာ မိဖုရားသည် ရာဟုလ မင်းသားကို.....

သော တေ ရာဟုလ ပိတာ ... ချစ်သား ရာဟုလာ၊ လမ်းမ၌ ကြွသွား သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား သင်ချစ်သား၏ ဘ-ခမည်းတော် ဖြစ်ပါသည်။

ဂစ္ဆဿု ဒါယဇ္ဇံ ယာစာဟိ....သင်ချစ်သား သွားပါချေ၊ သင် မည်သော ရွှေအိုး ဇေယျ မည်သော ရွှေအိုး ဥပ္ပလ မည်သော ရွှေအိုး ပုဏ္ဏရိက မည် သော ရွှေအိုးကြီး လေးလုံးရှိသည့်အနက် သင် ရွှေအိုးသည် တဂါဝုတ် ကျယ် ပြန့်ပါသည် ဇေယျ ရွှေအိုးသည် နှစ်ဂါဝုတ် ကျယ်ပြန့်ပါသည် ဥပ္ပလ ရွှေအိုး သည် သုံးဂါဝုတ် ကျယ်ပြန့်ပါသည် ပုဏ္ဏရိက ရွှေအိုးသည် လေးဂါဝုတ် ကျယ် ပြန့်ပါသည်။ သင်၏ ဘခမည်းတော် တောထွက်တော် မူသောအခါမှစ၍

ထိုရွှေအိုးကြီး လေးလုံး ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ခဲ့ပါသည် သင် ချစ်သား သွားပါချေ သင် ဇေယျ ဥပ္ပလ ပုဏ္ဏရိက တည်းဟူသော ရွှေအိုးကြီးလေးလုံး အမွေအနှစ်ကို သင် ချစ်သား သွားတောင်းပါလေ ဟု လွှတ်လိုက်ပါသည်။

ထိုအခါဝယ် မြတ်စွာဘုရားသည် သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး၏ နန်းတော်ဝယ် သီတင်းသုံး နေတော်မူဆဲ ဖြစ်ပါသည် ရာဟုလာမင်းသားသည် ဘုရားထံ မှောက်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် ဘုရား ရွှေတော်ဝယ်—

သုခါ တေ သမဏ ဆာယာ....ကိလေသာ ခပ်သိမ်း ငြိမ်းတော်မူပြီး သော မြတ်စွာဘုရား၊ အရှင်၏ အရိပ်တော်သည် အလွန်ပင် အေးမြပါသည် ဟု လျှောက်ထား၍ ဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ မတ်မတ် ရပ်တည်၍ နေပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နေရာတော်မှ ထ၍ နိဂြောဓာရုံ ကျောင်း တော်သို့ ကြွပါသည် ရာဟုလာ မင်းသားသည်လည်း—

ဒါယဇ္ဇံ မေ သမဏ ဒေဟိ ဒါယဇ္ဇံ မေ သမဏ ဒေဟိ....ကိလေသာ ခပ်သိမ်းငြိမ်းတော်မူပြီးသော ခမည်းတော်မြတ်ဘုရား၊ ဘုရားသားတော်အား ရွှေအိုးကြီးလေးလုံး အမွေကို ပေးတော်မူပါ ဟု ဘဝါးထက်ချပ် နောက်တော် ပါးမှ အစဉ်တစိုက် နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်သို့ လိုက်ခဲ့ပါသည်။ နိဂြော ဓာရုံကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အပ်နှင်း၍ ရာဟုလာမင်းသားကို မြတ်စွာဘုရားက ရှင်ရဟန်း ပြုစေပါသည်။

ထိုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်သို့ လာရောက်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် “ကောဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ ယာစာမိ” သားတော်မြတ်ဘုရား....အရှင်ဘုရားကို တပည့်တော်သည် ဆုတခု ကို တောင်းယူ လိုပါသည် ဟု လျှောက်ထားသောအခါ—

ဂေါတမအနွယ်ဖွား ဖြစ်တော်မူသော ခမည်းတော် မင်းတရားကြီး၊ ရှေးဘုရားတို့အတူ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့မှာ လွန်မြောက်ပြီးသော ဆုပေးခြင်း ရှိကြပါကုန်သည်။

ဤကဲ့သို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ယခု တပည့်တော် တောင်းမည့်ဆုမှာ အပ်လည်း အပ်ပါသည် အပြစ်လည်း မရှိ ဟု လျှောက်ထား လေလျှင်—

သို့တပြီးကား ဂေါတမ အနွယ်၌ ဖြစ်သော ခမည်းတော် မင်းတရား လျှောက်ထား ပါလေ ဟု အခွင့်ပြုတော် မူလတ်သော်—

ရှင်တော်ဘုရား...၊ရှင်တော်ဘုရား တောထွက်တော် မှုသောအခါ တပည့်တော်မှာ အနုပွကမ်း ဂဏန်းချ၍ မပြနိုင်အောင် ပင်ပန်းလှပါသည် နန္ဒ မင်းသားကို ရဟန်းပြုသောအခါ ထိုအတူပင်ပန်း ခဲ့လှပါသည် ရာဟုလာ မြေးတော်ကို ရှင်ပြု၍ ပေးသောအခါ အတိုင်းထက်အလွန် လွန်လွန်ကဲကဲ ပင်ပန်းခဲ့လှပါသည် “ပုတ္တပေမံ ဘန္တေ ဆဝိံ ဆိန္ဒတိ” သားသမီးတို့ အပေါ်၌ ချစ်ခင်သော မိဘတို့၏ အချစ်ဓာတ် စိတ်နှလုံးသည် အရေကိုဖောက်၍ တည် ပါသည် အရေပါးကို ဖောက်ပြီးလျှင် အရေထူကို ဖောက်ပြန်ပါသည် အရေ ထူကို ဖောက်ပြီးလျှင် အသားကို ဖောက်ပြန်ပါသည် အသားကို ဖောက် ပြီးလျှင် အရိုးကို ဖောက်ပြန်ပါသည် အရိုးကိုဖောက်ပြီးလျှင် ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ သို့ခိုက်၍ တည်ပါသည်။

ဘုရားတပည့်တော် တောင်းပန်လိုသည်မှာ အမိ အဘတို့ ခွင့်မပြုသော သားကို ရဟန်းတော်များသည် ရှင်ပြု၍ မပေးစေလိုပါ ဟု တောင်းပန် လျှောက်ထားလတ်သော်—

မြတ်စွာဘုရားသည် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား တရားဓမ္မ ဟောဖော်ပြ၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပြန်သွားလျှင် ဤ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ တောင်းပန် လျှောက်ထားသော အကြောင်းဝတ္ထု၌—

န ဘိက္ခဝေ အနန္တညာတော မာတာပိတူဟိ ပုတ္တော
ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ချစ်သားတို့...၊မိခင် ဘခင် ကျေးဇူးရှင်တို့ ခွင့်မပြုသောသားကို ရှင် ရဟန်းပြု၍ မပေးအပ် မပေးစကောင်း အကြင် ရဟန်းသည် ရှင်, ရဟန်းပြုပေး ငြားအံ့ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ် ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ထေယျသံဝါသကဿ အာဝုသော ဥပသမ္ပဒါ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပဋိက္ခိတ္တာ။

ဝိဿဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ ပုရာဏကုလပုတ္တံ အာရဗ္ဘ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ အညတရော ဘန္တေ ပုရာဏကုလပုတ္တော ဒီဏ ကောလညော သာမံ ပတ္တစီဝရံ ပဋိယာဒေတွာ ကေသမဿံ

ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ အတ္ထာဒေတွာ
အာရာမံ ဂန္ဓာ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ သံဝသိ၊ တသ္မိံ ဘန္ဓေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပဋိက္ခိတ္တာ။

အမေး။ ။ရဟန်းသံဃာတော်တို့က ရှင်ရဟန်းပြုမပေးပါဘဲ မိမိ ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းဝတ်၍ ရှင်ရဟန်းယောင် ဆောင်ကာ ရဟန်းသံဃာတို့ထံ၌ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းသံဃာတို့နှင့် အတူတကွ ရောနှောဆက်ဆံနေသဖြင့် ရဟန်းသံဃာတို့ ထံမှ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းကို ခိုးယူရာ ရောက်သော ကြောင့် ထေယျသံဝါသက အမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ရဟန်းပြုမပေးရ ဟု မြတ်စွာဘုရား ပယ်မြစ်တော်မူခဲ့၏။ ထို ပယ်မြစ်ချက်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ မထင်မရှား တယောက်သော စီးပွားပျက် အမျိုးသားကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

တယောက်သော အမျိုးကောင်းသားသည် စီးပွားပျက်သဖြင့် ကိုယ်တိုင် ပင် သပိတ် သင်္ကန်းကို ပြုပြင်စီရင်ပြီးလျှင် မိမိဘာသာ ဆံ့မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်စွန့် ၍ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ပြီးလျှင် ရဟန်းတော်တို့ သီတင်း သုံးရာ ကျောင်းအရာမသို့ သွားရောက်၍ ရဟန်းတော်တို့ကို ရှိခိုးခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့က ကတိ ဝဿောတိ တံ အာဝုသော- ငါ့ရှင် အသင် ဘယ်နှစ်ဝါရှိပြီနည်း ဟု မေးလတ်သောအခါ ရဟန်းတို့၏ ဝေါဟာရ စကားကို နားမလည်သဖြင့် “ကိံ ဧတံ အာဝုသော ကတိ ဝဿောနာမ” ငါ့ရှင်တို့....၊ဘယ်နှစ်ဝါဆိုတဲ့ ဘယ်အဓိပ္ပါယ်ရှိသတုံး ဘယ်လိုပြောတာတုံး ဟု မေးမြန်းပြန်ပါသည်။

ကော ပန တေ ဥပဇ္ဈာယော...ငါ့ရှင်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အဘယ်သူ နည်း ဟု တဖန်ထပ်၍ မေးပြန်သောအခါ “ကိံ ဧတံ အာဝုသော ဥပဇ္ဈာ- ယော နာမ —ငါ့ရှင်တို့....၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆိုတာ ဘာကိုခေါ်ပါသလဲ” ဟု ရဟန်းတို့ ဝေါဟာရ၌ လုံးဝနားမလည်သဖြင့် ပြန်ကြား မေးမြန်းပြန်ပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့က ဝိနည်းတရားသူကြီး ဖြစ်တော်မူသော အရှင် ဥပါလိထံ ထို လိုင်ခိုး ရဟန်းကို မေးမြန်း စစ်ဆေးစေသောအခါ ဥပါလိ မထေရ်မြတ် မေးမြန်းအပ်သဖြင့် ဟုတ်တိုင်း မှန်ရာ ပြန်ကြား လျှောက်ထား

သဖြင့် ဥပါလိမ္မတဆင့် ရဟန်းတော်တို့အား ပြန်ကြားပါသည် ရဟန်းတော် တို့မှတစ်ဆင့် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် မိမိဘာသာ ရဟန်းပြုခြင်းတည်းဟူသော လိင်ခိုး, တပါးသော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့ ဝါကိုရေတွက်ခြင်း သီတင်းကြီးစဉ်အလိုက် နေခြင်းတည်းဟူသော သံဝါသခိုး ဤနှစ်မျိုးသော ထေယျ သံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ် ၏ ရဟန်းအဖြစ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပယ်မြစ်တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။တိရစ္ဆာနဂတဿ အာဝုသော ဥပသမ္ပဒါ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပဋိက္ခိတ္တာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ နာဂံ အာရဗ္ဘ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ အညတရော ဘန္တေ နာဂေါ မာဏဝကဝဏ္ဏေန ဘိက္ခု။ ဥပသကံမိတာ ပဗ္ဗဇ္ဇိ ယာစိ၊ တံ ဘိက္ခု။ ပဗ္ဗာဇေသံ ဥပသမ္ပာ- ဒေသံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပဋိက္ခိတ္တာ။

အမေး။ ။လူ၏ အသွင်ဖြင့် အသွင်ဆောင်၍ လာသော နဂါးစသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ရဟန်းပြုမပေးရန် မြတ်စွာဘုရား ပယ်မြစ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ပယ်မြစ်ချက်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ တယောက်သော နဂါးကို အကြောင်း ပြု၍ ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ တယောက်သော နဂါးသည် နဂါး၏ ဘဝကို စက်ဆုပ် ငြီးငွေ့လှသဖြင့် လုလင်အသွင်ဖြင့် ရဟန်းတို့ထံ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းလေသော် ရဟန်းတော်တို့သည် အကယ်စင်စစ် လူဖြစ်၏ ဟု မှတ်ထင် ကြ၍ ရှင်ရဟန်းပြုပေးကြပါသည်။

ထိုနဂါးရဟန်းသည် တပါးသော ရဟန်းနှင့် အတူတကွ ကျောင်းတိုက်၏ အစွန်အဖျား တခုသော ကျောင်း၌ နေပါသည် ထိုသို့နေသောအခါ အဖော် ရဟန်းသည် မိုးသောက်ထအခါ ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီးခေါင်သို့ ထွက်၍ စကြိုရှောက်ခဲ့ပါသည် ထိုအခါ နဂါးရဟန်းသည် လူရဟန်း ပြင်ဘက်သို့ ထွက်သည်ကို သိရှိ ရိပ်မိသဖြင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် အိပ်၍ နေသောအခါ

တကျောင်းလုံးပင် နဂါးဖြင့် ပြည့်၍ နေပါသည် လေသာနန်းပြုတင်းတို့မှ အခွေတို့သည် အပုံလိုက် အပုံလိုက် ကျ၍ နေပါသည်။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ကျောင်းသင်္ခမ်းအတွင်းသို့ ဝင်အံ့ ဟု အောက် မေ့၍ တံခါးရှက်ကို တွန်းလေလျှင် တကျောင်းလုံး နဂါးဖြင့် ပြည့်၍ နေလတ် သည်ကို မြင်လတ်သဖြင့် ကြောက်ရွံ့စွာ အော်ဟစ်ခဲ့ပါသည် ထိုအသံဖြင့် များစွာသော ရဟန်းတို့ ပြေးလာ၍ အကြောင်းကြောင်းကို မေးမြန်းကြ သောအခါ ရဟန်းတော်အချင်းချင်း ပြောကြားသောအသံဖြင့် ထိုနဂါးရဟန်း နိုးပြီးလျှင် မိမိ၏ နေရာ၌ မူလရဟန်းအသွင်ဖြင့် ထိုင်နေပြန်ပါသည်။

ရဟန်းတော်တို့က အသင်သည် အသူနည်း ဟု မေးလတ်သောအခါ နဂါးဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောင်း၍ လျှောက်ထားပါသည် အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရသနည်း ဟု မေးလတ်သည်ရှိသော် မိမိ အကြောင်းရင်းကို ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် ဘုရားထံမှောက် ရဟန်းတော်တို့ သွား ရောက်၍ လျှောက်ထားလေလျှင်—

တုမေ့ ခေါ်တ္တ နာဂါ အဝိရူဠိဓမ္မာ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ...အသင်နဂါး၊ အသင်နဂါးတို့သည် ဤဘုရားသဖြင့် ဆုံးမရာ ငါဘုရား သာသနာ၌ မဂ်ရောက် ဖိုလ်တည် ပွားစီးနိုင်သော သဘောမရှိနိုင်ပါကုန်၊

အသင်နဂါးသည် သွားပါချေ ထိုနဂါးပြည်မှ ပင်လျှင် လဆန်း လဆုတ် ရှစ်ရက် လပြည့် လကွယ် ဥပုသ်စောင့်၍ သူတော်ကောင်းတရားကို အားထုတ် ပါလျှင် နဂါးပြည်မှ လွန်မြောက်၍ လူအဖြစ်သို့လည်း အသင်ရောက်ပါလိမ့် မည် ဟု မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြား၍ လွှတ်လိုက်ပါသည်။

ဤသို့ သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ တယောက်သော လူယောင်ဆောင်သော နဂါးကို အကြောင်းပြု၍ တိရစ္ဆာန် ဇာတ်ဖြစ်သော သူအား ရဟန်းပြုပေးခြင်း ကို မြတ်စွာဘုရား ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။မာတုဃာတကဿ စ အာဝုသော ပိတုဃာတကဿ စ ဥပသမ္ပဒါ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပဋိက္ခိတ္တာ။

ဝိဿဒ္ဓနာ။ ။သာဝတ္ထိသံယေဝ ဘန္တေ အညတရံ မာဏဝကံ အာရဗ္ဗ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ အညတရော စ ဘန္တေ မာဏဝကော အည- တရော စ မာဏဝကော မာတရံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေသိ ပိတရံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပဋိက္ခိတ္တာ။

အမေး။ ။အမိကို သတ်ဘူး၍ မာတုသာတကကံ ထိုက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း အဘကို သတ်မိ၍ ပိတုသာတကကံ ထိုက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် အား၎င်း ရဟန်းပြုမပေးရန် မြတ်စွာဘုရား ပယ်မြစ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ပယ် မြစ်ချက်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ တယောက်သော လုလင်ကို အ ကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

သာဝတ္ထိပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ တယောက်သော လုလင်ငယ်သည် မိခင်ကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချခဲ့ သတ်ခဲ့ပါသည်။ အခြားတယောက်သော လုလင်ငယ်သည်လည်း ဘခင်ကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှ သတ် ဖြတ်ခဲ့ပါသည်။

ထို လုလင်တို့သည် အစဉ်သဖြင့် မိမိတို့၏ အကုသိုလ်တို့မှ ထိတ်လန့်ရ ကား အကုသိုလ်မှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ကြံကောင်း ကြံရာ ကြံပြီးလျှင် ရဟန်းတော်တို့ထံ လာရောက်၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းခံကြပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့က အရှင်ဥပါလိကို ငါ့ရှင် ဥပါလိ... ၊ရှေးအခါ ကလည်း နဂါးသည် လုလင်ယောင်ဆောင်၍ ရဟန်းပြုဘူးသည်။ ယခုလည်း လုလင်တယောက် လာပြန်သည် ဤလုလင်ကို အသင်သည် စစ်ဆေးမေးမြန်း ပါလော့ ဟု အပ်နှင်းကြပါသည်။

ထိုအခါ ရှင်ဥပါလိ စစ်ဆေးသောအခါ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မိခင်ကို သတ်ခဲ့သည့်အကြောင်း နောက်တယောက်က ဘခင်ကို သတ်ခဲ့သည့်အ ကြောင်း ပြန်ပြောင်း၍ လျှောက်ထားသည်တွင် ရှင်ဥပါလိမှ တဆင့် ရဟန်း တော်များအား ပြန်ကြားလျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်—

မာတုသာတကော ဘိက္ခဝေ အနုပသမ္ပန္နော နဥပ-
သမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ဥပသမ္ပန္နော နာသေတဗ္ဗော၊ ပိတု-
သာတကော ဘိက္ခဝေ အနုပသမ္ပန္နော နဥပသမ္ပာ-
ဒေတဗ္ဗော၊ ဥပသမ္ပန္နော နာသေတဗ္ဗော။

ချစ်သားတို့...၊အမိကို သတ်သဖြင့် မာတုသာတကံ ထိုက်သောသူ
ဘခင်ကို သတ်သဖြင့် ပိတုသာတကံ ထိုက်သောသူကို ဤငါဘုရား၏ တရား
သဖြင့် ဆုံးမရာဖြစ်သော သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ မပေးရ မပေး
စကောင်း မတော်တဆ မသိ၍ ရဟန်းပြု၍ ပေးမိစေကာမူ လိင်ပြန်စေရမည်
ဖျက်ဆီးပစ်ရမည် ဟု တင်းကြပ်စွာ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပယ်မြစ်တော်မူခဲ့
ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။အပတ္တစီဝရကံ ဝါ အာဝုသော ယာစိတပတ္တစီဝရကံ ဝါ ဥပသမ္ပာ-
ဒေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ
ဝတ္တုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခူ၊ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊
သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ၊ အပတ္တစီဝရကံ ဥပသမ္ပာဒေသုံ၊
ယာစိတဒကန ပတ္တစီဝရေန ဥပသမ္ပာဒေသုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္တုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။သပိတ် သင်္ကန်း မရှိသော ရဟန်းလောင်းကို သော်၎င်း
ငှါးရမ်းထားသော သပိတ် သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းလောင်းကိုသော်၎င်း ရဟန်း
ပြုပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့
ပေ၏၊ ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သပိတ်သင်္ကန်း လုံးလုံးမရှိသော ရဟန်း
လောင်းကိုလည်း ရှင်ရဟန်းပြုပေးခဲ့ကြပါကုန်သည် ငှါးရမ်းသော သပိတ်
သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းလောင်းကိုလည်း ရဟန်းပြုပေးခဲ့ကြပါကုန်သည်

ရဟန်းခံပြီးသောအခါ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ သပိတ်ရှင်တို့ သပိတ် သင်္ကန်းကို ပြန်၍ ဆောင်သောအခါ သာသနာပြင်ပ တိတ္ထိတို့ကဲ့သို့ ဆွမ်းခံကြသည်ကို လူအများ တို့ ကဲ့ရဲ့ကြပါသည် ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သပိတ် သင်္ကန်း မရှိသော ရဟန်းကို၎င်း ခေတ္တငှါးရမ်းသော သပိတ် သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းကို၎င်း ရဟန်းပြုပေးသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ် တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဥပသမ္ပဒံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဥပသမ္ပဒံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ဒွေ အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။ပဗ္ဗဇ္ဇခန္ဓကဟူ၍၎င်း မဟာခန္ဓကဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်အပ် သော ဥပသမ္ပဒကန္ဓကကို နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့် တကွ မေးမြန်းပေအံ့၊ ဥပသမ္ပ ဒကန္ဓက၌ ပါဝင်သော ဥပသမ္ပဒကန္ဓက၌ လာသော ပညတ်တော်ပုဒ်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဤ ဥပသမ္ပဒကန္ဓက (တနည်း) ဤ မဟာခန္ဓက၌ မြတ်စွာ ဘုရား ရွှေနှုတ်တော်ထွက် ဟောကြားတော်မူအပ်သော မြတ်သော ပုဒ် ဝါကျ တို့နှင့် စပ်ဆိုင်ရာ အာပတ်အမျိုးအစားကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် ပါစိတ်အာပတ် ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

မဟာခန္ဓက ပြီး၏

၂-ဥပေါသထက္ခန္ဓက

ဥပုသ်နေ့များ၌ တရားဟောရန် ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။စာတုဒ္ဒသေ စ အာဝုသော ပန္နရသေ စ ပက္ခဿ စ အဠမိယာ သန္နိပတိတော ဓမ္မံ ဘာသိတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတာ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ စာတုဒ္ဒသေ ပန္နရသေ အဠမိယာ စ ပက္ခဿ သန္နိပတိတော တုဏှိ နိသိဒိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

အမေး။ ။လဆုတ် တဆယ့်လေးရက်နေ့၌၎င်း လဆန်း လဆုတ် တဆယ့်ငါးရက်နေ့၌၎င်း လဆန်း လဆုတ် ရှစ်ရက်နေ့၌၎င်း စည်းဝေး၍ တရားဟောရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့ဒေသ၌ ဘယ်သို့သော အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှ လျှောက်ထားလိုပါသည် မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ သာသနာပြင်ပ ပရိမိုဇ် တိတ္ထိယ ရဟန်းတို့သည် ရှစ်ရက် သီတင်း လပြည့် လကွယ်နေ့တို့၌ စည်းဝေးပြီးလျှင် လူတို့အား တရားဟောကြားကြပါသည် များစွာသော လူတို့သည် ထို တိတ္ထိတို့ ထံသို့ သွားရောက်၍ တရားနာခြင်းဖြင့် တိတ္ထိတို့၌ ကြည်ညိုခြင်း ချစ်ခင်ခြင်း တိတ္ထိတို့အား အသင်းအပင်း မြားမြောက်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအကြောင်းအရာကို ဗိမ္ဗိသာရမင်း စဉ်းစားမိသဖြင့် “မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား ရဟန်းတော်တို့သည်လည်း ရှစ်ရက် သီတင်း လပြည့် လကွယ်နေ့တို့၌ တညီတညွတ်တည်း စည်းဝေး၍ တရားဟောပါမူ ကောင်းလေစွ” ဟု အကြံဖြစ်ပြီးလျှင် ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်

သား အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်များတို့သည် ရှစ်ရက် သီတင်း လပြည့် လကွယ်နေ့တို့၌ ညီမူ စည်းဝေးစေလိုကြောင်း တောင်းပန်သောအခါ မြတ်စွာ ဘုရားက ရဟန်းတော်တို့အား—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ စာတုဒ္ဒသေ ပန္နရသေ အဋ္ဌ-
မိယာ စ ပက္ခဿ သန္နိပတိတုံ။

ချစ်သားတို့...၊ရှစ်ရက်သီတင်း လပြည့် လကွယ်နေ့များ၌ တညီတညွတ် တည်း စည်းဝေးဘို့ရန် ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသည် ဟု အနုညာတ သိက္ခာ ပုဒ်ဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူသောအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ရှစ်ရက် သီတင်း လပြည့် လကွယ်နေ့၌ တညီတညွတ်တည်း စည်းဝေးပြီးလျှင် တရား မဟော စကားမပြော တုဏှိဘောဖြင့်သာ နေကြပါကုန်သည်။

များစွာသော လူတို့သည် တရားနာရခန်းနှင့် ရဟန်းတော်တို့အား ဆည်းကပ်သော်လည်း တရားနာရခြင်း မရှိပါ သို့ဖြစ်၍ များစွာသော လူတို့က—

နန နာမ သန္နိပတိတေဟိ ဓမ္မော ဘာသိတဗ္ဗော။

စည်းဝေးမိတယ်ဆိုလျှင် တရားဟောရမည် မဟုတ်ပါလား အစရှိသည် ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် တဆဲ့လေးရက် တဆဲ့ငါးရက် လဆန်း လဆုတ်ရှစ်ရက် ဥပုသ်နေ့တို့၌ တညီတညွတ်တည်း စည်းဝေး၍ တရားဟောဘို့ ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပါတိမောက်ပြရန် ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကဒါ အာဝုသော ဘိက္ခုနံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော ဘဂဝတာ အနုညာတော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ယဒါ ဘန္တေ ဘဂဝတော ရဟောဂတဿ ပဋိသလ္လိနဿ ဧဝံ စေတသော ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ “ယံနုနာဟံ ယာနိ မယာ ဘိက္ခုနံ ပညတ္တာနိ သိက္ခာပဒါနိ၊ တာနိ နေသံ ပါတိ- မောက္ခုဒ္ဒေသံ အနုဇာနေယျံ၊ သော နေသံ ဘဝိဿတိ

ဥပေါသထကမ္မ”န္တိ တဒါ ဘန္တေ ဘဂဝတာ ဘိက္ခုနံ ပါတိ-
မောက္ခုဒ္ဓေသော အနုညာတော။

အမေး။ ။ရဟန်းတော်တို့အား ပါတိမောက်ပြုရန် မြတ်စွာဘုရား
သခင်သည် အဘယ်အခါ ကာလ၌ ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရဟန်းတော်တို့အား ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်း ရှစ်ရက်
သီတင်း လပြည့် လကွယ်နေ့တို့၌ တရားဟောဘို့ရန် ခွင့်ပြုတော် မူပြီးသည်မှ
နောက်ကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားအား တကိုယ်တော်တည်း ကိန်းတော် မူစဉ်
အကြံ ဖြစ်တော် မူသည်မှာ …

”ငါဘုရားသည် ရဟန်းတော်တို့အား ပညတ်၍ ထားအပ်သော သိက္ခာ
ပုဒ် အပေါင်းသည် ထင်ရှားစွာ ရှိကုန်၏။ ထို သိက္ခာပုဒ် အပေါင်းကို ရဟန်း
တော်တို့အား ပါတိမောက်ပြုခြင်း အမှု ခွင့်ပြုရမှု ကောင်းလေစွ” ဟု အကြံ
ဖြစ်တော်မူပါသည်။

ထိုသို့ အကြံဖြစ်တော်မူသော အခါကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း
တော်တို့အား ပါတိမောက် ပြဘို့ရန် ထို အကြံဖြစ်သောနေ့ ညနေချမ်း အခါ၌
ပင် ခွင့်ပြု ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သိမ်သမုတ်ရန် ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။သိမ် အာဝုသော သမ္ဗုဒ္ဓိတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊
ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ အနုညာတံ၊ ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဘဂဝတံ
ဝိဟရတိ ဘိက္ခုနံ တေဒဟောသိ “ဘဂဝတာ ပညတ္တံ
တ္ထောဝတာ သာမဂ္ဂိ၊ ယာဝတာ ကောဝါသောတိ ကိတ္တာ-
ဝတာနုခေါ ကောဝါသော ဟောတိ”တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ကံကြီးကံငယ်ကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ သိမ်အတွင်း နယ်ပယ်
အတွင်းရှိ သံဃာတို့ကို တညီတညွတ်တည်း စုဝေး စေနိုင်ရန် အလို့ငှါ သိမ်
သမုတ်ရန် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်သို့သော အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့် ခွင့်ပြု
တော် မူအပ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး၍ ပါတိမောက် ပြဘိုရန် ခွင့်ပြုပြီးသော နောက် ကာလဝယ် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့၏ ပရိသတ်၌ပင် ပါတိမောက် ပြကြ ပါသည်။ အသီးအသီး ဂိုဏ်းခွဲထား၍ ပါတိမောက် ပြသဖြင့် မြတ်စွာ ဘုရားက—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သမဂ္ဂါနံ ဥပေါသထကမ္မံ... “ချစ်သားတို့ စိတ်တူကိုယ်မျှ သမဂ္ဂသံဃာအတွက်သာ ဥပုသ်ကံကို ငါဘုရား ခွင့်ပြုခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု ပညတ်တော် မူလတ်သော် “အဘယ်သို့ဖြစ်လျှင် သံဃသာမဂ္ဂိ ဖြစ်သနည်း” ဟု ရဟန်းတော်တို့ အကြံဖြစ်သဖြင့် ဘုရားထံမှောက် သွား ရောက်၍ လျှောက်ထားသောအခါ—

အနုဇာနာဟိ ဘိက္ခဝေ ဧတ္တာဝတာ သာမဂ္ဂိ၊ ယာဝတာ ကောဝါ သော “ချစ်သားတို့ တတိုက်တည်း အာရမ္မတခုတည်း၌ တညီတညွတ်တည်း အတူတကွ နေလတ်သော် သာမဂ္ဂိ ဖြစ်ပေသည်” ဟု ခွင့်ပြုတော် မူပြန်ပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် “အဘယ်သို့ဖြစ်လျှင် ကောဝါသ ခေါ် သော တတိုက်တည်း တခုရာတည်း၌ အတူတကွ ပေါင်းစည်းနေရာ ဖြစ်သ နည်း” ဟု အကြံဖြစ်လတ်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားကြပါကုန် သည်။

ထိုသို့ လျှောက်ထားသော ဝတ္ထု၌ သိမ် ဟူ၍ ဝိနည်း ဝေါဟာရ ခေါ် ယူ ရသော ရဟန်းတော်တို့ သံဃကံကြီးကံငယ်ကို ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်သော အပိုင်း အခြား နယ်သမုတ်ခြင်းကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဥပုသ်အမျိုးအစားများ

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိ အာဝုသော ဥပေါသထာ ဒိဝသဝသေန စ ကာရကပုဂ္ဂလ- ဝသေန စ ကာတဗ္ဗာကာရဝသေန စ။

ဝိသဇ္ဇနာ။ ။ဒိဝသဝသေန ဘန္တေ တယော ဥပေါသထာ၊ ပုဂ္ဂလဝသေန စ ဘန္တေ တယော ဥပေါသထာ၊ ကာတဗ္ဗာကာရဝသေန စ ဘန္တေ တယော ဥပေါသထာ။

အမေး။ ။ဥပုသ်နေ့ အလိုအားဖြင့်၎င်း ဥပုသ်ပြုသော ကာရက ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုအားဖြင့်၎င်း ဥပုသ်ပြုပုံ အခြင်းအရာ၏ အလိုအားဖြင့်၎င်း ဥပုသ်တို့သည် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဥပုသ်ပြုသော နေ့၏ အစွမ်းအားဖြင့် တဆဲ့လေးရက် ဥပုသ် နေ့၊ တဆဲ့ငါးရက် ဥပုသ်နေ့၊ သံဃာညီညွတ်သည့် သာမဂ္ဂိ ဥပုသ်နေ့ဟူ၍ နေ့၏ အစွမ်းဖြင့် ဥပုသ် သုံးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ဥပုသ်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့် သံဃာပြုသော ဥပုသ်၊ နှစ်ပါး သုံးပါးဂိုဏ်းပြုသော ဥပုသ်၊ တပါးတည်း ပုဂ္ဂိုလ်အနေအားဖြင့် ပြုသော ဥပုသ်အားဖြင့် ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုအားဖြင့် ဥပုသ်သည် သုံးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ဥပုသ်ပြုပုံ ကာတဗ္ဗကာရ အခြင်းအရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပါတိမောက် ပြု၍ ဥပုသ်ပြုခြင်း တည်းဟူသော သုတ္တုဒ္ဒေသ သံဃဥပုသ်၊ ရဟန်းနှစ်ပါး ရဟန်းသုံးပါး အချင်းချင်း ပါရိသုဒ္ဓိကို ကြား၍ ဥပုသ်ပြုခြင်း၊ ရဟန်း တပါးတည်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဥပုသ်ပြုခြင်း ဟူ၍ ဥပုသ်ပြုပုံ အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဥပုသ်အပြားသည် သုံးပါး ရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိ အာဝုသော ဥပေါသထကမ္မာနိ တေသု စ ကီဒိသံ ဥပေါသထကမ္မံ ဘဂဝတာ အနုညာတံ၊ ကီဒိသံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။စတ္တာရိမာနိ ဘန္တေ ဥပေါသထကမ္မာနိ၊ အဓမ္မေန ဝဂ္ဂံ ဥပေါသထကမ္မံ၊ အဓမ္မေန သမဂ္ဂံ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဓမ္မေန ဝဂ္ဂံ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဓမ္မေန သမဂ္ဂံ ဥပေါသထကမ္မံ။ တတြိ ဘန္တေ ယဒိဒံ အဓမ္မေန ဝဂ္ဂံ ဥပေါသထကမ္မံ၊ အဓမ္မေန သမဂ္ဂံ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဓမ္မေန ဝဂ္ဂံ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဝေရူပံ ဘန္တေ ဥပေါသထကမ္မံ အနုညာတံ၊ တတြိ ဘန္တေ ယဒိဒံ ဓမ္မေန သမဂ္ဂံ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဝေရူပံ ဘန္တေ ဥပေါသထကမ္မံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဥပုသ်ကံတို့သည် အမျိုးအစား အကဲ့အပြား အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း၊ ထို ဥပုသ်ကံ များစွာတို့တွင်လည်း အဘယ်သို့ သော ဥပုသ်ကံကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု၍ အဘယ်သို့သော ဥပုသ်ကံကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်မပြုဘဲ ပယ်မြစ်တော်မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဥပုသ်ကံတို့သည် အမျိုးအစားအားဖြင့် အဓမ္မဝဂ္ဂ ဥပုသ်ကံ၊ အဓမ္မသမဂ္ဂ ဥပုသ်ကံ၊ ဓမ္မေနဝဂ္ဂ ဥပုသ်ကံ၊ ဓမ္မေနသမဂ္ဂ ဥပုသ်ကံ ဟူ၍ လေးမျိုးရှိပါကုန်သည်။

ပြုသင့်ပြုထိုက်သော နည်းလမ်းအတိုင်း မပြုသော ဥပုသ်ကံကို အဓမ္မ ဥပုသ်ကံ၊ သိမ်တခုတည်းဝယ် သံဃာတော်တို့ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်မှ ပြင်ပ၌ အစုအစု ကဲ့၍ ပြုလုပ်သော ဥပုသ်ကံကို ဝဂ္ဂ ဥပုသ်ကံ ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

ထို လေးပါးသော ဥပုသ်ကံ အမျိုးအစားတို့တွင် အဓမ္မဝဂ္ဂ ဥပုသ်ကံ အဓမ္မသမဂ္ဂ ဥပုသ်ကံ ဓမ္မေနဝဂ္ဂ ဥပုသ်ကံ ဤဥပုသ်ကံ သုံးပါးကို မြတ်စွာဘုရား ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထို ဥပုသ်လေးပါးတို့တွင် ဓမ္မေနသမဂ္ဂ အမည်ရသော စတုတ္ထ ဥပုသ်ကံကိုသာလျှင် တရားလည်း တရားသဖြင့် သံဃာတော်တို့လည်း ညီညွတ်သဖြင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဥပေါသထံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဥပေါသထံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ တိသော အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။ဥပေါသထက္ခန္ဓကကို နိဒါန်း နိဒ္ဓေသတို့နှင့်တကွ မေးမြန်းပေအံ့၊ ဥပေါသထက္ခန္ဓကလာ ပညတ်တော်ပုဒ်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့် တကွသော ဥပေါသထက္ခန္ဓကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါမည်။ ဤ ဥပေါသထက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား ရွှေနှုတ်တော်ထွက် မြင့်မြတ်လှသော အက္ခရာပုဒ်ဝါကျတို့နှင့် စပ်သွယ်သော အာပတ်အပေါင်းတို့သည်ကား အချုပ်အားဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ပါစိတ်အာပတ်၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်ဟူ၍ ဥပေါသထက္ခန္ဓကဆိုင်ရာ အာပတ်အပြား သုံးပါးရှိကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

၂-ဥပေါသထက္ခန္ဓက ပြီး၏

၃-ဝဿပနာယိကက္ခန္ဓက

ဝါဆိုဘို့ရန် ပညတ်ခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဝဿပနာယိကံ အာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိသုဒ္ဓနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္ဓေ သမ္မဟုလာ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္ဓေ ဘိက္ခု။ ဟေမန္တံ ပိ ဂိမ္မံ ပိ ဝဿံ ပိ စာရိကံ စရိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္ဓေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မိုဗ်းတွင်းကာလ ဝါတွင်းကာလ၌ မိုဗ်းလုံ လေလုံ လုံခြုံသော ကျောင်းတိုက်၌ မိုဗ်းခို၍ ဝါကပ်၍ နေထိုင်ရန် မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုပညတ်ချက်ကို ဘယ်မြို့ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ဘယ်သို့သော လွန်ကျူးမှုကြောင့် ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော် သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဝါလပတ်လုံး ဝါဆိုဘို့ရန် ခွင့်မပြုရသေးသည်ဖြစ်ရကား များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဆောင်း နွေ မိုဗ်းတည်းဟူသော ဥတုသုံးပါးတို့၌ပင် ဒေသစာရီ လှည့်လည် ကျက်စားကြပါကုန်သည်

ထိုအခါ လူတို့က ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်တင်ကြသည်မှာ—

ဤရဟန်းတော်တို့သည် ဆောင်း နွေ မိုဗ်းတည်းဟူသော ဥတုသုံးပါး ကာလပတ်လုံး စိန်းရှင်သော မြက်၊ သစ်ပင်တို့ကို နင်းကုန်လျက်၎င်း တခုသော ဇီဝိတိန္ဒြေရှိသော သစ်ပင်တို့ကို ဖျက်ဆီးကုန်လျက်၎င်း မိုဗ်းတွင်းအခါ ထိုထိုဤဤ လှည့်လည်ကျက်စားကြသော ပိုးသတ္တဝါ များကို ဖျက်ဆီးသတ်ဖြတ် ကုန်လျက်၎င်း ဒေသစာရီ လှည့်လည်ကြကုန်ဘိ၏။

သာသနာတော်ပြင်ပ တိတ္ထိတို့သော်မှပင် မိုဗ်းခိုရာ လ ကို ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ကြ၍ မိုဗ်းလပတ်လုံး မိမိတို့၏ မိုဗ်းလုံလေလုံအရပ်၌ ဝါ ကပ်ကြကုန်ဘိသေး၏ လူပင်မဟုတ် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ပင်သော်မှ မိုဗ်းလ

အခါဝယ် မိုဗ်းလုံလေလုံ အသိုက်ကိုပြုလုပ်ကြ၍ ထိုအသိုက် အအုံဥပင် နေ နိုင်ကြပါကုန်သေး၏။

ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်တို့သည်ကား မိုဗ်းလမှာလည်း မရှောင် ဆောင်း နွေ မိုဗ်း ဟူသော ဥတုသုံးပါးမှာပင် စိန်းရှင်သော မြက် သစ်ပင်တို့ကို နင်းကုန်လျက်၎င်း တခုသော ဇီဝိတိန္ဒြေရှိသော သစ်ပင်ကို ဖျက်ဆီးကုန်လျက်၎င်း များစွာသော ပိုးငယ် တိရစ္ဆာန်တို့ကို နင်းချေ သတ်ဖြတ်ကုန်လျက်၎င်း ဒေသစာရီ လှည့်လည် ကျက်စားကုန်ဘိ၏ ဟူ၍ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်တင်ကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် မိုဗ်းလပတ်လုံး မိုဗ်းလုံ လေလုံကျောင်း ၌ သီတင်းသုံး၍ ဝါကပ် ဝါဆိုဘို့ရန် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ် ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိပနာဝုသော ဝဿူပနာယိကာ ဘဂဝတာ အနုညာတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဒေမာ ဘန္တေ ဝဿူပနာယိကာ ဘဂဝတာ အနုညာတာ ပုရိမိကာ ပစ္စိမိကာ၊ အပရဇ္ဈဂတာယ ဘန္တေ အာသဠိယာ ပုရိမိကာ ဥပဂန္တဗ္ဗာ၊ မာသဂတာယ ဘန္တေ အာသဠိယာ ပစ္စိမိကာ ဥပဂန္တဗ္ဗာ၊ ဣမာ ခေါ ဘန္တေ ဒေ ဝဿူပနာယိကာ ဘဂဝတာ အနုညာတာ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသခင်သည် ဝါကပ်ခြင်းတို့ကို ဘယ်နှစ်မျိုးခွဲခြား၍ ပညတ်တော် မူခဲ့ပါ သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝါကပ်ခြင်း အမျိုးအစားတို့ကို

- (၁) ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တရက်နေ့၌ ပုရိမဝါကပ်ခြင်း
- (၂) ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်တရက်နေ့၌ ပစ္စိမဝါကပ်ခြင်း

ဤသို့အားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွင့်ပြုပညတ်တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင် ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဝယ် အာဝုသော ဥပဂန္ဓာ ပုရိမံ ဝါ တေမာသံ ပစ္စိမံ ဝါ တေမာသံ အဝသိတော စာရိကံ ပက္ကမန္တဿ ဒုက္ကဋ် ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဝယ် ဥပဂန္ဓာ အန္တရာ ဝယ် စာရိကံ ပက္ကမိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မိုဃ်းတွင်းကာလ ဝါတွင်းကာလ၌ ဝါကပ်ပြီးလျှင် ရှေး ဝါတွင်း သုံးလဖြစ်စေ နောက် ဝါတွင်းသုံးလဖြစ်စေ သီတင်းသုံးနေထိုင်ခြင်းကို မပြုမူ၍ အရပ်တပါးသို့ လှည့်လည်ဖဲသွားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ ငါရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် ဝါကပ်ပြီးမှ ဝါမကျွတ်သေးမီ ဝါတွင်းကာလဝယ် အရပ်တပါးသို့ လှည့်လည်ကျက်စား သွားလာကြပါကုန်သည် ထိုအခါ ရှေး နည်းအတူ များစွာသော လူတို့၏ အကဲ့ရဲ့ အရှုတ်ချကို ခံကြရပါသည်။ ထိုသို့ သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ဝါတွင်းကာလဝယ် အရပ်တပါးသို့ လှည့်လည် ကျက်စား သွားလာ လမ်းသလားသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ အရှင်ဘုရား။

ဝါပန်နိုင်ရန် ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။သတ္တာဟ ကရဏီယေန အာဝုသော ပဟိတေ ဂန္တိ၊ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဥဒေနေန ဥပါသကေန ပဟိတေ န ဂစ္စိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဝါတွင်းကာလ၌ ဝါကပ်နေပြီးသော ရဟန်းသည် ခုနစ်ရက် အတွင်း၌ သွား၍ ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စပေါ်လာသောအခါ ခုနစ်ရက်အတွင်း သွား၍ ဆောင်ရွက်ပြီး ခုနစ်ရက်အတွင်းမှပွင့် မိမိနေရာ ကျောင်းတိုက်သို့

ပြန်လာမည် ဟု နှလုံးထား၍ ခုနစ်ရက် ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့် အခြားတပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်များက ပင့်ဘိတ်မှသာလျှင် သွားရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ ၏။ ထို ခွင့်ပြုချက်ကို။ပ။ ငါ့ရှင် ။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ ကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွ၍ ဇေတဝန် ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် နေတော်မူသောအခါ ကောသလတိုင်း တခုသော ဇနပုဒ်၌ ဥဒေန မည်သော တယောက်သော ဥပါသကာ ကျောင်း ဒါယကာသည် သံဃာကို ရည်ညွှန်း၍ သံဃိက ကျောင်းဆောက်လုပ်ပြီး ကျောင်းရေစက်ချရန် သံဃာတော်တို့ကို ပင့်ဘိတ်သောအခါ ဝါတွင်းကာလ ဖြစ်သဖြင့် သာဝတ္ထိမြို့နေ သံဃာတော်တို့က—

ဒါယကာ ဥဒေန....မြတ်စွာဘုရားက ဝါတွင်းကာလဝယ် အရပ်တပါးသို့ မသွားရန် သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ချက် ရှိပါသည် ဝါကျွတ်ရုံ ဆိုင်းငံ့လင့်ပါ ဝါကျွတ်သောအခါ အသင်ပင့်သော သံဃာတော်တို့ ကြွလာပါလိမ့်မည် တစုံ တခု အရေးကြီးသော ကိစ္စရှိပါမူကား ထို သင်၏ နေရာ ဇနပုဒ်မှာပင် ရွာကျောင်းနေ သံဃာတော်တို့ဖြင့် ထိုသံဃိကကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ရေစက်ချ၍ တည်ထားပါလေ ဟု ပြောကြားလေသည်တွင်—

အရှင်သူမြတ်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော ကျောင်းဒါယကာ သံဃာ၏ ဝေယျာဝစ္စကာရက သံဃာ၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သူ ဥပါသကာ ဒါယကာ က ပင့်ဘိတ်ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် မကြွရောက်ဘဲ နေကြကုန်ဘိသနည်း ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ သိက္ခ မာန် သာမဏေယောကျ်ား သာမဏေမ ဥပါသကာ ဒါယကာ ဥပါသိကာ ဒါယိကာမ ဤခုနစ်ဦးတို့က ပင့်ဘိတ်လျှောက်ထားချက် ရှိပါမူကား ခုနစ် ရက်အတွင်း ပြန်လာအံ့ ဟု နှလုံးပိုက်၍ ခုနစ်ရက်အတွင်း ပြုလုပ်ပြီးစီးနိုင် သောကိစ္စဖြင့် ဝါတွင်းကာလမှာပင် အရပ်တပါးသို့ ကျက်စား သွားလာဘို့ရန် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။သတ္တာဟကရဏီယေန အာဝုသော သတ္တန္တံ အပဟိတေ ပိ ဂန္တိ
ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ
အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရဿ ဘိက္ခုနောံ မာတုဂိလာန
ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။သီတင်း သုံးဘော် ငါးဦးနှင့်တကွ အမိ အဘ ဟူသော
ဤနှစ်ဦးတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သွားရန် အကြောင်းကိစ္စ ရှိသောအခါ ထို နှစ်ဦး
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က မပင့် မဘိတ်ငြားသော်လည်း ခုနစ်ရက် ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်
ခုနစ်ရက်အတွင်း ပြန်လာမည် ဟု နှလုံးထား၍ သွားလာရန် မြတ်စွာဘုရား
ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ ရဟန်း တပါး၏ မိခင် မကျန်းမမာမှု အ
ကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည် အနည်းငယ် လျှောက်ထားလိုပါ
သည် မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး
နေတော် မူသောအခါ အညတရ ရဟန်းတပါး၏ မိခင် မကျန်းမမာသောအခါ
ထိုမိခင်က သားရဟန်း အသံသို့—

“အဟံ ဟိ ဂိလာနာ၊ မိခင်ဒါယိကာမကြီး မကျန်းမမာ ဖြစ်နေပါသည်၊
အာဂစ္ဆတု မေ ပုတ္တော၊ တပည့်တော်၏ သားရဟန်းကလေးသည် ကြွလာ
တော်မူပါလော့၊ ဣစ္ဆာမိ ပုတ္တဿ အာဂတံ၊ သားရဟန်းတော်မြတ်၏ ကြွလာ
တော် မူခြင်းကို အလိုရှိ တောင့်တပါသည်” ဟု ထိုရဟန်းထံ လျှောက်ထား
လေသည်ရှိသော် ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါသည်။

“မြတ်စွာဘုရားသခင်က ခုနစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အတွက် ခုနစ်ရက်
အတွင်း ပြုလုပ်ရန်ကိစ္စဖြင့် ပင့်လျှောက်ချက် ရှိပါမူ သွားဘို့ရန် ခွင့်ပြုချက်
ရှိပါသည် သီတင်းသုံးဘော် ငါးဦးအတွက်သာ ပင့်လျှောက်ချက် မရှိသော်
လည်း ခုနစ်ရက် ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့် သွားရောက်ရန် ခွင့်ပြုချက်ရှိသည် ယခု
ငါ၏ဒါယိကာမကြီးလည်း မကျန်းမမာ ရှိခဲ့သည် ဒါယိကာမကြီးသည်လည်း
ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်သော ဥပါသိကာ မဟုတ်ခဲ့ (ဗုဒ္ဓဘာသာ
မဟုတ်ခဲ့) သို့ရကား ခုနစ်ရက် သွားခွင့်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စာရင်းမှ လွတ်
လျက် ရှိချေသည် အဘယ်သို့လျှင် ငါသည် ကျင့်ကြံ ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း”

ဟု အကြံဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား ထံမှောက် သွားရောက်၍ လျှောက်ထား
သောအခါ—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခုဝေ သတ္တန္တံ သတ္တာဟကရဏိယေန
အပဟိတေ ပိ ဂန္တံ၊ ပဂေဝ ပဟိတေ။

ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် သီတင်းသုံးဘော် ငါးဦး အမိ အဘ ဤခုနစ်
ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကိစ္စဖြစ်ပါမူကား မပင့်မတိတ်သော်လည်း ခုနစ်
ရက်အတွင်း ပြုလုပ်ရန်ကိစ္စဖြင့် ခုနစ်ရက်အတွင်း မိမိ နေရင်း ကျောင်းသို့ ပြန်
လာအံ့ ဟု နှလုံးသွင်းပြီးလျှင် လှည့်လည် ကျက်စား သွားလာနိုင်ကြောင်း
ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသည်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကိသ္မိံစိ အာဝုသော အန္တရာယေ သတိ အန္တောဝဿံ ပက္ကမိတုံ
ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ
အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊
သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ကောသလေသု ဇနပဒေသု ဝဿံ
ဥပဂစ္ဆိံသု၊ တေ ဝဿုပဂတာ ဝါဠေဟိ ဥဗ္ဗာဠာ အဟေသု၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။တစုံတခု အန္တရာယ်ဖြစ်ပါသော် ဝါတွင်း ကာလ၌လည်း
အရပ်တပါးသို့ ဖဲးသွားခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ခွင့်ပြု
ချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ
ကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း မွေ
လျော် နေတော် မူသောအခါ ကောသလတိုင်း ဇနပုဒ်တို့၌ ဝါကပ်ကုန်သော
ရဟန်း တို့သည် သားရဲ သားကြမ်းတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုး နှိပ်စက် အပ်ပါကုန်သည်။

ထိုဝါကပ်သော ရဟန်းတို့ကို ဆင် ကျား အစရှိသော တောရဲ တိရစ္ဆာန်
တို့သည် အစဉ်တစိုက် လိုက်လည်း လိုက်ကြပါကုန်သည် ကိုက်လည်း ကိုက်ဖြတ်
ကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော အန္တရာယ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝါတွင်း၌ပင်သော်လည်း အန္တရာယ်ရှိပါမူ အရပ်တပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွား၍ နေထိုင်နိုင်ဘို့ရန် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဝါမဆိုကောင်းသည့် နေရာများ

ပုစ္ဆာ။ ။ရုက္ခ သုသိရေ ဝါ အာဝုသော ရုက္ခဝိဋ္ဌဘိယာ ဝါ အဇ္ဈောကာသေ ဝါ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ရုက္ခသုသိရေ ပိ ရုက္ခဝိဋ္ဌဘိယာ ပိ အဇ္ဈောကာသေ ပိ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။သစ်ပင်၏ အခေါင်းထည်း၌၎င်း သစ်ပင်၏ ခွဆံ့၌၎င်း အမိုးအကာမရှိသော လွင်ပြင် ကွင်းပြင် အရပ်၌၎င်း ဝါကပ်၍ နေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သစ်ပင်၏ သစ်ခေါင်း အတွင်း၌ ဝါကပ်ကြပါကုန်သည် ထိုအခါ များစွာသော လူတို့က မြေဘုတ် ဘီလူးကဲ့သို့ ပါတကား ဟူ၍ ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြား ကြပါကုန်သည်။

ထို သာဝတ္ထိပြည်မှာပင် များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သစ်ပင်၏ သစ်ကိုင်းခွကြားတို့၌ ဝါကပ်ကြပါကုန်သည်။ ထိုအခါ များစွာသော လူအပေါင်းတို့က သားလိုက် မုဆိုးတို့ ကဲ့သို့ပါတကား ဟု ကဲ့ရဲ့ကြပါကုန်သည်။

ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌ပင် များစွာသော ရဟန်းတို့သည် အမိုးအကာ နေစရာ မရှိ ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီးခေါင်၌ ဝါကပ်ကြပါကုန်သည် မိုဗ်းရွာလာသောအခါ သစ်ပင်ရင်းသို့၎င်း မိုဗ်းလုံရာ တံစက်မြိတ်အတွင်းသို့၎င်း အပြေးအလွှား သွားခဲ့ရပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သစ်ပင်ခေါင်း၌၎င်း သစ်ပင်ခွကြား၌
၎င်း ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီးခေါင်၌၎င်း ဝါကပ်သော ရဟန်းတို့၏ ဒုက္ကဋ်
အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။အသေနာသနိကေန အာဝုသော ဝဿံ ဥပဂစ္ဆန္တဿ ဒုက္ကဋ်
ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တသ္မိံ ယေဝ ဘန္တေ သာဝတ္ထိယံ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ
ပညတ္တံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ အသေနာသနိကာ ဝဿံ
ဥပဂစ္ဆိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ဖွင့်နိုင် ပိတ်နိုင်သော တံခါးဖွဲ့နှင့်တကွ လေလုံ မိုခ်းလုံ
ကျောင်း မရှိပါဘဲလျက် ဝါကပ်၍ နေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ပင် များစွာသော ရဟန်းတို့ကို
အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ကျောင်းမရှိကြဘဲ ဝါတွင်းကာလ၌ ဝါဆို
နေကြပါကုန်သည် သို့နေသဖြင့် အအေး အပူ အချမ်းတို့ဖြင့် အချိန်မရွေး
နှိပ်စက်ခံရပါသည် ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ဖွင့်ရန် ပိတ်ရန် တံခါးမရှိ
သော မိုခ်းလုံ လေလုံ ကျောင်းမရှိဘဲ ဝါကပ်သော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်
ကို။ပ။ ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဆဝကုဋိကာယ ဝါ အာဝုသော ဆတ္တေ ဝါ စာဋိယာ ဝါ ဝဿံ
ဥပဂစ္ဆန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံယေဝ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ
ပညတ္တံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဆဝကုဋိကာယ ပိ
ဆတ္တေ ပိ စာဋိယာ ပိ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။သုသာန် သင်းချိုင်းဝယ် လူသေကောင် အလောင်းကို
ထားရာ အလောင်းစင် တဲအိမ်၌ဖြစ်စေ ထီး၌ဖြစ်စေ ရေလှောင်အိုးစရည်း
ကြီး အတွင်း၌ဖြစ်စေ ဝါကပ်သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သုသာန်အရပ်ဝယ် ဥတုဇရုပ်ကလာပ် ထားရာ စရပ်တဲကုပ်၌ ဝါကပ်ကြပါကုန်သည် ထိုအခါ များစွာသော လူတို့က “သူကောင်မြိုက်သော ဒွန်းစဏ္ဍားတို့ကဲ့သို့ ပါတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။

ထိုသာဝတ္ထိပြည်မှာပင် များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ထီး၏အောက်၌ ဝါကပ်ကြပါကုန်သည် ထိုအခါ များစွာသော လူအပေါင်းတို့က “နွား ကျောင်းသားနှင့် တူလှဘိတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားကြပါ ကုန်သည်။

ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌ပင် များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ရေလှောင် အိုး စရည်း၏ အတွင်း၌ ဝါကပ်ကြပါကုန်သည်။ ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့က “သာသနာတော်ပြင်ပ တိတ္ထိတို့နှင့် တူလှချေတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြော ကြားကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သုသာန်စရပ်၌၎င်း ထီးရိပ်အောက်၌ ၎င်း ရေလှောင် အိုးစရည်း၌၎င်း ဝါကပ်သော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သုံးမျိုးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ ပဋိဿဝံ အာဝုသော ဝိသံ ဝါဒေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ဥပနန္တံ သကျပုတ္တံ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ ဥပနန္တော သကျပုတ္တော ရညော ပသေနဒိဿ ကောသလဿ ဝဿံ ဝါသံ ပဋိဿုဏိတာ ဝိသံဝါဒေသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ ဒါယကာ၏ ကျောင်း၌ ယခုနှစ်ဝါကပ်၍ နေထိုင်ပါမည် ဟု ရိုးသားသော စိတ်ဖြင့် ဒါယကာအထံ၌ ပဋိညာဉ် ဝန်ခံချက်ပေးပြီးလျှင် နောက်အခါကာလ၌ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့် ထိုကျောင်း၌ ဝါမကပ်ဘဲ တခြားကျောင်း၌ ဝါကပ်ခြင်းဖြင့် မိမိပေးပြီးသော ဝန်ခံချက်ကို ချွတ်ယွင်းစေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ် တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ပဋိဿဝိသံဝါဒန ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော အရှင် ဥပနန္ဒ မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အရှင်ဥပနန္ဒ မထေရ်သည် ပသေနဒိကောသလမင်းကြီး၏ ကျောင်း၌ ပဌမဝါကပ်ရန် ဝန်ခံပြီးမှ ထိုကျောင်းသို့ သွားသောအခါ လမ်းခရီးအကြား၌ သင်္ကန်း လာဘ်လာဘ များစွာ ရရှိမည့် ကျောင်းနှစ်ကျောင်းတို့ကို တွေ့ရှိ သောအခါ ဤကျောင်းတို့၌ ငါ ဝါကပ်ရပါမူ ကောင်းလေစွ ဟု အောက်မေ့ ပြီးလျှင် ထိုကျောင်းတို့၌ ဝါကပ်၍ နေပါသည်။

ထိုအခါ ပသေနဒိကောသလ မင်းသည် “အဘယ့်ကြောင့် သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်သော အရှင် ဥပနန္ဒ မထေရ်သည် ကျွန်ုပ်ကျောင်းဝယ် ဝါကပ် မည် ဟု ပဋိညာဉ် ဝန်ခံချက်ပေးပြီးမှ ချွတ်ယွင်းစေတော်မူဘိသနည်း မြတ်စွာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်က မုသားစကား ပြောကြားခြင်းကို များစွာ သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ကဲ့ရဲ့တော် မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော” ဤသို့ အစ ရှိသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ စကား ပြောကြားခဲ့ပါပြီ။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စ ကြောင့် ပဋိညာဉ် ဝန်ခံချက်ကို ဖျက်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ ဝဿူပနာယိကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။

သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဝဿူပနာယိကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။

သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ကော အာပတ္တိ။

အမေး။ ။ နိဒါနိနိ ဒိဒ္ဓေသန္တံ တက္ကသော ဝိဿူပနာယိကက္ခန္ဓကို မေး မြန်းပေအံ့၊ ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်စကား တော်နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ အပြားရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ နိဒါနိနိ ဒိဒ္ဓေသန္တံ တက္ကသော ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓကကို အကျဉ်းချုပ် ဖြေဆိုပါအံ့။ ဤ ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရားသခင် ရွှေနှုတ်တော် မြှက်၍ ဟောကြားတော် မူအပ်သော စကားရပ်တို့နှင့် စပ်သွယ် သော အာပတ် အပေါင်းသည်ကား အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် တမျိုးသာ ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

၃-ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓက ပြီး၏

၄-ပဝါရဏာက္ခန္ဓက

ပဝါရဏာပြုရန် ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဝဿံ ဝုဋ္ဌာနံ အာဝုသော ဘိက္ခုနံ တီဟိ ဌာနေဟိ ပဝါရိတံ။
ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊
သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု သန္နိဋ္ဌာ သမ္ဘတ္တာ အန္တောဝဿံ
နေဝ အာလပိံ သု န သလ္လပိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ
အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဝါကျွတ်ပြီးသော ရဟန်းတို့အား မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှိရှာ
ခြင်း ဟူသော သုံးပါးသော ဌာနတို့ဖြင့် ဆိုဆုံးမရန်အတွက် ဘိတ်ကြားရန်
အလို့ငှါ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုပညတ်ချက်ကို
ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေ
တော်မူသောအခါ ကောသလတိုင်း ဇနပုဒ်၌ များစွာသော သန္နိဋ္ဌ သမ္ဘတ္တ
အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကြသော ရဟန်းတော် တို့သည် တခုသော ကျောင်း၌
ဝါကပ်ကြပြီးလျှင်—

“ငါတို့သည် အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဓမ္မ အဓမ္မ စသည်ဖြင့်
ငြင်းခုံခြင်း မရှိကြဘဲ နှစ်လိုအားရ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ချမ်းသာစွာ ဝါကပ်
ရမည်နည်း” ဟု အကြံအစည် ဖြစ်ကြသောအခါ—

ငါတို့သည် ဤဝါတွင်း ကာလပတ်လုံး အချင်းချင်း စကားနှီးနှော
မပြောဆိုရပါမူ ကောင်းလေစွ အကြင်ရဟန်းသည် ဆွမ်းခံရွာမှ ရှေးဦးဖဲခဲ၏
ထို ရဟန်းသည် သောက်ရေ သုံးရေ တည်ထားခြင်း ဆွမ်းဦး ထည့်စရာခွက်ကို
တည်ထားခြင်း ဤသို့ စသော ပြုဘွယ်ကိစ္စကို ပြု၍ သွားရမည်။

နောက်ရောက်သော ရဟန်းသည် ဆွမ်းဦးခွက်၌ ရှိသော ဆွမ်းကို အလိုရှိပါမူ စားသုံးရာ၏ အလိုမရှိပါမူ မိမိဆွမ်းနှင့်တကွ ကြွင်းကျန်သော ဆွမ်းအားလုံးကို စိမ်းသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာ အရပ်၌ သော်လည်း စွန့်ရမည် ပိုးမရှိသော ရေထည်း၌ သော်လည်း စွန့်ရမည်။

ထို နောက် ကျသော ရဟန်းသည် သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေတို့နှင့် တကွ နေရာနှင့် ဆွမ်းဦးခွက်ကိုပါ သိမ်းဆည်း ခဲ့ရမည် ဆွမ်းစားကျောင်းကို တံမြက်လှဲရမည်။

အကြင်ရဟန်းသည် သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေ စသော ရေအိုးတို့၌ ရေမရှိသည်ကို မြင်ပါမူ ကိုယ်တိုင် တည်ထားရမည် ကိုယ်တိုင် တဦးတည်းမစွမ်းနိုင်ပါမူ အဘော်ရဟန်းကို နုတ်ဖြင့် မမြှက်ဘဲ လက်ယပ်ခေါ်ပြီးလျှင် နှစ်ဦးလက်ဘောင်ပြု၍ ရေအိုးကို လောင်းရမည် တည်ထားရမည်။ ဤသို့ တိုင်ပင်ညီညွတ်၍ ဤ ကတိကဝတ်အတိုင်း ဝါတွင်း သုံးလကာလပတ်လုံး နေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံမှောက် ရောက်ကြသောအခါ—

ကစွိ ဘိက္ခုဝေ ခမနီယံ— ဤသို့ စသည်ဖြင့် ချစ်သားတို့ ခန့်ကျန်းကြပါ၏လော ဣရိယာပထမ္မတကြပါ၏လော ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အချင်းချင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ညီညွတ်၍ ဓမ္မအဓမ္မစသည် ညှင်းခုံခြင်း မရှိပဲ နှစ်လိုအားရ ဝမ်းမြောက်စွာ ချမ်းသာစွာ ဝါလပတ်လုံး သီတင်းသုံးကြရ ပါကုန်၏လော ဟု မေးမြန်းတော် မူသည်ရှိသော် မပင်မပန်း ချမ်းသာကြောင်း လျှောက်ထားသည်တွင်—

ဘယ်ပုံ အခြင်းအရာဖြင့် မပင်မပန်း ချမ်းသာစွာ ဝါလပတ်လုံး သီတင်းသုံးခဲ့ကြောင်းကို မေးမြန်းတော်မူသည်တွင် မိမိတို့ နေထိုင်ခဲ့သော အကြောင်းအရာကို ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက—

ဤရဟန်းတို့သည် ဝိပုလ္လာသတရား ဖောက်ပြားလှသဖြင့် ဆင်းရဲစွာ နေရသည်ကိုပင် ချမ်းသာစွာ နေရသည် ဟု ပဋိညာဉ် ဝန်ခံဘိလေသည်။

သားတို့၏ နွားတို့၏ နေခြင်းမျိုးဖြင့် နေခဲ့ကြပါကုန်လျက် ဆင်းရဲကင်းစွာ ချမ်းသာစွာ နေကြရကုန်သည် ဟု ဝန်ခံကုန်ဘိသည်။

အဘယ့်ကြောင့် ဤရဟန်းတို့သည် သူ့အတို့၏ အကျင့် တိတ္ထိတို့၏ ဆောက်တည်ချက်မျိုးဖြစ်သော အချင်းချင်း စကားမပြောမှု တည်းဟူသော တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်မျိုးကို ကျင့်ကြံကုန်ဘိသနည်း။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီးလျှင်—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဝုဠာနံ ဘိက္ခုနံ တီဟိ ဌာနေဟိ ပဝါရေတုံ၊ ဒိဠေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ။

အစရှိသည်ဖြင့် ဝါကျွတ်သော ရဟန်းတို့အား မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှုံရှာခြင်း တည်းဟူသော သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အဆုံးအမ သြဝါဒပေးတော် မူပါ ဟု ဘိတ်ကြားခြင်း ပဝါရဏာပြုဘို့ရန် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိ အာဝုသော ပဝါရဏာ ဒိဝသဝသေန စ ပုဂ္ဂလဝသေန စ ကာတဗ္ဗာကာရဝသေန စ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဒိဝသဝသေန ဘန္တေ တိသော ပဝါရဏာ၊ တထာ ပုဂ္ဂလ ဝသေန ကာတဗ္ဗာကာရဝသေနစ။

အမေး။ ။နေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်း အားဖြင့်၎င်း ပြုပုံ အခြင်းအရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း ပဝါရဏာတို့သည် အမျိုးအစား ဘယ်နှစ်ပါးရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နေ၏အစွမ်းအားဖြင့် တဆဲ့ငါးရက် ပဝါရဏာနေ့ တဆဲ့ လေးရက် ပဝါရဏာနေ့ တဆဲ့ငါးရက် တဆဲ့လေးရက်မှတစ်ပါး သံဃာညီညွတ် သော သာမဂ္ဂီ ပဝါရဏာနေ့ ဟူ၍ သုံးပါး။

ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ငါးပါးသော သံဃာတို့ ပြုသည့် သံဃပဝါရဏာ လေးပါး သုံးပါး နှစ်ပါးသော ဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ပြုသည့် ဂဏ ပဝါရဏာ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးတည်း ပြုရသည့် ပုဂ္ဂလပဝါရဏာ ဟူ၍ သုံးပါး။

ပြုပုံအခြင်းအရာအားဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ရွတ်ဆိုခြင်း တည်းဟူသော တေဝါစိက ပဝါရဏာ အခွင့်မရသဖြင့် နှစ်ကြိမ်သာ ရွတ်ဆိုရခြင်း ဒွေဝါစိက ပဝါရဏာ ထို့ထက် အခွင့်မရလောက်အောင် အကြောင်းထူးရှိသဖြင့် တကြိမ်

သာ ရွတ်ဆိုဘတ်ကြားရသော ကေဝါစိက ပဝါရဏာ ဟူ၍ ပြုပုံ ရွတ်ဆိုပုံ
ဘိတ်ကြားပုံ အခြင်းအရာအားဖြင့် ပဝါရဏာ အပြား သုံးပါးရှိပါသည် အရှင်
ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိန် အာဝုသော သံဃေ ပဝါရေတုံ ဘဂဝတာ အနုညာတံ၊
ကတိန် ပနာဝုသော အညမညံ ပဝါရေတုံ ဘဂဝတာ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပဉ္စန္ဒ ဘန္တေ ဘိက္ခုနံ သံဃေ ပဝါရေတုံ ဘဂဝတာ
အနုညာတံ၊ စတုန္ဒ ဝါ ဘန္တေ တိဏ္ဏံ ဝါ ဒိန္ဒ ဝါ အညမညံ
ပဝါရေတုံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။အဘယ်မျှသော ရဟန်းတို့အား သံဃာ၌ ပဝါရဏာပြုရန်
မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
အချင်းချင်း ပဝါရဏာပြုရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ငါးပါး၊ ငါးပါးထက် ပိုလွန်သော ရဟန်းရှိသော သံဃာ
အစုအား သံဃပဝါရဏာပြုလုပ်ရန်၊ လေးပါး၊ သုံးပါး၊ နှစ်ပါး အရေအတွက်ရှိ
သော ဂိုဏ်းသံဃာအား အညမည (အချင်းချင်း) ပဝါရဏာပြုရန် သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဧကေန ပနာဝုသော ဝဿံဝုဠေနေ ဘိက္ခုနာ ကထံ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ
ဘဂဝတာ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဧကေန ပန ဘန္တေ ဘိက္ခုနာ “အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ”တိ
အဋ္ဌောတဗ္ဗန္တိ ဘဂဝတာ အနုညာတံ။

အမေး။ ။တပါးတည်းနေသော ကျောင်း၌ ဝါကျွတ်သော တပါး
တည်းသော ရဟန်းသည်ကား အဘယ်သို့ ပြုကျင့်ရမည် ဟု မြတ်စွာဘုရား
ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။တခုတည်းသော ကျောင်း၌ တပါးတည်းနေထိုင်၍ တပါး
တည်းသာ ဝါကျွတ်သော ရဟန်းအား မိမိနေရာကျောင်းဝယ် ရဟန်းတော်တို့
စည်းဝေးလောက်သော အရပ် သို့မဟုတ် သစ်ပင်ရင်း မဏ္ဍပ်၌ သောက်ရေ
သုံးဆောင်ရေ တည်ထားပြီးလျှင် နေရာကိုလည်း ခင်းပြီးလျှင် ဆီမီးကိုလည်း

ညှိထွန်းပြီးလျှင် တပါးသော ရဟန်းတို့ လာမည် မလာမည်ကို စောင့်၍ နေရပါမည်။

အခြားတပါးသော ရဟန်းတို့ လာခဲ့သော် ထိုရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ အချင်းချင်း ပဝါရဏာ ပြုလုပ်ရပါမည်။

အချိန်ကုန်၍မှ တပါးသော ရဟန်းတို့ မလာခဲ့သော် “အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ” ယနေ့ ငါ၏ ပဝါရဏာကား ပန္နရသီ—တဆွဲငါးရက်မြောက် ပဝါရဏာတည်းဟူ၍ ဆောက်တည်ရမည် ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ပဝါရဏံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပဝါရဏံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ တိဿော အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။နိဒါနံ နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော ပဝါရဏာက္ခန္ဓကကို မေးမြန်းပေအံ့၊ ပဝါရဏာက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော် စကားများနှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါနံ နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော ပဝါရဏာက္ခန္ဓကကို ဖြေကြားလျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤပဝါရဏာက္ခန္ဓက၌ ဘုရားရွှေ့နှုတ်တော်ထွက် ပညတ်ချက် စကားတော်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ်အစုတို့သည်ကား အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ပါစိတ်အာပတ် ထုလွှစွည်းအာပတ်ဟူ၍ အာပတ်သုံးမျိုးဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပဝါရဏာပြုရန်ခွင့်ပြုခဏ်း ပြီး၏
ပဝါရဏာက္ခန္ဓက ပြီး၏

၅-ဓမ္မက္ခန္ဓက

သောဏမထေရ် ဝတ္ထု

ဘိနပ်စီးရန် စတင်ခွင့်ပြုပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ဥပါဟနံ အာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ သောဏံ အာရဗ္ဗ အနုညာတံ၊ အာယသ္မတော ဘန္တေ သောဏဿ အစွာရဒ္ဒဝီရိယဿ စင်္ဂမတော ပါဒါ ဘိဇ္ဇိံ သု၊ စင်္ဂမော လောဟိတေန ဖုဇ္ဇော အဟောသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဘိနပ် စီးခြင်းကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော မှုခင်းကိစ္စ ကြောင့် ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ အရှင်သောဏ မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှ လျှောက်ထားလိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ် ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ရှစ်သောင်းသော ရွာတို့ကို အစိုးရပါသည်။ ထိုအခါ စမ္မာပြည်၌ ကောဠိဝိသ အနွယ်ဖြစ်သော သောဏမည်သော သူဌေးသားတယောက်သည် အလွန်နူးညံ့ ပါသည် ထိုသူဌေးသား၏ ခြေဖဝါးတို့၌ မွေးညှင်းတို့ပင် ပေါက်ရောက်လျက် ရှိပါသည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် သောဏသူဌေးသားနှင့်တကွ ရှစ်သောင်းသော ရွာ သူကြီးတို့အား ခေါ်ယူ၍ မင်းမှုကိစ္စ အဝဝတို့ကို အဆုံးအမ ပေးပြီးသောအခါ “အသင်တို့အား ယခု ဝတ္တမာန် ပစ္စုပ္ပန်အရေးဖြင့် အဆုံးအမ ဩဝါဒကို ငါတို့

ပေးအပ်ပြီ မြတ်စွာဘုရားထံမှောက်သို့ သွားရောက်၍ တမလွန်အရေး နာယူ ကြကုန်” ဟု တိုက်တွန်းပါသည်။

ထိုအခါ ရှစ်သောင်းသော ရွာသူကြီးအပေါင်းတို့သည် သောဏသုဋ္ဌေး သားနှင့် တကွ ဘုရားရှိရာ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် မြတ်စွာ ဘုရားထံ၌ တရားနာယူ၍ ရှစ်သောင်းသော ရွာသူကြီးတို့ သောတာပန် တည် ကြပါသည်။ ထိုရွာသူကြီး ရှစ်သောင်းတို့ ပြန်သွားသောအခါ သောဏသုဋ္ဌေး သားသည် မြတ်စွာဘုရားထံမှောက်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းယူ ပါသည် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရယူပြီးသောအခါ ယင်းတိုက်တော၌ သီတင်းသုံး နေပါသည်။

ထိုယင်းတိုက်တော၌ သီတင်းသုံးလျက် သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အလွန်အမင်း ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရကား စကြိုသွားလွန်း အား ကြီးသဖြင့် ခြေဖဝါးတို့ပင် ကွဲပြဲခဲ့ပါကုန်သည်။ သောဏမထေရ် သီတင်းသုံးရာ စကြိုတပြင်လုံး အမဲသားငါးကို ဖျက်၍ ထားသော အရပ်ကဲ့သို့ သွေးခြင်းခြင်း နီလျက်ရှိပါသည်။ အလွန်အမင်း အားထုတ်ပါသော်လည်း မဂ်ဖိုလ်ကို မရနိုင် သဖြင့် သောဏမထေရ် သူမြတ် အကြံဖြစ်သည်မှာ—

“ဤမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ဝယ် ဝီရိယကို အားထုတ် သော ပုဂ္ဂိုလ်စာရင်းတွင် ငါသည် တပါးအပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ပါ၏ သို့ပါသော်လည်း ယနေ့တိုင် ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်ရသေး ငါ၏ မိဘအိမ်မှာ များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ ရှိပါသည် ငါသည် သာသနာတော်မှ လျှောကျ၍ လူ ဘဝဖြင့်ပင် လူ၏ စည်းစိမ်တို့ကို လည်း ခံစား၍ ကောင်းမှုကုသိုလ်များကိုလည်း အားထုတ်ကြိုးစားအံ့” ဟု အကြံဖြစ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် စေတော ပရိယ အဘိညာဏ်ဖြင့် သိမြင်တော်မူသဖြင့် ခဏခြင်းအတွင်းဝယ် အဘိညာဏ် တန်ခိုးဖြင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ယင်းတိုက်တောသို့ များစွာသောရဟန်း အပေါင်း ခြံရံလျက် ကြွတော်မူပြီးလျှင် အရှင်သောဏမထေရ်၏ စကြို ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ စကြိုတခုလုံး သွေးခြင်းခြင်းနီ၍ နေ သည်ကို မြင်တော်မူသဖြင့် ရဟန်းတော်တို့အား မေးမြန်းတော်မူသည် တွင် အကြောင်းကြောင်း ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားသောအခါ အရှင် သောဏမထေရ်ရှိရာအရပ်သို့ ကြွတော်မူ၍—

သင် ချစ်သားအား ဤသို့ ဤသို့ အကြံဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော ဟု မေးမြန်းတော်မူသည်ရှိသော် “ဟုတ်မှန်ပါကြောင်း ” ပြန်ကြား လျှောက် ထားသော အခါ—

သင် ချစ်သား၊...စဉ်းစားပါ အသင် ချစ်သားသည် ရှေးလူဖြစ်စဉ်ကာလ က စောင်းအတတ်၌ သင်ချစ်သား လိမ်မာကျွမ်းကျင်သည် မဟုတ်ပါလော ဤသို့ မေးသောအခါ ဟုတ်မှန်ပါကြောင်းပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားပါသည်။

အသင် ချစ်သား၊...စဉ်းစားပါလော့ အသင်၏ စောင်းများ၌ အကြင် အခါ၌ စောင်းညှို့များသည် အလွန်အမင်း တင်း၍ နေပါကုန်၏။ ထိုအခါ အသင်၏ စောင်းသံသည် သာယာသော အသံ ဖြစ်နိုင်ပါသလော၊

မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား။

အကြင်အခါ၌ အသင်၏ စောင်းညှို့တို့သည်အလွန်အမင်းလျော့ (ရော့) ပါကုန်၏။ ထိုအခါ၌ အသင်၏ စောင်းသံသည် သာယာနာပျော်ဘွယ် ရှိပါ၏ လော၊

မရှိပါဘုရား။

အကြင်အခါ၌ အသင်၏ စောင်းသံသည် မလျော့လွန်း မတင်းလွန်း ညီမျှသော ဂုဏ်၌ တည်၍ နေ၏။ ထိုအခါ အသင်၏ စောင်းသံသည် သာယာ ညှင်းပျောင်း ရှိပါ၏လား၊

ရှိပါသည်ဘုရား။

ထို့အတူပင် အသင်ချစ်သား အလွန်အမင်း အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ သည် ဥဒ္ဓစ္စ ပျံ့လွင့်ခြင်းငှါ ဖြစ်တတ်သည်။ ဝီရိယကို အလွန်အမင်း လျော့ လျှင်လည်း ကောသဒ္ဓါခေါ်သော ပျင်းရိသော ဓာတ်ဝင်၍ လာတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် အသင် ချစ်သားသည် ဝီရိယနှင့် သဒ္ဓါ ပညာ အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့ မျှတအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပါ ဟု စောင်းဥပမာဖြင့် သြဝါဒ ဗေဒနာပညာရှင် ယင်းတိုက်တောမှ ကွယ်တော်မူပြီး ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွတော်မူပါ သည်။

နောက် များမကြာမီ အရှင် သောဏမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားခဲ့သော စောင်းဥပမာဖြင့် ဝီရိယကို မလျော့လွန်း မတင်းလွန်း မဇ္ဈိမ

ပဋိပဒါ အလယ် အလတ် ကျအောင်ထား၍ သမထ ဝိပဿနာတရား ပွားများ အားထုတ်သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြောင်း ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သာ ပြောကြား လေ့ရှိသော စကားတို့ဖြင့် ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်၍ လျှောက်ထား သော အဆုံးဝယ် မြတ်စွာဘုရားသခင်က—

အသင်ချစ်သား သောဏ...အသင်ချစ်သားသည် အလွန်နူးညံ့ သိမ်မွေ့ လှပါ၏။ အသင် ချစ်သားအား တထပ်တလွှာရှိသော ဘိနပ်တို့ကို ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူပါ၏ ဟု မိန့်တော်မူသည်တည်း—

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် လှည်းအစီး ရှစ်ဆယ် တိုက်ခန့်သော ရွှေငွေတို့ကို၎င်း ဆင်ခုနစ်ကောင် ခုနစ်ကောင်စီ ရှိသော ဆင်အုပ် ခုနစ်အုပ် ကို၎င်း စွန့်ပယ်၍ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အဖြစ်ကို ရယူခဲ့ပါသည်။ အကယ်၍ တထပ် တလွှာသော ဘိနပ်တို့ကို ဘုရားတပည့်တော် သုံးဆောင်ပါမူ ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင် သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မည်။ အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားသခင် သည် ရဟန်း သံဃာတော်အား ဘိနပ်ကို ခွင့်ပြုတော် မူပါမူ ဘုရားတပည့် တော်သည် သုံးဆောင်ပါမည်။ အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းတော် များ အား ဘိနပ်စီးခွင့် မပြုလျှင် ဘုရားတပည့်တော်သည် မသုံးဆောင်ပါ ဟု ပြန် ကြား လျှောက်ထားသော ဝတ္ထု၌—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဧကပလာသိကံ ဥပါဟနံ၊ ချစ်သားတို့...တထပ် တလွှာသာရှိသော ဘိနပ်ကို သင်ချစ်သား တို့အား သုံးစွဲရန် ငါဘုရား ခွင့်ပြု တော်မူ၏ ဟု ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ အရှင်သောဏ မထေရ်ကို အကြောင်း ပြု၍ ဘိနပ်စီးရန် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

ဘိနပ်စီးရန် စတင်ခွင့်ပြုပုံ ပြီး၏

အလုံးစုံညီသော ဘိနပ်စသည်ကို တားမြစ်တော်မူပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ သဗ္ဗနီလိကာ ဝါ အာဝုသော သဗ္ဗပီတိကာ ဝါ သဗ္ဗလောဟိတိ-
ကာ ဝါ သဗ္ဗမဉ္ဇိဋ္ဌိကာ ဝါ သဗ္ဗကဏှာ ဝါ သဗ္ဗမဟာရင်္ဂရတ္တာ ဝါ

သဗ္ဗမဟာနာမရတ္တာ ဝါ ဥပါဟနာယော ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ်
ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ သဗ္ဗနီလိကာယော ဥပါဟနာယော
ဓာရေသုံ၊ သဗ္ဗပီတိကာယော သဗ္ဗလောဟိတိကာယော သဗ္ဗ-
မဉ္ဇိဋ္ဌိကာယော သဗ္ဗကဏှာယော သဗ္ဗမဟာရင်္ဂရတ္တာ သဗ္ဗ-
မဟာနာမရတ္တာယော ပိ ဥပါဟနာယော ဓာရေသုံ၊ တသ္မိံ
ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အလုံးစုံညီသောအဆင်းရှိသောဘိနပ် အလုံးစုံဝါရွှေသော
အဆင်းရှိသောဘိနပ် အလုံးစုံ နီမြန်းသော အဆင်းရှိသော ဘိနပ် အလုံးစုံ
မောင်းသော အရောင် နီပြေပြေ အရောင်ရှိသော ဘိနပ် အလုံးစုံ မည်းနက်
သော အဆင်းရှိသော ဘိနပ် အလုံးစုံ မဟာရင်္ဂဆိုးရေ မဟာနာမဆိုးရေတို့
ဖြင့် ဆိုးထားသော ဘိနပ်တို့ကို သုံးဆောင် စီးနင်းသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်
အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့။ပ။ ငါရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂို ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂို ရဟန်းတို့သည် အလုံးစုံသော ညီသော အဆင်းရှိသော ဘိနပ်တို့
ကိုလည်း သုံးဆောင်ကြပါကုန်သည်။ အလုံးစုံဝါသော အဆင်းရှိသော ဘိနပ်
တို့ကိုလည်း သုံးဆောင်ကြပါကုန်သည်။ အလုံးစုံ နီတွေးသော အဆင်းရှိသော
အလုံးစုံ မောင်းသော အဆင်းရှိသော အလုံးစုံမည်းနက်သော အဆင်းရှိသော
အလုံးစုံမဟာရင်္ဂမည်သော ဆိုးရည် မဟာနာမ မည်သော ဆိုးရည်ဖြင့် တပ်
စွန်းသော ဘိနပ်တို့ကိုလည်း သုံးဆောင် စီးနင်း ကြပါကုန်သည်။

သို့ သုံးဆောင် စီးနင်းသဖြင့် လူဒါယကာများက ဤရဟန်းတော်များ
သည် လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ပါတကား ဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ ကြပါကုန်သည်။
ထိုသို့သော မှုခင်း ကိစ္စကြောင့် ထို ဘိနပ် ခုနစ်မျိုးကို စီးနင်းသုံးဆောင်သော
ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်
အရှင်ဘုရား။

အလုံးစုံညီသော ဘိနပ် စသည်ကို တားမြစ်ပုံ ပြီး၏

ဘုတ်ဘိနပ်စသည်ကို တားမြစ်တော်မူပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ခလ္လကဗန္ဓာ ဝါ အာဝုသော ပုဋ္ဌဗန္ဓာ ဝါ ပါလိဂုဏ္ဍိမာ ဝါ တူလပုဏ္ဍိ-
ကာ ဝါ တိတ္ထိရပတ္တိကာ ဝါ မေဏ္ဍဝိသာဏဝဒ္ဓိကာ ဝါ အဇဝိသာဏ-
ဝဒ္ဓိကာ ဝါ ဝိစ္ဆိကာဠိကာ ဝါ မောရပိဉ္စပရိသိဗ္ဗိကာ ဝါ စိတြာ ဝါ
ဥပါဟနာယော ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ
အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂို-
ယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ခလ္လကဗန္ဓာ ဥပါဟနာယော ပိ ဓာရေသုံ၊
ပုဋ္ဌဗန္ဓာ ဥပါဟနာယော ပိ ဓာရေသုံ၊ ပါလိဂုဏ္ဍိမာ ဥပါဟနာ-
ယော ပိ ဓာရေသုံ၊ တူလပုဏ္ဍိကာ ဥပါဟနာယော ပိ
ဓာရေသုံ၊ တိတ္ထိရပတ္တိကာ ဥပါဟနာယော ပိ ဓာရေသုံ၊
မေဏ္ဍဝိသာဏဝဒ္ဓိကာ ဥပါဟနာယော ပိ ဓာရေသုံ၊ အဇဝိ-
သာဏဝဒ္ဓိကာ ဥပါဟနာယော ပိ ဓာရေသုံ၊ ဝိစ္ဆိကာဠိကာ
ဥပါဟနာယော ပိ ဓာရေသုံ၊ မောရပိဉ္စပရိသိဗ္ဗိတာ ဥပါဟ-
နာယော ပိ ဓာရေသုံ၊ စိတြာ ဥပါဟနာယော ပိ ဓာရေသုံ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။နှောင်ကြီးသိုင်းကြီး တပ်ထားသော ဘိနပ်ကို သုံးဆောင်
သော ရဟန်းအား၎င်း စစ်သည်တော်တို့ သုံးစွဲလေ့ရှိသော ခြေသလုံးပါ
လုံခြုံသော ဘုတ်ဘိနပ်ကို သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား၎င်း အရပ်သူ အရပ်
သားတို့ သုံးစွဲလေ့ရှိသော နောက်ပိတ် ခြေစွပ် ဘိနပ်ကို သုံးဆောင်သော
ရဟန်းအား၎င်း လဲသွတ်သော ဘိနပ်ကို သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား၎င်း
ခါတောင် အဆင်းရှိသော ဘိနပ်ကို သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား၎င်း သိုးချို
ဆိတ်ချို ကင်းမြီးကောက် လက်မသဏ္ဍာန် သဲကြိုးတပ်ထားသော ဘိနပ်ကို
သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား၎င်း ဒေါင်းမြီးတို့ဖြင့် ချုပ်ထားသော ဘိနပ်ကို
သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား၎င်း အဆန်းတကြယ် ပြုလုပ်ထားသော ဘိနပ်ကို
သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား၎င်း ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် မေးရာပါ ဆယ်မျိုးသော ရဟန်းတော်တို့နှင့် မသင့်
မလျောက်ပတ်သော အလွန်အလွန် ဆန်းကြယ်စွာသော ဘိနပ်တို့ကို သုံး
ဆောင် စီးနင်းကြပါကုန်သည်။ လူဒါယကာတို့ မြင်သဖြင့် “လူဝတ်ကြောင်တို့
ကဲ့သို့ ပါတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားသည်ကို ခံရပါသည်။ ထိုသို့သော
မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုဘိနပ်ဆယ်မျိုးကို သုံးစွဲသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ် အာပတ်
ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဘွတ်ဘိနပ်စသည်ကို တားမြစ်တော်မူပုံ ပြီး၏

သစ်သားဘိနပ်စသည်ကို တားမြစ်တော်မူပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ကဋ္ဌပါဒုကာယော အာဝုသော ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ
ကတ္တ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တိံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂီယေဝ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ ပညတ္တိံ၊
ဆဗ္ဗဂီယာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ရတ္တိယာ ပစ္စုသသမယံ ပစ္စုဋ္ဌာယ
ကဋ္ဌပါဒုကာယော အဘိရုဟိတော အဇ္ဈောကာသေ စင်္ဂမန္တိ
ဥစ္စာသဒ္ဓါ မဟာသဒ္ဓါ ခဋ္ဌခဋ္ဌသဒ္ဓါ အနေကဝိဟိတံ တိရစ္ဆာန-
ကထံ ကထေန္တာ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တိံ။

အခမး။ ။သစ်သားခြေနင်း ခုံဘိနပ်တို့ကို စီးသော ရဟန်းအား
ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကိုပင် အကြောင်း
ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် မိုးသောက်ထအခါ စောစောစီးစီး ထ၍ သစ်သား
ဘိနပ် ခုံဘိနပ်တို့ကို စီးပြီးလျှင် ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီးခေါင်၌ မင်းစကား
စိုးစကား ခိုးသူစကား အမတ်ကြီးစကား အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်အား ကျေးဇူး
မများသည့် တိရစ္ဆာနကထာ စကားတို့ကို တဖောင်ဖောင် ပြောကြားကြ
ကုန်လျက် တခေါက်ခေါက် နင်းကြကုန်လျက် လူးလာတုံခေါက် စင်္ကြံ
ရှောက်ကြပါကုန်သည် သို့ စင်္ကြံလမ်းရှောက်သဖြင့် ပိုးငယ်တို့ကိုလည်း နင်း၍
သေစေကြပါကုန်သည် သမာပတ် စင်စားသော ရဟန်းတော်များအားလည်း

သမာဓိမှ ရွှေလျှောစေခွဲကြပါကုန်သည်။ ထိုအကြောင်းကို များစွာသော ရဟန်းတို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ ပြောကြားကြသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာ ကဲ့ရဲ့ပြီးလျှင် သစ်သားခြေနင်း ခုံဘိနပ်စီးသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သစ်သားဘိနပ်စသည်ကို တားမြစ်တော်မူပုံ ပြီး၏

သက်ရှိ ယာဉ်စီးနင်းခြင်းကို တားမြစ်တော်မူပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ယာနေန အာဝုသော ယာယန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ယာနေန ယာယိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။နွားလှည်း မြင်းလှည်း မြင်းရထား စသော သက်ရှိ ယာဉ် ရထားကို စီးနင်းသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် အဒို-က,သောယာဉ် အမ-က,သောယာဉ် အမျိုးမျိုးကို စီးနင်းလျက် လှည့်လည် ကျက်စား သွားလာကြပါကုန်သည်။ လူ ဒါယကာတို့ မြင်သဖြင့် “ဂင်္ဂါသဘင် မဟီသဘင်သို့ အပျော်အပါး လိုက်စား သွားလာကြသော လူဝတ်ကြောင်များနှင့် တူလှချေတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ် ရထားယာဉ် အစရှိသော သက်ရှိသတ္တဝါက-သော ယာဉ်ရထားကိုစီး၍ သွားသောရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

သက်ရှိ ယာဉ်စီးနင်းခြင်းကို တားမြစ်တော်မူပုံ ပြီး၏

မကျန်းမာသူအား ယာဉ်စီးခွင့်ပြုပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ဂိလာနဿ အာဂုသော ယာနံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ ဂိလာနံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ အနုညာတံ၊ အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခု ကောသလေသု ဇနပဒေ သာဝတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တော ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ အန္တရာမဂေ ဂိလာနော ကုက္ကုစွာယန္တော ယာနံ နာဘိရဟိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။မကျန်းမာသော ရဟန်းအား ယာဉ်ကို စီးနင်းရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ အညတရ ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

အညတရ ရဟန်းတပါးသည် ကောသလတိုင်း ဇနပုဒ်၌ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမျှော်ရန် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားသောအခါ လမ်းခရီးအကြား၌ မမာမကျန်း ရှိသဖြင့် ခရီးမမှ ဖဲခဲ့၍ သစ်ပင် တပင်အောက်၌ ထိုင်နေပါသည်။ ခရီးသွား လူတို့ မြင်သောအခါ အရှင်ဘုရား ဘယ်သို့ သွားမည်နည်း ဟု မေးသဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားမည့်အကြောင်း ပြန်ကြားသည်တွင် ကြွတော်မူပါ တပည့်တော်တို့နှင့် ယာဉ်စီး၍ လိုက်တော်မူပါ ဟု လျှောက်ထားလေသော်....

အလံ အာဂုသော—မသင့်ပါ ဒါယကာတို့၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်က ယာဉ်ရထားကို ပယ်အပ်ပြီး ဖြစ်သည် ဟု မိန့်ကြားပြီးလျှင် အာပတ်သင့်မည် ကို စိုးခန့်တော် မူသဖြင့် ခရီးကြုံသော လှည်းယာဉ်ကိုမစီးဘဲ ခြေလျင်ခရီး ဖြင့်သာ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပင်ပန်းကြီးစွာ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် မကျန်းမာသော ရဟန်းအား ယာဉ်စီး နိုင်ရန် အခွင့်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာကို တားမြစ်ပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ အာဝုသော ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ်
ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု ဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ
ဓာရေသုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မြင့်သောနေရာ၊ မြတ်သော နေရာတို့ကို သုံးဆောင်သော
ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့၏ ဥစ္စာသယန မဟာ
သယန တည်းဟူသော မြင့်သောနေရာ၊ မြတ်သောနေရာ အမျိုးအစားအား
ဖြင့် နှစ်ဆယ်သော နေရာတို့ကို သုံးဆောင်သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ်
အာပတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာကို တားမြစ်ပုံ ပြီး၏

နွားရေကို တားမြစ်တော်မူပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ဂေါစမ္မာနိ အာဝုသော ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ
ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ ပါပဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခု ပါဏာတိပါတေ သမာဒပေသိ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။နွားရေဖြင့် ပြီးသော သားရေနယ် အခင်းကို သုံးဆောင်
သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ အညတရ ပါပဘိက္ခု ရဟန်းတပါးကို
အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ယုတ်မာလှစွာသော ရဟန်းတပါးသည် ယုတ်မာလှစွာသော ဒါယကာ အိမ်၌ ဆွမ်းခံ ကိုယ်တော် ဖြစ်လျက် ရှိနေပါသည်။ ထိုရဟန်းသည် ထို ဒါယကာအိမ်သို့ သွား၍ တနေ့သောအခါ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေပါသည်။

ထိုအခါ ယုတ်မာသော ဒါယကာသည် ရှိခိုးဝတ်ပြုပြီးလျှင် အနီး၌ နေပါ သည် ထိုဒါယကာ၏ နွားငယ်သည် အလွန်ဆန်းကြယ် တင့်တယ်လှပါသည် ထိုနွားငယ်ကို ထိုယုတ်မာသော ရဟန်း တစိမ့်စိမ့်ကြည့်၍နေသည်ကို ထို ယုတ်မာသော ဒါယကာမြင်သဖြင့် အရှင်ဘုရား အဘယ့်ကြောင့် ဤနွားကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ပါသနည်း ဟု လျှောက်ထားသည်တွင် ဒါယကာ ဤနွားငယ်၏ အရေကို ငါအလိုရှိ၏ ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် ထိုရဟန်း၏ မျက်မှောက်မှာပင် ထိုနွားငယ်ကို သတ်ဖြတ်၍ အရေကို ခွါပြီးလျှင် ထိုရဟန်းအား ပေးလှူပါ သည်။

ထိုရဟန်းသည် ထိုအရေကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ ယူဆောင်သွားသော အခါ နွားငယ်၏ အမိသည် ထိုရဟန်းနောက်မှ တကောက်ကောက် လိုက်ပါ လာသည်ကို ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ရဟန်းတော်တို့ မေးမြန်းသည်မှာ ငါ့ရှင် အသင်၏နောက်သို့ ဤနွားမကြီးသည် တကောက်ကောက်နှင့် အဘယ့် ကြောင့် လိုက်သနည်း ဟု မေးမြန်းသည်တွင် “အဘယ့်ကြောင့် လိုက်သည်ဟု ငါမသိပါ” ဟု ဖုံးဖိကွယ်ဝှက်၍ ပြောကြားသော်လည်း ထို ရဟန်း၏ သင်္ကန်း တွင်းဝယ် နွားငယ်၏ အရေမှ တစက်စက်ကျသော သွေးတို့ဖြင့် သင်္ကန်း၌ လူးလည်းသည်ကို ရဟန်းတော်တို့ မြင်ကြသဖြင့် “ဤသင်္ကန်းကတော့ ဘာလုပ်တာလဲ” ဟု တိုက်ရိုက်မေးမြန်းသည်တွင် မကွယ်နိုင် မဝှက်နိုင်ဘဲ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားရပါတော့သည်။

ထိုအခါ များစွာသော ရဟန်းတော်တို့ များစွာသော အခြင်းအရာဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် နွားရေဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော သားရေနယ်အခင်းကို ထိုင် သော အိပ်သော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ပညတ် တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပစ္စန္ဓရစ်ဇနပုဒ်များ၌ အထူးခွင့်ပြုချက် ငါးရပ်

ပုစ္ဆာ။ ။ပစ္စန္ဓိမေသု အာဝုသော ဇနပဒေသု ဝိနယဓရပဉ္စမေန ဂဏေန ဥပသမ္ပဒါ စ ဂုဏဂုံဏူပါဟနံ စ ဓုဝနဟာနံ စ စမ္မာနိ အတ္ထရဏာနိ စ နိဿိမဂတာနံ စီဝရဒါနဉ္စာတိ ဣမာနိ ပဉ္စ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာနိ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိဿိံ ဝတ္ထုဿိံ အနုညာတာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္ဓေ အာယသ္မန္တံ သောဏံ ကုဋိကဏ္ဍံ အာရဗ္ဘ အနုညာတာ၊ အာယသ္မာ ဘန္ဓေ သောဏော ကုဋိကဏ္ဍော တောနိ ပဉ္စဝတ္ထုနိ အာယသ္မတော မဟာကစ္စာနဿ ဝစနေန ဘဂဝန္တံ ယာစိ၊ တဿိံ ဘန္ဓေ ဝတ္ထုဿိံ အနုညာတာ။

အမေး။ ။ဣန္ဒြိယနိုင်ငံ အလည်ပိုင်းအရပ်ကို မဇ္ဈိမ ဒေသ ဟု ခေါ်၏ • ထိုမဇ္ဈိမ ဒေသမှ အပြင်အပဖြစ်သော ပစ္စန္ဓရစ် အရပ်တို့၌ ၁-ဝိနည်းဓိုရ် ကမ္မဝါ ဆရာလျှင် ငါးပါးမြောက် ရှိသော ပဉ္စဝဂ် သံဃာဖြင့် ရဟန်းခံခြင်း ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏၊ ၂-အထပ်အလွှာများသော ဘိနပ်ကိုလည်း ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏၊ ၃-နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရေချိုးခွင့်ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏၊ ၄-ဆိတ်ရေ သိုးရေ စသော သားရေ အခင်းများကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏၊ ၅-ကျောင်းတိုက် အပြင်အပ ဥပစာရ သိမ်အပြင်အပ၌ တည်သော ရဟန်းတို့အား သင်္ကန်းလှူ ခြင်းကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏၊ ဤ ငါးပါးသော ခွင့်ပြု ချက်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ ကုဋိကဏ္ဍ အမည်ရသော သောဏမထေရ် ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှ လျှောက်ထား ပြန်ကြားလိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင် သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမွေလျော် နေတော်မူသော အခါ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်သည် အဝန္တိတိုင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ ပါသည်။

တကုဋေတန် နားတန်ဆာကို ဆင်ယင်ခြင်းကြောင့် ကုဋိကဏ္ဍ အမည် ရသော သောဏ ဥပါသကာသည် အရှင် မဟာ ကစွည်းထံ သုံးကြိမ်တိုင် တောင်းပန်ပြီးမှ ရှင်အဖြစ်ကို ရယူပြီးလျှင် အလွန်တရာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပြီးမှ တကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော သံဃာအစုကို ရရှိ၍ ခဲယဉ်းပင်ပန်းစွာ ရဟန်း ပြုရပါသည်။

ထိုအခါ ဝါကျွတ်သောအခိုက် သောဏ မထေရ်အား တပါးတည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်စဉ် ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါသည်—

ထို ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမြတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဤသို့လျှင် အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏ ဟု သတင်းစကား ကြားရုံသာ ငါ ကြားရဘူးသည် ကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌ မဖူးတွေ့ရစဘူး၊ ငါ့ကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ခွင့်ပြုတော်မူပါမူ ဘုရားဖူးသွားရလျှင် ကောင်းလေစွ ဟု အကြံ ဖြစ်ပြီးလျှင် ညနေချမ်းအခါ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အရှင်မဟာကစွည်းအား အကြောင်းစုံလျှောက်ထားသဖြင့် ရှင်မဟာကစွည်းသည် သွားဘို့ရန် ခွင့်ပြုပြီး လျှင် “ငါ့ရှင်သောဏ.... ဘုရားထံမှောက် ရောက်သောအခါ ငါ၏ စကားဖြင့် တပည့်တော်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ရှင်မဟာကစွည်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေ တော်အစုံ ကြာပဒုံတို့ကို ရှိခိုးလိုက်ပါကြောင်း—

၎င်းပြင် အဝန္တီတိုင်း၌ အလွန်တရာ သံဃာခေါင်းပါးလှကြောင်း သုံးနှစ် ကြာ လွန်မြောက်ပြီးမှ တကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော သံဃာအစုကို ခဲယဉ်းစွာ စုဝေးပြီး ဘုရားတပည့်တော်အား ရဟန်းခံရကြောင်းကိုလည်း လျှောက်ထား ပါ။

လျှောက်ထားပြီးလျှင်—

- (၁) အဝန္တီ ဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌ ဆယ်ပါးအောက် နည်းသော အရေ အတွက်ရှိသော သံဃာဖြင့် ရဟန်းခံဘို့ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူပါမူ ကောင်းလေစွ ဟု လည်း လျှောက်ထားပါ။
- (၂) အဝန္တီ ဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌ မြေကြီးကား အလွန်တရာ ကြမ်းတမ်း လှပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌ အထပ်ထပ်သော ဘိနပ် ကို ခွင့်ပြုပါမူ ကောင်းလေစွ ဟု လျှောက်ထားပါ။

(၃) ၎င်းပြင် အဝန္တိ၊ ဒက္ခိဏာပထ တိုင်းသားတို့သည် ရေချိုးခြင်းကို အလေးပြုကြပါကုန်သည် နေ့စဉ်တစေ ရေချိုးကြပါကုန်သည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌ နေ့စဉ် ရေချိုးရန် ခွင့်ပြုပါမူ ကောင်းလေစွ ဟု လျှောက်ထားပါလေ။

(၄) ဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌ သားရေအခင်းတို့ကို အသုံးအစွဲများပါသည်။ မဇ္ဈိမတိုင်း၌ ရေဂူ မောရဂူ မဇ္ဇာရူ ဇန္တူ ဟူသော မြက်အခင်းကို အသုံးအစွဲများသကဲ့သို့ အဝန္တိတိုင်း၌ သိုးရေ ဆိတ်ရေ သားရေတို့ကို အသုံးအစွဲများပါသည်။ အဝန္တိတိုင်း၌ ထိုအရေအခင်းကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုပါမူ ကောင်းလေစွ ဟု လျှောက်ထားပါလေ။

(၅) ယခုအခါ သိမ်ပြင်ပသို့ ရောက်ကုန်သော မျက်ကွယ်၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား ဒါယကာတို့သည် သင်္ကန်းလှူကြပါသည် ထိုသင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းတို့သည် သင်္ကန်းအလှူခံရသော ရဟန်းတို့အား အကြောင်းကြားလျှင် နိဿဂ္ဂိ ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် မခံဝံ့ရှိကြပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် သင်္ကန်း၌ သိုးဆောင် နိုင်လောက်သော အကြောင်း ဥပါယ်ကိုပြု၍ ခွင့်ပြုပါမူ ကောင်းလေစွ ဟု လျှောက်ထားပါ ဟု မှာကြားပြီးလျှင် အရှင်သောဏ မထေရ်ကို လွှတ်လိုက်ပါသည်။

အရှင်သောဏမထေရ်သည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ရောက်၍ မြတ်စွာဘုရားနှင့် တခုတည်းသော ကျောင်းဝယ် ညကျိန်းသောအခါ နံနက်မိုးသောက်ထအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်သောဏကို “ချစ်သား....အသင်ချစ်သား၏ ဉာဏ်၌ တရားတော်များကို ရွတ်ဆိုရန် ထင်ပါလော့” ဟု တိုက်တွန်းတော်မူသောအခါ အရှင်သောဏသည် အဋ္ဌကဝဂ္ဂိက အမည်ရသော သုတ္တန်နိပါတ် ပါဠိတော်တခုလုံးကို ပီပင်ပြတ်သားသော အသံဖြင့် ထင်ရှားစွာ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားသည်၏ အဆုံး၌ မြတ်စွာဘုရားသခင် သာဓုအနုမောဒနာ ပြုသောအခါ အခွင့်ရပြီဖြစ်၍ အရှင်သောဏသည် နေရာမှ ထပြီးလျှင် သင်္ကန်းကို လက်ကတော့တင်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်အစုံ ကြာပဒုံတို့၌ တပ်ဝပ်ပြီးလျှင် အရှင်ကစည်းမထေရ် မှာလိုက်သမျှသော စကားတို့ကို လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုသို့ အသျှင်သောဏမထေရ်၏ တောင်းပန်လျှောက်ထားသော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုငါးမျိုးသော ခွင့်ပြုချက်တို့ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။စမ္မသညုတ္တံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဒေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။စမ္မသညုတ္တံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဒေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ တိဿော အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။နိဒါနိဒ္ဒေသ အကျယ်စကားနှင့်တကွသော စမ္မက္ခန္ဓကကို
မေးမြန်းပေအံ့၊ စမ္မက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူသော ပညတ်
ချက်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဘယ်နှစ်မျိုး
ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အကျဉ်းချုပ် အားဖြင့် ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် ပါစိတ်အာပတ်
ထုလ္လစွည်း အာပတ် ဟူ၍ အာပတ် သုံးမျိုး ရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပစ္စန္နရစ်ဇနပုဒ်များ၌ အထူးခွင့်ပြုချက်ငါးရပ် ပြီး၏

စမ္မက္ခန္ဓက ပြီး၏

၆-ဘေသဇ္ဇကန္တက

ထောပတ်စသည့် ဆေးငါးမျိုး ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပဉ္စ အာဝုသော ဘေသဇ္ဇာနိ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ကာလေ ပိ ဝိကာလေ ပိ ပရိဘူတိတံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ သမ္မဟုလာနံ ဘန္တေ ဘိက္ခုနံ သာရဒိကေန အာဗာဓေန ဖုဋ္ဌာနံ ယာဂု ပိ န သမ္မာ ပရိဏာမံ ဂစ္ဆိ၊ ဘတ္တမိ ဘုတ္တံ န သမ္မာ ပရိဏာမံ ဂစ္ဆိ၊ တေ တေန ကိသာ အဟေသံ လူခါ ဒုဗ္ဗဏာ ဥပ္ပဏုပ္ပဏုကဇာတာ မေနိသန္တတဂတ္တာ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဤသတ္တာဟကာလိက ဆေးငါးမျိုးတို့ကို အကပ်ခံ၍ နံနက် ပိုင်း၌ ဖြစ်စေ နေ့မှန်းလွဲ ညနေပိုင်း၌ဖြစ်စေ သုံးဆောင်ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့အား တန်ဆောင်မုန်းလအခါဝယ် ပူချည် အေးချည် ဥတုမညီသဖြင့် သည်းခြေပျက်ပြားသော သာရဒိက အာဗာဓ အနာမျိုး နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ သောက်သော ယာဂုလည်း မကျေမကျက် စားသုံးသော ဆွမ်းလည်း မကျေမကျက် ဖြစ်ရပါသည်။ သို့ အစာ မကျေမကျက်သဖြင့် တနေ့တခြား ကြုံလို့ခြင်း အဆင်းပျက်ခြင်း ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ထောပတ် ဆီဥ ဆီ ပျား တင်လဲ တည်းဟူသော သပ္ပာယ် ဆေးငါးပါး တို့ကို အကပ်ခံပြီးလျှင် နံနက်အခါ၌၎င်း နေ့မှန်းလွဲ ညနေပိုင်း အခါ၌၎င်း သုံးဆောင်ကြဘို့ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ထောပတ်စသည့် ဆေးငါးမျိုး ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

အမြစ်ဆေး စသည်များ ခွင့်ပြုခြင်းနှင့် ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်မှုကို တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ မူလာဒိဘေသဇ္ဇာနိ အာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာနိ၊
ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဂိလာနေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ
အနုညာတာနိ၊ သမ္ပဟုလာနံ ဂိလာနာနံ ဘိက္ခုနံ မူလေဟိ
ဘေသဇ္ဇေဟိ အတ္ထော အဟောသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ
အနုညာတာနိ။

အမေး။ ။ အမြစ်ဆေး အစရှိသော ယာဝဇီဝက ဆေးအမျိုးမျိုးတို့ကို
မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်
သို့သော အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ဂိလာန ရဟန်းတို့၏
အမြစ်ဆေး အရွက်ဆေး အခေါက်ဆေး အစရှိသော ဆေးအမျိုးမျိုးတို့ကို
လိုအပ်သော များစွာသော မှုခင်းကိစ္စတို့ကြောင့် ယာဝဇီဝကဖြစ်သော
စားဆေး သောက်ဆေး လိမ်းဆေး အစရှိသော ဆေးပစ္စည်းတို့ကို သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ အန္တောဝုဠ်ဝါ အာဝုသော အန္တောပက္ကံ ဝါ သာမံပက္ကံ ဝါ ပရိ-
ဘူန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ရာဇဂဟေ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ အာရဗ္ဘံ ပညတ္တံ၊
အာယသ္မာ ဘန္တေ အာနန္ဒော သာမံ တိလံ ပိ တဏှာလံ ပိ
မုဂ္ဂံ ပိ ဝိညာပေတွာ အန္တော ဝါသေတွာ အန္တော သာမံ ပစိ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ ကပ္ပိယကုဋိမဟုတ်သော နေထိုင်ရာ အဆောက်အဦအတွင်း
၌ ထားအပ်သော အန္တောဝုဠ မည်သော စားဖွယ် သောက်ဖွယ်ကိုဖြစ်စေ
ထိုအကပ္ပိယ အဆောက်အဦ အတွင်း၌ ချက်ပြုတ်သော အန္တောပက္က မည်သော
စားဖွယ် သောက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေ မိမိကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်သော သာမံပက္က
မည်သော စားဖွယ် သောက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေ စားသောက် သုံးဆောင်သော
ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ အရှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ လေနာကို အကြောင်းပြု၍ ကိုယ်တိုင်ပင် နှမ်းကို၎င်း ဆန်ကို၎င်း ပဲနောက်ကို၎င်း တောင်းရမ်းပြီးလျှင် အကပ္ပိယကုဋိတွင်း၌ထား၍ အကပ္ပိယ အဆောက် အဦ ကျောင်းတွင်း၌ထား၍ ထို၌ပင် ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်၍ မြတ်စွာဘုရား အား ဆက်ကပ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုအန္တောဝုဠ အန္တောပက္က သာမံပက္က ဒုက္ကဋ်အာပတ် သုံးမျိုးကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

အမြစ်ဆေး စသည်များ ခွင့်ပြုပုံ ပြီး၏

သုပ္ပိယာ အမျိုးသမီး ဝတ္ထု
လူသားကို ပယ်မြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။မနုဿမံသံ အာဝုသော ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ ထုလ္လစွယံ စ အပ္ပုဋိဝေက္ခိတော မံသံ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ ဒုက္ကဋ် စ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဗာရာဏသီယံ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခု အပ္ပုဋိဝေက္ခိတော မနုဿမံသံ ဘုဉ္ဇိ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။လူသားကို စားသော ရဟန်း၏ ထုလ္လစွည်း အာပတ်ကို၎င်း မည်သည့် အသားမှန်း မသိပါဘဲ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းကို မပြုမူ၍ အသားကို စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို၎င်း မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ ပေ၏။ ထို ထုလ္လစွည်း ဒုက္ကဋ် အာပတ် နှစ်မျိုးတို့ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဗာရာဏသီပြည် အရပ်၌ အညတရ ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

လျှောက်ထား လိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား သခင် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တော၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် ဗာရာဏသီပြည်၌ သုပ္ပိယ မည်သော ဥပါသကာ သုပ္ပိယာ မည်သော ဥပါသိကာ ဇနီးမောင်နှံတို့

ထင်ရှားရှိကြပါသည်။ တနေ့သောအခါ သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမသည် ကျောင်း တိုက်အတွင်းသို့ လာရောက်ပြီးလျှင် ပရိဝုဏ်တခုမှ ပရိဝုဏ်တခုသို့ ကျောင်း တခုမှ ကျောင်းတခုသို့ သွားရောက်၍ “အဘယ်အရှင်မြတ်သည် နေမကောင်း ထိုင်မသာ ရှိပါသနည်း အဘယ် အရှင်မြတ်အား ဘာကို ဆောင်ယူခဲ့စေလို သနည်း” ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတပါးသည် ဝမ်းလားဆေးကို စားသောက် ပြီးစ ဖြစ် သဖြင့် အသားဟင်းကို အလိုရှိနေကြောင်း သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမအား ပြော ကြားသောအခါ အသားဟင်းကို ဆောင်ယူလာပါစိမ့်မည် ဟု ထိုရဟန်းအား နှစ်သိမ့်စေ၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်ပြီးလျှင် အနီးနေ အစေအပါး ယောက်ျား တယောက်ကို သွားပါချေ အမောင်...ပံသုက္ကအသားကို ရှာပါချေ ဟု စေခိုင်း လိုက်သဖြင့် ထိုယောက်ျားသည် ဗာရာဏသီ တပြည်လုံး လှည့်လည်ပါသော် လည်း အသက်မသတ်ရ ဟု အမိန့်ထုတ်ထားသော နေ့ဖြစ်သဖြင့် ပံသုက္က အသားကို မရခဲ့ကြောင်း သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမအား ပြန်ကြားသောအခါ သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမသည်—

“ထိုဂိုလာနရဟန်းအား အသားဟင်းကို မရလျှင် အနာသော်လည်း တိုး လေရာ၏ ပျံလွန်တော်မူလည်း ပျံလွန်တော်မူရာ၏ ငါကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အသားဟင်းကို ဆောင်ယူ ခဲ့ပါစေမည် ဟု ပဋိညာဉ် ဝန်ခံပြီးမှ မဆောင်ယူ မပို့ရောက်ပါမူ မသင့်မလျောက်ပတ်ချေ” ဟု စဉ်းစား ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် သားလှီးဓားကို မြဲစွာကိုင်လျက် မိမိ၏ ပေါင်သားကို လှီး၍ အစေခံ ကျွန်မ အား—

အချင်း ကျွန်မ...ဤအသားကို ကောင်းစွာ ချက်ပြုတ်၍ ဤမည်သော ကျောင်း၌ နေမကောင်းသော ရဟန်းတော် တပါး ရှိပါသည် ထိုရဟန်းအား လှူဒါန်းပါလေ ငါ့ကို မေးသော သူတို့အား နေမကောင်းကြောင်းကို ပြော ကြားပါလေ ဟု မှာထား၍ အပေါ်ရုံဖြင့် မိမိပေါင်ကို ပတ်ပြီးလျှင် အိပ်ရာ တိုက်ခန်း ခံတင် (ခုတင်) ညောင်းစောင်း၌ လျောင်း၍ နေပါသည်။

သုပ္ပိယ ဥပါသကာ အိမ်သို့ ရောက်သဖြင့် သုပ္ပိယာ အဘယ်မှာနည်း ဟု မေးသောအခါ အိပ်ရာ ညောင်စောင်း၌ လျောင်းနေကြောင်း အစေခံကျွန်မ က ပြောကြားသဖြင့် သုပ္ပိယ ဥပါသကာ သွားရောက်၍ အကြောင်းကို မေးသောအခါ အကြောင်းကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း ပြောဆိုသဖြင့်—

အလွန်အလွန် အံ့ဩဘွယ် ရှိပါပေစွ...အလွန်အလွန် သဒ္ဓါတရား ရှိပါပေစွ...ဤသုပ္ပိယာသည် မိမိ၏ အသားများကို သော်မှလည်း လှူဒါန်းနိုင်သေး၏။ ဤသုပ္ပိယာအား မလှူဒါန်းနိုင်သော ဝတ္ထုဟူ၍ ရှိနိုင်မည် မဟုတ် ဟု ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောကြားပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား ထံမှောက် သွားရောက်၍ နောက်တနေ့ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဘိတ်ကြားခဲ့ပါသည်။

နောက်တနေ့ ရောက်၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ သုပ္ပိယ ဒါယကာ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားက “သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမ အဘယ်မှာနည်း” ဟု မေးတော် မူသည်ရှိသော် နေထိုင် မကောင်းကြောင်း သုပ္ပိယ ဥပါသကာ လျှောက်ထားသဖြင့် သို့တပြီးကား လာပစေ ဟု မြတ်စွာဘုရားက ခေါ်စေပါသည်။ မလာရောက် နိုင်ပါကြောင်း ပြန်ကြား လျှောက်ထားသောအခါ မလာရောက်နိုင်လျှင် ပွေ့ချီ၍သော်လည်း ဆောင်ယူခဲ့ရမည် ဟု မြတ်စွာဘုရား အမိန့်ရှိသဖြင့် သုပ္ပိယ ဥပါသကာ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမကို ပွေ့ချီ၍ ဘုရားမျက်မှောက် ဆောင်ယူခဲ့ပါသည်။

သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမအား မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် သို့စဉ်ကလောက် ကြီးမားလှသော အနားကြီးသည် ခဏခြင်းတွင် ပျောက်ကင်း၍ မူလအရေအသားအတိုင်း မွေးညှင်းများပင် ပေါက်၍ လာပါသည်။ ထိုအခါ သုပ္ပိယ ဥပါသကာ၊ သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမတို့ များစွာ ခြီးမွမ်း အံ့ဩကြလျက် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ကို မှန်မြတ်သော ဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံ တရား နာကြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လတ်သောအခါ သံဃာစည်းဝေး၍ အဘယ် ရဟန်းသည် သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမကို အသား တောင်းပါသနည်း ဟု မေးမြန်းတော်မူလတ်သော် အသားတောင်းသော ရဟန်းသည် ဘုရားတပည့်တော်သည် သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမကို အသား တောင်းပါကြောင်း လျှောက်ထားလေသောအခါ အသင်ချစ်သား...အသားကို ဆောင်ယူအပ်၏လော ဟု မေးမြန်းတော် မူပါသည်။ ဆောင်ယူ အပ်ခဲ့ကြောင်း ပြန်ကြား လျှောက်ထားသော အခါ အသင် ချစ်သားသည် ထိုအသားကို စားသုံးပါသလော ဟု မေးမြန်းတော် မူပါသည်။ စားသုံး ပါကြောင်း ပြန်ကြား လျှောက်ထားသောအခါ ဆင်ခြင် စဉ်းစား စုံစမ်းမှု သင်ချစ်သား ပြုပါ၏လော ဟု

မေးမြန်းတော် မူပါသည်။ မပြုပါသည့် အကြောင်း ပြန်ကြား လျှောက်ထား သောအခါ—

အနန္တစိဝိကံ မောဿပုရိသ —လုံးဝ မသင့်လျော်ပါ မဂ်ဖိုလ်မရ ကိစ္စ မပြီး အချည်းနှီးဖြစ်သော ရဟန်း...။ အသင်ကား လူ၏ အသားကို စားမိခဲ့ ချေပြီ ဤသို့ အစရှိသဖြင့် များစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ တော်မူပြီးလျှင်—

န ဘိက္ခဝေ မနုဿမံသံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ယော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿ၊ န စ ဘိက္ခဝေ အပ္ပဋ္ဌိဝေက္ခိတွာ မံသံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ယော ပရိဘုဉ္ဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ချစ်သားတို့...လူသားကို မစားမသောက်ရ၊ စားသောက်သော ရဟန်း အား ထုလ္လစ္စည်း အာပတ်သင့်စေ၊ ချစ်သားတို့ စုံစမ်းစစ်ဆေး မေးမြန်းခြင်း မပြုဘဲ တစ်စုံတစ်ခုသော မိမိမသိသော အသားကို မစားမသောက်ရ၊ စား သောက်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

လူသားကို ပယ်မြစ်ခြင်း ပြီး၏

ဆင်သား, မြင်းသားတို့ကို ပယ်မြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဟတ္ထိမံသံ ဝါ အာဝုသော အဿမံသံ ဝါ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဗာရာဏသိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ဟတ္ထိမံသံ ပိ အဿမံသံ ပိ ပရိ- ဘုဉ္ဇိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ဆင်သား မြင်းသားကို သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ် ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဗာရာဏသီပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဗာရာဏသီပြည် အရပ်၌ ဒုဗ္ဗိက္ခဘေး ဆိုက်ရောက်သောအခါ မင်း၏ ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာတို့ ကွယ်လွန်သောအခါ လူများသည် ဒုဗ္ဗိက္ခဘေး နှိပ်စက်အပ်သဖြင့် ဆင်သား မြင်းသားတို့ကို စားသောက်ကြပါကုန်သည်။ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော ရဟန်းတော်တို့အားလည်း ဆင်သား မြင်းသားတို့ကို လှူဒါန်းကြသဖြင့် ရဟန်းတော်တို့လည်း ဆင်သား မြင်းသားကို စားသောက်ကြပါကုန်သည်။ ထိုအခါ များစွာသော လူအပေါင်းတို့က ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစကား ပြောကြားကြသည်မှာ—

“သာကီဝင် မင်းသား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကြသော ရဟန်းတော်တို့ သည် အဘယ့်ကြောင့် ဆင်သား မြင်းသားကို စားသုံးကြကုန်ဘိသနည်း။ ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာတို့မှာ ရာဇာရဟ မင်းတို့နှင့် ထိုက်တန်သော ရတနာ အပါအဝင် ဖြစ်ချေ၏တကား။ မင်းတရားတို့ သိရှိပါမူ ဤရဟန်းတော်တို့အား မနှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်လေရာ၏” ဟု ရှုတ်ချစကား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ဆင်သား မြင်းသားကို စားသုံးသော ရဟန်း၏ ဒုက္ခနှင့် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

ဆင်သား၊မြင်းသားတို့ကို ပယ်မြစ်ခြင်း ပြီး၏

ခွေးသား၊မြွေသားတို့ကို ပယ်မြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။သုနက္ခမံသံ ဝါ အာဝုသော အဟိမံသံ ဝါ ဘူန္တဿ ဒုက္ခန္တံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဗာရာဏသီယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ သုနက္ခမံသံ ပိ အဟိမံသံ ပိ ပရိဘုဉ္ဇိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ခွေးသားကိုဖြစ်စေ မြွေသားကိုဖြစ်စေ စားသောက် သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ခန္တံအာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုဒုက္ခန္တံအာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဗာရာဏသီပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဗာရာဏသီပြည် အရပ်၌ ဒုဗ္ဗိက္ခဘေး ဆိုက်ရောက်သောအခါ များစွာသော လူတို့သည် ခွေးသား မြွေသားကို စားလည်း စားသုံးကြပါကုန်သည်။ ဆွမ်းခံကြသော ရဟန်းတော်တို့အားလည်း ခွေးသား မြွေသားကို လှူဒါန်းကြပါကုန်သည် ရဟန်းတော်တို့လည်း လှူဒါန်းသည့်အတိုင်း ခွေးသား မြွေသားကို စားသုံးကြပါကုန်သည်။ ထိုအခါ များစွာသောလူအပေါင်းတို့က—

“သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတော်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ခွေးသား မြွေသားကို စားသောက် သုံးစွဲကြကုန်ဘိသနည်း၊ ခွေးသား မြွေသားသည် အလွန်အလွန် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ကောင်းလောစွတကား” ဟု ရှုတ်ချစကား ပြောကြားကြပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ခွေးသား မြွေသားကို စားသုံးသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ပါးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ခွေးသား၊မြွေသားတို့ကို ပယ်မြစ်ခြင်း ပြီး၏

ခြင်္သေ့သား၊ ကျားသားစသည်ကို ပယ်မြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။သီဟမံသံ ဝါ အာဂုသော ဗျုပ္ပမံသံ ဝါ ဒီပိမံသံ ဝါ အစ္စမံသံ ဝါ တရစ္စမံသံ ဝါ ဘူန္တိဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဗာရာဏသီယံယေဝ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ သီဟမံသံ ပိ ဗျုပ္ပမံသံ ပိ ဒီပိမံသံ ပိ အစ္စမံသံ ပိ တရစ္စမံသံ ပိ ပရိဘုဉ္ဇိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ခြင်္သေ့၏ အသားကို၎င်း ကျားကြီး၏ အသားကို၎င်း ကျားသစ်၏ အသားကို၎င်း ဝက်ဝံ၏ အသားကို၎င်း အောင်း၏ အသားကို၎င်း စားသောက် သုံးဆောင်သော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ် ငါးမျိုးကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဗာရာဏသီပြည် အရပ်၌ ပင်လျှင် များစွာသော ရဟန်း တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါဝုန်တော၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေတော် မူသောအခါ မုဆိုးတို့သည် ခြင်္သေ့ ကိုင်း ကျားကိုင်း ကျားသစ် ဝက်ဝံ အောင်း သတ္တဝါကိုင်း သတ်ဖြတ်၍ ခြင်္သေ့သား ကျားသား ကျားသစ် ဝက်ဝံ အောင်းသားတို့ကို ကိုယ်တိုင်လည်း စားကြပါကုန်သည် ဆွမ်းခံကြွလာ သော ရဟန်းတော်တို့အားလည်း လှူဒါန်း ကြပါကုန်သည်။

ရဟန်းတော်တို့သည် ခြင်္သေ့ သားကိုင်း ကျားသားကိုင်း ကျားသစ် သားကိုင်း ဝက်ဝံသားကိုင်း အောင်းသားကိုင်း စားသောက် ပြီးလျှင် တောကျောင်း၌ နေကြပါကုန်ပြီ။ ခြင်္သေ့ ကျား ကျားသစ် ဝက်ဝံ အောင်းတို့ သည် ခြင်္သေ့သားအနံ့၊ ကျားသားအနံ့၊ ကျားသစ်သားအနံ့၊ ဝက်ဝံသား အနံ့၊ အောင်းသားအနံ့ နံသဖြင့် ရဟန်းတော်တို့အား လိုက်ကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော ဘေးရန် ရှိလောက်သည့် မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုဒုက္ခ၌ အာပတ် ငါးမျိုးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ခြင်္သေ့သား ကျားသားစသည်ကို ပယ်မြစ်ခြင်း ပြီး၏

တင်လဲခဲးကို ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဂိလာနဿ အာဝုသော ဂုဠံ ဝါ အဂိလာနဿ ဂုဠောဒကံ ဝါ ဘဂဝတာ ကတ္တ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဂိလာနဿေဝ ဘဂဝတာ ဂုဠော အနုညာတော နော အဂိလာနဿာတိ ကုက္ကုစာယန္တာ ဂုဠံ န ဘူဠိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။မကျန်းမမာသော ဂိလာန ပုဂ္ဂိုလ်အား တင်လဲအခဲးကို သုံး ဆောင်ရန်၎င်း ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား တင်လဲ အရည်ကိုသာ

သုံးဆောင်ရန်၎င်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ကျောင်းတော်ဝယ် များစွာသော တင်လဲတို့ကို ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းကြပါသည်။ ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားက မမာမကျန်းသော ရဟန်းတော်အားသာ တင်လဲကို ခွင့်ပြုတော် မူရင်းဖြစ်၍ ကျန်းမာသော ရဟန်းအား ခွင့်ပြုခြင်း မဟုတ် ဟု ကုက္ကုစ္စ ရှိကြသဖြင့် တင်လဲခဲကို မစားဝံ့ မသုံးဝံ့ ရှိကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ဂိလာန ရဟန်းအား တင်လဲခဲကို ကိုက်စားရန်၎င်း ကျန်းမာသော ရဟန်းအား တင်လဲရည်ကို သောက်သုံးရန်၎င်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တင်လဲခဲကို ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

ရည်စူး၍ သတ်ဖြတ်သော အသားကို တားမြစ်၍
ပံသုကူ အသားကို စားခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဇာနံ အာဝုသော ဥဒ္ဓိဿ ကတံ မံသံ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ ဒုက္ကဋ် ပညပေတွာ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓိ မံသံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဝေသာလိယံ ဘန္တေ သီဟဿ သေနာပတိနော ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ရဟန်း သံဃာတော်များ အတွက် ရည်စူး၍ သတ်ဖြတ်ကျွေးမွေးသော အသား ဟု သိပါလျက် ထိုသို့သော အသားကို စားသောက်သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူပြီးလျှင် မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှုရှားခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော အစွန်းသုံးပါးမှ လွတ်သော သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ပံသုကူ အသားကိုကား စားသောက်

သုံးဆောင်ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဝေသာလီပြည် အရပ်၌ သီဟစစ်သူကြီး၏ အကြောင်း ဝတ္ထု၌ ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသည်။

အနည်းငယ် လျှောက်ထား လိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဝေသာလီ ပြည် မဟာဝန်တော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ဝေသာလီပြည် လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် ညီမူ စည်းဝေးရာ စရပ်၌ တညီတညွတ်တည်း စည်းဝေး၍ ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ပြောကြားကြပါ သည်။ ထိုအခါ နိဂဏ္ဌတက္ကဒွန်းကြီး၏ တပည့် ဖြစ်သော သီဟစစ်သူကြီး၏ စိတ်၌—

“ဤမျှလောက် ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောကြားခြင်းကို ထောက်ပါက မြတ်စွာဘုရားသည် ကေနံပင် အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ စင်စစ် ဖြစ်တော်မူလိမ့် မည်။ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမျှော်ရန် သွားရမှု ကောင်းလေစွ” ဟု အကြံဖြစ်၍ နာဠပုတ္တ နိဂဏ္ဌ တက္ကဒွန်းဆရာကြီးထံ သွားရောက်ပြီး အကျိုးအကြောင်းကို လျှောက်ထားသောအခါ သီဟ...အသင်ကား ကိရိယဝါဒီသမား ဖြစ်လျက် အကိရိယဝါဒီသမား ဖြစ်သော ရဟန်းဂေါတမထံ အဘယ့်ကြောင့် ဆည်းကပ် ၍ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း ဤသို့စသည်ဖြင့် မြစ်တား၍ နှစ်ကြိမ်တိုင် မြောက်အောင် သီဟ၏ သွားခြင်းသည် ပျက်စီးခဲ့ပါသည်။

သုံးကြိမ်မြောက် လိစ္ဆဝီမင်းတို့ စည်းဝေး၍ ဘုရားတရားသံဃာ ရတနာ သုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကား ပြောကြားသည်ကို သီဟစစ်သေနာပတိကြီး ကြားသောအခါ “တက္ကဒွန်းတို့ကို ပန်ကြားသည်ဖြစ်စေ မပန်ကြားသည်ဖြစ် စေ အဘယ်မူစ အံ့နည်း၊ နိဂဏ္ဌ တက္ကဒွန်းဆရာကြီးတို့ကိုပင် မပန်ကြားမူ၍ ယခုပင် ဘုရားထံမှောက် ငါသွားရောက်မည်” ဟု အကြံဖြစ်ပြီးလျှင် ငါးရာ သော ရထားတို့ဖြင့် နေ့မှန်းတည့် တောတော၌ ဘုရားထံမှောက် ရောက်ရှိ ပြီးလျှင်—

မြတ်စွာဘုရားကို လူသူအများက အကိရိယဝါဒ သမားကြီး ဟု ပြော ကြားနေပါသည် ထိုသူတို့ ပြောကြားချက်သည် ဘုရားဟောအတိုင်း ဟုတ် မဟုတ်ကို မေးလျှောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားက ရှစ်ပါးသော အရာတို့

ဖြင့် ကိုယ်တော်မြတ်အား ပြောဆိုလိုမှု ပြောဆိုနိုင်ကြောင်း အကျယ်တဝင့် ပြောကြားသည်ရှိသော် သီဟစစ်သူကြီးသည် သရဏဂုံ တည်ခဲ့ပါသည်။

သရဏဂုံတည်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားက “စဉ်းစဉ်းစားစား အသင် သီဟပြုပါ။ အသင်သီဟတို့ကဲ့သို့ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည် စဉ်းစဉ်းစားစားပြုလုပ်မှ ကောင်းပါမည်” ဟု မိန့်ကြားသည်တွင် များစွာ နှစ်လိုအားရ ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဒုတိယအကြိမ် သရဏဂုံ ယူပြန်ပါသည်။

တဖန် ထပ်၍ မြတ်စွာဘုရားက “အသင် သီဟ....အသင့်အိမ်သည် ရှေးအခါက နိဂဏ္ဍတက္ကဒွန်း ဆရာကြီးတို့၏ သောက်ရေအိုးသဖွယ်ဖြစ်ခဲ့ပါ သည် သောက်ရေတွင်းသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဤအကြောင်း ရှေးက အဟောင်းကို ထောက်ထားသောအားဖြင့် အသင့်အိမ်သို့ တက္ကဒွန်းဆရာ များ ဆည်းကပ်လှာလျှင် ဆွမ်းဟင်းစသည်ကို လှူဘို့ရန် မမေ့ပါနှင့်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူရာ လွန်စွာ လွန်စွာ အားရ နှစ်သက်သဖြင့် တတိယအကြိမ် မြောက် သရဏဂုံယူပြန်ပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သီဟသေနာပတိအား ဒါန၊ သီလ၊ ကာမာနံ အာဒိနဝ-အစရှိသော တရားဒေသနာအစဉ်ကို ဟောသဖြင့် သီဟ စစ်သူကြီး သောတာပန် တည်ပြီးသောအခါ နောက်တနေ့ဝယ် ဘုရား အမှူး ရှိသော သံဃာတော်အား ဆွမ်းစားပင့်ခဲ့၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီးလျှင် အနီးနေ တပည့်တယောက်အား ပံ့ပိုးမှု အသား ကို ရှာစေ၍ မွန်မြတ်သော ဆွမ်း ဆွမ်းဟင်းတို့ကို စီမံပြီးလျှင် နောက်တနေ့၌ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာ တော်တို့ မိမိအိမ်သို့ရောက်၍ ဆွမ်းကပ်နေဆဲ ရှိပါသည်။

ထိုအခိုက် များစွာသော တက္ကဒွန်းတို့သည် ဝေသာလီ ပြည်အတွင်းဝယ် ခရီးမတခုမှ ခရီးမတခုသို့ ခရီးဆုံတခုမှ ခရီးဆုံတခုသို့ လှည့်လည်ကျက်စား၍ “ယနေ့မူကား သီဟစစ်သေနာပတိကြီးသည် အလွန်အလွန် ဆူဖြိုးသော နွား တကောင်ကို သတ်ဖြတ်၍ ရှင်ကြီးဂေါတမအတွက် ဆွမ်းကို ပြုလုပ်ပါပေသည်။ သို့ ရှင်ကြီးဂေါတမသည် မိမိကိုယ်ကို ရည်စူး၍ ချက်ပြုတ် ပြုလုပ်အပ်သော အသားမှန်းသိလျက် စားသုံးပါဘိသည်” ဟု ကြွေးကြော်ကြပါကုန်သည်။

ထိုအခါ လူတယောက် သီဟစစ်သေနာပတိကြီး အနီးသို့ ရောက်လာ ပြီးလျှင် နားရင်းသို့ကပ်၍ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားသောအခါ—

အမောင် တန်ပါတော့၊ ၎င်းတိတ္ထိဆရာကြီးတို့သည် ဘယ်သောအခါမှ မြတ်စွာဘုရားကို မဟုတ်မတရားပြောဆိုခြင်းဖြင့် ဆွေးမြေ့ နိုင်မည် ရိုးသွား နိုင်မည် ဟူ၍ မရှိပါ။ ငါတို့တမူကား မိမိ၏ အသက် ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်ပင်သော်လည်း သတ္တဝါတဦးတယောက်ကို သတ်ဖြတ်ဘို့ရန် မဖြစ်နိုင် တော့ပါ။ အရိယမဂ်ဖြင့်ပင်လျှင် ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိသော ဒုစရိုက်မျိုးကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်ပြီး ဖြစ်ပါသည် ဟု ပြောဆိုပါသည်။

ထိုအခါ သီဟစစ်သေနာပတိသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော် အား မွန်မြတ်သော ဆွမ်း ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်ပြီးလျှင် ဘုရားထံ တရားနာပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လတ်သော အခါ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို တရားဓမ္မ ဟောပြုပြီးသည်၏ အဆုံး၌—

န ဘိက္ခဝေ ဇာနံ ဥဒ္ဓိဿ ကတံ မံသံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ယော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ—ချစ်သားတို့... မိမိဘို့ရန် ရည်မှန်း၍ သတ်ဖြတ် ချက် ပြုတ် ပြုလုပ်အပ်သော အသားမှန်းသိလျက် မစားမသုံးကောင်း အကြင် ရဟန်းသည် စားသုံးငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ် သင့်စေ ဟု ၎င်း

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓိံ မစ္ဆမံသံ အဒိဋ္ဌံ အသုတံ အပရိသင်္ကိတံ—ချစ်သား ရဟန်းတို့... မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှုံရှာခြင်း တည်းဟူသော အစွန်းသုံးပါးမှ လွတ်သော အမဲသားငါးကို စားသုံးဘို့ရန် ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသည် ဟု—

ထိုပယ်မြစ်ချက် ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်၊ ခွင့်ပြုချက် သိက္ခာပုဒ် နှစ်ရပ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပံသုကူအသားကို စားခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

မေဏ္ဍက သူဌေး ဝတ္ထု
ခရီးဆောင်ရိက္ခာ ခွင့်ပြုပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ပါထေယျံ အာဝုသော ပရိယေသိတံ စ ကပ္ပိယကာရကာနံ ဟတ္ထေ ဥပနိက္ခိတ္တဟိရညတော နိဗ္ဗတ္တံ ကပ္ပိယပစ္စယံ သာဒိတံ စ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။အန္တရာ စ ဘန္တေ ဘဒ္ဒိယံ အန္တရာ စ အင်္ဂုတ္တရာပံ မေဏ္ဍကံ ဂဟပတိံ အာရဗ္ဗ အနုညာတံ၊ မေဏ္ဍကော ဘန္တေ ဂဟပတိ ဘဂဝန္တံ ယာစိ “သန္တိ ဘန္တေ မဂ္ဂါ ကန္တာရာ အပေါဒကော အပ္ပဘက္ခာ န သုကရာ အပါထေယျေန ဂန္တိ၊ သာဓု ဘန္တေ ဘဂဝါ ဘိက္ခုနံ ပါထေယျံ အနုဇာနာတူ”တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ခရီးသွားမည့်ဆဲဆဲဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား ဆား ဆန် အစရှိသော ခရီးဆောင် ရိက္ခာကို ရှာမှီးရန်၎င်း သဒ္ဓါတရားရှိသော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့က ကပ္ပိယကာရကတို့၏ လက်၌ ရွှေငွေကို အပ်နှံ၍ “ဤ ရွှေ ငွေ တို့ဖြင့် ရဟန်းတော်တို့ အလိုရှိအပ်သော ရဟန်းတော်တို့အား အပ်စပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးကို ဝယ်ခြမ်း၍ လှူဒါန်းပါလေ” ဟု ဤသို့ အပ်နှံသော ရွှေ ငွေ တို့မှ အပ်စပ်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ကန်း အစရှိသော အပ်သော ပစ္စည်းကို သာယာ လက်ခံသုံးဆောင်ရန်၎င်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘဒ္ဒိယပြည် အင်္ဂုတ္တရာပပြည် နှစ်ပြည်တို့၏ အကြား လမ်း ခရီးခဲ ကန္တာရဝယ် မေဏ္ဍက သူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါ သည်။

မေဏ္ဍက သူဌေးသည် ဘဒ္ဒိယပြည်နှင့် အင်္ဂုတ္တရာပမြို့၏ အကြား ခရီးခဲ ဝယ် မြတ်စွာဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော်ကို ဆွမ်းကပ်ပြီးလျှင်—

“ရှင်တော်ဘုရား...ဤခရီးခဲတို့သည် လွန်စွာ လွန်စွာ ခဲယဉ်းလှပါကုန် သည် ရေလည်း မရှိပါ အစားအသောက်လည်း ရှားပါးလှပါသည်။ သို့ ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းတော်တို့အား ခရီးသွားရာ၌ သုံးဆောင်ရန် ခရီး ရိက္ခာကို ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထား တောင်းပန်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ခရီးသွား ရဟန်းတို့အား ခရီးရိက္ခာ ရှာမှီးရန် အလို့ငှါ၎င်း သဒ္ဓါတရား ရှိသော လူဒါယကာတို့က ကပ္ပိယကာရက တို့ထံ ရွှေငွေကို အပ်နှံ၍ “ဤရွှေငွေတို့မှ ဖြစ်ပေါ်ရရှိသော ရဟန်းတော် အား အပ်စပ်သော ပစ္စည်းကို မထေရ်မြတ်အား လှူဒါန်းပါလေ” ဟု မှာစေ သဖြင့် လိမ်မာရေးခြားသော ထိုကပ္ပိယကာရကတို့ထံမှ ထိုရွှေငွေဖြင့်

ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ကန်းသပိတ် အစရှိသော ကပ္ပိယပစ္စည်းကို လက်ခံ သုံးဆောင်သာယာခြင်းငှါ၎င်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ခရီးဆောင်ရိက္ခာ ခွင့်ပြုပုံ ပြီး၏

ကေဏိယရသေ့ ဝတ္ထု
အဖျော်ရှစ်ပါး ခွင့်ပြုပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။အဋ္ဌ အာဝုသော ပါနာနိ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာနိ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အာပဏေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဗ အနုညာတာနိ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ကုက္ကုစွာယန္တာ ပါနာနိ န ပဋိဂ္ဂဏိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာနိ။

အမေး။ ။ရှစ်ပါးသော ဖျော်ရည်ကိုကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့ ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အာပဏ နိဂုံးအရပ်၌ ကေဏိယ ရသေ့ လှူဒါန်းသော အဖျော် ရှစ်ပါးကို ရဟန်းတော်တို့ အလို့လို့ သံသယရှိသဖြင့် မခံယူဝံ့သော အကြောင်းဝတ္ထု၌ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။ အနည်းငယ် လျှောက်ထားလို ပါသည်၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် အစဉ်သဖြင့် ဒေသစာရီ ကြွတော်မူသော အခါ အာပဏ နိဂုံးသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ အာပဏ နိဂုံး၌ ရှိရင်းစွဲ အာဝါသိကဖြစ်သော ကေဏိယ ရသေ့ သည် ဘုရားသခင် အာပဏ နိဂုံးသို့ ရောက်ရှိကြောင်း ကြားလတ်သော အခါ မြတ်စွာဘုရားအထံ မည်ကဲ့သို့သော လက်ဆောင်ယူသွားရမည်နည်း ဟု ကြံလတ်သော် ရှေးရှေးသော အဋ္ဌက ဝါမက အစရှိသော ရသေ့တို့သည် အဖျော်ကို သုံးဆောင်သာယာကုန်၏။ ရှင်ကြီး ဂေါတမသည်လည်း ထိုအတူ သုံးဆောင် သာယာပေလိမ့်မည် ဟု ကြံစည်ပြီးလျှင် များစွာသော အဖျော် တို့ကို စီရင်၍ ထမ်းပိုးတို့ဖြင့် ထမ်းဆောင်စေ၍ မြတ်စွာဘုရားထံမှောက်

ရောက်ရှိပြီးလျှင် ထိုအဖျော်ကြီးတို့ကို ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား ဆက်ကပ်ပါသည်။

ရဟန်းတော်တို့သည် ကုက္ကုစွ အလို့လို့ ရှိကြသဖြင့် မခံယူဝံ့ဘဲ ရှိကြပါ ကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှဲ့ခဲဖွယ်များကို အဖျော်ရှစ်ပါးတို့ကို သုံးဆောင်ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အဖျော်ရှစ်ပါး ခွင့်ပြုပုံ ပြီး၏

ရောဇမလ္လာမင်း ဝတ္ထု

ဟင်းရွက် ဟင်းသီး၊ မှဲ့ခဲဖွယ်များကို ခွင့်ပြုခြင်း

ပုဆွာ။ ။ သဗ္ဗညု အာဝုသော ညာကံ သဗ္ဗညု ပိဋ္ဌခါဒနီယံ ဘဂဝတာ ကတ္တ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ကုသိနာရာယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ကုက္ကုစွာယန္တာ ညာကဉ္စ ပိဋ္ဌခါဒနီ- ယဉ္စ န ပဋိဂ္ဂဟေသံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ အလုံးစုံသော ဟင်းရွက်ပြုတ် ဟင်းရွက်စိမ်းကို၎င်း အလုံးစုံ သော မှဲ့ညက်ခဲဖွယ်ကို၎င်း သုံးဆောင်ရန် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့ ဒေသ။ပ။ ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ကုသိနာရုံပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူသောအခါ ရောဇ မည်သော မလ္လာမင်းသည် ရှေးဦးအစဉ်ကား ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာ တို့ကို မကြည်ညိုသူ ဖြစ်လင့်ကစား မြတ်စွာဘုရား၏ ကြီးမားသော မေတ္တာ ရှိန်စော် အာနုဘော်တော်ဖြင့် သာသနာ၌ သက်ဝင် ယုံကြည် ခဲ့ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား တရားဟောသည်၏ အဆုံး၌ သောတာပန် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုရောဇ မည်သော မလ္လာမင်းသည် ဆွမ်းကျွေးရန် အလှည့်အကြိမ်ကို စောင့်မြော်ပါသော်လည်း အလှည့်အကြိမ်ကို မရခဲ့သဖြင့် ဆွမ်းစားကျောင်း

သို့ သွားရောက် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ဟင်းရွက်အရသာ၊ ခဲဖွယ်မှု ဤနှစ်ပါး ဆွမ်းစားကျောင်း၌ မရှိသည်ကို တွေ့မြင်သဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာအား “ ထို နှစ်ပါးကို ဘုရားတပည့်တော်စီမံလျှင် မြတ်စွာဘုရား ခံယူပါမည်လား” ဟု လျှောက်ထားသောအခါ ရှင်အာနန္ဒာမှတစ်ဆင့် မြတ်စွာဘုရားသို့ လျှောက် ထားပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း “စီမံလိုမှု စီမံပေစေ” ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ ပါသည်။

ထိုအခါ ရောဇမလ္လာမင်းသည် များစွာသော ဟင်းရွက်ဟင်း၊ များစွာ သော ခဲဘွယ်မှုတို့ကို စီမံပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပါသည် မြတ်စွာ ဘုရားက ရဟန်းတော်တို့အား လှူဒါန်းလေ ဟု မိန့်ကြားသောအခါ ရဟန်း တော်တို့သည် အပ်လေသလော မအပ်လေသလော ဟု အလို့လို့ ကုက္ကုစွရှိ သဖြင့် မခံဝံ့ဘဲ ရှိကြပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို အလုံးစုံ သော ဟင်းရွက်မျိုး ထိုအလုံးစုံသော မှုခဲဘွယ်မျိုးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဟင်းရွက်၊ ဟင်းသီး၊ မှုခဲဖွယ်များကို ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

တောထွက်ရဟန်းကြီး သုဘဒ္ဒဝတ္ထု

မပြုလုပ်ကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်ရန် မနှိုးဆော်ရ ဟု ပယ်မြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အကပ္ပိယံ အာဝုသော သမာဒပေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အာတုမာယံ ဘန္တေ အညတရံ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတံ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ အညတရော ဘန္တေ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော အကပ္ပိယေ သမာဒပေတိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မအပ်စပ်သော မပြုလုပ်ကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်း နှိုးဆော် ဆောက်တည်စေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာမတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အာတုမာမြို့ အရပ်၌ တောထွက်ရဟန်းကြီး သုဘဒ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

တောထွက်ရဟန်းကြီး သုဘဒ်သည် မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံမှ အာတုမာ ပြည်သို့ ကြွလာကြောင်း သတင်းကြားသဖြင့် မိမိ၏ သားဖြစ်သော သာမဏေငယ်တို့ကို မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ လှည့်လည်ပြီးလျှင် ယာဂုကျိရန် ဆန် ဆီ ဆား အစရှိသည်ကို မအပ်မစပ်သော တောင်းရမ်းခြင်းမျိုးဖြင့် များစွာ ရအောင် တောင်းရမ်း စေခဲ့ပါပြီ။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုအကပ္ပိယသမာဒါန ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တောထွက်ရဟန်းကြီး သုဘဒ်ဝတ္ထု ပြီး၏

သံသိကမြေ, ပုဂ္ဂလိကမြေ၌ စိုက်ပျိုးသော အသီးအနှံ ခွဲဝေပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။သံသိကနိ ဝါ အာဂုသော ပုဂ္ဂလိကနိ ဝါ ဗိဇာနိ ပုဂ္ဂလိကာယ ဝါ သံသိကာယ ဝါ ဘူမိယာ ရောပိတာနိ ဘာဂံ ဒတာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဒ္ဓနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အနုညာတံ၊ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဘဂဝတိ ဝိဟရတိ သံသိကနိ ပိ ဗိဇာနိ ပုဂ္ဂလိကာယ ဘူမိယာ ရောပိယိံ သု၊ ပုဂ္ဂလိကနိ ပိ ဗိဇာနိ သံသိကာယ ဘူမိယာ ရောပိယိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။သံသိက သံဃာ့ ဥစ္စာဖြစ်သော သံဃာပိုင် မျိုးစေ့ကိုဖြစ်စေ၊ ပုဂ္ဂလိက ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင် မျိုးစေ့ကိုဖြစ်စေ ပုဂ္ဂလိကမြေ၊ သံသိကမြေတို့၌ စိုက်ပျိုးထားသည်ရှိသော် ထိုမျိုးစေ့တို့မှ ဖြစ်ပေါ်သော အသီးအနှံတို့ကို မြေနှင့် သက်ဆိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ သံဃာတို့အား ဆယ်ပုံတပုံ ဆယ်ခိုင်တခိုင် ပေး၍ သုံးဆောင်ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် သံသိက သံဃာ့ဥစ္စာဖြစ်သော မျိုးစေ့တို့ကို ပုဂ္ဂလိကမြေ၌ စိုက်ပျိုးအပ်ခဲ့ပါကုန်ပြီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်ဖြစ်သော မျိုးစေ့တို့ကို သံဃာပိုင် သံသိကမြေ၌ စိုက်ပျိုး အပ်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သံသိက မျိုးစေ့တို့ကို ပုဂ္ဂလိကမြေ၌ စိုက်ပျိုးအပ်ခဲ့သည်ရှိသော် မြေပိုင်ရှင် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဆယ်ခိုင်တခိုင် ဆယ်ဘို့တဘို့ အသီးအပွင့်တို့ကို ပေး၍ သုံးဆောင်ရန် အလို့ငှါ၎င်း၊

ပုဂ္ဂလိက မျိုးစေ့တို့ကို သံသိကမြေ၌ စိုက်ပျိုးခဲ့သည်ရှိသော် မြေကို ပိုင်ဆိုင်သော သံဃာတော်တို့အား ဆယ်ခိုင်တခိုင် ဆယ်ဘို့တဘို့ ပေး၍ သုံးဆောင်ရန်အလို့ငှါ၎င်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံသိကမြေ, ပုဂ္ဂလိကမြေ၌ စိုက်ပျိုးသော အသီးအနှံ ခွဲဝေပုံ ပြီး၏

ဝိနည်းဆိုင်ရာ မဟာပဒေသကြီး လေးပါး

ပုစ္ဆာ။ ။ ဝိနယမဟာပဒေသသင်္ခါတာနိ အာဝုသော စတ္တာရိ ကပ္ပိယာ-ကပ္ပိယအနုလောမာနိ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တာနိ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တာနိ၊ သမ္မဟုလာနံ ဘန္တေ ဘိက္ခုနံ ကိသ္မိဉ္စိ ကိသ္မိဉ္စိဌာနေ ကုက္ကုစံ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တာနိ။

အမေး။ ။ ဝိနည်းမဟာပဒေသ လေးပါး ဟု ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်သော ဝိနည်းဆိုင်ရာ အကျဉ်းချုပ် စည်းမျဉ်းဥပဒေသ ဟု ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်သော ကပ္ပိယ အကပ္ပိယ အနုလောမ ဖြစ်သော လေးပါးသော အချုပ်အခြာအချက် အလက်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့ဒေသ၌။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့အား အချို့ အချို့သော နေရာဌာန၌ အပ်
သလော မအပ်သလော ဟု တွေးတောယုံမှား အလို့လို့ ကုက္ကုစ္စ ဖြစ်ခဲ့ကြပါ
သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို မဟာပဒေသ လေးပါးတို့ကို
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။ အရှင်ဘုရား။

ဝိနည်းဆိုင်ရာ မဟာပဒေသကြီး လေးပါး ပြီး၏

ကာလလေးပါး ပစ္စည်းများကို ရောနှောလျှင် သုံးဆောင်ရမည့်ကာလ

ပုစ္ဆာ။ ။ ယာဝကာလိကာဒီဟိ သံသဋ္ဌာနံ အာဝုသော ယာမကာလိကာဒီနံ
ပရိဘောဂကာလမရိယာဒိ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ
ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိသဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
သမ္ပဟုလာနံ ဘန္တေ ဘိက္ခုနံ တေဒဟောသိ “ကပ္ပတိ နုခေါ
ယာဝကာလိကေန ယာမကာလိကံ သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝ-
ဇီဝိကံ၊ န နုခေါ ကပ္ပတိ။ ကပ္ပတိနုခေါ ယာမကာလိကေန
သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝဇီဝိကံ၊ န နုခေါ ကပ္ပတိ။ ကပ္ပတိ
နုခေါ သတ္တာဟကာလိကေန ယာဝဇီဝိကံ၊ န နုခေါ
ကပ္ပတိ” တိ။ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ နေ့မှန်းမလွဲမီ အတွင်း၌သာ သုံးဆောင် စားသောက်
ကောင်းသော ယာဝကာလိက မည်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်စသည်တို့နှင့် ရော
နှောသော ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိက ဟူသော
ကာလိက ၃-ပါး တို့ကို သုံးဆောင်ရန် အပိုင်းအခြားကို မြတ်စွာဘုရား
ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထိုကာလအပိုင်းအခြားကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို
အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ သာဝတ္ထိပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား
သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် များစွာသော ရဟန်းတို့အား ဤသို့သော အကြံ
အစည်ဖြစ်ပါသည်။

ယာဝကာလိက ခေါ်သော နေ့မှန်းမတည့်မီ သုံးဆောင်ကောင်းသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်နှင့် ယာမကာလိက ခေါ်သော အဖျော်ရှစ်မျိုးတို့ကို၎င်း သတ္တာဟကာလိကခေါ်သော ထောပတ် ဆီ ပျား တင်လဲ ဆီဥ တည်းဟူသော ဆေးငါးမျိုးကို၎င်း ယာဝဇီဝိကခေါ်သော အခြားသော ဆေးပစ္စည်းတို့ကို၎င်း ရောနှော၍ သုံးဆောင်မှ သုံးဆောင်ကောင်းပါလေစွ—

ထို့အတူ ယာမကာလိကနှင့် ရောနှောသော သတ္တာဟကာလိက, ယာဝဇီဝိက ဆေးတို့ကို သုံးဆောင်ကောင်းလေသလော မသုံးဆောင်ကောင်းလေ သလော၊ သတ္တာဟကာလိကနှင့် ရောနှောသော ယာဝဇီဝိက ဆေးပစ္စည်း တို့ကို သုံးဆောင်အပ်လေသလော မသုံးဆောင်အပ်လေသလော ဟု တွေး တောယုံမှား စဉ်းစားကြံစည်မှု ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ယာဝကာလိက နှင့် ရောနှောသမျှသော ယာမကာလိက, သတ္တာဟကာလိက, ယာဝဇီဝိကတို့ကို နံနက်အခါ၌သာ သုံးဆောင်ကောင်း၏ မှန်းလဲ့သောအခါ မသုံးဆောင်ကောင်း၊

ယာမကာလိက တည်းဟူသော အဖျော်တို့နှင့် ရောနှောသော သတ္တာဟ ကာလိကဆေး, ယာဝဇီဝိကဆေးတို့ကို ယာမကာလိကသို့လိုက်၍ ယံအတွင်း၌ သာလျှင် သုံးဆောင်ကောင်းသည် ယံကိုလွန်မြောက် နောက်တနေ့၌ မသုံး ဆောင်ကောင်း၊

သတ္တာဟကာလိက ဆေးနှင့် ယာဝဇီဝိကဆေး ရောနှောခဲ့သည်ရှိသော် ခုနစ်ရက်အတွင်းသာ သုံးဆောင်ကောင်းသည် ခုနစ်ရက်လွန်သော် မသုံး ဆောင်ကောင်း မအပ်စပ်ဟူ၍—

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုကာလအပိုင်းအခြားကို ပညတ်တော်မူ အပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဘေသဇ္ဇကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘေသဇ္ဇကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ တိသော အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဒေသနှင့် တကွသော ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကကို မေးမြန်းပေအံ့၊ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား ပညတ်တော်မူသော ပညတ်ချက်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ် တို့သည် အကျဉ်းချုပ် အားဖြင့် ဘယ်နှစ်ပါးရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဒေသနှင့်တကွသော ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကကို ဖြေဆိုလျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား၏ မုခပါဌ် မြတ်သော ပုဒ်ဝါကျတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ် အမျိုးအစားတို့မှာ အကျဉ်းချုပ် အားဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ပါစိတ်အာပတ် ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် အားဖြင့် သုံးပါး ဖြစ်ပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

ကာလလေးပါး ပစ္စည်းရောနှောခြင်း ပြီး၏
ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက ပြီး၏

၇-ကထိနက္ခန္ဓက

ကထိန်သင်္ကန်း ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဝဿံဝုဠာနံ အာဝုသော ဘိက္ခုနံ ကထိနံ အတ္ထရိတံ ဘဂဝတာ
ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ တိသမတ္ထေ ပါဝေယျကေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ
အနုညာတံ၊ တိသမတ္တာ ဘန္တေ ပါဝေယျကာ ဘိက္ခု
သာဝတ္ထိံ အာဂစ္ဆန္တာ ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ ဥပကဋ္ဌာယ
ဝဿူပနာယိကာယ နာသက္ခိံ သု သာဝတ္ထိယံ ဝဿူပနာယိကံ
သမ္ဘာဝေတံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ပုရိမဝါမှထသော ပုရိမဝါကျွတ်ပြီးသော ရဟန်းတို့အား
ကထိန်ခင်းရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့ဒေသ၌ ဘယ်
ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့
ပါသနည်း ငါရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ သုံးကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော
ပါဝါတိုင်းသား ရဟန်းတော်များကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါ
သည်။

‡ မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် သုံးကျိပ်
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ပါဝါတိုင်းသား ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော အာရည
ကင် ဓုတင်ဆောင် ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင် ပံသုကူ ဓုတင်ဆောင် တိစီဝရိက်
ဓုတင်ဆောင်ချည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ညီနောင်ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာ
ဘုရားကို ဖူးမျှော်အံ့သောငှါ သာဝတ္ထိပြည်သို့ လာကြကုန်သည် ရှိသော်
ဝါဆိုရက် နီးကပ်သဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်၌ ဝါဆိုရက်ကို မမှီနိုင်ကုန်ရကား
လမ်းခရီးအကြားဝယ် သာကေတ မြို့ငယ်၌ ဝါကပ်ကြရပါကုန်သည်။

ထို သာကေတမြို့၌ ငြီးငွေ့ဆန့်ကျင်သော စိတ်နှလုံးရှိကြ၍ “ငါတို့မှ
မဝေး ခြောက်ယူဇနာမျှသော ခရီးအတွင်း၌ မြတ်စွာဘုရား ရှိပါပေသည်
ငါတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို လျှင်မြန်စွာ ဖူးမျှော်ခွင့် မရခဲ့ကုန်တကား” ဟု
စိတ်နှလုံးမချမ်းမသာ ဝါတွင်းပတ်လုံး သီတင်းသုံးကြပါသည်။ ဝါကျွတ်သော

အခါ မိုဗ်းရေရွာသွန်းသည်ရှိသော် ရေတပြင်တည်း ရေတကြမ်းတည်း တည်ရှိသော ရွံညွှန်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော လမ်းခရီး၌ ရေတို့ဖြင့် ပြည့်သော သင်္ကန်းတို့ဖြင့် ပင်ပန်းရိရှားစွာ ဘုရားထံမှောက် ရောက်ရှိကြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားက ကစွိ ဘိက္ခုဝေ ခမနိယံ—ချစ်သားတို့...ခန့်ကျန်း ပါ၏လား အစရှိသဖြင့် မေးမြန်းတော်မူသောအခါ ခန့်ကျန်းကြောင်း ဣရိယာပထ မျှတကြောင်း ပင်ပန်းကြီးစွာ လမ်းခရီးအကြား၌ ရေစိုစွတ် သော သင်္ကန်းတို့ဖြင့် လာခဲ့ရကြောင်း မြတ်စွာဘုရားအား ပြန်ကြား လျှောက်ထားပါသည်။ ထိုသို့သော အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့်—

“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခုဝေ ဝသံဝုဠာနံ ဘိက္ခုနံ ကထိနံ အတ္ထရိတံ— ချစ်သားတို့... ပဌမဝါပတ်လုံး သီတင်းသုံးပြီးကြသော ရဟန်းတော်တို့အား ကထိန်၏ အာနိသင် ငါးပါးကို ရသဖြင့် သံဃာ၏ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရခြင်း အလို့ငှါ ကထိန်ခင်းခြင်းအလို့ငှါ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသည်” ဟု ပဌမ ဝါကျုတ်ပြီးသော ရဟန်းတို့အား ကထိန်ခင်းရန် သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရား ခွင့်ပြု တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကထိန်ကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကထိန်ကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ န ကတမာ အာပတ္တိ။

အမေး။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော ကထိန်ကုန္ဒကကို မေးမြန်း ပေအံ့၊ ကထိန်ကုန္ဒကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် ပညတ်တော်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန် သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း အကျယ် နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော ကထိန်ကုန္ဒကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤကထိန်ကုန္ဒက၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေနှုတ်တော်ထွက် မုခပါဌ်ဖြစ်သော မြတ်သော ပုဒ်ဝါကျတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော တစုံတခုသော အာပတ်မျှမရှိ ဖြစ်ပါသည်အရှင်ဘုရား။

ကထိန်သင်္ကန်း ခွင့်ပြုခဏ်း ပြီး၏
ကထိန်ကုန္ဒက ပြီး၏

၈-စီဝရက္ခန္ဓက

သမားတော် ဇီဝကဝတ္ထု

ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းကို စတင် ခွင့်ပြုပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ဂဟပတိစီဝရံ အာဝုသော သာဒိယိတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ
အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္ဓေ ဇီဝကံ ကောမာရဘစုံ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊
ဇီဝကော ဘန္ဓေ ကောမာရဘစော ဘိက္ခုနံ ဂဟပတိစီဝရံ
အနုဇာနိတုံ ဘဂဝန္တံ ယာစိ၊ တသ္မိံ ဘန္ဓေ ဝတ္ထုသ္မိံ
အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဒကာ ဒကာမတို့က လှူသောသင်္ကန်းကို သာယာ လက်ခံ
၍ သုံးဆောင်ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မျှိဒေသ၌။ပ။
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဇီဝကသမားတော်ကို အကြောင်း
ပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

ဇီဝကသမားတော်သည် မြတ်စွာဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့
ပံ့ပိုးပေးသည့် သင်္ကန်းကို ဆောင်ယူသုံးစွဲကြသည်ကို မြင်သဖြင့် မိမိအား စက္ခု
ပဇ္ဇောတမင်းက သွေးအား ယုတ်လျော့ ဖြော့တော့သော အနာကို ကုစား
သဖြင့် ဆုအဖြစ် ခြီးမြှင့်အပ်သော သိဝိတိုင်းဖြစ် အသစ်စက်စက် အနုဉ္စ
မျိုးမှန် ဝတ်စုံတစ်စုံကို ရရှိသဖြင့် ထိုဝတ်စုံတစ်စုံကို ယူဆောင်လာပြီးကာ
မြတ်စွာဘုရား သခင်ကို—

ဘဂဝါ ဘန္ဓေ ပံသုကူလိကော ဘိက္ခု သံဃောစ— အစရှိသည်ဖြင့်
ရှင်တော်ဘုရား....ရှင်တော်ဘုရားနှင့်တကွ ရဟန်းသံဃာတော်တို့ ပံ့ပိုးပေး
သည့် သင်္ကန်းကိုသာ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ကြသည်ကို ဘုရားတပည့်တော် အသိပင်
ဖြစ်ပါသည်။ ယခု တပည့်တော် ယူဆောင်လာသော သိဝိတိုင်းပြည်ဖြစ် အသစ်
စက်စက် ဝတ်စုံတစ်စုံသည် များစွာသော ပုဆိုးအစုံတို့ထက် ပုဆိုးအစုံအရာ
အထောက် အသောင်း အသိန်းတို့ထက် မှန်လည်း မှန်မြတ် သပ်လည်း

သပ်ယပ်လှပါပေသည်။ ရှင်တော်ဘုရားသည် ဘုရားတပည့်တော်ကို သနား
သော အားဖြင့် ဤဝတ်စုံကို အလှူခံတော်မူပါ ရဟန်းတော်တို့အားလည်း
ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းကို သာယာသုံးဆောင်ဘို့ရန် ခွင့်ပြုတော်
မူပါ ဘုရား ဟု လျှောက်ထားတောင်းပန်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ သမားတော် ဇီဝက လျှောက်ထားသော မှုခင်းကိစ္စကြောင့်
ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းကို ဆင်မြန်း ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်နိုင်ရန်
အလို့ငှါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းသောသင်္ကန်း ခွင့်ပြုခမ်း ပြီး၏

သင်္ကန်းဆိုးရည် ၆-ပါး ခွင့်ပြုပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ဆ အာဝုသော ရဇနာနိ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာနိ၊ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ အနုညာတာနိ၊
သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ဆကဏေန ပိ ပဏ္ဍုမတ္တိကာယ ပိ
စီဝရံ ရဇိံ သု၊ စီဝရံ ဒုဗ္ဗဏ္ဍံ ဟောတိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ
အနုညာတာနိ။

အမေး။ ။သင်္ကန်း ဆိုးရန်အတွက် အမြစ်ဆိုးရည် ပင်စည်ဆိုးရည်
အခေါက်ဆိုးရည် အရွက်ဆိုးရည် အပွင့်ဆိုးရည် အသီးဆိုးရည် တည်းဟူသော
ဆိုးရည်ခြောက်မျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသည်မှာ။ပ။ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို
အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါကုန်သည်။ များစွာသောရဟန်းတို့သည်
နွားချေးဖြင့်၎င်း ဖြော့တော့သော မြေညက်ဖြင့်၎င်း သင်္ကန်းကို ဆိုးကြပါ
ကုန်သည်။ သို့ဖြင့် သင်္ကန်းအဆင်းအရောင် ပျက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်း
ကိစ္စကြောင့် အမြစ်ဆိုးရည် ပင်စည်ဆိုးရည် အခေါက် ဆိုးရည် အရွက်ဆိုးရည်
အပွင့်ဆိုးရည် အသီးဆိုးရည် တည်းဟူသော ဤဆိုးရည် ခြောက်ပါးကို
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

သင်္ကန်းဆိုးရည် ၆-ပါး ခွင့်ပြုပုံ ပြီး၏

မအပ်သောသင်္ကန်း ပယ်မြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အတ္ထိန္ဒကာနိ အာဝုသော စီဝရာနိ ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု အတ္ထိန္ဒကာနိ စီဝရာနိ ဓာရေသ္မိံ ဒန္တကသာဝါနိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ဓားဖြင့် မဖြတ်သော သင်္ကန်းတို့ကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော် မူစဉ် များစွာသော ရဟန်းတို့သည် မဖြတ်မတောက် အပ်သော ဆင်စွယ် ရောင်အသွေး ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသော သင်္ကန်းတို့ကို ဝတ်ရုံဆင်မြန်း ကြပါသည်။ လူဒါယကာတို့က လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ ပါတကား ဟု များစွာလျှင် ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်း ကိစ္စကြောင့် မဖြတ်မတောက် ရသော သင်္ကန်းတို့ကို ဆင်မြန်းဝတ်ရုံသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ် ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မအပ်သောသင်္ကန်း ပယ်မြစ်ခြင်း ပြီး၏

သင်္ကန်းချုပ်လုပ်ပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ကဒါ အာဝုသော ဘဂဝါ အနုညာသိ ဆိန္နကံ သံဃာဋီံ ဆိန္နကံ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ဆိန္နကံ အန္တရဝါသကံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဒက္ခိဏာဂိရိတော ဘန္တေ ပစ္ဆာဂတကာလေ ဘဂဝါ အနုညာသိ ဆိန္နကံ သံဃာဋီံ ဆိန္နကံ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ဆိန္နကံ အန္တရဝါသကံ။

အမေး။ ။သင်းပိုင် ဧကစွီ နှစ်ထပ်သင်္ကန်း ဟု ဆိုအပ်သောတိစီဝရိတ် သင်္ကန်းတို့ကို ဖြတ်၍ ချုပ်၍ ဖြတ်ပြီး ချုပ်ပြီး မှသာလျှင် သုံးဆောင်ရန် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်အခါကာလ၌ ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ဒက္ခိဏာဂိရိ ဇနပုဒ်သို့ ကြွတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်း၌ လယ်ခွက် အသီးသီးတို့ကို မျက်ကွင်းသဏ္ဍာန် ဖွဲ့အပ်သည်ကို၎င်း ကံသင်း ဖွဲ့အပ်သည်ကို၎င်း မြောင်းအသီးသီး ဖွဲ့အပ်သည်ကို၎င်း မြင်တော်မူသောအခါ ရှင်အာနန္ဒာကို ထိုလယ်ကံသင်း မြောင်းအသီးသီးတို့ကို ပြတော်မူ၍ “သင် ချစ်သားသည် ဤပုံ ဤပန်း ရဟန်းတော်တို့၏ သင်္ကန်းကို စီမံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင် ပါအံ့လော” ဟု မေးမြန်းတော်မူပါသည်။ စွမ်းနိုင်ပါကြောင်း ရှင်အာနန္ဒာက ပြန်ကြားလျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်မှ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ပြန်ရောက် တော်မူသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ယခုအခါ မြင်ရသော မြောင်းကြီး မြောင်းငယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ရဟန်းတော်များစွာ တို့၏ သင်္ကန်းတို့ကို ချုပ်လုပ် စီမံတော်မူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံမှောက်သို့ သွားရောက်၍ ပြသပါသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်က—

ပဏ္ဍိတော ဘိက္ခဝေ အာနန္ဒော မဟာပညော ဘိက္ခဝေ အာနန္ဒော—
 ချစ်သားတို့...အာနန္ဒာသည် လွန်စွာ လွန်စွာ ပညာရှိပါပေ၏။ ငါဘုရားသည် အကျဉ်းမျှ ပြောကြားအပ်သော စကားကိုပင်လျှင် အကျယ်တဝင့် သိမြင် နိုင်ပါပေ၏။

အစရှိသည်ဖြင့် ခြီးမွမ်းတော်မူပြီးလျှင် ဝတ်ရုံဆင်မြန်းသော သင်္ကန်းကို မြင်သဖြင့်ပင် များစွာသော နတ် လူ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည် “ဤအရှင် သူမြတ်တို့ကား ကောင်းမှုမျိုးကို စိုက်ပျိုးကြံ့ချရာ လယ်ယာမြေကောင်း သဖွယ် ဖြစ်ပါပေသည်” ဟု ထင်ရှားစွာ သိမြင်ပါစေခြင်းအလို့ငှါ မြောင်းကြီး မြောင်းငယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ဖြတ်တောက် ချုပ်လုပ်အပ်သော သင်္ကန်း ကြီး ကေစွီ သင်းပိုင် ဤသင်္ကန်း သုံးထည်မျိုးတို့ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သင်္ကန်းကို ဖာထေး၍ ဝတ်သော ရဟန်းအား ချီးကျူးခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အဂ္ဂဋ္ဌံ စ အာဝုသော တုန္တံ စ ဩဝဇ္ဇိကံ စ ကဏ္ဍုသကံ စ ဒဠိကမ္ပံ စ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိသုဇ္ဇနာ။ ။ဗာရာဏသီယံ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခု အဂ္ဂဋ္ဌံ အစ္ဆုပေသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။သင်္ကန်း ဟောင်းနွမ်း ဆွေးမြေ့၍ ပေါက်ရာ၌ ဖာထေးခြင်းကို၎င်း ထိုသင်္ကန်း၏ ပေါက်ရာ၌ ချည်ဖြင့် အစားထိုးခြင်းကို၎င်း ထိုသင်္ကန်းပေါက်ကို မချုပ်လုပ်နိုင်သည်ရှိသော် စု၍ စီရင်ထုံးဖွဲ့ ထားခြင်းကို၎င်း သင်္ကန်း၏ အထက်ဘက် အနားပတ်ပမာ ခေါင်ထပ် ခေါင်လွှာ ထည့်ခြင်းကို၎င်း သင်္ကန်းဆွေးမြေ့ရာ၌ မဖောက်မဖျက်ဘဲ ခိုင်စေခြင်းငှါ ထပ်၍ စပ်၍ ချုပ်ခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဗာရာဏသီပြည် အရပ်၌ အညတရ ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မထင်မရှား အညတရ ရဟန်းတပါး၏ သင်္ကန်းဝယ် ပေါက်၍ နေပါသည် ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ထိုပေါက်သော သင်္ကန်းကို ဖာထေး၍ နေပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဒေသစာရီ ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်တော်မူသော အခါ ထိုရဟန်းကို မြင်တော်မူသဖြင့်—

ကိံ တွံ ကရောသိ—ချစ်သား အသင် ဘာကို ပြုနေသနည်း ဟု မေးမြန်းတော်မူပါသည်။

အဂ္ဂဋ္ဌံ ဘဂဝါ အစ္ဆုပေမိ—ဘုန်းတော်နေဝန်း ထွန်းတောက်ပ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်သည် သင်္ကန်းပေါက်၍ နေသည်ကို ဖာထေး၍ နေပါသည် ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက သာဓု သာဓု ဘိက္ခု၊ သာဓု ခေါ် တွံ ဘိက္ခု အဂ္ဂဋ္ဌံ အစ္ဆုပေသိ—ချစ်သား ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ၊ သင်

ချစ်သား ဤကဲ့သို့ ပေါက်သော သင်္ကန်းကို ဖာထေး၍ နေခြင်းသည် အပ္ပိစ္ဆ သန္တုဒ္ဓိအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် လွန်စွာ လွန်စွာ သင့်လျော်ပါပေသည်။

အစရှိသည်ဖြင့် ခြီးမွမ်းတော်မူပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ဖော်ပြအပ်သော သင်္ကန်း အသားဆွေးရာ၌ ဆွေးသော အသားကို ဖောက်ထုတ်၍ စပ်ဖာထေးခြင်းကို၎င်း ထို အသားဟောင်း နေရာ၌ အပ်ချည်တို့ဖြင့် ပိတ်သား ထိုးခြင်းကို၎င်း ထို အသားဟောင်းနေရာ၌ အသားသစ် မထိုးနိုင်ခဲ့သော် စု၍ ကျစ်ခြင်းကို၎င်း ထိုသင်္ကန်းတို့၏ အထက် အနားပတ်နေရာ၌ အာဂန္တုက အထပ်အလွှာတပ်ခြင်းကို၎င်း ထိုသင်္ကန်း ဆွေးမြေ့ ရာ၌ ဆေးသော နေရာကို မပယ်မထုတ်မူ၍ ထို၏အပေါ်မှ တဖန် ထပ်၍ ခိုင်ဘို့ရန် အပေါ်လွှာ တင်ခြင်းကို၎င်း သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သင်္ကန်းကို ဖာထေး၍ ဝတ်သောရဟန်းအား ချီးကျူးခြင်း ပြီး၏

ဝိသာခါအား ဆုရှစ်မျိုး ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဝဿိကသာဠိကာ စ အာဝုသော အာဂန္တုကဘတ္တံ စ ဂမိကဘတ္တံ စ ဂိလာနဘတ္တံ စ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ္တံ စ ဂိလာနဘေသဇ္ဇံ စ ဓုဝယာဂု စ ဘိက္ခုနိသံဃဿ ဥဒကသာဠိကာစာတိ ဣမာ အဋ္ဌ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဝိသာခံ မိဂါရမာတရံ အာရဗ္ဘ အနုညာတာ၊ ဝိသာခါ ဘန္တေ မိဂါရမာတာ ဘဂဝန္တံ အဋ္ဌဝရာနိ ယာစိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

အမေး။ ။မိုဗ်းရွာသော အခါ၌ မိုဗ်းရေခံ၍ ရေချိုးသော အခါ ရေသနုပ် အဖြစ်ဖြင့် ဝတ်ရန် မိုဗ်းရေခံ သင်္ကန်းကို၎င်း အရပ်တပါးမှ ဆိုက်ရောက်လာသော ဧည့်သည် ရဟန်းတို့အတွက် တည်ထားသော အာဂန္တုက ဆွမ်းကို၎င်း ခရီးသွားဆဲ ခရီးသည် ရဟန်းတို့အတွက် တည်ထားသော ဂမိက

ဆွမ်းကို၎င်း မကျန်းမာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် တည်ထားသော ဂိလာန ဆွမ်းကို၎င်း မကျန်းမာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြုစုသော ရဟန်းတော်တို့ အတွက် တည်ထားသော ဂိလာနပဋ္ဌာကဆွမ်းကို၎င်း မကျန်းမာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် တည်ထားသော ဆေးတည်းဟူသော ဂိလာနဘေသဇ္ဇကို ၎င်း အမြဲတမ်းယာဂု အလှူကို၎င်း ဘိက္ခုနီသံဃာအား ရေသနပ်သင်္ကန်းကို ၎င်း ဤရှစ်မျိုးသော အရာဌာနတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့။ပ။ ခွင့်ပြု တော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ မိဂါရ သူဌေး၏ မိခင်အရာ၌ တည်သော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းအမ ဝိသာခါ ဥပါသိကာကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။ ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီးသည် ရဟန်းတော် တို့အား....

(၁) ရဟန်းတော်တို့ မိုဗ်းရေခံ မပါဘဲ ရေချိုးခဲ့သည်ရှိသော် မသင့် မလျော်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ သံဃာတော်အား အသက်ထင်ရှား ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး မိုဗ်းရေခံသင်္ကန်း လှူဒါန်းရန် အလို့ငှါ၎င်း—

(၂) အာဂန္တုက ရောက်သစ်စ ရဟန်းသည် လမ်းခရီး၌ မကျွမ်းကျင် သဖြင့် ပင်ပန်း နွမ်းနယ်စွာ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်ရမည့် အရေး မြှော်တွေးပြီး လျှင် ရောက်သစ်စ အာဂန္တု ရဟန်းတို့အား အာဂန္တုက ဆွမ်း လှူဒါန်းရန် အလို့ငှါ၎င်း—

(၃) ခရီးသွားအံ့ဆဲဆဲ ရဟန်းသည် မိမိဆွမ်းကို မိမိရှာ၍ နေရသည် ရှိသော် လိုက်ပါရမည့် အဖော် တစုတဝေးမှ ကျန်ရစ်မည့်ဘေးကို၎င်း၊ သွား လိုရာ အရပ်သို့ အချိန်မတော်မှ ရောက်မည့်ဘေးကို၎င်း မြှော်တွေး စဉ်းစား လျှောက်ထားပြီးလျှင် ခရီးသွား ရဟန်းတော်တို့အား မိမိတသက် ပတ်လုံး ဂမိက ဆွမ်းကို လှူဒါန်းရန် အလို့ငှါ၎င်း—

(၄) ဂိလာန ရဟန်းအား လျှောက်ပတ်သော ဘောဇဉ်ကို မရခဲ့ပါမူ အနာသော်မူလည်း တိုးပွားမည် သို့မဟုတ် ပျံ့လွန်တော်သော်မူလည်း ပျံ့လွန်တော်မူမည့်အရေး မြှော်တွေး စဉ်းစား လျှောက်ထားပြီးလျှင် မိမိ တသက်ပတ်လုံး မကျန်းမာသော ရဟန်းတော်တို့အား ဆွမ်းဝတ် အမြဲ တည်ရန်ကို၎င်း—

(၅) သူနာပြု ရဟန်းသည် အကယ်၍ မိမိအဘို့ ဆွမ်းကို ရှာနေရ ပါမူကား မကျန်းမမာသော ရဟန်းအတွက် သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သော ဆွမ်းကို အလွန်အလွန် နေမြင့်မှ ပို့ဆောင်လေရာ၏။ သို့မဟုတ် ဂိလာနရဟန်း အား ဆွမ်းပြတ်အောင်သော်၎င်း ပြုလေရာ၏။ သို့ဖြင့် ဂိလာနပဋ္ဌာက သူနာပြုရဟန်းအား မိမိက သူနာပြု ဆွမ်းဝတ် တည်ထားလျှင် အချိန်မှန်မှန် ဂိလာနရဟန်းကို ဆွမ်းပို့နိုင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးများမည့် အရေးကို မြှော်တွေး စဉ်းစားလျှောက်ထားပြီးလျှင် သူနာပြု ရဟန်းတော်တို့ အတွက် တသက် ပတ်လုံး ဆွမ်းဝတ် တည်ရန်ကို၎င်း—

(၆) မကျန်းမမာသော ရဟန်းတော်အား လျှောက်ပတ်သော ဆေးကို မရပါမူ ရောဂါတိုးမည်။ သို့မဟုတ် ပျံ့လွန်တော်မူသော်လည်း ပျံ့လွန် တော်မူမည့် အရေးကို မြှော်တွေးစဉ်းစား လျှောက်ထားပြီးလျှင် မိမိတသက် ပတ်လုံး မကျန်းမမာသော ရဟန်းတော်တို့အား ဆေးပစ္စည်း လှူဒါန်းရန် အလို့ငှါ၎င်း—

(၇) မြတ်စွာဘုရားသည် အန္တကဝိန္ဒ အရပ်၌ သီတင်းသုံး နေတော် မူစဉ် အကျိုးဆယ်ပါးကိုပြု၍ ယာဂုကို ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုအကျိုး ဆယ်ပါးကို မြှော်ကိုးထောက်ထား စဉ်းစားသောအားဖြင့် မိမိ တသက်ပတ် လုံး သံဃာတော်အား ယာဂုဝတ် အမြဲတည်၍ လှူဒါန်းရန် အလို့ငှါ၎င်း—

(၈) ဘိက္ခုနီသံဃာအား ရေသနပ်မပါဘဲ ရေချိုးခဲ့သည်ရှိသော် အမြင်မတော် မလျှောက်ပတ်သည်ကို မြှော်ခေါ်ထောက်ထား စဉ်းစားမိ သဖြင့် ဘိက္ခုနီသံဃာအား တသက်ပတ်လုံး ရေသနပ်သင်္ကန်း လှူဒါန်းရန် အလို့ငှါ၎င်း—

ဤရှစ်ပါးသော ဆုတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ထံမှောက် သွားရောက်၍ အကြောင်းခြင်းတနှင့်တကွ ဖော်ပြတောင်းခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့သော အကြောင်း ဝတ္ထုကြောင့် ဤရှစ်မျိုးသော အရာကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သဒ္ဓါဒေယျပစ္စည်းများ ခွင့်ပြုခြင်းနှင့် တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဘဂဝတာ အာဝုသော မာတာပိတုနံ ဒါနံ အနုဇာနိတွာ သဒ္ဓါ-
ဒေယျံ ဝိနိပါတေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိဿိံ
ဝတ္ထုဿိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
အညတရဿ ဘန္တေ ဘိက္ခုနော ဗဟံ စီဝရံ ဥပ္ပန္နံ အဟောသိ၊
သော စ တံစီဝရံ မာတာပိတုနံ ဒါတုကာမော အဟောသိ၊
တဿိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုဿိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။လူ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့က ငါတို့သည် ဤ သင်္ကန်း
စသော ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို ရဟန်းတော်တို့အား လှူဒါန်း ပေးကမ်းသည်
ရှိသော် ရဟန်းတော်တို့သည် ထို ပစ္စည်းတို့ကို သုံးဆောင်လျက် မြတ်စွာဘုရား
၏ သာသနာတော်၌ အလွန်မွန်မြတ်သော သီလ သမာဓိ ပညာ စသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ပြည့်စုံအောင် ကျင့်ကြံတော်မူကြပေလိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း
ထိုသို့ပေးလှူရသည့်အတွက်မှာလည်း လူ နတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာ
ကို ရခြင်း၏ အကြောင်း မွန်မြတ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဖြစ်ပေလိမ့်မည်
ဟူ၍၎င်း ဤသို့သော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းအစရှိသော
ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို ရဟန်းသည် ပေးလိုက အမိ အဘတို့အား ပေးနိုင်ရန်
မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူပြီးလျှင် ထိုသို့သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပေးလှူသော
ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို အမိ အဘမှတစ်ပါး အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးကမ်း
ခြင်းဖြင့် သဒ္ဓါဒေယျ ပစ္စည်းကို အလဟဿ ပျက်စီးစေသော ရဟန်းအား
အကြင် ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ်
အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ အညတရ ရဟန်းတပါးကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် အညတရ
ရဟန်းတပါးအား များစွာသော သဒ္ဓါဒေယျ သင်္ကန်းတို့ ဖြစ်ပါသည် ရှိပါ
သည်။ ထိုရဟန်းသည်လည်း ထိုသင်္ကန်းတို့ကို မိခင် ဘခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား

ကျေးဇူးဆပ်သောအနေ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိဂ္ဂိပါပေသည် ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့်—

မာတာပိတရောတိ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ ဒဒမာနေ ကိံ ဝဒေယျာမ၊
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခုဝေ မာတာပိတူနံ ဒါတုံ၊ န စ ဘိက္ခုဝေ သဒ္ဓါဒေယျံ
ဝိနိပါတေတဗ္ဗံ၊ ယော ဝိနိပါတေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ —

ချစ်သားတို့ မိခင် ဘခင် ဟူ၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အောက်မေ့ပြီးလျှင် ပေးလှူသည်ရှိသော် ငါဘုရား တစ်စုံတစ်ခု မြစ်တားခြင်းကို မပြုပါ မိခင် ဘခင် တို့အား ပေးလှူဘို့ရန် ခွင့်ပြုပါသည်။

သို့သော်လည်း ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့က သဒ္ဓါသဖြင့် လှူဒါန်းအပ် သော သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို မိဘမှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးကမ်းခြင်း စွန့်ကြဲခြင်း အလွဲသုံးစား ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် သဒ္ဓါဒေယျပစ္စည်းတို့ကို ဖရိုဖရဲ ပျက်စီးစေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သဒ္ဓါဒေယျ ခွင့်ပြုခြင်းနှင့် တားမြစ်ခြင်း ပြီး၏

ဝါမဆိုသည့်ကျောင်းမှ သင်္ကန်းဝေစုကို မခံယူရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အညတြ ဝဿံ ဝုဠေနေ အာဝုသော အညတြ စီဝရဘာဂံ သာဒိ-
ယန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ဥပနန္တံ သကျပုတ္တံ အာရဗ္ဗ
ပညတ္တံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ ဥပနန္တော သကျပုတ္တော အညတြ
ဝဿံ ဝုဠော အညတြ စီဝရဘာဂံ သာဒိယံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အခြားတပါးသော ကျောင်းတိုက်၌ ဝါကပ်နေထိုင်ခဲ့ပြီး လျှင် ထိုမှတစ်ပါး အခြားသော ကျောင်းတိုက်၌ စီဝရကာလ သင်္ကန်းကာလ ဝယ် သံဃာအား လှူထားသော သံဃိက သင်္ကန်းတို့ကို သက်ဆိုင်ရာ သံဃာ

တို့အား ဝေဘန္တိက ပြုသော အခါကာလ၌ ထိုသင်္ကန်းတို့မှ ဝေစု ဝေပုံခံ၍ ယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသော အရှင်ဥပနန္ဒ မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

အရှင်ဥပနန္ဒ မထေရ်သည် သာဝတ္ထိပြည်၌ ဝါကျွတ်ပြီးလျှင် သာဝတ္ထိပြည် မှ မနီးမဝေး တခုသော ရွာငယ်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ထိုကျောင်း၌ ကျောင်းနေ အာဝါသိက ရဟန်းတို့သည် သံသိကသင်္ကန်းကို ဝေဘန်လုဆဲဆဲ အခါ အရှင်ဥပနန္ဒအားလည်း အစုအပုံကို ခံယူမည်လား ဟု မေးမြန်းသော အခါ ခံယူမည် ဟု ပြောကြားပြီးလျှင် ထိုကျောင်းမှ သံသိက သင်္ကန်း ဝေစု ရယူပြီးလျှင် အခြားသော ကျောင်းသို့ သွားပြန်ပါသည်။

ထိုကျောင်းမှလည်း ထို့အတူ သံသိကသင်္ကန်း ဝေစုကို ခံယူပြီးလျှင် ကြီးစွာသော သင်္ကန်းထုပ်ကိုယူ၍ သာဝတ္ထိပြည် မိမိနေရင်းကျောင်းသို့ ပြန်ခဲ့ ပါသည်။ ထိုအခြင်းအရာကို မြင်သော ရဟန်းတို့က—

မဟာ ပုညောသိ တံ အာဝုသော ဥပနန္ဒ—ငါ့ရှင် ဥပနန်...အသင် သည် လွန်စွာ လွန်စွာ ဘုန်းကြီးလှပါပေတကား သင့်အား များစွာသော သင်္ကန်းတွေသည် ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ တကား ဟု ပြောကြားလေလျှင် “ငါ့မှာ အဘယ် မှာလျှင် ဘုန်းကြီးခြင်းဖြစ်ပါအံ့နည်း ဤမည်သော ကျောင်းငယ်သို့သွား၍ သံသိကသင်္ကန်းကို ဝေဘန် ခံယူခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကျောင်းမှ တခြားသော ကျောင်းသို့ ထိုကျောင်းမှ တပါးသောကျောင်းသို့ ပြောင်းကာ ပြောင်းကာ သံသိကသင်္ကန်းကို ဝေစုခံယူခဲ့ကြောင်း” ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားသည်တွင် များစွာသော ရဟန်းတော်တို့က—

“ငါ့ရှင်...သင်သည် တပါးသောကျောင်း၌ ဝါကျွတ်သူ ဖြစ်ပါလျက် တခြားသော ကျောင်း၌ သံသိကသင်္ကန်းကို ဝေစု ခံယူပါသလော” ဟု မေးမြန်းသည်တွင်—

ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံသဖြင့် အရှင်ဥပနန္ဒသည် အဘယ်ကြောင့် တပါးသော ကျောင်း၌ ဝါကျွတ်သူ ဖြစ်ပါလျက် တခြားသောကျောင်း၌ သံသိက သင်္ကန်းဝေစုကို ခံယူဘိသနည်း ဟု များစွာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစကား ပြော

ကြားပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဝါမဆိုသည့်ကျောင်းမှ သင်္ကန်းဝေစုကို မခံယူရခြင်း ပြီး၏

မကျန်းမာသောရဟန်းအား စောင့်ရှောက်ပြုစုရန် ပညတ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ အနာထကံ အာဝုသော ဘိက္ခုံ ဂိလာနံ န ဥပဋ္ဌဟန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခုံ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဘဂဝတိ ဘန္တေ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ အညတရဿ ဘိက္ခုနော ကုစ္ဆိဝိကာရာဗာဓော အဟောသိ၊ သော သကေ မုတ္တကရီသေ ပလိပန္နော သယံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာစသည့် စောင့်ရှောက် လုပ်ကျွေးမည့်သူ ရင်းနှီးသော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုကိုးရာမဲ့ အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်၍ နေသော ဂိလာနရဟန်းကို နီးစပ်သော ရဟန်းတို့က မပြုစုခဲ့လျှင် ထိုမပြုစုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား။ပ။ ငါရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ မထင်မရှား အညတရ ဂိလာန ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော် သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် မထင်မရှား ရဟန်းတပါးအား ဝမ်းပျက်သော အနာရောဂါ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်လျက်ရှိပါသည် ထိုရဟန်းသည် တစုံတဦး ပြုစုမည့်သူ မရှိသဖြင့် မိမိ၏ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်၌ပင် လည်းလျောင်းလျက် ရှိပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရှင်အာနန္ဒာကို ပစ္စာသမဏ အဖြစ်ခေါ်ယူ၍ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီ လှည့်လည်ကြည့်ရှုတော် မူသောအခါ ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းသို့ ရောက်သဖြင့် ထိုရဟန်းသည် မိမိ၏ အညစ်အကြေးတို့၌ လည်းလျောင်းသည်ကို မြင်တော်မူသဖြင့်—

ချစ်သား.... အသင်ချစ်သားအား အဘယ်ရောဂါနည်း ဟု မေးတော်မူ ပါသည်။

ဝမ်းပျက်သောရောဂါ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား ဟု လျှောက်ထားလျှင် “သင် ချစ်သားအား ပြုစုလုပ်ကျွေးမည့် ရဟန်းများရှိပါသလား” ဟု မေးလေသော် “မရှိပါကြောင်း” ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားပါသည်။

သင်ချစ်သားကို အဘယ့်ကြောင့် သီတင်းသုံးဘော် ရဟန်းတော်တို့က မပြုစုကြဘိသနည်း ဟု မေးမြန်းတော်မူလေလျှင်—

တပည့်တော်သည် သီတင်းသုံးဘော် ရဟန်းတော်တို့၏ စကားကို မလိုက်နာ မကျင့်သုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သဖြင့် သီတင်းသုံးဘော်တို့က လျစ်လျူရှုကာ မပြုမစုဘဲ ထားကြပါကြောင်း ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထား သည်တိုင်—

မြတ်စွာဘုရားသည် ရှင်အာနန္ဒာကို ရေခပ်စေ၍ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ထိုဂိလာနရဟန်းအား ရေလောင်းပေးတော်မူပါသည်။ ရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တိုင် ပွတ်သတ်သုတ်သင်၍ ပေးပါသည် ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဦးခေါင်းမှ ပွေ့ချီ၍ ရှင်အာနန္ဒာက ခြေရင်းမှ ပွေ့ချီပြီးလျှင် ဘုရားနှင့်တကွ ရှင်အာနန္ဒာတို့ နှစ်ပါး လုံးပင် ထိုရဟန်းကို ခံတင် (ခုတင်) ညောင်စောင်း ထက်သို့ တင်ခဲ့ကြ ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်း ကိစ္စဖြင့် ရဟန်း သံဃာ တို့ကို စည်းဝေးစေ၍ “ချစ်သားတို့ ဤမည်သောကျောင်းဝယ် ဂိလာနရဟန်း ရှိပါ သလား” ဟု မေးသည်တိုင် ရှိပါကြောင်း လျှောက်ထားကြပါသည်။ “ထို ရဟန်းအား ပြုစုမည့်သူ ရှိပါသလား” ဟု မေးသည်တိုင် မရှိပါကြောင်း ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားလေသော် “အဘယ့်ကြောင့် ထိုရဟန်းကို အဖော် ရဟန်းတို့ မစုပြုကြသနည်း” ဟု မေးမြန်းတော်မူလတ်သော် ထိုရဟန်းသည် သီတင်းသုံးဘော် အဖော်ရဟန်းတို့၏ စကားကို မလိုက်နာ မပြုလုပ်သဖြင့် လျစ်လျူရှုကာ မပြုမစုဘဲ ထားကြကြောင်း ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထား သောအခါ—

နတ္ထိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ မာတာ နတ္ထိ ပီတာ—ချစ်သားတို့....ဤငါဘုရား၏ သာသနာဝယ် သင်ချစ်သားတို့အား အနွံအနာခံ၍ ပြုစုမည့် မိခင် ဘခင်

ဟူ၍မရှိခဲ့ပါကကား အသင် ချစ်သားတို့သည်ပင် အချင်းချင်း မပြုစုပါမူ ဘယ်သူတယောက် လာရောက်၍ ပြုစုပါအံ့နည်း။

အကြင် ရဟန်းသည် ငါဘုရား၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို လိုက်နာသော အားဖြင့် ငါဘုရားကို ပြုစုလုပ်ကျွေး နိုင်ပါမူ ထိုရဟန်းသည် ဂိလာနရဟန်းကို ပြုစုလုပ်ကျွေးနိုင်ရမည်။

ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာရှိလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက နိဿယည်း ဆရာ ရှိလျှင် နိဿယည်းဆရာက သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်ရှိလျှင် သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်က အန္တေဝါသိက တပည့်ရှိလျှင် အန္တေဝါသိကတပည့်က ဥပဇ္ဈာယ်တူ သီတင်း သုံးဘော်ရှိလျှင် ထိုအဖော်က နိဿယည်းတူ သီတင်းသုံးဘော်ရှိလျှင် ထိုအဖော်က ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်အား အနာရောဂါ ကင်းရှင်းသည်တိုင်အောင် ပြုစုရမည်။

အကယ်၍ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ နိဿယည်းဆရာ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့် အန္တေဝါသိက တပည့် ဥပဇ္ဈာယ်တူ သီတင်းသုံးဘော် နိဿယည်း ဆရာတူ သီတင်းသုံးဘော် မရှိခဲ့သော်ကား နီးစပ်သော သံဃာအများကပင် ပြုစုရမည်။

အကြင် သံဃာသည် မပြုမစုငြားအံ့ ထိုသံဃာသည် ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မကျန်းမာသောရဟန်းအား စောင့်ရှောက်ပြုစုရန် ပညတ်ခြင်း ပြီး၏

အဝတ်-မဝတ်သည့်အကျင့်ကို တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။နဂိုယံ အာဝုသော တိတ္ထိယသမာဒါနံ သမာဒိယန္တဿ ထုလ္လစ္စယံ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိဿိံ ဝတ္ထုဿိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခု နဂိုယံ တိတ္ထိယသမာဒါနံ သမာဒိယံ၊ တဿိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုဿိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အဝတ်မဝတ်ဘဲ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော တိတ္ထိတို့၏ ကျင့်ဝတ်ကို ဆောက်တည်ကျင့်သုံးသော ရဟန်းအား ထုလွှစွည်း အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ အညတရ ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မထင်မရှား အညတရ ရဟန်းတပါးသည် အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးဖြစ်၍ ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်ပြီးလျှင်—

ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား... ရှင်တော်ဘုရားသည် အလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း စသည်၏ ကျေးဇူးကို များစွာ ဟောကြားတော်မူပါပေသည်။ ဤဘုရားတပည့်တော် ယခု ကျင့်သုံး အံ့ ဆဲဆဲဖြစ်သော အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးနေခြင်းသည် ရှင်တော်ဘုရား အလိုတော်ကျ များစွာအလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း စသည်၏ အကြောင်းဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတော်တို့ကို အပ္ပိစ္ဆသန္တောသ တရား တိုးပွား စေခြင်း အလို့ငှါ အဝတ်မဆီးခြင်း တည်းဟူသော အကျင့်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပါ ဟု လျှောက်ထားသော မှုခင်းကိစ္စဝယ် အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးနေခြင်း တည်းဟူသော သာသနာပြင်ပ ဘုရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက် တိတ္ထိတို့၏ အကျင့် မျိုးကို ကျင့်သုံးဆောက်တည်သော ရဟန်းအား ထုလွှစွည်း အာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အဝတ် မဝတ်သည့်အကျင့်ကို တားမြစ်ခြင်း ပြီး၏

မအပ်သော သင်္ကန်းများ

ပုစ္ဆာ။ ။သဗ္ဗနီလကာနိ ဝါ အာဝုသော စိဝရာနိ သဗ္ဗပီတကာနိ ဝါ သဗ္ဗ-
လောဟိတကာနိ ဝါ သဗ္ဗမဉ္ဇိဋ္ဌကာနိ ဝါ သဗ္ဗကဏှာနိဝါတိ ဝေရူပါနိ
စိဝရာနိ ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ
ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ သဗ္ဗနီလကာဒိနိ စိဝရာနိ ဓာရေသုံ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ အလုံးစုံ ညှိပြာသော အသွေးအရောင်ရှိသော သင်္ကန်းကို
၎င်း အလုံးစုံ နန္ဒင်းရောင် ဝါထိန်သော အဆင်းရှိသော သင်္ကန်းကို၎င်း အလုံးစုံ
လယ်ခေါင်ရမ်းပန်းရောင် နီတွေးသော အရောင်ရှိသော သင်္ကန်းကို၎င်း အလုံး
စုံ မည်းနက်သော အရောင်ရှိသော သင်္ကန်းကို၎င်း အလုံးစုံ မဟာရင်္ဂ ဆိုးရည်
ဖြင့် ဆိုးထား၍ ကင်းခြေများ ကျောက်ကုန်း အဆင်းရှိသော သင်္ကန်းကို၎င်း
အလုံးစုံ မဟာနာမ ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးထား၍ ဖက်ရွက်လျော်ရောင် အဆင်းရှိ
သော သင်္ကန်းကို၎င်း အမြိတ် အဆာ မဖြတ်ရ သေးသော သင်္ကန်းကို၎င်း
အမြိတ်အဆာဖြတ်သော်လည်း ရှည်သော အမြိတ်အဆာ ကြွင်းကျန်နေသေး
သော သင်္ကန်းကို၎င်း ပန်းပွင့် အမြိတ်အဆာရှိသော သင်္ကန်းကို၎င်း မြေ
ပါးပျဉ်းသဏ္ဍာန် အမြိတ်အဆာပြားရှိသော သင်္ကန်းကို၎င်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင်
သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် အမေးပုစ္ဆာပြဿနာ၌ ပါရှိသောအတိုင်း အလုံးစုံ
နီလာရောင် ပြာမှောင်သော အဆင်းရှိသော သင်္ကန်း တို့ကိုလည်း ဝတ်ရုံ
ခွဲကြပါကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံ နန္ဒင်းရောင် ဝါထိန်သော အဆင်းရှိသော သင်္ကန်းတို့ကို
လည်း ဝတ်ရုံခွဲကြပါကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံ နီမြန်းသော အဆင်းရှိသော သင်္ကန်း
တို့ကိုလည်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခွဲကြပါကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံ မောင်းသော အဆင်း
ရှိသော သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင် ခွဲကြပါကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံ အသွေး
အရောင် နီမဲမှောင်သော သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခွဲကြပါကုန်ပြီ၊
အလုံးစုံ မဟာရင်္ဂ မဟာနာမ ဆိုးရည်တို့ဖြင့် တပ်စွန်းအပ်သော ကင်း သန်း
ကျောက်ကုန်း အဆင်းရှိသော သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခွဲကြပါ
ကုန်ပြီ၊ ဖက်ရွက်လျော် အဆင်းရှိသော သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင်
ခွဲကြပါကုန်ပြီ၊ အမြိတ်အဆာ မဖြတ်သော သင်္ကန်းတို့ကို၎င်း ရှည်လျားသော
အမြိတ်အဆာရှိသော သင်္ကန်းတို့ကို၎င်း ပန်းပွင့် ပန်းခက် အမြိတ်အဆာ

ရှိသော သင်္ကန်းတို့ကို၎င်း မြေပါးပျဉ်းသန္တာန်ပြားသော အမြိတ်အဆာရှိ
သော သင်္ကန်းတို့ကို၎င်း ဆင်မြန်း ဝတ်ရုံကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်း
ကိစ္စကြောင့် ထိုဒုက္ခဒူအာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်
ပါသည်အရှင်ဘုရား။

မအပ်သော သင်္ကန်းများ ပြီး၏

အင်္ကျီ နှင့် ခေါင်းပေါင်း ပယ်မြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကဉ္စုကံ ဝါ အာဝုသော ဝေဠုနံ ဝါ ဓာရေန္တဿ ဒုက္ခဋ္ဌံ ဘဂဝတာ
ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေဝ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု၊ ကဉ္စုကံ ပိ ဓာရေသုံ ဝေဠုနံ
ပိ ဓာရေသုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အင်္ကျီကို ဝတ်သော ရဟန်းအား၎င်း ခေါင်းပေါင်း ဦးရစ်
ပေါင်းသော ရဟန်းအား၎င်း ဒုက္ခဒူအာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်
မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ခဒူအာပတ် နှစ်မျိုးကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂို ရဟန်းတို့၏ အင်္ကျီကိုယ်ကျပ်
စွပ်ကျယ် ဝတ်ရုံသော မှုခင်းကိစ္စကြောင့်၎င်း ထိုဆဗ္ဗဂို ရဟန်းတို့သည်ပင်လျှင်
ဦးရစ် ခေါင်းပေါင်းကိုပေါင်းသော ဝတ္ထုကြောင့်၎င်း ထို ဒုက္ခဒူအာပတ်နှစ်ပါး
ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။စိဝရသညတ္တံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဒေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။စိဝရသညတ္တံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဒေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ တိဿော အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။သင်္ကန်းနှင့်စပ်၍ ပညတ်ထားသော ပညတ်အစုတည်းဟူသော စီဝရက္ခန္ဓကကို နိဒါန်း နိဒ္ဒေသနှင့် တကွ မေးမြန်းပေအံ့၊ စီဝရက္ခန္ဓက လာ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်ထားသော ပညတ်တော်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဒေသနှင့်တကွ သင်္ကန်းနှင့် စပ်သဖြင့် ပညတ်တော် မူအပ်သော စီဝရက္ခန္ဓကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤစီဝရက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား ရွှေနှုတ်တော်ထွက် မုခပါ၌ မြတ်သော စကားတော် အစဉ်တို့ နှင့် စပ်ဆိုင်ရာ အာပတ် အမျိုးအစားတို့မှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ် ပါစိတ်အာပတ် ထုလ္လစည်းအာပတ် ဟူ၍ သုံးမျိုးသုံးစား အကျဉ်းအားဖြင့် ထင်ရှား ရှိကြ ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အင်္ကျီ နှင့် ခေါင်းပေါင်း ပယ်မြစ်ခြင်း ပြီး၏

စီဝရက္ခန္ဓက ပြီး၏

၉-ဓမ္မပျာက္ခန္ဓက

ကဿပဂေါတ္တ မထေရ် အကြောင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ သုဒ္ဓိ အာဝုသော ဘိက္ခု အနာပတ္တိကံ အဝတ္ထုသ္မိံ အကာရဏေ ဥက္ခိပန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရပ္ပ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ စမ္မာယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု အာရပ္ပ ပညတ္တံ၊ ဘဂဝတိ ဘန္တေ စမ္မာယံ ဝိဟရတိ သမ္မဟုလာ ဘိက္ခု၊ ကာသီသု ဝါသဘဂါမေ သုဒ္ဓိ ကဿပဂေါတ္တံ ဘိက္ခု အနာပတ္တိကံ အဝတ္ထုသ္မိံ အကာရဏေ ဥက္ခိပိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ အာပတ်သင့်ခြင်း မရှိသော သီလသန်ရှင်း စင်ကြယ်သော ရဟန်းကို အကြောင်းမဲ့ သက်သက်နှင့်ထုတ်ခြင်း ဥက္ခိတ္တက ကံကို ပြုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ စမ္မာပြည် အရပ်၌ များစွာသော အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် စမ္မာပြည် ဂဂ္ဂရာ ရေကန်နား၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် ကာသီတိုင်း ဇနပုဒ်တို့၌ ဝါသဘ မည်သော ရွာရှိပါသည်။ ထိုရွာ၌ ကဿပဂေါတ္တ အမည်ရှိသော ကျောင်းနေ ရဟန်းတော် သီလဝန္တ မထေရ် သူမြတ်တပါး ရှိပါသည်။ ထိုမထေရ်သည် မိမိနေရာ ကျောင်း၏ သာသနာ အခွန်ရှည်စွာ ကြီးပွားကြောင်း စည်ပင်ကြောင်းကို အမြဲတစေ အားထုတ်လျက် ရှိနေပါသည်။

ထိုအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဝါသဘရွာသို့ ခရီးဒေသစာရီ လှည့်လည်လာသည်ကို ကဿပဂေါတ္တ ကျောင်းနေ သူတော်ကောင်း ရဟန်း မြင်သဖြင့် ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း နေရာခင်းခြင်း သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေ တည် ထားခြင်း အစရှိသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကို ပြုစုရုံမျှမက ထိုရဟန်းတို့

နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ချိုးရေ၊ ယာဂု၊ ဆွမ်း စသည်တို့ကိုလည်း ကြောင့်ကြ ကြိုးကုတ် အားထုတ်ပါသည်။ ထိုအခါ ထိုအာဂန္တုရဟန်းတို့သည် ဤအာဝါ သိက ကျောင်းနေ ကိုယ်တော်ကား လွန်စွာလွန်စွာ ကောင်းသည် ငါတို့သည် ဤကျောင်း၌ အမြဲနေကုန်အံ့ ဟု အမြဲနေသော နေဝါသိက အဖြစ် နေကြပါ ကုန်သည်။

အတန်ကာလညောင်းသောအခါ ကဿပဂေါတ္တ ရဟန်းသူမြတ်သည် “ဤရဟန်း မထေရ်သူမြတ်တို့၏ အာဂန္တုက အပင်အပန်း အာဂန္တုက အနှမ်း အနယ်ကား ပြေပျောက် ခဲ့လေပြီ လမ်း ခရီး၌လည်း လိမ်မာ ကြကုန်ပြီ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ထံ အခါခပ်သိမ်း ကာလရှည်လျားစွာ တောင်းရမ်း ရခြင်းသည်လည်း သာသနာတော်၌ မလျှောက်ပတ်ခဲ့ အကြိမ်ကြိမ် တောင်း ရမ်းခြင်းကိုလည်း လူတို့သည် မနှစ်သက်အပ်ခဲ့ သို့ရကား ထိုရဟန်းတို့အတွက် ယာဂုဆွမ်း ကြိုးပမ်း အားထုတ်ခြင်းကို ငါမပြုတော့အံ့” ဟု အကြံဖြစ်ပြီးလျှင် ယာဂုကိစ္စ ဆွမ်းကိစ္စကို မစီမံသဖြင့် ထို အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည် တညီ တညွတ်တည်း စည်းဝေးကြပြီး ငါတို့သည် ဤကျောင်းနေ အာဝါသိက ကဿပဂေါတ္တ ရဟန်းကို ဥက္ခေပနီယကံ ပြုကြကုန်စို့ ဟု တညီတညွတ်တည်း တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ကဿပဂေါတ္တ ရဟန်းကို အစည်းအဝေးသို့ ခေါ်ပြီး ငါ့ရှင် သင်သည် အာပတ်သို့ ရောက်ခဲ့ချေပြီ ထို အာပတ်ကို အသင်သည် ရှုလော့ ဟု ပြောဆိုကြပါသည်။

ထိုအခါ ကဿပဂေါတ္တ ရဟန်းက တပည့်တော် အာပတ်ဟူ၍ ရှုစရာမရှိ ပါကြောင်း ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားသည်တွင် အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် သံဃာ၌ နှင်ထုတ်ခြင်း တည်းဟူသော ဥက္ခေပနီယကံကို မတရားသဖြင့် ပြုကြ ပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ စမေယျကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ စမေယျကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ဧကော အာပတ္တိ။

အမေး။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဒေသနှင့် တကွသော စမ္ပေယျက္ခန္ဓကကို မေးမြန်းပေအံ့၊ စမ္ပေယျက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် ပညတ်တော်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဒေသနှင့်တကွသော စမ္ပေယျက္ခန္ဓကကို အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဖြေကြား လျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤ စမ္ပေယျက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ မုခပါဌ် မြတ်သော စကားတော်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ်အမျိုးအစားတို့သည်ကား ဒုက္ကဋ် အာပတ် တပါးသာ ရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကဿပဂေါတ္တ မထေရ်အကြောင်း ပြီး၏

စမ္ပေယျက္ခန္ဓက ပြီး၏

၁၀-ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက

ကောသမ္ဗိပြည်၌ သံသအဓိကရုဏ်းမှုကြီး ဖြစ်ခြင်း

ဘုရားရှင် ချပေးသည့် ညီညွတ်ရေး လမ်းစဉ်

ပုစ္ဆာ။ ။ဘေဒဂရုကေဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူဟိ န သော ဘိက္ခူ အာပတ္တိယာ အဒဿနေ ဥက္ခိပိတဗ္ဗောတိ စ၊ ဘေဒဂရုကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနာ ပရေသမ္ဗိ သဒ္ဓါယ အာပတ္တိဒေသေတဗ္ဗောတိ စ အာဝုသော အယံ သာမဂ္ဂိရသဩဝါဒေါ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ဒိန္နော၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဒိန္နော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကောသမ္ဗိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ ဒိန္နော၊ ဘဂဝတိ ဘန္တေ ကောသမ္ဗိယံ ဝိဟရတိ အညတရော ဘိက္ခူ အာပတ္တိံ အာပန္နော အဟောသိ၊ သော တဿာ အာပတ္တိယာ အာပတ္တိံ ဒိဋ္ဌိ အဟောသိ၊ အညေ ဘိက္ခူ တဿာ အာပတ္တိယာ အနာပတ္တိံ ဒိဋ္ဌိနော အဟောသုံ။ သော အပရေန သမယေန တဿာ အာပတ္တိယာ အနာပတ္တိံဒိဋ္ဌိ အဟောသိ၊ အညေ ဘိက္ခူ တဿာ အာပတ္တိယာ အာပတ္တိံဒိဋ္ဌိနော အဟောသုံ။ အထခေါ တေ ဘန္တေ ဘိက္ခူ သာမဂ္ဂိံ လဘိတော တံ ဘိက္ခူ အာပတ္တိယာ အဒဿနေ ဥက္ခိပိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဒိန္နော။

အမေး။ ။ဗဟုဿုတဂုဏ် ဓမ္မဓရဂုဏ် လဇ္ဇီပေသလဂုဏ် စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ အလွန် ထင်ရှား ကျော်စောသော ရဟန်းအား အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် ဥက္ခေပနီယကံ ပြုခဲ့သည်ရှိသော် သံဃာကွဲပြားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်လေရာ၏ ဟု သိမြင်သော ရဟန်းတို့သည် သံဃာမကွဲပြားခြင်း သံဃာ ညီညွတ်ခြင်းကို လေးစားသော အားဖြင့် ထိုသို့သော ရဟန်းကို ဥက္ခေပနီယကံ မပြုအပ် မပြုကောင်းဟူ၍၎င်း—

ဗဟုဿုတဂုဏ် ဓမ္မဓရဂုဏ် လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမဂုဏ် စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းတို့က မိမိအား အာပတ်ဖြင့် ပြောဆိုလှာလျှင် မိမိက ထိုအာပတ်ကို ဝန်မခံဘဲ မပြောကြား မကုစားဘဲ နေခဲ့သည်ရှိသော် သံဃာ

ကဲ့ပြားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏ ဟူ၍ သိမြင်သော ရဟန်းသည် သံဃာ မကဲ့ပြားခြင်း သံဃာညီညွတ်ခြင်းကို လေးစားသော အားဖြင့် မိမိ၌ သံသယ ကုက္ကုစွ မရှိငြားသော်လည်း ထိုပြောဆိုလှာသော ရဟန်းတို့၏ ဗဟုသုတဂုဏ် သိက္ခာကမဂုဏ် လဇ္ဇီပေသလဂုဏ် အစရှိသည်တို့ကို အာရုံပြု ကြည်ညို ယုံကြည်သောအားဖြင့် ထို အာပတ်ကို ပြောကြားရမည်ဟူ၍၎င်း—

ဤသို့သော သံဃာ ညီညွတ် ညီစေခြင်း သာမဂ္ဂိရသ ရှိသော အဆုံးအမ သြဝါဒကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရဟန်းသံဃာအား ပေးတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုအဆုံးအမ သြဝါဒကို အဘယ်မြို့ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့် ပေးတော်မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကောသမ္မိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပေးသနားတော်မူခဲ့ပါသည်။

အနည်းငယ် လျှောက်ထားလိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား ကောသမ္မိပြည် ဘောသိတာရုံ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် သုတ္တန် ပိဋကတ်တော် ဆောင် မထေရ်တပါးသည် ဝစ္စကုဋိအိမ်သို့ သွားသောအခါ သန့်သက်ရေကို ဝစ္စကုဋိခွက်၌ အနည်းငယ် ချန်၍ ထားခဲ့သည်ကို ဝိနည်းဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ် နောက်တခါ ဝစ္စကုဋိသို့ သွားသောအခါ တွေ့ရှိသဖြင့် “ငါ့ရှင်သည် ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့ ရောက်ချေပြီ” ဟု စွပ်စွဲသည့်အကြောင်းကို မေးလတ်သည်ရှိသော် သန့်သက်ရေခွက်၌ သန့်သက်ရေကို ချန်ထားခဲ့ခြင်းကြောင့် ဟု ပြန်ပြောလျှင် ပဌမ သုတ္တန်ဆောင် ရဟန်းသည် “တပည့်တော်သည် သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူး လိုသော စေတနာဖြင့် ထားခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါကြောင်း ” ပြန်ပြောင်းပြောဆို သည်တွင် ဝိနည်းဆောင် မထေရ်မြတ်က “သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးလိုသော စေတနာမရှိပါမူ အာပတ် မသင့်တန်ရာ” ဟု ပြန်ကြားပြောဆို ခဲ့၍ သွားကြ ပါသည်။

ဝိနည်းဆောင် ရဟန်းသည် မိမိ၏ တပည့်တပန်း ရဟန်းပရိသတ် အလည်၌ “ထိုသုတ္တန်ပိဋကတ်ဆောင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် သိက္ခာပုဒ်ကို လဟုက သိက္ခာပုဒ် ကလေးကိုမျှ မိမိအာပတ်သင့်ကြောင်း မသိချေတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားလျှင် ထိုဝိနည်းဆောင် ရဟန်း၏ တပည့်များက သုတ္တန်ဆောင် မထေရ်၏ တပည့်များကို “သင်တို့ ဆရာသည် အနည်းငယ်မျှ

လဟုက ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကိုမျှ မသိချေတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားကြသည်။

ထို သုတ္တန်ဆောင် မထေရ်၏ တပည့်တို့ မိမိဆရာအား ပြန်ကြားလျှောက်ထားသည်တွင် သုတ္တန်ဆောင် မထေရ်သူမြတ်က “ထို ဝိနည်း ပိဋကဆောင် ကိုယ်တော်သည် မုသာဝါဒစကားကို ရေလဲ သုံးခဲ့ဘိ၏။ သူသည်ပင် ရှေးဦးအစ အာပတ် သင့်သည် ဟု ပြောဘိ၏။ သူသည်ပင် ရှေးဦးအစ အာပတ် မသင့် ဟု ပြောခဲ့၏။ သူသည်ပင် ယခုအခါ အာပတ် သင့်သော အနေပြောပြန်ချေသည်” ဤသို့ ပြန်ကြားသည်တွင် သုတ္တန်ပိဋကဆောင် မထေရ်၏ တပည့်များက ဝိနည်းပိဋကဆောင် မထေရ်၏ တပည့်တို့ကို “သင်တို့ ဆရာသည် မုသားစကားကို ချွေ ခုမည်း ခုပင် အာပတ်သင့် ခုပင် မသင့် အမျိုးမျိုး ချွတ်လဲ့၍ ပြောကြားပေ၏တကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားခြင်းဖြင့် ကောသမ္မိပြည် သံဃာတို့ နှစ်စု ကွဲပြားကြပါသည်။

ထိုအခါ ဝိနည်းပိဋကဆောင် ကိုယ်တော်ဘက်မှ သံဃာတို့ စုရုံး၍ သုတ္တန်ပိဋကဆောင် ကိုယ်တော်အား အာပတ်ကို ရှုဘို့ရန် ပြောကြားလေလျှင် “ရှုရန် အာပတ် မရှိ” ဟု ပြန်ကြား ပြောဆိုသဖြင့် ထို သုတ္တန်ပိဋကဆောင် ကိုယ်တော်ကို အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် ပြုလုပ်ရသော ဥက္ခေပနိယကံကို အဘင်းအကြပ် ပြုကြပါသည်။ ဤနည်းဖြင့် ကောသမ္မိပြည်၌ သံဃာတို့ နှစ်စု ကွဲပြားသည် သံဃာတို့ နှစ်စုကွဲရာမှ ကိုယ်စောင့်နတ် ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး အာကာသစိုး အစရှိသည်ဖြင့် စပ်ရာနွယ်ရာ နတ်ဗြဟ္မာတို့ နှစ်စုကွဲကြပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတပါး ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား သည်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိန္ဒော ဘိက္ခုသံဃော၊ ဘိန္ဒော ဘိက္ခုသံဃော-ရဟန်းသံဃာဖြင့် ကွဲပြားခဲ့လေပြီ ရဟန်းသံဃာကား ကွဲပြားခဲ့လေပြီ ဟု ဓမ္မသံဝေဂ ပြင်းစွာဖြင့် ညည်းတွားတော် မူပြီးလျှင် ရှေးဦးစွာ ဥက္ခေပနိယကံ ပြုသော ရဟန်းတို့ထံ သွားရောက်၍—

ချစ်သားတို့သည် ယံ ဝါ တံ ဝါ-ဟူးဟူးငြားငြားအနေဖြင့် ရဟန်းတပါးကို ဥက္ခေပနိယကံ ပြုကောင်းသည်ဟူ၍ မမှတ်သင့်၊ အကယ်၍ ဥက္ခေပနိယကံ အပြိုင်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဗဟုဿုတ၊ အာဂတဂမ၊ ဓမ္မဓရ-အစရှိသော ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါမူကား ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဥက္ခေပနိယကံ ပြုသဖြင့် သံဃာ

သင်းကွဲမည်ကို မြင်ပါမူကား သံဃာ သင်းကွဲမည်ကို စိုးခံသော အားဖြင့် ထိုရဟန်းကို ဥက္ခေပနိယကံ မပြုသင့် မပြုထိုက် ဟူ၍၎င်း ထိုဥက္ခေပက ရဟန်းတို့ကို သြဝါဒ ပေးပြီးသည်နောက်၌ ဥက္ခေပနိယကံအပြုခံရသော ရဟန်းတို့ထံ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် ကြွရောက်၍ —

“သင်ချစ်သားတို့သည် တစ်စုံတစ်ခု အပြစ်ကို ကျူးလွန်ပြီးလျှင် ငါတို့ အာပတ် မသင့် ဟု ငါတို့ အာပတ် မရှိဘူး ဟု ဘူးကွယ်ရုံမျှဖြင့် အာပတ်မှ လွတ်သည်ဟူ၍ မှတ်ထင်ကြပါသလော၊ သင် ချစ်သားတို့သည် ကံပြုမည့် သံဃာတော်တို့သည် ဗဟုဿုတ၊ အာဂတာဂမ၊ ဓမ္မဓရ-အစရှိသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မထေရ်တို့ ပေတည်း ငါတို့ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း တပါးသော ရဟန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း အဂတိလေးပါး လိုက် စားမည် မဟုတ် ဟု သိရှိပါမူ မိမိအတွက် အာပတ် မသင့်ဘူး ဟု မှတ်ထင်စေ ကာမူ သံဃာ သင်းကွဲမည်ကို ဂရုပြုသောအားဖြင့် ထို ဝိနိစ္ဆယ၊ ဝိနိစ္ဆက ဆရာတော်တို့၏ သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ်တို့ကို ယုံကြည်သောအား ဖြင့် ထို သံဃာတို့ ချမှတ်သော အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်” ဟု မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဤသာမဂ္ဂိရသ အဆုံးအမ သြဝါဒကို ကြီးမားလှသော မဟာ ကရုဏာတော်ဖြင့် ပေးတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဘုရားရှင်ချပေးသည့် ညီညွတ်ရေးလမ်းစဉ် ပြီး၏

သံဃသာမဂ္ဂိပြုရန် နှင့် သာမဂ္ဂိဥပုသ်ပြုရန် ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ သံဃဘေဒဿ အာဝုသော မူလဘူတေ ဘိက္ခုမိ ဥက္ခိတ္တကေ သြသာရိတေ တဿ ဝတ္ထုဿ ဝူပသမာယ သံဃသာမဂ္ဂိ စ ကာတုံ သာမဂ္ဂိ ဥပေါသသံ စ ကာတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ တေယေဝ ဥက္ခိတ္တကာနုဝတ္တကေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ တေ ဘန္တေ ဥက္ခိတ္တကာနုဝတ္တကာ ဘိက္ခု တံ ဥက္ခိတ္တကံ ဘိက္ခု သြသာရေတွာ ယေန ဥက္ခေပကာ ဘိက္ခု တေနုပသကံမိ သု ဥပသကံမိတွာ တေ ဥက္ခေပကေ ဘိက္ခု ကေဒဝေါစုံ “ယသ္မိံ အာဝုသော ဝတ္ထုသ္မိံ အဟောသိ

သံဃဿ ဘဏ္ဍာနံ ကလဟော ဝိဂ္ဂဟော ဝိဝါဒေါ သံဃဘေဒေါ
သံဃရာဇိ သံဃဝဝတ္ထာနံ သံဃနာနာကရဏံ၊ သော ဒေသော
ဘိက္ခု အာပန္နော စ ဥက္ခိတ္တော စ ပဿိ စ ဩသာရိတော စ၊
ဟန္တ မယံ အာဝုသော တဿ ဝတ္ထုဿ ဝူပသမာယ သံဃ-
သာမဂ္ဂိ ကရောမာ”တိ၊ တသ္မိ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိ အနုညာတံ။

အမေး။ ။သံဃာကဲ့ပြားခြင်း၏ မူလ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သော ဥက္ခေပနီယကံ အပြုခံရသော ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းကို တရားနှင့်ညီစွာ ပြန်လည်၍ သွင်းခြင်းကို ပြုပြီးသည်ရှိသော် ထိုအခါကာလ၌ ထိုသံဃဘေဒဝတ္ထု အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်းအလို့ငှါ သံဃသာမဂ္ဂိကို ပြုရမည်ဟူ၍၎င်း သာမဂ္ဂိဥပုသ် ကို ပြုရမည် ဟူ၍၎င်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ယခင်လျှောက်ဆိုခဲ့ ပြီးသော ဥက္ခေပနီယကံ အပြုခံရသော သုတ္တန်ဆောင် မထေရ်၏ နောက်လိုက် ရဟန်း တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည်။

ဥက္ခေပနီယကံ အပြုခံရသော သုတ္တန်ဆောင် မထေရ်၏ နောက်လိုက် တပည့် ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့၏ဆရာ သုတ္တန်ဆောင် မထေရ်သူမြတ်က နောက်အခါဝယ် လဇ္ဇိဘဘောသက်၍ ကျမ်းဂန်တို့ကို နှီးနှောဆင်ခြင်သည် ရှိသော် အာပတ် သင့်သည်ကို ထင်စွာ သိသဖြင့် မိမိနောက်လိုက် ရဟန်း တို့အား ထိုအမှုသည် ဧကန်အာပတ် သင့်သော အမှုဖြစ်သည် ဟု ပြန်ကြား ပြောဆိုပါသည်။

“ငါ့ရှင်တို့ ငါ့ကို ဩသာရဏီယကံ သံဃာဘေဒသို့ တဖန် သွင်းလော့ ဩသာရဏီယကံ ပြုကြပါ” ဟု ပြန်ကြား လျှောက်ထားသည်ကို မြတ်စွာ ဘုရားအား အလုံးစုံ လျှောက်ထားသောအခါ ဩသာရဏီယ ခေါ်သော သံဃာဘေဒသို့ ပြန်၍သွင်းရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုချက်အရ ထိုနောက် လိုက် ရဟန်းတို့သည် ဥက္ခေပနီယကံ အပြုခံရသော သုတ္တန်ဆောင် မထေရ် မြတ်ကို ဩသာရဏီယကံ ပြုပြီးလျှင် မူလ ဥက္ခေပနီယကံ ပြုသော ဥက္ခေပက ရဟန်းတို့ အထံသို့ သွား၍—

“ငါ့ရှင်တို့... အကြင် သုတ္တန်ဆောင် ရဟန်းတည်းဟူသော ဝတ္ထုကြောင့် သံဃာသင်းကဲ့ခဲ့ပါပြီ ထိုရဟန်းသည် ယခုအခါဝယ် အာပတ် သင့်ကြောင်း

လည်း ဝန်ခံခဲ့ပါပြီ အာပတ် သင့်သည့်အတိုင်း ငါ့ရှင်တို့လည်း ဥက္ခေပနိယကံ ပြုခဲ့ပါပြီ ဥက္ခေပနိယကံ ပြုပြီးသောအခါ ကောင်းစွာ လိုက်နာ ကျင့်ကြံခြင်း ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် ခွင့်ပြုချက်အရ ငါတို့သည်လည်း ထိုရဟန်းကို သံဃာ့ဘောင်သို့ တဖန်သွင်းသော ဩသာရဏီယကံကို ပြုခဲ့ပါပြီ ထို ဥက္ခေပနိယကံကို ငြိမ်းသတ်ခဲ့ပါပြီ။ လာကြပါ ငါ့ရှင်တို့...ယခုအချိန်မှ စ၍ ထိုသံဃာသင်းကွဲကြောင်း အကြောင်းဝတ္ထု ငြိမ်းအေးစေခြင်းအလို့ငှါ သံဃသာမဂ္ဂိ ပြုကြပါကုန်စို့” ဟု ပြောဆို တိုက်တွန်းကြပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို ဥက္ခေပနိယကံ ပြုသော ရဟန်းတော်တို့ ဘုရားထံ မှောက် သွားရောက်၍ လျှောက်ထားသည်တွင် မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်သည် သံဃသာမဂ္ဂိ ကမ္မဝါဘတ်၍ သံဃသာမဂ္ဂိပြုလုပ်ရန် အလို့ငှါ၎င်း သာမဂ္ဂိ ဥပုသ် ပြုလုပ်ရန် အလို့ငှါ၎င်း ကြီးစွာသော မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကောသမ္မကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဒေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကောသမ္မကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဒေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ကော အာပတ္တိ။

အမေး။ ။နိဒါနံ နိဒ္ဒေသနှင့် တကွသော ကောသမ္မကက္ခန္ဓကကို မေးမြန်းပေအံ့၊ ကောသမ္မကက္ခန္ဓက၌ လာသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဘယ်နှစ်ပါးရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါနံ နိဒ္ဒေသနှင့် တကွသော ကောသမ္မကက္ခန္ဓကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤ ကောသမ္မကက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေနှုတ်တော်ထွက် မြက်သော စကားတော်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ် အစုကား ဒုက္ကဋ် အာပတ် တခုသာ ရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

၁၀-ကောသမ္မကက္ခန္ဓက ပြီး၏

မဟာဝါ ပါဠိတော် အမေးအဖြေ ပြီး၏

ဓူဠဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ

၁-ကမ္မက္ခန္ဓက

တဇ္ဇနိယ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဘဏ္ဍနာဒိကာရကဿ အာဝုသော ဘိက္ခုနော တဇ္ဇနိယကမ္မံ
ကာတံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ပဏ္ဍုကလောဟိတကေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ
အနုညာတံ၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ အတ္တနာ
ဘဏ္ဍနကာရကာ ကလဟကာရကာ ဝိဝါဒကာရကာ ဘဿ-
ကာရကာ သံဗေ အဓိကရဏကာရကာ၊ ယေပိ စညေ ဘိက္ခု။
ဘဏ္ဍနကာရကာ ကလဟကာရကာ ဝိဝါဒကာရကာ ဘဿ-
ကာရကာ သံဗေ အဓိကရဏကာရကာ တေ ဥပသင်္ကမိတွာ
ဝေမာဟံသု “မာ ခေါ တုမေ အာယသ္မန္တော ဧသော
အဇေသိ၊ ဗလဝါဗလဝံ ပဋိမန္တေထ၊ တုမေ တေန
ပဏ္ဍိတတရာ စ ဗျတ္တတရာ စ ဗဟုဿုတတရာ စ အလမတ္တ-
တရာ စ၊ မာ စဿ ဘာယိတ္ထ၊ မယမ္ပိ တုမှာကံ ပက္ခာ
ဘဝိဿာမာ” တိ၊ တေန အနုပုန္နာနိ စေဝ ဘဏ္ဍနာနိ
ဥပုဇ္ဇန္တိ၊ ဥပုန္နာနိ စ ဘဏ္ဍနာနိ ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ
သံဝတ္တန္တိ။ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ခိုက်ရန် ငြင်းခုံမှု စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင်လည်းပြု၍ ထို
ခိုက်ရန် ငြင်းခုံမှု စသည်တိုးပွားရန် အလို့ငှါ သူတပါး တို့အားလည်း တိုက်တွန်း
နှိုးဆော်ပေးသော ရဟန်းအား ထိုသို့သော အမှုကို နောက်ထပ် တဖန်
မပြုလုပ်ရဲ မပြုလုပ်ဝံ့အောင် တဇ္ဇနိယကံဖြင့် နှိပ်ကွပ်ဆုံးမရန် မြတ်စွာဘုရား
ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို တဇ္ဇနိယ ကံ ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်
မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ ပဏ္ဍုက မည်သော ရဟန်း လောဟိ တကမည်သော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုပညတ်တော် မူအပ် ပါသည်။

ပဏ္ဍုက၊ လောဟိတက ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်က မျက်ကွယ် အတင်း တိုင်ပင်ခြင်း ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း မျက်မှောက်အတင်း ငြင်းခုံ ခြင်း ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း ဆန့်ကျင်ဘက် စကားကို ပြောကြားကြကုန် သည်ဖြစ်၍ ၎င်း စကားများကို ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း သံသာ၌ အဓိ ကချမ်းကို ပြုတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း မိမိတို့မှတစ်ပါး ခိုက်ရန်ခြင်းခံမှု ပြုတတ် သော ရဟန်းတို့သို့ ကပ်ရောက်ပြီးလျှင် —

“အရှင်ဘုရားတို့ ... အရှင်တို့သည် ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို အရှုံးမပေးကြပါကုန် လင့် အားရှိရာရာ တိုင်ပင်ကြကုန်လော့ အရှင်တို့သည် ဤပုဂ္ဂိုလ်ထက် အထူး သဖြင့် ပညာလည်း ရှိကြပါကုန်သည် အထူးသဖြင့် လိမ်မာလည်း လိမ်မာကြ ပါကုန်သည် အထူးသဖြင့် အကြားအမြင်လည်း များကြပါကုန်သည် အထူး သဖြင့် စွမ်းနိုင်သော သဘောလည်း ရှိကြပါကုန်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ မကြောက် ကြပါကုန်လင့် တပည့်တော်တို့သည်လည်း အရှင်တို့၏ အသင်း အပင်း ဖြစ်ပါ ကုန်သည်” ဟု မြှောက်ပင့်စကား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့ ပြောကြားခြင်းကြောင့် မဖြစ်သေးသော ခိုက်ရန်မှု၊ ငြင်းခုံမှုတို့ လည်း အသစ်အသစ် ဖြစ်ကြပါကုန်သည် ဖြစ်ပြီးသော ခိုက်ရန်မှု၊ ငြင်းခုံမှုတို့ သည်လည်း ပြန်ပြောခြင်း၊ အတိုင်းထက် အလွန် ပွားများခြင်းငှါ ဖြစ်ကြပါကုန် သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို တဇ္ဇနိယ ကံဖြင့် နှိပ်ကွပ်ရန် အလို့ငှါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တဇ္ဇနိယကံ ခွင့်ပြုခဏ်း ပြီး၏

တဇ္ဇနိယ ကံ ပြေငြိမ်းကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၁၈) ပါး

ပုစ္ဆာ။ ။ တဇ္ဇနိယကမ္မကတဿ အာဝုသော ဘိက္ခုနော ကတိသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တန္တဿ တံ ကမ္မံ ပဋိပ္ပဿမ္မေတံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရမ္ဘံ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အဋ္ဌာရသသု ဘန္တေ ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တန္တဿ တဇ္ဇနီယကမ္မ-
ကတဿ ဘိက္ခုနော တံ ကမ္ပံ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတံ ဘဂဝတာ
သာဝတ္ထိယံ အနုညာတံ၊ တေ ယေဝ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ
ဘိက္ခု။ သံသေန တဇ္ဇနီယကမ္မကတာ သမ္မာ ဝတ္တိတွာ သံသံ
ဥပသကံမိတွာ ယာစိံသု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္တုသ္မိံ
အနုညာတံ။

အမေး။ ။တဇ္ဇနီယ ကံ ပြုအပ်သော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှသော
ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းမွန် ကျေပြန်စွာ ကျင့်သည်ရှိသော် ထိုပြုပြီးသော
တဇ္ဇနီယ ကံကို ငြိမ်းအေးစေရန် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့ဒေသ။ပ။ ခွင့်ပြု
ပညတ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံမပေးခြင်း၊ နိဿယည်းဆရာ မပြု
လုပ်ခြင်း၊ သာမဏေကို မမွေးမြူခြင်း၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကို မသာယာ
ခြင်း၊ ပင်ကိုယ်က ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိ ရပြီးဖြစ်သော်လည်း ဘိက္ခုနီမ
တို့ကို အဆုံးအမ ဩဝါဒ မပေးခြင်း ဤသို့ အစရှိသော တဆယ့်ရှစ်ပါးသော
ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံသော တဇ္ဇနီယကံ ပြုခံရသော ရဟန်း၏
ထို တဇ္ဇနီယ ကံကို ငြိမ်းအေးစေခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထို ပဏ္ဍုက
လောဟိတက ရဟန်းတို့ကိုပင် အကြောင်းပြု၍ သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ ခွင့်ပြု
ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထို ပဏ္ဍုက လောဟိတက ရဟန်းတို့သည် သံဃာတော်က တဇ္ဇနီယကံ
ပြုအပ်သဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးသော ကံပြုခံရသော ရဟန်းတို့ လိုက်နာကျင့်ကြံရမည့်
တဆယ့်ရှစ်ပါး သော ဝတ်တို့ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံပြီးလျှင် သံဃာတော်သို့
ချဉ်းကပ်၍ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော အကျင့်တို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံခဲ့ပါ
ကြောင်း မာန်မာန တည်းဟူသော အမွှေးကို မထောင်လွှားပါကြောင်း
ကံမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ကောင်းစွာသော အကျင့် ပဋိပတ်ကို ကျင့်ပါ
ကြောင်း ထို တဇ္ဇနီယ ကံကို ငြိမ်းသတ်ပါမည့်အကြောင်း တောင်းပန်လျှောက်
ထားကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို တဇ္ဇနီယ ကံကို ငြိမ်းသတ်စေခြင်းငှါ
သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

နိယဿ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဗာလဿ အာဂုသော အဗျတ္တဿ အာပတ္တိဗဟုလဿ အနုပဒါ-
နဿ ဂိဟိသံသဠဿ အနုနုလောမိဂေဟိ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ နိယဿ-
ကမ္မံ ကာတံ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိသုဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ သေယျသကံ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
အာယသ္မာ ဘန္တေ သေယျသကော ဗာလော အဟောသိ
အဗျတ္တော အာပတ္တိဗဟုလော အနုပဒါနော ဂိဟိသံသဠော
ဝိဟာသိ အနုနုလောမိဂေဟိ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မသင့်လျော်သော ရောနှော ဆက်ဆံခြင်းဖြင့် လူတို့နှင့်
ရောနှောဆက်ဆံမှု များသည် ဖြစ်၍ အစဉ်မပြတ် အာပတ် များလေ့ရှိသော
ဝိနည်းအရာ၌ မတတ်သိ မလိမ္မာသော ဗာလ အဗျတ္တဖြစ်သော ရဟန်းအား
နိဿယည်း ဆရာယူ၍ နိဿယည်း ဆရာ၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို ခံပြီး
နိဿယည်း ဆရာနှင့် အတူတကွ နေထိုင်ရန် ညွှန်ကြားဆုံးမသော နိယဿ ကံ
ကို ပြုခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို နိယဿကံကို။ပ။
ငါရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ အရှင်သေယျသက မထေရ်ကို
အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြု ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

အရှင်သေယျသက မထေရ်သည် ဝိနည်းအရာ၌ မလိမ္မာ မကျွမ်းကျင်
သည်ဖြစ်၍ အာပတ် သင့်ခြင်း များလျက်နေပါသည် အစဉ်မပြတ် အာပတ်
သင့်လျက် ရှိပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါး သာသနာတော်နှင့် မလျော် မလျောက်
ပတ်သော လူတို့နှင့် ရောနှော နေထိုင်ခြင်းဖြင့်လည်း နေထိုင်သမှု ပြုခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ အရှင်သေယျသက၏ ခဏ ခဏ အာပတ်သင့်သဖြင့် ပရိဝါသ်
ပေးခြင်း၊မူလာယပရိကဿန ကံပြုခြင်း၊မာနတ်ပေးရခြင်း၊အဗ္ဘာန်သွင်းရခြင်း
ဖြင့် ရဟန်းတော်တို့မှာ များစွာပင် လေ့လာချိန်ရှိသမျှ အရှင်သေယျသက
အတွက်သာလျှင် ပရိဝါသ်ပေးခြင်း၊ မူလာယပရိကဿန ကံ ပြုခြင်း၊ မာနတ်

ပေးခြင်း၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်း တည်းဟူသော ဝိနည်းကံဖြင့်သာ အချိန်ကို ကုန်လွန် စေကြရပါသည်။

ထိုသို့ အရှင်သေယျသက မထေရ်၏ ခဏ ခဏ အာပတ် သင့်ခြင်း ဟူသော မှုခင်း ကိစ္စကြောင့် “သင်သည် ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို မှီ၍ နေရမည်” ဟု ပြောဆို နှိပ်ကွပ်သော နိယာမ ကံကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား၊

နိယာမ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း ပြီး၏

နိယာမ ကံ ပြေငြိမ်းကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၁၈) ပါး

ပုစ္ဆာ။ ။နိယာမကမ္မကတဿ အာဝုသော ဘိက္ခုနော ကတိသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တန္တဿ တံ ကမ္မံ ပဋိပ္ပဿမ္မေတံ ဘဂဝတာ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အဋ္ဌာရသသု ဘန္တေ ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တန္တဿ နိယာမ ကမ္မကတဿ ဘိက္ခုနော တံ ကမ္မံ ပဋိပ္ပဿမ္မေတံ ဘဂဝတာ အနုညာတံ။ န ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗံ၊ န နိဿယော ဒါတဗ္ဗော၊ န သာမဏေရော ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ န ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္မုတိ သာဒိတဗ္ဗော၊ သမ္မတေန ပိ ဘိက္ခုနိယော န သြဝဒိတဗ္ဗော၊ ဝေမာဒီသု ဘန္တေ အဋ္ဌာရသသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တန္တဿ နိယာမကမ္မကတဿ ဘိက္ခုနော တံ ကမ္မံ ပဋိပ္ပဿမ္မေတံ ဘဂဝတာ အနုညာတံ။

အမေး။ ။နိယာမ ကံ ပြုအပ်သော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းမွန် ကျေပြန်စွာ ကျင့်သည်ရှိသော် ထို ပြုထားသော နိယာမ ကံ ငြိမ်းစေရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။တဆဲ့ရှစ်ပါး အပြားရှိသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သော နိယာမ ကံ အပြုခံရသော ရဟန်း၏သာ ထို နှိပ်ကွပ် ခြင်း နိယာမ ကံကို ငြိမ်းအေးစေဘို့ရန် ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည်ဘုရား၊

တဆဲ့ရှစ်ပါးသော ဝတ်တို့မှာ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာပြု၍ ပဉ္စင်းခံ မပေးရခြင်း၊ နိဿယည်းဆရာ မပြုမလုပ်ရခြင်း၊ သာမဏေတို့ကို မမေးမမြူရခြင်း၊ ဘိက္ခုနီမ

တို့ကို အဆုံးအမသြဝါဒ ပေးတတ်သော ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကို မသာယာရခြင်း၊ ပင်ကိုယ်က ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကို ရပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လင့်ကစား ထို နိယဿ ကံ အပြုခံထားရသော အခိုက်အတန့်၌ ဘိက္ခုနီမတို့ကို မဆုံးမရခြင်း၊ အကြင်အာပတ်ဖြင့် သံဃာက နိယဿ ကံကို ပြုအပ်၏ ထိုအာပတ်ကို၎င်း ထိုနှင့် တန်းတူ ထိုနှင့်သဘောတူ အခြားအာပတ်ကို၎င်း ထို့ထက် ရုန့်ရင်း ကြမ်းတမ်းသော အာပတ်သို့၎င်း မရောက်ရအောင် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော တဆဲ့ရှစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံသော ရဟန်းအားသာလျှင် သံဃာ၌ ပြုလုပ်ပြီး ဖြစ်သော နိပ်ကွပ်ခြင်း နိယဿ ကံကို တဖန်ငိုမ်းစေခြင်း အကျိုးငှါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

နိယဿ ကံ ပြေငြိမ်းကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၁၈) ပါး ပြီး၏

ပဗ္ဗာဇနီယ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း

အဿဇိ၊ ပုနုဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့၏ သာသနာဖျက်လမ်းစဉ်များ

ပုစ္ဆာ။ ။ ကုလဒ္ဓသကဿ အာဝုသော ပါပသမာစာရဿ ဘိက္ခုနော ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ ကာတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတံ၊ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ကီဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ ကုလဒ္ဓသကာ အဟေသုံ ပါပသမာစာရာ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ ပန်းပင်ငယ် စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ပန်းပင်ငယ်ကို ရေလောင်းခြင်း၊ ပန်းပေးခြင်း၊ သစ်သီးပေးခြင်း စသော ယုတ်ညံ့သော အလေ့ အကျင့် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့၏ အစစ်အမှန် ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားကို ပျက်စေတတ်သော ကုလဒ္ဓသက ရဟန်းအား မိမိနေရာကျောင်းတိုက်မှ မိမိနေရာ အရပ်မှ နှင်ထုတ်ခြင်း ပဗ္ဗာဇနီယ ကံကို ပြုရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုပဗ္ဗာဇနီယ ကံကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ အဿဇီရဟန်း ပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့ ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် သာဝတ္ထိပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ အဿဇီ, ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် ကိဋ္ဌာဂိရိ ဇနပုဒ်၌ ကျောင်းနေ အာဝါသိက ရဟန်းတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို အဿဇီ, ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် ပန်းပင်ငယ် စိုက်ပျိုးခြင်း, သူ့ကို စိုက်ပျိုးစေခြင်း, ပန်းပင်ငယ်ကိုရေလောင်းခြင်း, သူ့ကို ရေလောင်းစေခြင်း, ပန်းခိုင် ပန်းဆိုင် ပန်းဖူး အစရှိသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင် ပြုခြင်း, သူ့ကို ပြုစေခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် များစွာသော သာသနာတော်၌ မလျောက်ပတ်သော အကျင့်တို့ကို ကျင့်ကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့ ကျင့်ခြင်းဖြင့် ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရား အစစ်အမှန်များ ပျက်ပြားပြီးလျှင် ဂေဟသိတပေမ ခေါ်သော သဒ္ဓါတု သဒ္ဓါယောင်သာလျှင် ထို ကိဋ္ဌာဂိရိဇနပုဒ်ရှိ လူအများ သန္တာန်၌ ဖြစ်ပွား၍ နေကြပါသည်။

ထိုအခါ ကာသိတိုင်းမှ ရဟန်းတပါး ဝါကျွတ်၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမျှော်ရန် လာရောက်သောအခါ ကိဋ္ဌာဂိရိ ဇနပုဒ်သို့ ဝင်ရောက်၍ နံနက်အခါ ဆွမ်းခံကြသည်ရှိသော် သဒ္ဓါတရား ပျက်စီးနေသော ကိဋ္ဌာဂိရိ ဇနပုဒ်သူ ဇနပုဒ်သားတို့သည်—

ကွာယံ အဗလဗလော ဝိယ မန္ဓမန္ဓော ဝိယ ဘာကုဋ္ဌိကဘာကုဋ္ဌိ-
ကော ဝိယ - နုန့်နုန့် နုန့်နုန့်နှင့် ဤရဟန်းကား ဘယ်နှယ် ရဟန်းပါပေနည်း မျက်မှောင် တကြုတ်ကြုတ် ရှိလှပါတကား ငါတို့၏ အရှင် ဖြစ်သော အဿဇီ မထေရ် ပုနဗ္ဗသုက မထေရ်တို့ကား ငါတို့ကို မြင်လျှင် ရှေးဦးစွာ စကားနှုတ်ခွန်း ဆက်ကြပါသည် ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားဖြင့် ရှေးဦးစွာ စကား ပြောဆိုကြပါသည် ထိုအရှင်မျိုးကိုမူ ဆွမ်းလောင်းအပ်ပါသည် မဟုတ်ပါလော ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပြောဆိုကြပါကုန်သည်။

ထိုအခါ ဥပါသကာ ဒါယကာတယောက် ထိုရဟန်းထံမှောက် လာရောက်၍ “အရှင်ဘုရား.... ဆွမ်းကို ရအပ်ပါ၏လော ” ဟု မေးမြန်းသည်တွင် မရကြောင်း ပြန်ကြားမိန့်ဆိုသဖြင့် “အရှင်ဘုရား.... ဘုရားတပည့်တော်အိမ်သို့ ကြွတော်မူပါ” ဟု မိမိအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်ပြီးလျှင် ထိုရဟန်းအား ဆွမ်းကပ်၍ “အရှင်ဘုရား.... ယခု ဘယ်အရပ်သို့ ကြွတော်မူပါမည်နည်း” ဟု မေးလျှောက်

သည်ရှိသော် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွရောက်မည့်အကြောင်း ပြန်ပြောင်း မိန့်ကြားသဖြင့်—

ဘုရားထံမှောက် ရောက်ရှိသောအခါ တပည့်တော် မှာကြားလိုက်သော စကားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်အစုံ ကြာပဒုံတို့ကို ရှိခိုးတော်မူပါ ဤသို့လည်း ကြားလျှောက်တော်မူပါ—

“ကီဇ္ဇာဂိရိ အရပ်၌ ကျောင်းအရာမိတို့သည်ကား ပျက်စီးလျက် ရှိပါပြီ အဿဇီ၊ပုနဗ္ဗသုက အမည်ရသော “အာဝါသိက” ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည် ပန်းပင်ငယ် စိုက်ပျိုးခြင်း၊ သူ့ကို စိုက်ပျိုးစေခြင်း၊ သစ်သီးပေးခြင်း၊ ပန်းပေးခြင်း အစရှိသော သာသနာတော်ဝယ် မအပ် မလျော်သော အကျင့်တို့ကို ကျင့်ကြံ၍ နေကြပါသည်။ ထိုသို့ သာသနာဝယ် မလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြံ၍ နေခြင်းဖြင့် ရှေးရှိရင်းစွဲဖြစ်သော သံဃာ့လာဘ်များလည်း ပျက်စီး၍ ကုန်ပါပြီ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကီဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်သို့ ပညာရှိ သီလဝန္တ ရဟန်းတော်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍ ကီဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်၌ ကျောင်းတိုက် တို့ကို အသစ်တည်ထောင်တော်မူပါရန် လျှောက်ထား တောင်းပန်ပါမည့် အကြောင်း” လျှောက်ထားလိုက်သည်ရှိသော်—

ထိုရဟန်းသည်လည်း သာဝတ္ထိပြည်သို့ရောက်၍ ဘုရားထံမှောက် အကြောင်းစုံ လျှောက်ကြားသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာ ကဲ့ရဲ့တော် မူပြီးမှ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို စေလွှတ်၍ ကီဇ္ဇာဂိရိဇနပုဒ်၌ နေသော အဿဇီ၊ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့ကို မိမိနေရင်းကျောင်းတိုက်မှ နှင်ထုတ်ခြင်း ပဗ္ဗာဇနီယ ကံကို ပြုလုပ်ရန် အလို့ငှါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပဗ္ဗာဇနီယ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း ပြီး၏

ပဋိသာရဏီယ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်း

စိတ္တသုကြယ် နှင့် အရှင်သုဓမ္မထေရ် ဝတ္ထု

ပုစ္ဆာ။ ။ပဋိသာရဏီယကမ္မံ အာဝုသော ပုစ္ဆာမိ၊ သဒ္ဓံ အာဝုသော ပသန္နံ ဂဟပတိံ ဒါယကံ ကာရကံ သံဃုပဋ္ဌာကံ ဟီနေန ခုံသေန္တဿ

ဘိက္ခုနော ပဋိသာရဏီယကမ္မံ ကာတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊
ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ သုဓမ္မံ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊
ဘဂဝတံ ဘန္တေ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ အာယသ္မာ သုဓမ္မော
မစ္ဆိကာသဏှေ စိတ္တံ ဂဟပတိံ သဒ္ဓံ ပသန္တံ ဒါယကံ ကာရကံ
သံဃုပဋ္ဌာကံ ဟိနေန ခုံသေသိ ဟိနေန ဝမ္ဘေသိ၊ တသ္မိံ
ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ ပဋိသာရဏီယ ကံကို မေးမြန်းပေအံ့၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ
သော သာသနာတော်၌ အစစ်အမှန် သဒ္ဓါတရားနှင့် ကြည်ညိုသော သံဃာ၏
အကျိုးစီးပွားကို ပြုလုပ်လေ့ရှိသော သံဃာ၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လူ
ဒါယကာကို ယုတ်ညံ့သော ဆဲဆိုခြင်းဖြင့် ဆဲဆိုသော ရဟန်းအား ပဋိ
သာရဏီယ ကံ မည်သော သက်ဆိုင်ရာ ဒါယကာကို ပြန်လည်၍ တောင်းပန်
ဝန်ချလျက် ကျေနပ်အောင် ပြုစေ ဟူသော ကံကို ပြုရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု
တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ပဋိသာရဏီယ ကံကို ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ အရှင်သုဓမ္မ မထေရ်ကို အကြောင်း
ပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်
မူသောအခါ အရှင်သုဓမ္မ မထေရ်သည် မစ္ဆိကာသဏှ အမည်ရသော အရပ်၌
အနာဂါမ်တည် စိတ္တသူကြွယ်၏ ကျောင်းနေ အာဝါသိက ရဟန်း ဖြစ်ပါသည်
စိတ္တသူကြွယ်သည် သံဃာကိုသော်၎င်း ဂိုဏ်းကိုသော်၎င်း ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသော်၎င်း
ဆွမ်းပြုစုလိုသည်ရှိသော် အရှင်သုဓမ္မကို တိုင်ပင် လျှောက်ထားပြီးမှ ဆွမ်းစား
ပင့်လေ့ ရှိပါသည်။

တနေ့သောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အမှူးရှိသော မထေရ်သူမြတ်တို့
ခရီးဒေသစာရီ ကြွချီလာသောအခါ မစ္ဆိကာသဏှ အရပ်သို့ ရောက်ရှိလာ
ကြောင်း စိတ္တသူကြွယ် ကြားသိသဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော မထေရ်
မြတ်တို့ထံ သွားရောက်၍ တရားနာပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည် စိတ္တသုက္ကယ်အား တရားနှင့် ယှဉ်သော အဆုံးအမ သြဝါဒ ပေးပါသည် တရားနာပြီးသောအခါ စိတ္တ သုက္ကယ်သည် အရှင်သုဓမ္မကို မတိုင်ပင် မပန်ကြားဘဲ ရှင်သာရိပုတ္တရာအမှူးရှိ သော မထေရ် သူမြတ်တို့အား ခရီးသွား-ဂမိကဘတ်, ရောက်သစ်စ-အာဂန္တုက ဆွမ်းကို လှူဒါန်းဘို့ရန် လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

လျှောက်ထားခဲ့ပြီးမှ အပြန်ဝယ် အရှင်သုဓမ္မထံသို့ ဝင်ရောက်၍ အရှင် သုဓမ္မသည် နက်ဖြန်ခါအလို့ငှါ ရှင်သာရိပုတ္တရာအစရှိသော မထေရ်သူမြတ်တို့ နှင့် အတူတကွ ဆွမ်းစား ကြွဘို့ရန် လျှောက်ထားသည်ရှိသော် အရှင်သုဓမ္မ ၏ စိတ်ထည်း၌... “ရှေးအခါက ဤဒါယကာသည် သံဃာကိုဖြစ်စေ ဂိုဏ်းကို ဖြစ်စေ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဖြစ်စေ ငါ့ကို တိုင်ပင်ပြီးမှ ပင့်ဘိတ်လေ့ရှိသည် ယခုမူ ငါ့ကို မတိုင်ပင်ဘဲ ဘိတ်ခဲလေပြီ ယခုအခါ စိတ္တသုက္ကယ်၏ သဒ္ဓါတရား စိတ်ထား ကား ပျက်ပြားခဲ့လေပြီ” ဟု အောက်မေ့၍ “ဒါယကာ သင်၏ဆွမ်းကို ငါလက်မခံ မသာယာ” ဟု ပြန်ကြားသည်တွင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်ထားသော်လည်း လက်မခံသဖြင့် စိတ္တသုက္ကယ်သည် မိမိအိမ်သို့ ပြန်ပြီးလျှင် နောက်တနေ့၌ မထေရ်သူမြတ်တို့ အလို့ငှါ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို စီရင်နေဆဲ ရှိပါသည်။

ထိုအခါ ရှင်သုဓမ္မသည် စိတ္တသုက္ကယ်၏ အိမ်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် မထေရ်သူမြတ်တို့ အလို့ငှါ စီရင်အပ်သော ဆွမ်းခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ကို ကြည့် ပြီးလျှင်—

ပဟုတံ ခေါ တေ ဣဒံ ဂဟပတိ ခါဒနီယံ ဘောဇနီယံ ပဋိယတ္တံ-သုက္ကယ် ဒါယကာ... အသင်သည် များစွာသော မွန်မြတ်သော ဆွမ်းခဲဖွယ် ဘောဇဉ် တို့ကို စီရင်ထားသည်ကား မှန်ပါပေ၏ သို့သော် ဤဆွမ်းပွဲထည်း၌ နှမ်းပျစ် တခုကား လိုပါပေသေးသည် ဟု စိတ္တသုက္ကယ်အား မခံသာအောင် ပြော ကြားသည် ရှိသော် စိတ္တသုက္ကယ်သည်—

“အရှင်ဘုရား!... မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ဝယ် ပြောစရာ, ဟော စရာ တရားရတနာတွေ အများကြီး ရှိပါလျက် အရှင်သုဓမ္မသည် ပြောစရာ ရှိရှိရှားရှား တပည့်တော်ငယ်စဉ်, ဆင်းရဲစဉ်က ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားခဲ့ရ သည့် နှမ်းပျစ် ဆိုသော စကားကိုမှ ပြောကြားရက် လေခြင်း” ဟု လျှောက်

ထားသည်တွင် ‘ဒါယကာ သင်သည် ငါ့အား ဆဲရေးဘိ၏’ ဟု ပြောင်းပြန် စကား ပြောကြားပါသည်။ သင်၏ကျောင်း၌ ငါယခု မနေတော့ပါ ဟု ပြော သည်တွင် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် တောင်းပန်သော်လည်း သွားမည်ဟူ၍သာ ပြော သဖြင့် အရှင်ဘုရား ဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်း” ဟု မေးမြန်းပါသည် သာဝတ္ထိပြည် ဘုရားရှိရာသို့ သွားမည့်အကြောင်း ပြန်ပြောင်း မိန့်ဆိုသည်ရှိ သော်....

“သို့တပြီးကား ဘုရားထံမှောက် ရောက်လတ်သောအခါ အရှင်ဘုရား ပြောကြားသမျှသောစကား၊ ဘုရားတပည့်တော် လျှောက်ထားသမျှသော စကားကို မြတ်စွာဘုရားအား လုံးစေ့ ပါဌ်စေ့ မချန် လျှောက်ထားတော်မူပါ” ဟု တောင်းပန် လိုက်ပါသည်။

အရှင်သုဓမ္မသည် သာဝတ္ထိပြည် ဘုရားထံမှောက် ရောက်ရှိသောအခါ စိတ္တသုဏ္ဍိယအား မိမိက ပြောကြားသောစကား၊ စိတ္တသုဏ္ဍိယက မိမိအား ပြန်ကြားလျှောက်ထားသောစကား အလုံးစုံကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက် ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်သုဓမ္မမထေရ်အား များစွာ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချလျက်—

တေနဟိ ဘိက္ခဝေ သံဘော သုဓမ္မဿ ဘိက္ခုနော ပဋိသာရဏီယ- ကမ္မံ ကရေတု “စိတ္တော တေ ဂဟပတိ ခမာပေတဗ္ဗော” တိ—

သို့တပြီးကား ချစ်သားရဟန်းတို့ သံဃာသည် သုဓမ္မရဟန်းအား “ငါ့ရှင် သင်သည် စိတ္တသုဏ္ဍိယကို ဝန်ချတောင်းပန်ရမည်” ဟု ပဋိသာရဏီယကံကို ပြုလေ” ဟု သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

ပဋိသာရဏီယ ကံ ခွင့်ပြုခဏ်းပြီး၏

ကိုယ်စားလှယ်နှင့် ဝန်ချဘို့ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပဋိသာရဏီယကမ္မကတဿ အာဝုသော ဘိက္ခုနော အနုဒ္ဓတံ ဒါတုံ စ တေန အနုဒ္ဓတေန သဒ္ဓိံ ဂန္ဓာ ယထာခုံသိတံ ဂဟပတိံ

ခမာပေတုံ စ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရပ္ပ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ယေဝ သုဓမ္မံ အာရပ္ပ
အနုညာတံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ သုဓမ္မော မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ ဂန္ဓာ
မကံဘူတော နာသက္ခိ စိတ္တံ ဂဟပတံ ခမာပေတုံ၊ တသ္မိံ
ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ ပဋိသာရဏီယ ကံ အပြုခံရသော ရဟန်းအား အဖော်တမန်
ပေးရန် အလို့ငှါ၎င်း ထို အဖော်တမန်နှင့် အတူတကွ သွားရောက်၍ ရှုတ်ချ
ဆဲဆိုမိသော ဒါယကာကို တောင်းပန်ရန် အလို့ငှါ၎င်း မြတ်စွာဘုရားသည်
ခွင့်ပြုပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ခွင့်ပြု ပညတ်ချက်ကို ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ အရှင် သုဓမ္မ မထေရ်ကို ပင်လျှင်
အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။ အရှင်သုဓမ္မ မထေရ်သည် သံဃာ
တော်က စိတ္တသုက္ကယ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်ရမည် ဟု ပဋိသာရဏီယ ကံ ပြုအပ်
ပြီးသည်ရှိသော် မစ္ဆိကာသဏ္ဍ အရပ်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် မျက်နှာမသာ
မယာရှိ၍ စိတ္တသုက္ကယ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်ဘို့ရန် မဝံ့နိုင် မစွမ်းနိုင် ရှိသဖြင့်
သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်လာပြီးလျှင် ရဟန်းတော်ဘို့အား လျှောက်ထားပါသည်။

ရဟန်းတော်ဘို့မှတစ်ဆင့် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားပါသည်။
ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက သုဓမ္မရဟန်းအား “အနုဒ္ဒတ” ခေါ် အဖော်ရဟန်း
ပေးဘို့ရန်၊ ထို အနုဒ္ဒတ ခေါ် အဖော်ရဟန်းနှင့် အတူတကွ မစ္ဆိကာသဏ္ဍအရပ်
သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် အရှင်သုဓမ္မ၏ ကိုယ်စား အဖော်ရဟန်းက “ဒါယကာ
ဤရဟန်းကို ကျေနပ်ပါ ဤရဟန်းသည် ဒါယကာကို ဝန်ချတောင်းပန်ပါ
သည်” ဟု ဝန်ချပြောကြားရမည်။

သို့ပြောကြားသဖြင့် အရှုတ်ချခံရသော ဒါယကာ ကျေနပ်လျှင်ကောင်း
ပါသည်။ ပဌမ ဤနည်းနှင့်မျှ မကျေနပ်ပါမူ ဒုတိယအကြိမ် “ဒါယကာ....
ဤရဟန်းကို ကျေနပ်ပါ ဒါယကာကို ငါ့ ည် ဤရဟန်းကိုယ်စား တောင်းပန်
ပါသည်” ဟု ပြောကြားရမည် ဤနည်းဖြင့် ကျေနပ်လျှင်လည်း ကောင်းပါ
သည်။

ပဋိသာရဏီယ ကံ ငြိမ်းအေးစေကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၁၈) ပါး ၁၄၅

ဤဒုတိယနည်းနှင့်မျှ မကျေနပ်ပါမူ “ဒါယကာ....သံဃာ၏ စကားဖြင့် အရှင်သုဓမ္မအား ကျေနပ်ပါ” ဟု ဝန်ချတောင်းပန်ရမည်။

ဤနည်းနှင့်မျှ မကျေနပ်သေးပါမူ စိတ္တသူကြွယ် မြင်လောက် ကြားလောက်သော အရပ်၌ အရှင်သုဓမ္မကို မိမိဝယ် သင့်ရောက်သော အာပတ်ကို စိတ္တသူကြွယ်၏ မျက်မှောက်မှာပင် ဒေသနာ ကြားစေရမည် ဟု သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား၊

စိတ္တသူကြွယ်ဝတ္ထု ပြီး၏

ပဋိသာရဏီယ ကံ ငြိမ်းအေးစေကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၁၈) ပါး

ပုစ္ဆာ။ ။ပဋိသာရဏီယကမ္မကတဿ အာဝုသော ဘိက္ခုနော ကတိသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တန္တဿ တံ ကမ္မံ ပဋိပ္ပဿမ္မေတုံ ဘဂဝတာ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အဋ္ဌာရသသု ဘန္တေ ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တန္တဿ ပဋိသာရဏီယ ကမ္မကတဿ ဘိက္ခုနော တံ ကမ္မံ ပဋိပ္ပဿမ္မေတုံ ဘဂဝတာ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ပဋိသာရဏီယ ကံ ပြုအပ်သော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှ သော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းမွန်ကျေပြန်စွာ ကျင့်သည်ရှိသော် ထို ပြုပြီးသော ပဋိသာရဏီယကံကို တဖန်ပြန်၍ ငြိမ်းအေးစေခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသည်နည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ လိုက်နာ ကျင့်ကြံသော ပဋိသာရဏီယ ကံ အပြုခံရသော ရဟန်းအား ထို ပဋိသာရဏီယ ကံကို သံဃာက ငြိမ်းအေးစေခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့ ဟူသည်မှာ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံ မပေးရခြင်း၊ နိဿယည်း ဆရာ မပြုမလုပ်ရခြင်း၊ သာမဏေကို မမွေးမမြူရခြင်း၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကို မသာယာရခြင်း၊ ပင်ကိုယ်က ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကိုရသော ရဟန်းပင် ဖြစ်လင့်ကစား ဘိက္ခုနီမတို့အား အဆုံးအမ သြဝါဒ မပေးရခြင်း၊ အကြင် အာပတ်ဖြင့် သံဃာသည် ပဋိသာရဏီယကံကို

ပြုအပ်၏ ထို အာပတ်သို့၎င်း ထို အာပတ်နှင့် အလားတူ အာပတ်သို့၎င်း ထို့ထက် ရှန်ရှင်း ကြမ်းတမ်းသော အာပတ်သို့၎င်း မရောက်မသင့်အောင် သတိဆောင်ရခြင်း၊ ပြုပြီးသော ကံကို မကဲ့ရဲ့ရခြင်း၊ ကံပြုသော သံဃာကို မကဲ့ရဲ့ရခြင်း ဤသို့ အစရှိသော တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ကြံပြီးသော ပဋိသာရဏီယ ကံ အပြုခံရသော ရဟန်း၏ ပဋိသာရဏီယ ကံကို တဖန် ငြိမ်းအေးစေခြင်းငှါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပဋိသာရဏီယ ကံ ငြိမ်းအေးစေကြောင်း ကျင့်ဝတ်(၁၈)ပါး ပြီး၏

ဥက္ခေပနိယ ကံ သုံးမျိုး

(၁) အာပတ်ကိုမရှုခြင်း (၂) မကုစားခြင်းကြောင့် ဥက္ခေပနိယ ကံ ခွင့်ပြုခြင်း ပဏ္ဍာ။ ။အာပတ္တိံ အာဝုသော အာပဇ္ဇိတော တံ အာပတ္တိံ ပဿိတုံ ဝါ ပဋိကာတုံ ဝါ န ဣစ္ဆန္တဿ ဘိက္ခုနော အာပတ္တိယာ အဒဿနေ ဝါ အပုဋိကမ္မေ ဝါ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ ကာတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကောသမ္ဗိယံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ဆန္ဒထွေရံ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ ဆန္ဒော အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတော န ဣစ္စိ တံ အာပတ္တိံ ပဿိတုံ ဝါ ပဋိကာတုံ ဝါ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အာပတ် တစ်ခုခုသို့ သင့်ရောက်ပြီးလျှင် ထို သင့်ရောက် သော အာပတ်ကို ရှုခြင်းငှါ၎င်း ကုစားခြင်းငှါ၎င်း အလိုမရှိသော ရဟန်းအား အကြင်အာပတ်ကို မရှုခြင်း၊ မကုစားခြင်းကြောင့် ဥက္ခေပနိယ ကံ ပြု၍ သံဃာတော်က ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း သမ္မောဂ၊ သံဝါသကိုမပြုဘဲ ကြဉ် ထုတ်ထားရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဥက္ခေပနိယ ကံကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကောသမ္ဗိပြည်အရပ်၌ အရှင်ဆန္ဒ မထေရ်ကို အကြောင်း ပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။ အရှင်ဆန္ဒမထေရ်သည် အာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသင့်ပြီး ဖြစ်ပါလျက် ထို သင့်ရောက်သော အာပတ်ကို အာပတ်ဟူ၍

ရှုခြင်းငှါ၎င်း ထို သင့်ရောက်သော အာပတ်ကို ကုစားခြင်းငှါ၎င်း အလိုမရှိ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဥက္ကေပနိယကံ နှစ်ပါးကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အာပတ်ကို မရှုခြင်း၊ မကုစားခြင်း ကံ ပြုပုံ ပြီး၏

ကျင့်ဝတ် (၄၃) ပါး

ပုစ္ဆာ။ ။အာပတ္တိယာ အာပုသော အဒဿနေ ဝါ အပ္ပဋိကမ္မေ ဝါ ဥက္ကေပနိယ ကမ္မကတေန ဘိက္ခုနာ ကတိသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တေစတ္တာလီသာယ ဘန္တေ ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။

အမေး။ ။အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ မကုစားခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ ဥက္ကေပနိယ ကံပြု၍ သံဃာတော်က သမ္ဘောဂ၊ သံဝါသ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းကို မပြုဘဲ ကြဉ်ထုတ်ထားခြင်းကို ခံရသော ရဟန်းသည် ထို ဥက္ကေပနိယကံမှ လွတ်မြောက်စေရန် အဘယ်မျှသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ရပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အာပတ်ကို မရှုခြင်း အာပတ်ကို မကုစားခြင်းကြောင့် ဥက္ကေပနိယ ကံ အပြုခံရသော ရဟန်းသည် ထို ဥက္ကေပနိယကံကို ငြိမ်းစေခြင်း ငှါ ၄၃-ပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအပ်ပါသည်။

၄၃-ပါးကို အမြက်မျှ လျှောက်ထားရပါမူ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာပြု၍ ရဟန်း မခံရခြင်း၊ နိဿယည်း မပေးရခြင်း၊ သာမဏေတို့ကို ဆရာပြု၍ မမွေးမြူရခြင်း၊ ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ဘိက္ခုနောဝါဒက ရဟန်းဟူသော သမုတ်ချက်ကို မခံယူရခြင်း၊ ပင်ကိုယ်ကပင် ဘိက္ခုနောဝါဒက ရဟန်းဟူ၍ သမ္ပုတိ ရပြီးဖြစ်စေကာမူ ဘိက္ခုနီမတို့ကို အဆုံးအမ သြဝါဒမပေးရခြင်း၊ အကြင် အာပတ်ကို အကြောင်းပြု၍ သံဃာတော်က ဥက္ကေပနိယကံကို ပြုအပ်၏။ ထို အာပတ်သို့၎င်း ထိုအာပတ်နှင့် သဘောတူ အာပတ်သို့၎င်း ထိုအာပတ်ထက် ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်သို့၎င်း မရောက်မသင့်အောင် ကျင့်သုံး ရခြင်း၊ ပြုပြီးသော ကံကို မကဲ့ရဲ့မရှုတ်ချရခြင်း၊ ကံပြုသော သံဃာကို မကဲ့ရဲ့ မရှုတ်ချရခြင်း ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် ၄၃-ပါး အပြားရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကျင့်ဝတ် (၄၃) ပါး ပြီး၏

ကျင့်ဝတ်ကိုလိုက်နာသဖြင့် ကံပြေငြိမ်းခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဥက္ခေပနိယကမ္မကတဿ အာဝုသော ဘိက္ခုနော သမ္မာ ဝတ္တန္တဿ တံ ကမ္မံ ပဋိပ္ပဿေဟ္မတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကောသမ္ဗိယံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ယေဝ ဆန္တံ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ ဆန္တော သံဃေန အာပတ္တိယာ အဒဿနေ ဝါ အပ္ပဋိကမ္မေ ဝါ ဥက္ခေပနိယကမ္မကတော သမ္မာ ဝတ္ထေသိ လောမံပါတေသိ နေတ္တာရံ ဝတ္ထေသိ သံသံ ဥပသင်္ကမိတော တဿ ကမ္မဿ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ ယာစိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ မကုစားခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ ဥက္ခေပနိယကံပြု၍ ကြဉ်ထုတ် ထားသော ရဟန်းသည် ကျင့်သင့် ကျင့်ထိုက်သော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ပြီးသောအခါကာလ၌ ထို ဥက္ခေပနိယကံကို တဖန်ပြန်၍ ငြိမ်းအေးစေခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကောသမ္ဗိပြည်အရပ်၌ အရှင်ဆန္ဒမထေရ်ကိုပင် အကြောင်း ပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည်။ အရှင်ဆန္ဒမထေရ်ကို အာပတ်ကို မရှုခြင်း မကုစားခြင်းကြောင့် သံဃာက အပေါင်းအသင်း မလုပ်ဘဲ နှင်ထုတ်သော ဥက္ခေပနိယကံပြုပြီးလျှင် အရပ်ရပ် ကျောင်းတိုက်တို့သို့လည်း ဆန္ဒရဟန်းကို သံဃာက အပေါင်းအသင်း မလုပ်ရန် ဥက္ခေပနိယကံ ပြုပြီး ဖြစ်ကြောင်း သတင်းစကား အဆင့်ဆင့် ပြောကြား၍ ထားပါသည်။

အရှင်ဆန္ဒမထေရ်သည် မိမိနေရင်း ကျောင်းတိုက်၌ သံဃာတော်တို့က ဥက္ခေပနိယကံ ပြု၍ အပေါင်းအသင်း အဆက်အဆံ မပြုလုပ်သဖြင့် တခြား သော ကျောင်းတိုက်သို့ သွားပါသည်။ ထိုကျောင်းတိုက်၌လည်း ရဟန်းတော် တို့သည် အရှင်ဆန္ဒကို အပေါင်းအသင်း အဆက်အဆံ မပြုမလုပ်ကြပါကုန် ရှိသေးသမှု ရှိခိုးမှု တစုံတရာ မပြုကြပါကုန်။

ထိုကျောင်းတိုက်၌ ရိုသေသမှု ရှိခိုးမှု အပြုမခံရ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း အလျဉ်း မခံရသဖြင့် တခြားသော ကျောင်းတိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ သွားပြန်ပါသည်။

ထိုကျောင်းတိုက်၌လည်း ထိုနည်းအတူပင် သံဃာတော်တို့ အဆက်အဆံ မပြုလုပ်လျှင် အခြားတပါးသော ကျောင်းတိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ သွားပြန်ပါသည်။ ထို ကျောင်းတိုက်၌လည်း ထို အတူ သံဃာတော်တို့ အပေါင်းအသင်း အဆက်အဆံ မပြုမလုပ်လျှင် မရိုသေမှု မဆက်ဆံမှုဖြင့် ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ ကောသမ္မိပြည် နေရင်းကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်လာပြီးလျှင် ဥက္ကေပနိယကံ အပြုမခံရသော ရဟန်းတို့ ကောင်းစွာ လိုက်နာ ကျင့်ကြံရမည့် လေးဆယ့် သုံးပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို ကျိုးနွံစွာ ကျင့်ကြံ ပြီးလျှင် သံဃာတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ မိမိအား ပြုလုပ်သော ဥက္ကေပနိယကံကို ငြိမ်းသတ်တော်မူပါရန် တောင်းပန်စကား လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် လေးဆယ့်သုံးပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ ရိုသေ ကျိုးနွံ ကျင့်ကြံပြီးသော ဥက္ကေပနိယကံ အပြုမခံရသော ရဟန်းအား ထိုဥက္ကေပနိယကံကို သံဃာတော်က ငြိမ်းအေးစေပါရန် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကျင့်ဝတ်ကိုလိုက်နာသဖြင့် ကံပြေငြိမ်းခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

(၃) ယုတ်မာသော အယူမှားကို မစွန့်၍ ဥက္ကေပနိယ ကံ ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပါပိကံ အာဝုသော ဒိဋ္ဌိံ ဂဟေတွာ တံ ဒိဋ္ဌိံ န ပဋိနိဿဇ္ဇန္တဿ ပါပိကာယ ဒိဋ္ဌိယာ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ ဥက္ကေပနိယကမ္မံ ကာတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခု၊ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ဘဂဝတံ ဘန္တေ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ အရိဋ္ဌဿ နာမ ဘိက္ခု၊ နော ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗဿ ဝေရူပံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ဥပ္ပန္နံ အဟောသိ “တထာဟံ ဘဂဝဟာ ဓမ္မံ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ၊ ယထာ-ယေမေ အန္တရာယိကာ ဓမ္မာ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာ၊ တေ ပဋိ-

သေဝတော နာလံ အန္တရာယာယာ”တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ဝိသဘာဂ အာရုံ၊ ကာမဂုဏ် ဝတ္ထုတို့ကို သုံးဆောင်ငြား
လော်လည်း ရဟန်းအား နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန် စျားန် မဂ်ဖိုလ် အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်
သော အပြစ်ကြီး မဖြစ်နိုင် ဟု ယုတ်ညံ့ ဆိုးယွှား (ဆိုးဝါး) သော အယူကို
ယူပြီးလျှင် ထို ယုတ်ညံ့ ဆိုးယွှားသော အယူကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ ယူမြဲယူ၍
နေသော ရဟန်းအား ထိုယုတ်ညံ့ ဆိုးယွှားသော အယူကို မစွန့်လွှတ်ခြင်း
ကြောင့် ဥက္ခေပနီယ ကံ ပြု၍ သံဃာတော်က ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း
သမ္ဘောဂမပြုဘဲ ကြဉ်ထုတ်ထားရန် မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။
ထို ဥက္ခေပနီယ ကံကို ဘယ်မြို့။ပ။ငါရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ အရိဋ္ဌမည်သော ငွင်းတသတ် အမျိုး၌
ဖြစ်သော ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း
မွေ့လျော် တော်မူစဉ် ငွင်းတသတ် အမျိုး၌ဖြစ်သော အရိဋ္ဌမည်သော ရဟန်း
ဆိုးတပါးအား ဤဆိုလတ္တံ့ သော ယုတ်မာသော သာသနာတော်နှင့်ဆန့်ကျင်
သော မိစ္ဆာအယူဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါသနည်းဟူမူ—

“အကြင် အခြင်းအရာဖြင့် မှီဝဲသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
တော်မူအပ်သော နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်စျားန်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော
အန္တရာယ်ကမ္မတို့ မသင့်၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
ထားသော အကြောင်းကို ငါသိသည်” အစရှိသည်ဖြင့် မဟုတ်မလျား ဖောက်
ပြားသော မိစ္ဆာ အယူရှိပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုဥက္ခေပနီယ ကံကို မြတ်စွာဘုရား
ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ယုတ်မာသော အယူမှားကို မစွန့်၍ ဥက္ခေပနီယ ကံ ပြုခြင်း ပြီး၏

ကံ ပြေငြိမ်းကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၄၃) ပါး

ပုစ္ဆာ။ ။ပါပိကာယ အာဂုသော ဒိဋ္ဌိယာ အပ္ပဋိနိဿဂေ ဥက္ခေပနီယ-
ကမ္မကတေန ဘိက္ခုနာ ကတိသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ တေစတ္တာလိသာယ ဘန္တေ ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗိ။

အမေး။ ။ ယုတ်မာ ဆိုးယွား (ဆိုးဝါး) သော အယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် ဥက္ခေပနီယကံ အပြုခံရသော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ရတိသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ယုတ်မာ ဆိုးဝါး ဘုရား အလိုတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သော မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် ဥက္ခေပနီယ ကံ အပြုခံရသော ရဟန်းသည် ဆိုအပ်ပြီးသော လေးဆယ့်သုံးပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ လိုက်နာရုံသေ ကျိုးနွံ ကျင့်ကြံရမည် ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကံ ပြေငြိမ်းကြောင်း ကျင့်ဝတ် (၄၃) ပါး ပြီး၏

ပုစ္ဆာ။ ။ ကမ္မက္ခန္ဓကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနိ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ကမ္မက္ခန္ဓကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနိ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ဧကော အာပတ္တိ။

အမေး။ ။ နိဒါနိး နိဒ္ဓေသနှင့်တကွ ကမ္မက္ခန္ဓကကို မေးမြန်းပေအံ့၊ ဤ ကမ္မက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ် တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ နိဒါနိး နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော ကမ္မက္ခန္ဓကကို ဖြေကြားလျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤ ကမ္မက္ခန္ဓက၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ မုခပါ၌ မြတ်သော စကားတော်အစဉ်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ် အပေါင်းတို့သည်ကား ဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်သော တဆယ့်ရှစ်ရပ်သောဝတ်၊ လေးဆယ့်သုံးပါးသော ဝတ်တို့ကို မလိုက်နာ မကျင့်ကြံသော ရဟန်းအတွက် “ဝတ္တဘေဒ” ဒုက္ကဋ် အာပတ် တမျိုးသာ ရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကမ္မက္ခန္ဓက ပြီး၏

၂-ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက

ပရိဝါသ်, မာနတ်ကျင့်နေဆဲ ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို မခံရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပါရိဝါသိကဿ အာဝုသော ပကတတ္တာနံ ဘိက္ခုနံ အဘိဝါဒနာဒီနိ သာဒိယန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ပါရိဝါသိကေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ပါရိဝါသိကာ ဘန္တေ ဘိက္ခု သာဒိယိံသု ပကတတ္တာနံ ဘိက္ခုနံ အဘိဝါဒနာဒီနိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ပရိဝါသ် ကျင့်သုံး၍နေရသော ရဟန်းသည် ပရိဝါသ်, မာနတ်စသည် ကျင့်သုံးခြင်း မရှိသော ပကတိ ရဟန်းတို့၏ ရှိခိုးခြင်း နေရာမှ ထပေးခြင်း အစရှိသော အရိုအသေပြုမှုတို့ကို သာယာလက်ခံ၍ နေသည် ရှိသော် ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်စေ ဟု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်အရပ်၌ များစွာသော ပါရိဝါသိက ရဟန်း တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ ပရိဝါသ် ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ဆဲ ဖြစ်သော ဒဏ်သား ရဟန်းတို့သည် ပကတိ ဖြူစင်သော သီလ သမာဓိပညာရှိသည့် ပကတတ် ရဟန်းတို့၏ ရှိခိုးခြင်း ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း လက်အုပ်ချီခိုးခြင်း အရိုအသေပြုခြင်း နေရာဆောင်ခြင်း အိပ်ရာဆောင်ခြင်း ခြေဆေးရေ ခြေဆေး အင်းပျဉ် ခြေပွတ်အိုးခြမ်းတို့ကို ဆောင်ယူခြင်း သပိတ် သင်္ကန်းကို လှမ်းယူခြင်း ဆောင်ယူခြင်း ဤသို့ အစရှိသည်ကိုလက်ခံသာယာ ကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ပါရိဝါသိက ရဟန်း၏ ပကတတ် ရဟန်းတို့ ပြုသော ရှိခိုးခြင်း အစရှိသော ရိုသေမှုကို ခံယူခဲ့သော် ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပရိဝါသ်, မာနတ်ကျင့်နေဆဲ ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို မခံရခြင်း ပြီး၏

ကျင့်ဝတ် (၉၄) ပါး

ပုစ္ဆာ။ ။ပါရိဝါသိကေန အာဝုသော ဘိက္ခုနာ ကတိသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။

ဝိသုဇ္ဇနာ။ ။ပါရိဝါသိကေန ဘန္တေ ဘိက္ခုနာ စတုနဂုတိယာ ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။

အမေး။ ။ပါရိဝါသိ ကျင့်သုံးနေဆဲ ဖြစ်သော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှ သော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ ကျင့်ရပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ပါရိဝါသိ ကျင့်သုံး ဆောက်တည်နေဆဲဖြစ်သော ရဟန်း သည် ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံမပေးခြင်း၊ နိဿယည်းဆရာ မပြုလုပ်ခြင်း၊ သာမဏေတို့ကို မမွေးမြူခြင်း၊ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိ အရာကို မသာယာ မခံယူခြင်း၊ ပင်ကိုယ်က သမ္မုတိရပြီးဖြစ်သော်လည်း ဘိက္ခုနီမများကို အဆုံး အမ ဩဝါဒ မပေးခြင်း ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် ကိုးဆယ့်လေးပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံရပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ပါရိဝါသိကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိသုဇ္ဇနာ။ ။ပါရိဝါသိကံ ဝိသုဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ၊
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ကော အာပတ္တိ။

အမေး။ ။နိဒါန်း အကျယ်နိဒ္ဓေသနှင့် တကွသော ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက ကို မေးမြန်းပေအံ့၊ ဤပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော် စကားရပ်နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ် အားဖြင့် အဘယ် မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကကို ဖြေ ကြားလျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေနှုတ် တော်ထွက် မုခပါဌ် မြတ်သော စကားတော် အစဉ်တို့ဖြင့် ဖော်ပြအပ်သော စကားတော် အစဉ်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ် အစုတို့သည်ကား ဒုက္ကဋ် အာပတ်တမျိုးသာ ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက ပြီး၏

၃-သမုစ္ဆယက္ခန္ဓက

အာပတ် အကျဉ်းချုပ်

ပုစ္ဆာ။ ။သမုစ္ဆယံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သမုစ္ဆယံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ကော အာပတ္တိ။

အမေး။ ။နိဒါနံ အကျယ် နိဒ္ဓေသနှင့် တကွသော သမုစ္ဆယက္ခန္ဓကကို မေးမြန်းပေအံ့၊ ဤ သမုစ္ဆယက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော် စကား တော်နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါနံ အကျယ် နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော သမုစ္ဆယက္ခန္ဓကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤ သမုစ္ဆယက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားတော်မူအပ်သော စကားတော် အစဉ်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ် အမျိုးအစားတို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဒုက္ကဋ် အာပတ်တမျိုးသာ ဖြစ်ပါ သည် အရှင်ဘုရား။

သမုစ္ဆယက္ခန္ဓက ပြီး၏

၅-သမထကန္တက

မျက်ကွယ်၌ နိဂ္ဂဟကံ (၇) မျိုး မပြုရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အသမ္မုခိဘူတာနံ အာဝုသော ဘိက္ခုနံ တဇ္ဇနီယံ ဝါ နိယဿံ
ဝါ ပဗ္ဗာဇနီယံ ဝါ ပဋိသာရဏီယံ ဝါ ဥက္ခေပနီယံ ဝါ ကမ္မံ
ကရောန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ
ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု အသမ္မုခိဘူတာနံ ဘိက္ခုနံ ကမ္မံ
အကံသု တဇ္ဇနီယမ္ပိ နိယဿမ္ပိ ပဗ္ဗာဇနီယမ္ပိ ပဋိသာရဏီယမ္ပိ
ဥက္ခေပနီယမ္ပိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။သံဃာ၏မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားမရှိသော သံဃာ၏ မျက်
ကွယ် တခြားတပါး၌ တည်ရှိနေသော ရဟန်းတို့အား တဇ္ဇနီယ ကံကို ဖြစ်စေ
နိယဿ ကံကို ဖြစ်စေ ပဗ္ဗာဇနီယ ကံကို ဖြစ်စေ ပဋိသာရဏီယ ကံကို ဖြစ်စေ
ဥက္ခေပနီယ ကံကို ဖြစ်စေ ဤနိဂ္ဂဟ ကံကို ပြုသော ရဟန်း သံဃာအား ဒုက္ကဋ်
အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို။ပ။
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် ကံ ပြုခံရမည့်ရဟန်းတို့
မျက်မှောက်ဝယ် ထင်ရှားမရှိပါဘဲ မျက်ကွယ်၌ တည်ကြကုန်သော ရဟန်းတို့
အား တဇ္ဇနီယ ကံကို၎င်း နိယဿ ကံကို၎င်း ပဗ္ဗာဇနီယ ကံကို၎င်း
ပဋိသာရဏီယ ကံကို၎င်း ဥက္ခေပနီယ ကံ သုံးမျိုးကို၎င်း ပြုမှားကြပါကုန်ပြီ။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် မျက်မှောက်မဟုတ် မျက်ကွယ်၌ တည်
သော ရဟန်းတို့ကို တဇ္ဇနီယ အစရှိသော နှိပ်ကွပ်ခြင်း နိဂ္ဂဟကံ ခုနစ်ပါးကို
ပြုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်
မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မျက်ကွယ်၌ နိဂ္ဂဟကံ (၇) မျိုး မပြုရခြင်း ပြီး၏

သတိ ဝိနည်းပေးခဏ်း

အရှင်ဒဗ္ဗ မထေရ်ဝတ္ထု

ပုစ္ဆာ။ ။သတိဝေပုလ္လပတ္တဿ အာဝုသော ဘိက္ခုနော သတိဝိနယံ ဒါနံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ မေတ္တိယဘူမဇကေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတံ မေတ္တိယဘူမဇကော ဘန္တေ ဘိက္ခု။ အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗံ မလ္လပုတ္တံ အမူလိကာယ သီလဝိပတ္တိယာ အနုဒ္ဓံသေသံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ပြန်ပြောကြီးမားသော သတိနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သတိဝိနည်းကို ပေးရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို သတိ ဝိနည်းကို ဘယ်မြို့ဒေသ၌။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ မေတ္တိယ၊ ဘူမဇက ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှ လျှောက်ထားလိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုငန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမေ့လျော် နေတော်မူသောအခါ မလ္လာမင်း၏သား အရှင်ဒဗ္ဗ မထေရ်သည် ခုနစ်နှစ်သား အရွယ်ကပင် ရဟန်းကိစ္စ ပြီးဆုံး ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသောအခါ မိမိသန္တာန်ဝယ် ရဟန်းကိစ္စ အခြားတပါး ပြုလုပ်ရန် မရှိသဖြင့် သံဃာတော်နှင့် စပ်လျဉ်းသော ဆွမ်းညွှန်းခြင်းကိစ္စ၊ နေရာခင်းခြင်းကိစ္စကို ရှက်ဆောင်ရမူ ကောင်းလေစွ ဟု အကြံဖြစ်၍ ဘုရားထံမှောက် ညနေချမ်းအခါဝယ် သွားရောက်ပြီးလျှင်—

“ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား.... ဘုရားတပည့်တော်သည် ရောက်လာ ရောက်လာ တိုင်းသော သံဃာတော် အရှင်မြတ်များ၏ နေရာခင်းခြင်း ထို သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အား စာရင်း ဂဏန်း မမှားရအောင် ဆွမ်းညွှန်းခြင်း တည်းဟူသော သံဃာတဝန်ကို အားသွန် ကြိုးပမ်း ထမ်းဆောင်လိုပါကြောင်း ခွင့်တောင်းလျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်ဒဗ္ဗအား သာဓု ကောင်းချီးပေး၍ သံဃာတော်အတွက် နေရာခင်းရန် သံဃာတော်အတွက် ဆွမ်းညွှန်းရန်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပါသည်။ ရဟန်း သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အားလည်း အရှင်ဒဗ္ဗ အား ဆွမ်းညွှန်း ရဟန်းတော်အဖြစ်၊ နေရာခင်း ရဟန်းတော်အဖြစ် သမ္မုတိ ပေးဘို့ရန် ကမ္မဝါ ရွတ်ဘတ် သမ္မုတိပေးရန် မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

သမ္မုတိ ရပြီးသော အရှင်ဒဗ္ဗ မထေရ်သည် သဘောတူရာ တူရာ ရဟန်း တော်တို့ကို ပေါင်းစု၍ နေရာခင်းခြင်း ဆွမ်းညွှန်းခြင်း အမှုကို ပြုပါသည်။ ဥပမာ သုတ္တန်ပိဋကဆောင် ရဟန်းတော်အရှင်တို့ကို ဤမထေရ်သူမြတ်တို့ သည် မိမိတို့ ဆောင်ခဲ့သော သုတ္တန်ပိဋကကို တညီတညွတ်တည်း ရွတ်ဆို တော်မူကြပါလိမ့်မည် ဟု တပေါင်းတည်း တစုတည်း နေရာခင်း၍ ပေးခဲ့ ပါသည်။

ဝိနည်းဓိုရ် ရဟန်းတော်မြတ်တို့ကိုလည်း ထိုအတူပင် ဝိနည်းပိဋကကို ဆုံးဖြတ်တော်မူကြလိမ့်မည် ဟု တပေါင်းတည်း တစုတည်း နေရာခင်း၍ ပေး ပါသည်။

ဓမ္မကထိက ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်တို့အားလည်း တရားတော်ကို ဆွေး နွေးတော်မူကြလိမ့်မည် ဟု တပေါင်းတည်း တစုတည်း နေရာခင်း၍ ပေးပါ သည်။

ထိုမှတပါး ကိုယ်လက်ကြံ့ခိုင်ခြင်းကို လေးစားသော “ကာယဒဠိ ဗဟုလ” ရဟန်းတို့အားလည်း ဤအရှင်တို့သည် ဤမည်သော မွေ့လျော်ခြင်း ဖြင့် မွေ့လျော်ကြပါစေ ဟု သဘောတူရာ ပေါင်းစု၍ နေရာခင်းပေးခဲ့ပါသည်။

အထူးအားဖြင့် ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်တို့သည် တမင်သက်သက် အရှင် ဒဗ္ဗ၏ တန်ခိုးအဘိညာဉ်ကို မြင်လိုလှသဖြင့် နီးရာဒေသကို မညွှန်ကြားဘဲ ဝေးလှစွာသော ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင် အစရှိသည်တို့သို့ ငါတို့၏ နေရာကို ခင်းပေးပါ ဟု ညွှန်ကြားကြပါသည်။ ညွှန်ကြားသမျှသော ရဟန်းတော်တို့အား အရှင် ဒဗ္ဗ မထေရ်သည် တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အခြေ ပါဒကရှိသော အဘိညာဉ်ကို ဝင်စား၍ ညအခါဝယ် အဘိညာဉ်ဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်ညှိုးမှ ထွက်

သော မီးအလျှံတို့ဖြင့် ရှေ့မှကြွပြီးလျှင် အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ကို အသီး အသီး နေရာချထား ပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်အခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မေတ္တိယ ရဟန်း ဘူမဇက ရဟန်းတို့ ခေါင်းဆောင်သော ဆဗ္ဗဂိုဏ်းဝင် ရဟန်းတို့သည် အလွန်အလွန် ဘုန်းနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျောင်းတိုက်ထည်း၌ ဖြစ်စေ မြို့ထည်းရွာထည်း၌ဖြစ်စေ ၎င်းတို့အား အလွန်ခေါင်းပါး ရုန်ရင်း ကြမ်းတမ်းသော ဆွမ်းများ သာလျှင် ရောက်ရှိပါသည်။

တနေ့သောအခါဝယ် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းမှ ဆွမ်းကောင်းကို လှူဒါန်းသဖြင့် “ကလျာဏဘတ္တိက” အမည်ရသော ဥပါသကာ ဒါယကာ၏ ဆွမ်းအလှည့်ကို မေတ္တိယ, ဘူမဇက ရဟန်းတို့ ရောက်ကြ ရကြပါသည်။ နက်ဖြန်ခါ ဆွမ်းလှည့်ကျမည်ဆိုရသော ယနေ့အခါ ကလျာဏဘတ္တိက ဥပါသကာသည် အရှင်ဒဗ္ဗထံမှောက် လာရောက် တရားနာပြီးလျှင် “အရှင်ဘုရား နက်ဖြန် ဆွမ်းလှည့် တပည့်တော်၏ အိမ်သို့ မည်သည့်ရဟန်းတော်များ ကျပါသနည်း” ဟု မေးမြန်း လျှောက်ထားသည်ရှိသော် မေတ္တိယ, ဘူမဇက ရဟန်းတို့ ဆွမ်းလှည့်ကျရောက်ကြောင်း မိန့်ကြားတော် မူသည်ရှိသော် များစွာ စိတ်နှလုံး မသာမယာ ဖြစ်၍ အိမ်သို့ ပြန်ပြီးလျှင် အိမ်ရှိ ကျွန်မအား....

“အချင်းကျွန်မ....နက်ဖြန်ခါ ဆွမ်းလှည့်ကျသော ကိုယ်တော်တို့အား တခါးမုခ်အတွင်းမှာပင် နေရာခင်း၍ ပုန်းရည်လျှင်နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော ဆန်ကဲ့ (ဇကဲ့) ထမင်းဖြင့် ကျွေးလေ” ဟု မှာကြားခဲ့ပါသည်။

မေတ္တိယ, ဘူမဇက ရဟန်းတို့သည် နက်ဖြန်ခါ ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာ အိမ်သို့ ဆွမ်းစားရမည့်အရေး တွေးကာ တွေးကာ ဝမ်းမြောက်ကြပြီးလျှင် ထိုညအဘို့ စိတ်ရှိသမျှ မအိပ်နိုင်ကြဘဲ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၍ နေကြပါသည်။

နံနက်မိုးသောက် ရောက်သောအခါ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူ၍ ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာအိမ်သို့ ကြွရောက်ကြသောအခါ ကျွန်မသည် တံခါးမုခ်၌ နေရာခင်းပြီးလျှင် “ဤအရပ်၌ အရှင်တို့ သီတင်းသုံးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားသည်ရှိသော်....ငါတို့ကား နိစ္စဘတ် ကိုယ်တော်များ ဖြစ်သည် ဟု ပြန်ကြားကြပါသည်။

အရှင်တို့ အမြဲဆွမ်းဝတ်တည်သော ကိုယ်တော်များ ဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော် သိပါသည်။ သို့သော် မနေ့ကပင် ကလျာဏဘတ္တိက သူကြွယ်က နက်ဖြန် ဆွမ်းအလှည့်ကျသော ကိုယ်တော်တို့အား ဤဌာန၌ ဆွမ်းကပ်ရမည် ဟု မိန့်မှာချက် ရှိပါသည်။ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်တော် မူကြပါ” ဟု ဆန်ကဲ့ ထမင်း ပုန်းရေဟင်းမျှ ဆက်ကပ်ပါသည်။

မေတ္တိယ ဘူမဇက ရဟန်းတို့သည် “ယမန်နေ့က ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာသည် ဒဗ္ဗထံ သွားရောက်သည် ကေနဒိဋ္ဌ ဒဗ္ဗသည် ငါတို့အား ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲပြား သဒ္ဓါတရားမဲ့အောင် ပြော ဆို၍ လှုတ်လိုက်ပြီ” ဟု အရှင်ဒဗ္ဗအပေါ် မလျော်သော ရန်ညှိုးဖြင့် စိတ်အဆိုး ကြီး ဆိုးကြပြီးလျှင် စိတ်ရှိသလောက် ဆွမ်းမဘုဉ်းပေးနိုင်ဘဲ ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်၍ သပိတ်သင်္ကန်း သိမ်းဆည်းပြီးလျှင် တံခါး မှန်မှ ပြင်ဘက်၌ သင်္ကန်းအာယောဂပတ် ဖွဲ့လျက် ကြံမှိုင့်၍ နေကြပါသည်။

ထိုအခါ မေတ္တိယ, ဘူမဇက ဂိုဏ်းဝင် ရဟန်းတို့၏ တပည့်ဖြစ်သော “မေတ္တိယာ” ဘိက္ခုနီမ လာရောက်၍ “ဝန္တာမိ အယျာ—အရှင်ဘုရားတို့ကို ရှိခိုးပါ၏” ဟု ရှိခိုး ဝတ်ပြုသည်ရှိသော် သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ပင် စကားမပြော ဘဲ ရှိနေကြပါသည်။ ထိုအခါ မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမက “တပည့်တော်မသည် အရှင်တို့ကို မည်သို့ ပြစ်မှားပါဘိသနည်း အဘယ့်ကြောင့် တပည့်တော်မကို စကားမပြော တုဏှိဘော နေကြပါဘိသနည်း” ဟု လျှောက်ထားသည်ရှိ သော်....

“သီတင်းသုံးဘော် ဖြစ်သော ချစ်နှမ....၊ ငါတို့ကို အရှင်ဒဗ္ဗ ထင်သလို နှိပ်စက်၍ နေသည်ကို အသင်သည် လျစ်လျူရှု၍ နေဘိ၏တကား” ဟု အပြစ်တင်စကား ပြောကြားသည်ရှိသော်—

“တပည့်တော်မ မည်သို့ ဆောင်ရွက်ရပါမည်နည်း” ဟု ပြန်ကြား လျှောက်ထားပါသည်။

သို့တပြီးကား ယနေ့ပင် အရှင်ဒဗ္ဗကို သာသနာတော်မှ လျှောကျစေနိုင် သော အကြောင်းဖြင့် စွပ်စွဲ ပြောကြားသည်ကို ငါတို့အလိုရှိသည် ဟု မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမအား အားပေး အားမြှောက်စကား နည်းပေး လမ်းပြ

စကား ပြောကြား လွတ်လိုက်ကြပါသည်။ မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမသည် ဘုရား ထံမှောက် သွားရောက်ပြီးလျှင်—

“ဣဒံ ဘန္တေ နန္တန္တံ နပုတိရူပံ—ရှင်တော်ဘုရား....၊ ဤအမှုကား လုံးဝ မသင့်တော် မလျော်ဖြစ်ပါသည်။ အကြင်အရပ်မှ ဘေးမရှိ၊ ရန်မရှိ၊ ဥပဒ္ဒဝေါ မရှိ ထိုဘေးမရှိ ရန်မရှိ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ ရမည့် အရပ်မှ ဘေးတွေ့ ရန်တွေ့ ဥပဒ္ဒဝေါတွေ့ ဖြစ်ပွား၍ လာခဲ့ပါသည် အကြင်အရပ်မှ လေတိတ်ပါသည် ထို လေတိတ်သော အရပ်မှပင် လေတိုက်၍ လာခဲ့ပါသည် ရေကပင် မီးဖြစ် ယောင်တကား....တပည့်တော်မကို အရှင်ဒဗ္ဗသည် ဖျက်ဆီးအပ်ပါပြီ ဘုရား” ဟု မိုဗ်းကြိုးကျားသား မလျောက်ပတ်သော စကားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်ဒဗ္ဗကို ဤဘိက္ခုနီမ ပြောကြားသည့် အတိုင်း မှန်ပါသလော ဤဘိက္ခုနီမ ပြောကြားသော အမှုကို ပြုမိသည် ဟု သင်ချစ်သား အောက်မေ့ပါသလော ဟု မေးမြန်းတော်မူသည် ရှိသော်—

ယထာ မံ ဘန္တေ ဘဂဝါ ဇာနာတိ—ဘုရားတပည့်တော်ကို ရှင်တော် ဘုရား အသိသား ဖြစ်ပါသည်ဘုရား ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်ထားသည် ရှိသော်—

ချစ်သားဒဗ္ဗ....၊ ပညာရှိတို့သည် ဤကိစ္စမျိုးမှာ ပရိယာယ်ဖြင့် သွယ်ဝိုက်၍ ပြောကြားရိုးမရှိပါ အသင်ချစ်သား ပြုမှားလျှင် ပြုမှားမိပါသည် မပြုမှားလျှင် မပြုမှားမိပါ ဟု တိုက်ရိုက်ပင် သင်ချစ်သား လျှောက်ထား လေ ဟု မိန့်တော် မူသည်ရှိသော်—

“ရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်သည် အကြင် အချိန်အခါမှစ၍ သာသနာတော်ငန်ထမ်း ရဟန်းတော်၏အဖြစ် အရိယဇာတ်သို့ ရောက်ခဲ့ ပါသည်။ ထိုအခါမှအစပြု၍ မေထုနဓမ္မကို အိပ်မက်မျှပင် မမက်ဘူးပါ နိုးကြားလျက်ကား အဘယ်မှာလျှင် ပြုဘူး ကျင့်ဘူး မှားဘူးပါအံ့နည်း” ဟု လျှောက်ထားသည်ရှိသော်—

“တေနဟိ ဘိက္ခဝေ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိံ နာသေထ—ချစ်သား ရဟန်း တို့...သို့တပြီးကား ရဟန္တာ စင်စစ် ဖြစ်သော အရှင်ဒဗ္ဗကို မတရား အဓမ္မ စွပ်စွဲသော ဤမေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမကို အသင်ချစ်သားတို့သည် အသွင်ပြောင်း သောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးပစ်ကြလေ မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမကို အားပေးအား မြှောက်ပြုကြသော ရဟန်းများကိုလည်း စုံစမ်း စစ်ဆေး အမှု မပေါ် ပေါ်အောင် မေးမြန်းကြလေ” ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၍ ကျောင်းတော်သို့ ဝင်ပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမကို အဝတ်လဲစေမှု တည်းဟူသော အသွင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့် ဖျက်ဆီးစေလတ်သည်ရှိသော် မေတ္တိယဘူမဇက ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့က မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမအား အားပေး အားမြှောက် ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း မှန်ကန်သည့် အတိုင်း ဝန်ခံကြပါသည်။

ဤသို့လျှင် မေတ္တိယ ဘူမဇက ရဟန်းတို့၏ ရဟန္တာစင်စစ် ဖြစ်၍ မည်သည့်အခါမျှ ပမာဒဒေလျော့ခြင်း မဖြစ်နိုင်သော သတိပြန်ပြောခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော အရှင်ဒဗ္ဗ မထေရ်ကို မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ရွံရှာခြင်း အလျဉ်းမရှိသော ပါရာဇိက အာပတ် သီလဝိပတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲ နှိပ်စက်သော ဝတ္ထုကြောင့် သတိ ဝိနည်းကို ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့အား ပေးဘို့ရန် အလို့ငှါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အရှင်ဒဗ္ဗမထေရ်ဝတ္ထု ပြီး၏

တရားသဖြင့် သတိ ဝိနည်းပေးခြင်း ငါးမျိုး

- ပုစ္ဆာ။ ။ကတိပနာဝုသော ဧတ္ထ ဓမ္မိကာနိ သတိဝိနယဒါနာနိ။
- ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပဉ္စိမာနိ ဘန္တေ ဓမ္မိကာနိ သတိဝိနယဿ ဒါနာနိ၊ သုဒ္ဓေါ ဟောတိ ဘိက္ခု အနာပတ္တိကော၊ အနုဝဒန္တိ စ နံ၊ ယာစတံ စ၊ တဿ သံသော သတိဝိနယံ ဒေတိ ဓမ္မေန သမဂ္ဂေန၊ ဣမာနိ ခေါ ဘန္တေ ပဉ္စ ဓမ္မိကာနိ သတိ ဝိနယဿ ဒါနာနိ။

အမေး။ ။ဤ သတိ ဝိနည်းကို ပေးရာ၌ ပေးသင့် ပေးထိုက်သော အကြောင်းအားလျော်စွာ တရားနှင့်အညီ သတိ ဝိနည်းပေးခြင်းတို့သည် အဘယ် နှစ်ပါး ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဤ သတိ ဝိနည်းကို ပေးရာ၌ ပေးသင့် ပေးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား တရားနှင့်လျော်စွာ သတိ ဝိနည်းကို ပေးခြင်းတို့သည် ငါးမျိုး ရှိပါသည်။

(၁) လုံးဝ အာပတ် မသင့် စင်ကြယ်သော ရဟန်းအား သတိ ဝိနည်းကို ပေးခြင်းတပါး၊

(၂) လုံးဝ အာပတ် မသင့် စင်ကြယ်သော ရဟန္တာသခင် အရှင်မြတ် ကို မေတ္တိယဘူမဇကတို့ကဲ့သို့ ရဟန်းဆိုး ရဟန်းယုတ်တို့က မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ရွံရှာခြင်း အရင်းမရှိသော အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲသဖြင့် ပေးခြင်းတပါး၊

(၃) သို့ စွပ်စွဲခံရသဖြင့် အစွပ်စွဲခံရသော ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်သည် သံဃာသို့ကပ်၍ သတိ ဝိနည်း ကို တောင်းရပါမည် သို့တောင်းသော ရဟန်း အား ပေးသော သတိ ဝိနည်း တပါး၊

(၄) တောင်းသည့်အတိုင်း တရားနှင့်လျော်စွာ ပေးခြင်းတပါး၊

(၅) သံဃာအညီအညွတ် ဖြစ်၍ ပေးခြင်းတပါး၊

ဤသို့လျှင် တရားအားလျော်သော သတိ ဝိနည်း ပေးခြင်းတို့သည် ငါးမျိုး အပြားရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

တရားသဖြင့် သတိ ဝိနည်းပေးခြင်း ငါးမျိုး ပြီး၏

အမူဠဝိနည်းပေးခြင်း ခွင့်ပြုခဏ်း

ဂဂ္ဂ ရဟန်းဝတ္ထု

ပုစ္ဆာ။ ။အမူဠဿ အာဝုသော ဘိက္ခုနော အမူဠဝိနယံ ဒါတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဂဂ္ဂံ ဘိက္ခု၊ ဥမ္မတ္တကေန စိတ္တ-

ဝိပရိယာသကတေန အဇ္ဈာစိဏ္ဍေန အာပတ္တိယာ စောဒေသုံ
“သရတာ ယသ္မာ ဝေရူပိံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ”တိ၊
သော ဧဝံ ဝဒေတိ “အဟံ ခေါ အာဝုသော ဥမ္မတ္တကော
အဟောသိ စိတ္တဝိပရိယာသကတော၊ တေန မေ ဥမ္မတ္တကေန
စိတ္တဝိပရိယာသကတေန ဗဟုံ အဿာမဏကံ အဇ္ဈာစိဏ္ဍံ
ဘာသိတပရိက္ခန္တံ၊ နာဟံ တံ သရာမိ၊ မူဠေန မေ ဧတံ
ကတ”န္တိ။ ဧဝမိ နံ ဝုစ္စမာနာ စောဒေန္တေဝ “သရတာ
ယသ္မာ ဝေရူပိံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ”တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။စိတ်နောက် ဖောက်ပြန်နေသဖြင့် မိမိပြုမိသည်ကိုပင် ဤ
သို့သော အမှုကို ငါပြုမိသည် ဟု အမှတ်သတိ မရနိုင်လောက်အောင် တွေ့ဝေ
နေသော ရဟန်းအား ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စစ်ကြော မေးမြန်း
ခြင်း မပြုလုပ်ဘဲ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးကာ စိတ်နောက် တွေ့ဝေနေသော ရဟန်း
ဟူ၍ အသိအမှတ် ပြုရသော အမူ့ ဝိနည်းကို ပေးထားရန် မြတ်စွာဘုရားသည်
ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို အမူ့ ဝိနည်းကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဂဂ္ဂ မည်သော စိတ်မနှံ့သော ရဟန်းကို
ရူးသွပ်သဖြင့် စိတ်ဖောက်ပြန်မှု လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်သဖြင့် လွန်လွန်ကျူးကျူး
ကျင့်ကြံမှုတို့ကို အစွဲပြု၍ အာပတ်ဖြင့် စောဒနာကြပါကုန်သည်။ “အရှင်
ဘုရား... ဤသို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့ ရောက်သည်ကို စဉ်းစားတော်
မူလော့” ဟု စောဒနာကြပါသည်။

အရှင်ဂဂ္ဂသည် ထို ရဟန်းတို့ကို ဤသို့ ပြန်ကြား လျှောက်ထားပါသည်
“ငါ့ရှင်တို့... ငါသည် ရူးသွပ်၍ နေပါသည် စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်း အပြင်း
နှိပ်စက်၍ နေပါသည် ထိုသို့ ရူးသွပ်ခြင်း စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းဖြင့် ရဟန်းတို့
အား မလျှောက်ပတ်သော များစွာသော ပြုမှား ပြောမှား အမှုများကို ပြုမိ
ပြောမိပါသည် ထို ပြုမှား ပြောမှား အမှုများကို ငါသည် မအောက်မေ့နိုင်ပါ

လွန်စွာ လွန်စွာ တော့ဝေ ရူးသွပ်သဖြင့် ပြုမှား ပြောမှားခြင်း ဖြစ်ပါသည်” ဟု ပြန်ကြား လျှောက်ထားပါသော်လည်း စောဒနာမြဲစောဒနာ၍ နေကြ ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် မိမိပြုသော အမှုကို သတိမရ အမှတ်မရ အောင် ရူးသွပ် မေ့လျော့နေသော ဥမ္မတ္တက ရဟန်းအား “ဥမ္မတ္တကသမ္မုတိ” ပေးဘို့ရန် အမူဠ ဝိနည်းကို ပေးဘို့ရန် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါ သည် အရှင်ဘုရား။

ဂဂ ရဟန်းဝတ္ထု ပြီး၏

အမူဠ ဝိနည်း မတရားပေးခြင်း သုံးမျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိ အာဝုသော အဓမ္မိကာနိ အမူဠဝိနယဿ ဒါနာနိ၊ ဝိဘဇိတွာ ကထေဟိ။

ဝိသုဇ္ဇနာ။ ။တီဏိ ဘန္တေ အဓမ္မိကာနိ အမူဠဝိနယဿ ဒါနာနိ၊ ဣဓ ဘန္တေ ဘိက္ခု အာပတ္တိံ အာပန္နော ဟောတိ၊ တမေနံ စောဒေတိ သံဃော ဝါ သမ္ပဟုလာ ဝါ ဧကပုဂ္ဂလော ဝါ “သရတာယသ္မာ ဝေရူပိံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ”တိ၊ သော သရမာနောဝ ဧဝံ ဝဒေတိ “န ခေါ အဟံ အာဝုသော သရာမိ ဝေရူပိံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ”တိ။ အညော သရမာနောဝ ဧဝံ ဝဒေတိ “သရာမိ ခေါ အဟံ အာဝုသော ယထာ သုပိနန္တေနာ” တိ။ အညော အနုမ္မတ္တကောဝ ဥမ္မတ္တကာလယံ ကရေတိ “အဟမ္ပိ ခေါ ဧဝံ ကရေမိ၊ တုမေပိ ဧဝံ ကရေထ၊ မယှမ္ပိ ဧတံ ကပ္ပတိ၊ တုမှာကမေတံ ကပ္ပတိ” တိ။ ဧသံ သံဃော အမူဠဝိနယံ ဒေတိ၊ အဓမ္မိကံ ဘန္တေ အမူဠဝိနယဿ ဒါနံ။ ဣမာနိ ခေါ ဘန္တေ တီဏိ အဓမ္မိကာနိ အမူဠဝိနယဿ ဒါနာနိ။

အမေး။ ။တရားနှင့် မညီညွတ်သော မတရားသဖြင့် ပေးသော အမူဠဝိနယ ပေးခြင်းတို့သည် အဘယ်နှစ်မျိုး ရှိပါ ကုန်သနည်း ထို မတရား

သဖြင့် ပေးသော အဓမ္မိက အမူငွေဝိနယ ပေးခြင်းတို့ကို ရှင်းလင်း၍ ဖြေကြား ပါလော့ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။တရားမဝင်သော မတရားသဖြင့် ပေးအပ်သော အမူငွေ ဝိနည်းပေးခြင်းတို့သည် သုံးမျိုး သုံးစား ရှိပါကုန်သည်။ သုံးမျိုးသုံးစား ဟူသည်မှာ—

(၁) ဤသာသနာတော်၌ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည် အာပတ် သို့ ရောက်ပါ သင့်ပါသည်။ ထိုအာပတ် သင့်ရောက်သော ရဟန်းကို သံဃာ တော်ကဖြစ်စေ များစွာသော ရဟန်းတော်တို့က ဖြစ်စေ ရဟန်းတပါးက ဖြစ်စေ “အရှင်ဘုရားသည် ဤသို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့ ရောက်သည် သင့်သည်ကို စဉ်းစား အောက်မေ့ပါလော့” ဟု ပြောကြားသည်ရှိသော် တနယောက်သော ရဟန်းသည် အောက်မေ့ပါလျက် သတိရပါလျက် “ငါသည် ဤသို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့ ရောက်သည် သင့်သည် ဟု သတိမရ မအောက်မေ့မိပါ” ဟု ပြောကြားသော ရဟန်းတပါး၊

(၂) တယောက်သော ရဟန်းသည် အောက်မေ့ နိုင်ပါလျက် သတိရ ပါလျက် “ငါ့ရှင်တို့ ငါသည် ဤအမှုမျိုးကို အိပ်မက်ထည်းမှာ ယောင်ယောင် လွန်ကျူးမိသည် ဟု အောက်မေ့ပါသည်” ဟု ပြောကြားသော ရဟန်း တပါး၊

(၃) မရူးသွပ်ပါဘဲလျက် ရူးကျွန်ယောင်ပြု၍ “ငါသည်လည်း ဤသို့ သဘောရှိသော လွန်ကျူးမှုကို ပြုအံ့ သင်တို့လည်း ပြုကြကုန်လော့ ငါ့အား လည်း ဤသို့သော အမှုအခင်း အပ်သကဲ့သို့ သင်တို့အားလည်း အပ်စပ်ပေ သည်” ဟု ရူးကျွန်ယောင်ပြုသော ရဟန်းတပါး၊

ဤရဟန်း သုံးပါးအား သံဃာသည် အမူငွေ ဝိနည်းကို ပေးသည်ရှိသော် မတရားသော ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့လျှင် အမူငွေ ဝိနည်းကို တရားမဝင် သော ပေးခြင်းတို့သည်ကား သုံးမျိုးသုံးစား သုံးပါး အပြား ရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

တရားသဖြင့်ပေးခြင်း သုံးမျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိ အာဝုသော ဓမ္မိကာနိ အမူဠဝိနယဿ ဒါနာနိ၊ ဝိဘဇိတွာ ကထေဟိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တီဏိ ဘန္တေ ဓမ္မိကာနိ အမူဠဝိနယဿ ဒါနာနိ၊ ဣဓ ဘန္တေ ဘိက္ခု ဥမ္မတ္တကော ဟောတိ စိတ္တဝိပရိယာသကတော တေန ဥမ္မတ္တကေန စိတ္တဝိပရိယာသကတေန ဗဟံ အဿာမဏကံ အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ ဟောတိ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ၊ တမေနံ စောဒေတိ သံဃော ဝါ သမ္ပဟုလာ ဝါ ကေပုဂ္ဂလော ဝါ “သရတာယသ္မာ ဝေရူပိံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ”တိ၊ သော အဿရမာနောဝ ဝေ ဝဒေတိ “န ခေါ အဟံ အာဝုသော သရာမိ ဝေရူပိံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ”တိ။ အညော ပိ အဿရမာနောဝ ဝေ ဝဒေတိ “သရာမိ ခေါ အဟံ အာဝုသော ယထာ သုပိနန္တေနာ”တိ။ အညော ပိ ဥမ္မတ္တကောဝ ဥမ္မတ္တကာလယံ ကရောတိ “အဟမ္ပိ ဝေ ကရောမိ၊ တုမ္ပေပိ ဝေ ကရောထ၊ မယှမ္ပိ ဝေ ကပ္ပတိ၊ တုမ္ပာကမ္ပေတံ ကပ္ပတိ”တိ။ သေ ဘန္တေ တိဏ္ဏံ ဘိက္ခုနံ သံဃော အမူဠဝိနယံ ဒေတိ၊ ဓမ္မိကံ ဘန္တေ အမူဠဝိနယဿ ဒါနံ။ ဣမာနိ ခေါ ဘန္တေ တီဏိ ဓမ္မိကာနိ အမူဠဝိနယဿ ဒါနာနိ။

အမေး။ ။တရားနှင့် ညီညွတ်သော တရားသဖြင့် ပေးသော အမူဠဝိနည်းကို ပေးခြင်းတို့သည် အဘယ် နှစ်ပါး ရှိပါကုန်သနည်း၊ ထိုဓမ္မိက အမူဠဝိနည်းကို ပေးခြင်းတို့ကို ဝေဘန် ရှင်းလင်း၍ ဖြေကြားပါလော့ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရား အလိုတော်ကျ တရားဝင်သော အမူဠဝိနည်းတို့ကို ပေးခြင်းတို့သည် သုံးမျိုးသုံးစား ရှိပါကုန်သည်၊ သုံးမျိုးသုံးစား တို့ ဟူသည်မှာ—

(၁) ဤသာသနာတော်၌ တစုံ တယောက်သော ရဟန်းသည် ရူးသွပ်ခြင်း စိတ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်ပါသည် ထိုရူးသွပ်

ခြင်း စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းဖြင့် ရဟန်းတော်တို့အား မလျှောက်ပတ်သော များစွာသော ကာယကံမှု ဝစီကံမှုတို့ကို ပြုမှားပြောမှား ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရူးသွပ်သော ရဟန်းကို သံဃာတော်က ဖြစ်စေ များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဖြစ်စေ တဦးတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က ဖြစ်စေ “အရှင်သည် ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့ ရောက်သည် ဟု အောက်မေ့တော် မူပါလော့” ဟု စောဒနာပါသည်။ သို့စောဒနာသောအခါ ထိုဥမ္မတ္တက ရဟန်းသည် တကယ် ပင် သတိမရ မအောက်မေ့နိုင်သဖြင့် “ငါ့ရှင်တို့ ငါသည် ဤသို့ သဘောရှိ သော အာပတ်သို့ ရောက်သည် သင့်သည် ဟု မအောက်မေ့နိုင်ပါ” ဟု အမှန် အတိုင်းပင် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

(၂) အခြားတပါးသော ဥမ္မတ္တက ရဟန်းသည်ကား “ငါ့ရှင်တို့...၊ ငါသည် အိပ်မက်ထည်းမှာ ယောင်ကဲ့သို့ မထင်မရှား သတိမရ၊ အမှတ်မရ” ဟု ပြောကြားပါသည်။

(၃) အခြား တပါးသော ဥမ္မတ္တကရဟန်းသည် တကယ် ကေနိပင် ရူးသွပ်သည် ဖြစ်၍ ရူးသွပ်သော သူတို့ ပြောကြားသော အမူအရာအတိုင်း “ငါသည်လည်း ဤအမှုကို ပြုပါအံ့ သင်တို့လည်း ပြုပါကုန် ငါ့အားလည်း အပ်ပါသည် သင်တို့အားလည်း အပ်ပါသည်” ဟု ရောက်တတ် ရာရာ ပြော ကြားပါသည်။

ထိုသို့ပြောကြားသော ရဟန်းသုံးမျိုးအား သံဃာတော်သည် ရူးသွပ် သော ဥမ္မတ္တကရဟန်းကိုသာ ပေးရသည့် အမူဠ ဝိနည်းကို ပေးခဲ့ပါသည်။ သို့ပေးလျှင် ဘုရားအလိုတော်ကျ ဓမ္မိက အမူဠ ဝိနည်းပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား အလိုတော်ကျ တရားအားလျော်သော ဓမ္မိက အမူဠ ဝိနည်းပေးခြင်းတို့သည် သုံးမျိုး သုံးစား ရှိပါကုန်သည် အရှင် ဘုရား။

တရားသဖြင့်ပေးခြင်း သုံးမျိုး ပြီး၏

ဝန်မခံဘဲ နိဂ္ဂဟကံများ မပြုရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ အပ္ပဋိညာယ အာဝုသော ဘိက္ခုနံ တဇ္ဇနိယာဒိနိ ကမ္မာနိ ကရောန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဂဇဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ အပ္ပဋ္ဌိညာယ ဘိက္ခူနံ ကမ္မာနိ
အကံသု တဇ္ဇနိယာဒီနိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။စွပ်စွဲခံရသော ရဟန်းတို့က မိမိတို့ အပေါ်၌ စွပ်စွဲသော အာပတ် အပြစ်ကို ကျူးလွန်မိပါသည်၊ ဟုတ်ပါသည်၊ မှန်ပါသည် ဟု ဝန်ခံခြင်း မရှိဘဲ ထို ဝန်ခံသော ရဟန်းတို့အား တဇ္ဇနိယ အစရှိသော နှိပ်ကွပ်သော နိဂ္ဂဟကံ ခုနစ်မျိုးကို ပြုသော ရဟန်းသံဃာအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်စေ ဟု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂို ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် ကံ အပြုခံရမည့် ရဟန်း တို့က “ထို အာပတ်သို့ ရောက်ပါသည် သင့်ပါသည်” ဟု ဝန်ခံကြပါ ဘဲလျက် တဇ္ဇနိယ အစရှိသော ကံခုနစ်ပါးတို့ကို ပြုမှားကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ကံအပြုခံရမည့် ရဟန်းတို့က ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ် မရှိပါဘဲလျက် တဇ္ဇနိယ အစရှိသော ကံခုနစ်ပါးကို ပြုသော ရဟန်း အား ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ် ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဝန်ခံဘဲ နိဂ္ဂဟကံများ မပြုရခြင်း ပြီး၏

တရားမဝင်သော ဝန်ခံမှုများ

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ အာဝုသော အဓမ္မိကံ ဟောတိ ပဋိညာတကရဏံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အညထာ ဘန္တေ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇန္တဿ အညထာ ပဋိ-
ဇာနန္တဿ ယထာ သော ပဋိဇာနာတိ၊ တထာ သံဃော
ကာရေတိ၊ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ အဓမ္မိကံ ဟောတိ ပဋိညာတ-
ကရဏံ။

အမေး။ ။ဝန်ခံသည့်အတိုင်း အာပတ်ကို ပြုသော အာပတ်ကို .ကုစားစေသော ပဋိညာတကရဏ ဝိနည်းသည် အဘယ်သို့ ပြုသည်ရှိသော် တရားနှင့် မညီသော အဓမ္မိက ပဋိညာတကရဏ ဖြစ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။တခြား တပါးသော အာပတ် သင့်ပါလျက် တခြား တပါး သော အာပတ် သင့်သည် ဟု အလွဲလွဲ အချော်ချော် ဝန်ခံသော ရဟန်းအား ထိုရဟန်း ဝန်ခံသည့်အတိုင်း သံဃာသည် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ရှိသော် တရားမဝင် သော အဓမ္မက ပဋိညာတကရဏ ဖြစ်ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှ ရှင်းပြ လျှောက်ထားလိုပါသည်။ ရဟန်းတပါးသည် ပါရာဇိက အာပတ်သို့ ရောက်သည် ဆိုပါစို့။ ထိုရဟန်းကို သံဃာက မေးမြန်း သည့် အခါ ထိုရဟန်းက “မိမိသည် ပါရာဇိက အာပတ်သို့ မသင့်မရောက်ပါ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် (သို့မဟုတ်) ထုလ္လစည်း အာပတ် ပါစိတ်အာပတ် ပါဠိဒေသနီအာပတ် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်သို့ ရောက်ပါသည်” ဟု အလွဲကို ဝန်ခံပါသည်။ ထိုရဟန်း ဝန်ခံသည့်အတိုင်း သင့်ရင်းစွဲ ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်ကြဘဲ ထိုရဟန်း အလွဲလွဲအချော်ချော် ဝန်ခံရာသို့ လိုက်၍ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် ထုလ္လစည်းအာပတ် ပါစိတ်အာပတ် ပါဠိ ဒေသနီအာပတ် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်ဖြင့် သံဃာတော်က ဆုံးဖြတ် ခဲ့သည်ရှိသော် တရားအား မလျော်သော အဓမ္မက ပဋိညာတကရဏ ဖြစ်ပါ သည်။

ဤသို့လျှင် တခြား တပါးသော အာပတ်သို့ သင့်ပါ ရောက်ပါလျက် မိမိ ရောက်သော သင့်သော အာပတ်မှ တခြားတပါးသော အာပတ်ဖြင့် ဝန်ခံသော ရဟန်းအား ထို ရဟန်း ဝန်ခံသည့်အတိုင်း သံဃာတော်က ဆုံးဖြတ် လျှင် ထိုသို့ ဝန်ခံသည့်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်း တည်းဟူသော ပဋိညာတကရဏ သည် ဘုရား အလိုတော်ကျ-မဟုတ် မတရားသော တရားမဝင်သော ပဋိ ညာတကရဏ ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တရားမဝင်သော ဝန်ခံမှုများ ပြီး၏

တရားဝင်သော ဝန်ခံမှုများ

- ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ အာဝုသော ဓမ္မိကံ ဟောတိ ပဋိညာတကရဏံ။
- ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ယံ ဘန္တေ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇန္တဿ တမေဝ ပဋိဇာနန္တဿ တေနေဝ သံဃော ကာရေတိ၊ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဓမ္မိကံ ပဋိညာတ ကရဏံ။

အမေး။ ။အဘယ်သို့ ပြုသည်ရှိသော် ပဋိညာတကရဏသည် တရား သဖြင့် ပြုသော တရားနှင့် ညီသော ပဋိညာတကရဏ ဖြစ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အကြင် အာပတ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းအည် မိမိ ရောက် ရာ အာပတ်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဝန်ခံခဲ့သည်ရှိသော် ထိုရဟန်း ဝန်ခံသည့် အတိုင်း သံဃာတော်က ဆုံးဖြတ်လျှင် တရားအားလျော်သော ပဋိညာတ ကရဏ ဝိနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ ရဟန်းတပါးသည် ပါရာဇိက အာပတ်သို့ ရောက်သည်ဆိုပါစို့၊ ထို ရဟန်းကို သံဃာ၊ ဂိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်က မေးမြန်းသောအခါ ထို ရဟန်းသည် “အိမ်း.... ဟုတ်ပြီ ပါရာဇိက အာပတ်သို့ ငါရောက်သည်” ဟု ဖြေဆိုလေရာ ထိုကဲ့သို့ မှန်သည့်အတိုင်း ဝန်ခံသော ရဟန်းအား ထိုရဟန်း ဝန်ခံသည့် အတိုင်း ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့် သံဃာက ဆုံးဖြတ်လျှင် ဓမ္မိက ပဋိညာတ ကရဏ ဝိနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အတူ သံဃာဒိသိသ်၊ ထုလ္လစည်း၊ ပါစိတ်၊ ပါဠိဒေသနီ၊ ဒုက္ကဋ်၊ ဒုဗ္ဘာသီ အာပတ်သို့ ရဟန်းတပါးသည် ရောက်သည်ရှိသော် ထို ရဟန်းကို သံဃာတော် က စောဒနာသောအခါ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သံဃာဒိသိသ်။ပ။ ဒုဗ္ဘာသီ အာပတ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဝန်ခံသည်ရှိသော် ထိုရဟန်း ဝန်ခံသည့်အတိုင်း သံဃာတော်က ဆုံးဖြတ်တော်မူပါလျှင် တရားဝင်သော ဓမ္မိက ပဋိညာတ ကရဏ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် အကြင် အာပတ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းအား မိမိရောက် သော အာပတ်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဝန်ခံလျှင် ထို ရဟန်း ဝန်ခံသော အာပတ်ဖြင့် သံဃာတော်က ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် တရားအားလျော်သော ဓမ္မိက ပဋိညာတကရဏ ဝိနည်း ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တရားဝင်သော ဝန်ခံမှုများ ပြီး၏

ယေဘုယျသိကာ ဝိနည်း ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ယေဘုယျသိကာယ အာဝုသော အဓိကရဏံ ဝူပသမေတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဂဇဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတံ၊
သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဘဏ္ဍနဇာတာ ကလဟဇာတာ
ဝိဝါဒါပန္နာ အညမညံ မုခသတ္တိဟိ ဝိတုဒန္တာ ဝိဟရိံ သု၊ န
သက္ကောန္တိ တံ အဓိကရဏံ ဝုပသမေတုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များစွာတို့၏ အလိုဆန္ဒသို့လိုက်၍ ဆုံးဖြတ်
လျက် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို
ယေဘုယျသိကာ ဝိနယဖြင့် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေရန် မြတ်စွာဘုရားသည်
ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း
ပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် များစွာသော
ရဟန်းတို့သည် ခိုက်ရန်အတင်း ငြင်းခုံခြင်း ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မျက်မှောက်
မျက်ကွယ် ဤနှစ်သွယ်၌ တိုင်ပင်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို
ပြောကြားခြင်း ရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍ အချင်းချင်း နှုတ်လှံ ထိုးသည်ဖြစ်၍
နေကြပါကုန်သည်။ မိမိတို့ တွေ့ကြုံနေသော အဓိကရုဏ်းကို ငြင်းခုံနေခြင်း
ဖြင့် ငြိမ်းအေးစေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင် ရှိကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ယေဘုယျသိကာ ခေါ်သော ဓမ္မဝါဒီ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏မဲများရာသို့လိုက်၍ ဆုံးဖြတ်ရမည့် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းသတ်ရမည့်
အကြောင်းကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ယေဘုယျသိကာ ဝိနည်း ခွင့်ပြုခမ်း ပြီး၏

ဓမ္မဝါဒီ မဲများရာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ အာဝုသော အဓိကရဏံ ယေဘုယျသိကာယ ဝုပသမေတဗ္ဗံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပဉ္စဟိ ဘန္တေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတော ဘိက္ခု သလာကဂ္ဂါ-
ဟာပကော သမ္မန္နိတဗ္ဗော၊ တေန ဘန္တေ သလာကဂ္ဂါဟာပ-

ကေန သလာကာ ဂါဟာတဗ္ဗာ ယထာ ဗဟုတရာ ဘိက္ခု
ဓမ္မဝါဒိနော ဝဒန္တိ တထာ တံ အဓိကရဏံ ဝူပသမေတဗ္ဗံ၊ ဧဝံ
ခေါ ဘန္တေ ယေဘုယျသိကာယ အဓိကရဏံ ဝူပသမေတဗ္ဗံ။

အမေး။ ။ဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆန္ဒမဲများရာသို့ လိုက်၍ ဆုံးဖြတ်ကာ
အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေလိုသည်ရှိသော် အဘယ်သို့ပြု၍ ငြိမ်းစေရပါသနည်း
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သံဃာတော်တို့သည် အချင်းချင်း ငြင်းခုံများသဖြင့် အဓိ
ကရုဏ်း မငြိမ်းနိုင် ရှိပါမူ ထိုသံဃာတော်ထည်းမှ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော

- (၁) ဆန္ဒာဂတိ မလိုက်စားခြင်း၊
- (၂) ဒေါသာဂတိ မလိုက်စားခြင်း၊
- (၃) မောဟာဂတိ မလိုက်စားခြင်း၊
- (၄) ဘယာဂတိ မလိုက်စားခြင်း၊
- (၅) ဆန္ဒမဲ စာရေးတံမဲ ယူပြီး၊ မယူပြီးသည်ကို ခွဲခြားစွာ သိရှိခြင်း၊

ဤ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို စာရေးတံ မဲပေးသော
ရဟန်း ဟူ၍ သံဃာတော်က ဉာတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်၍ ပေးရပါမည်။

ထိုစာရေးတံမဲပေး ရဟန်း ဟု သမုတ်ခြင်းခံရသော ရဟန်းတော်သည်-

(၁) အကယ်၍ ထိုသံဃပရိသတ်၌ အလဇ္ဇီရဟန်းတို့ များပြားသည်
ဖြစ်အံ့ ရဟန်းတပါးတပါးထံသို့ ကပ်၍ “ဤကား အဓမ္မဝါဒီ မဲတည်း ဤကား
ဓမ္မဝါဒီမဲတည်း အလိုရှိရာကို ယူလော့” ဟု ပြောဆို၍ မဲယူပြီးသောအခါ
မည့်သူ့ အားမျှ မပြပါလင့် ဟု ပြောဆို၍ မဲပေးခြင်း၊

(၂) အကယ်၍ ထိုသံဃပရိသတ်၌ ဗာလရဟန်းတို့ များပြားသည်
ဖြစ်အံ့ ရဟန်း တပါးတပါး၏ နားရင်းသို့ ကပ်၍ တိုးတိုးသက်သာ “ဤကား

အဓမ္မဝါဒီမဲတည်း ဤကားဓမ္မဝါဒီမဲတည်း အလိုရှိရာကို ယူလော့” ဟု ပြောဆို၍ မဲယူပြီးသောအခါ “မည်သူ့အားမျှ မပြပါလင့်” ဟု ပြောဆို၍ မဲပေးခြင်း၊

(၃) အကယ်၍ ထိုသံသယပရိသတ်၌ ဓမ္မဝါဒီရဟန်းတို့ များပြားသည် ဖြစ်အံ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မဲပေးခြင်း တည်းဟူသော စာရေးတံမဲ ယူစေခြင်း၊ မဲပေးခြင်း သုံးမျိုးတို့တွင် ပရိသတ်အလိုက် တမျိုးမျိုးဖြင့် စာရေးတံမဲ ပေးရပါမည်။

အချုပ်အားဖြင့် အကြင်နည်းဖြင့် မဲပေးပါမူ တရားသဖြင့် ပြောဆိုလေ့ ရှိသော ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့ များပြား၏ ထိုနည်းဖြင့် စာရေးတံမဲကို ပေးရပါမည်။

ထိုသို့ စာရေးတံမဲ ပေးပြီးလျှင် ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များစွာတို့ ဆုံးဖြတ်သည့် အတိုင်း ထိုအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းသတ်ရပါမည်။ ဤသို့လျှင် ယေဘုယျသိကာ ခေါ်သော အဓိကရုဏ်း ငြိမ်းကြောင်း သမထဖြင့် ဆိုင်ရာ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းသတ်ရပါမည် အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဝါဒီ မဲများရာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရပုံ ပြီး၏

မတရား မဲပေးခြင်း ဆယ်မျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိ အာဝုသော အဓမ္မိကာ သလာကဂ္ဂါဟာ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။ဒသ ဘန္တေ အဓမ္မိကာ သလာကဂ္ဂါဟာ၊ ဩရမတ္တကဉ္စ အဓိကရုဏ် ဟောတိ၊ န စ ဂတိဂတံ ဟောတိ၊ န စ သရိတ- သာရိတံ ဟောတိ၊ ဇာနာတိ အဓမ္မဝါဒီ ဗဟုတရာ တိ၊ အပေဋ နာမ အဓမ္မဝါဒီ ဗဟုတရာ အဿူတိ၊ ဇာနာတိ ‘သံသော ဘိဇ္ဇိဿတီ’ တိ၊ အပေဋ နာမ သံသော ဘိဇ္ဇေယျာတိ၊ အဓမ္မေန ဂဏှန္တိ၊ ဝဂ္ဂါ ဂဏှန္တိ၊ န စ ယထာဒိဋ္ဌိယာ ဂဏှန္တိ၊ ဣမေ ခေါ ဘန္တေ ဒသ အဓမ္မိကာ ကလာကဂ္ဂါဟာ။

အမေး။ ။တရားနှင့် မညီသော မဲပေးခြင်း၊ မဲယူခြင်းတို့သည် အဘယ် မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။တရားနှင့် မလျော်သော မဲပေးခြင်း၊ မဲဆန္ဒ ယူခြင်းတို့သည် ဆယ်မျိုး ရှိပါကုန်သည်။

ဆယ်မျိုးဟူသော်ကား—

- (၁) မပြောပလောက်သော အဓိကရုဏ်း အတွက် မဲဆန္ဒပေးခြင်း၊ မဲဆန္ဒ ယူခြင်းတပါး၊
- (၂) နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရောက်သော အဓိကရုဏ်းမျိုး မဟုတ်သည်၌ မဲဆန္ဒပေးခြင်းတပါး၊
- (၃) ကိုယ်တိုင်လည်း အမှုအခင်းကို စဉ်းစားပြီး သူတပါးအားလည်း စဉ်းစားစေပြီး မဟုတ်သည်၌ မဲဆန္ဒပေးခြင်း၊ ယူခြင်းတပါး၊
- (၄) အဓမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်တွေ့ များသည်ကို သိပါလျက် မဲဆန္ဒပေးခြင်း တပါး၊
- (၅) မတရားသော အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ့ များလိမ့်မည် ဟု မဲဆန္ဒပေးခြင်း၊ ယူခြင်းတပါး၊
- (၆) သံဃာ ကဲ့ပြားလတ္တံ့ သည်ကို သိပါလျက် မဲဆန္ဒပေးခြင်း၊ ယူခြင်း တပါး၊
- (၇) သံဃာ ကဲ့ပြားလိမ့်မည်လော ဟု ယုံမှားသံသယ ရှိလျက် မဲဆန္ဒ ပေးခြင်း၊ ယူခြင်းတပါး၊
- (၈) အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မတရားသော နည်းလမ်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် တပါးလျှင် မဲဆန္ဒနှစ်လိပ်၊ သုံးလိပ် ယူခြင်း၊ ပေးခြင်းတပါး၊
- (၉) ဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အားနည်းသဖြင့် နှစ်ပါး၊ သုံးပါးမှ မဲဆန္ဒ တလိပ်ကို ပေးခြင်း၊ ယူခြင်းတပါး၊
- (၁၀) ဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် များရာ အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကြောက် လန့်သဖြင့် မိမိတို့ ယူနေကျ ဓမ္မဝါဒီ မဲဆန္ဒကို မယူခြင်းတပါး၊

ဤသို့လျှင် တရားအား မလျော်သော စာရေးတံ မဲပေးခြင်း၊ စာရေးတံ မဲယူခြင်းတို့သည် ဆယ်မျိုး ဆယ်စား ဆယ်ပါး အပြား ရှိပါကုန်သည် အရှင် ဘုရား။

မတရား မဲပေးခြင်း ဆယ်မျိုး ပြီး၏

တရားသဖြင့် မဲပေးခြင်း ဆယ်မျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိ အာဝုသော ဓမ္မိကာ သလာကဂ္ဂါဟာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဒသ ဘန္တေ ဓမ္မိကာ သလာကဂ္ဂါဟာ ဝုတ္တဝိပရိယာယေန။

အမေး။ ။တရားနှင့် ညီသော စာရေးတံ မဲယူခြင်း၊ ဆန္ဒမဲပေးခြင်းတို့သည် ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။တရားတော်နှင့် လျော်သော စာရေးတံ မဲပေးခြင်း၊ စာရေးတံ မဲယူခြင်းတို့သည် ယခင် လျှောက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အဓမ္မိက စာရေးတံ မဲပေးခြင်း၊ မဲယူခြင်း ဆယ်မျိုးမှ အပြန်အားဖြင့် ဆယ်မျိုးပင် အတိုင်းအရှည် ရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

တရားသဖြင့် မဲပေးခြင်း ဆယ်မျိုး ပြီး၏

တထာပါပိယသိကာ ဝိနည်းကို ခွင့်ပြုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပါပုဿန္ဓဿ အာဝုသော ဘိက္ခုဿ တထာ ပါပိယသိကာ ကမ္မိကာတံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဥပဝါဠိံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဥပဝါဠော ဘန္တေ ဘိက္ခု သံဃမဇ္ဈေ အာပတ္တိယာ အနုယုဠိယမာနော အဝဇာနိတံ၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ပဋိဇာနိတံ၊ အဝဇာနာတိ၊ အညေနညံ ပဋိစရတိ၊ သမ္ပဇာနမုသာ ဘာသတိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ယုတ်မာသည့် အမှု များသော ရဟန်းအား တထာ ပါပိယသိကာ ကံကို ပြုရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို တထာ ပါပိယသိကာ ကံကို ဘယ်မြို့ ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အရပ်၌ ဥပဝါဠ ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။ ဥပဝါဠ ရဟန်းသည် သံဃာ၏ အလည်၌ အာပတ်ဖြင့်မေးမြန်း စိစစ်လတ်သည်ရှိသော် ဝန်ခံပြီးမှ ကွယ်ပြန်ပါသည်။ ကွယ်ပြီး ငြင်းဆန်ပြီးမှ တဖန် ဝန်ခံပြန်ပါသည်။ အဖျင်းဖျင်း ပြောကြားပါသည်။ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသော မုသား စကားကိုလည်း ပြောကြားပါသည်။

ဤသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ယုတ်မာသည်ထက် ယုတ်မာလှသော ရဟန်းအား တဿပါပိယသိကာ ကံကို ပြုရန် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ အရှင်ဘုရား။

တဿပါပိယသိကာ ဝိနည်းကို ခွင့်ပြုခဏ်း ပြီး၏

တရားဝင်သော ကံ ပြုခြင်းငါးမျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ ကတိ အာဝုသော ဓမ္မိကာနိ တဿပါပိယသိကာ ကမ္မဿ ကရဏာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ပဉ္စိမာနိ ဘန္တေ ဓမ္မိကာနိ တဿပါပိယသိကာ ကမ္မဿ ကရဏာနိ။ အသုစိ စ ဟောတိ၊ အလဇ္ဇီ စ၊ သာနုဝါဒေါ စ၊ တဿ သံဃော တဿပါပိယသိကာ ကမ္မံ ကရေတိ ဓမ္မေန သမဂ္ဂေန၊ ဣမာနိ ခေါ ဘန္တေ ပဉ္စ ဓမ္မိကာနိ တဿ ပါပိယသိကာ ကမ္မဿ ကရဏာနိ။

အမေး။ ။ တရားနှင့် ညီညွတ်သော တဿပါပိယသိကာ ကံကို ပြုခြင်း တို့သည် အဘယ်နှစ်မျိုး အဘယ်နှစ်စား အပြားရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ တရားအားလျော်သော တဿပါပိယသိကာ ကံကို ပြုခြင်း တို့သည် ငါးမျိုး ရှိပါကုန်သည်။ အရှင်ဘုရား၊

(၁) ကာယကံ ဝစီကံ မစင်ကြယ်သော ရဟန်းအား တဿပါပိယ သိကာ ကံကို ပြုခြင်းတပါး၊

(၂) အလဇ္ဇီရဟန်းအား တဿပါပိယသိကာ ကံကို ပြုခြင်းတပါး၊

(၃) စွပ်စွဲဘွယ်နှင့် တကွ ဖြစ်သော သာနုဝါဒ ရဟန်းအား တဿ ပါပိယသိကာ ကံကို ပြုခြင်းတပါး၊

(၄) မြတ်စွာဘုရား တရားတော် ဝိနည်းတော် ရှိသောအတိုင်း တဿ ပါပိယသိကာ ကံကို ပြုခြင်းတပါး၊

(၅) သံဃာသည် တညီတညွတ်တည်း သမဂ္ဂဖြစ်၍ တဿပါပိယသိကာ ကံကို ပြုခြင်းတပါး၊

ဤသို့လျှင် တရားအားလျော်သော မြတ်စွာဘုရား အလိုတော်ကျ တဿပါပိယသိကာ ကံ ပြုခြင်းတို့သည် ငါးမျိုး ငါးစား အပြား ရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

တရားဝင်သော ကံ ပြုခြင်းငါးမျိုး ပြီး၏

ကံ အပြုခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ် (၁၈) ပါး

ပုစ္ဆာ။ ။တဿ ပါပိယသိကာကမ္မကတေန အာဝုသော ဘိက္ခုနာ ကတိသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တဿ ပါပိယသိကာကမ္မကတေန ဘန္တေ ဘိက္ခုနာ အဋ္ဌာ- ရသသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။ န ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗံ၊ န နိဿယော ဒါတဗ္ဗော၊ န သာမဏေရော ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ ဝေမာဒီသု ဘန္တေ အဋ္ဌာရသသု ဝတ္တေသု သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။

အမေး။ ။တဿပါပိယသိကာ ကံ ပြုထားသော ရဟန်းသည် အဘယ် မျှသော ကျင့်ဝတ်တို့၌ ကောင်းမွန်ရှိသောစွာ လိုက်နာ၍ ကျင့်သုံးရပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ်အကျင့်တို့၌ ကောင်းမွန် ရှိသော စွာ လိုက်နာကျင့်သုံးရပါမည်၊ တဆယ့်ရှစ်ပါး အမြွက်မျှ လျှောက်ထားရပါမူ မိမိကိုယ်တိုင်က ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာပြု၍ ပဉ္စင်းခံ မပေးရခြင်း၊ နိဿယည်းဆရာ မပြုမလုပ်ရခြင်း၊ သာမဏေငယ်တို့ကို မမွေးမြူရခြင်း၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက

သမ္မုတိကို မသာယာရခြင်း၊ ပင်ကိုယ်က သမ္မုတိ ရပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လင့်ကစား ဘိက္ခုနီမများကို အဆုံးအမ သြဝါဒ မပေးရခြင်း ဤသို့ အစရှိသော တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ်အကျင့်တို့၌ ရိုသေကျိုးနွံစွာ လိုက်နာကျင့်ကြံရပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကံ အပြုခံရသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ် (၁၈) ပါးပြီး၏

အဓိကရုဏ်း လေးပါး

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိ အာဝုသော အဓိကရုဏာနိ သမထေဟိ ဝူပသမေတဗ္ဗာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။စတ္တာရိမာနိ ဘန္တေ အဓိကရုဏာနိ သမထေဟိ ဝူပသမေတဗ္ဗာနိ၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏံ အနုဝါဒါဓိကရုဏံ အာပတ္တာဓိကရုဏံ ကိစ္စာဓိကရုဏံ၊ ဣမာနိ ဘန္တေ စတ္တာရိ အဓိကရုဏာနိ သမထေဟိ ဝူပသမေတဗ္ဗာနိ။

အမေး။ ။ငြိမ်းစေကြောင်း ဖြစ်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းသတ်အပ်ကုန်သော မှုခင်းကိစ္စ အဓိကရုဏ်းတို့သည် အဘယ် နှစ်ပါး ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ငြိမ်းစေကြောင်း ဖြစ်သော သမထ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် အသီးအသီး ငြိမ်းစေအပ် ငြိမ်းသတ်အပ်ကုန်သော အဓိကရုဏ်းတို့သည်—

- (၁) ဓမ္မ, အဓမ္မ-ဝိနယ, အဝိနယ စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံမှု တည်းဟူသော ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း တပါး၊
- (၂) သီလပျက်စီးခြင်း,အကျင့် အာစာရ ပျက်စီးခြင်း,အယူ၏ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း, အသက်မွေးမှု၏ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း ဤပျက်စီးခြင်း ဝိပတ္တိလေးပါးတို့ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း တည်းဟူသော အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း တပါး၊
- (၃) အာပတ် ငါးပါး, အာပတ် ခုနစ်ပါး တည်းဟူသော အာပတ္တာဓိကရုဏ်း တပါး၊
- (၄) သံဃာသည် ပြုသင့် ပြုရသော အပလောကနကံ, ဉာတ္တိကံ ဉာတ္တိဒုတိယကံ, ဉာတ္တိစတုတ္ထကံ တည်းဟူသော ကိစ္စာဓိကရုဏ်း တပါး။

ဤသို့လျှင် သမထ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ငြိမ်းစေ ပြီးစေအပ်ကုန်သော အဓိကရုဏ်းတို့သည် လေးမျိုး လေးစား လေးပါး အပြား ရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

အဓိကရုဏ်းလေးပါး ပြီး၏

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ

ပုစ္ဆာ။ ။ကိ° အာဝုသော ဝိဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဆ ဘန္တေ ဝိဝါဒမူလာနိ ဝိဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ၊ တီဏိ ပိ အကုသလမူလာနိ ဝိဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ၊ တီဏိ ပိ ကုသလ- မူလာနိ ဝိဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ၊ ဣဒံ ဘန္တေ ဝိဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ။

အမေး။ ။ဤ ငါတို့၏ ယူဆအပ်သော တရားသည်သာလျှင် တရားစစ် တရားမှန်တည်း သင်တို့ ယူဆသော တရားသည်ကား တရားစစ် တရားမှန် မဟုတ် ဓမ္မ မဟုတ် စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံသော ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်း ရင်း မူလကား အဘယ်ပါနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဓမ္မ, အဓမ္မ စသည် ငြင်းခုံခြင်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပေါ်ရင်း အကြောင်းရင်းတို့သည်ကား---

၁။ အမျက်ထွက်ခြင်း, ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

၂။ သူတပါးကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်း, သူတပါးကို အပြိုင်မှုခြင်း ကြောင့်လည်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

၃။ သူတပါး စည်းစိမ်ကို ငြူစူခြင်း, မိမိစည်းစိမ်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်း ကြောင့်လည်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

၄။ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲခြင်း, လှည့်ဖျားခြင်း ဤတရားအစုကြောင့် လည်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

၅။ အလိုဆိုး ရမ္မက်ဆိုးရှိခြင်း, အယူဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း ဤတရားကြောင့်လည်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

၆။ မိစ္ဆာအယူ၌ စွဲမြဲစွာယူခြင်း ဤတရားကြောင့်လည်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်ရပါသည်။ လောဘကြောင့်လည်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပါသည် ဒေါသကြောင့်၎င်း မောဟကြောင့်၎င်း အလောဘကြောင့်၎င်း အဒေါသကြောင့်၎င်း အမောဟကြောင့်၎င်း ဓမ္မ၊ အဓမ္မစသည် ငြင်းခုံမှု ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်ပါသည်။

သို့ရကား ဆိုခဲ့ပြီးသော ကောဓ၊ ဥပနာဟ အစရှိသော တရားခြောက်ပါး၊ လောဘ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော အကုသိုလ်မူလ သုံးပါး၊ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ တည်းဟူသော ကုသိုလ်မူလ သုံးပါး ဤတရားအစုသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများဖြစ်ကြပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ ပြီး၏

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ

ပုစ္ဆာ။ ။ကိ° ပနာဝုသော အနုဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဆ ဘန္တေ အနုဝါဒမူလာနိ အနုဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ၊
တီဏိ ပိ အကုသလမူလာနိ အနုဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ၊
တီဏိ ပိ ကုသလမူလာနိ အနုဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ၊
ကာယော ပိ အနုဝါဒါဓိကရုဏဿ မူလံ၊ ဝါစါ ပိ အနုဝါဒါ-
ဓိကရုဏဿ မူလံ၊ ဣဒံ ခေါ ဘန္တေ အနုဝါဒါဓိကရုဏဿ
မူလံ။

အမေး။ ။အာပတ် စသည်ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်း မူလကား အဘယ်ပါနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သီလဝိပတ္တိ အစရှိသော ဝိပတ္တိလေးပါးတို့ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း အစရှိသော အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်း တရားများကား—

အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း အာပတ်စသည်ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သူတပါးကျေးဇူးကို ခြေဖျက်ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ပြုခြင်း ဤတရားစုကြောင့်လည်း ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ ဤတရားနှစ်ပါးကြောင့်လည်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ မာယာ၊ သာဠေယျ

ဤတရားအစုကြောင့်လည်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အလိုရမ္မက်၊ မိစ္ဆာအယူ ဤတရားအစုကြောင့်လည်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ မိမိ၏အယူကို ပြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်း ဤတရား အစုကြောင့်လည်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သူတဘက်သားကို လောဘစိတ် ပြဋ္ဌာန်း၍လည်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သူတဘက်သား အပေါ်၌ ဒေါသရှေ့ရှု၍လည်း အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ မသိမလိမ်မာမှု မောဟကြောင့်လည်း စွပ်စွဲခြင်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သာသနာတော်ကို ကောင်းစားလိုသောစိတ်ဖြင့် အလောဘပြဋ္ဌာန်း၍ ၎င်း အဒေါသ၊ အမောဟ ပြဋ္ဌာန်း၍ ၎င်း စွပ်စွဲခြင်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါသည်။ စွပ်စွဲခံရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်က အမြင်မတော် ကြည့်မကောင်း အောင် အရုပ်အဆင်း ဆိုးဝါးခြင်းကြောင့်လည်း စွပ်စွဲခြင်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ စွပ်စွဲခံရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရိုင်းပြသော ပြောဆိုမှု ဝါစာစကား ကြောင့်လည်း စွပ်စွဲခြင်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

သို့ရကား ဆိုအပ်ပြီးသော ကောဓ၊ ဥပနာဟ၊ မက္ခ၊ ပလာသ၊ ဣဿ၊ မစ္ဆရိယ၊ မာယာ၊ သာဠေယျ၊ ပါပိစ္ဆ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အာဒါနဂါဟ၊ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂတည်းဟူသော အနုဝါဒ မူလ ခြောက်ပါး လောဘ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော အကုသိုလ်မူလ သုံးပါး၊ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ တည်းဟူသော ကုသိုလ်မူလသုံးပါး၊ အမြင်မတော် ကြည့်၍ မလျော်သောအဆင်း၊ သူတဘက်သား နားမချမ်းသာအောင် ပြောခြင်းအသံ ဤတရားအစုသည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းတရားတို့ ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ ပြီး၏

အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ

- ပုစ္ဆာ။ ။ ကိ° ပနာဝုသော အာပတ္တာဓိကရုဏဿ မူလံ။
- ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဆ ဘန္တေ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာ အာပတ္တာဓိကရုဏဿ မူလံ၊ အတ္တိ ဘန္တေ အာပတ္တိ ကာယတော သမုဋ္ဌာတိ န ဝါစတော န စိတ္တတော၊ အတ္တိ ဘန္တေ အာပတ္တိ ဝါစတော သမုဋ္ဌာတိ န ကာယတော န စိတ္တတော၊ အတ္တိ ဘန္တေ အာပတ္တိ ကာယ-

တော စ ဝါစတော စ သမုဋ္ဌာတိ န စိတ္တတော၊ အတ္ထိ
ဘန္တေ အာပတ္တိ ကာယတော စ စိတ္တတော စ သမုဋ္ဌာတိ န
ဝါစတော၊ အတ္ထိ ဘန္တေ အာပတ္တိ ဝါစတော စ စိတ္တတော
စ သမုဋ္ဌာတိ န ကာယတော၊ အတ္ထိ ဘန္တေ အာပတ္တိ
ကာယတော စ ဝါစတော စ စိတ္တတော စ သမုဋ္ဌာတိ၊
ဣမာနိ ဘန္တေ ဆ အာပတ္တိ သမုဋ္ဌာနာနိ အာပတ္တာဓိ-
ကရဏဿ မူလံ။

အမေး။ ။အာပတ် ခုနစ်ပါး တည်းဟူသော အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏
အကြောင်းရင်း မူလကား အဘယ်ပါနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အာပတ် သင့်ခြင်း တည်းဟူသော အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏
အကြောင်းရင်းတို့သည်ကား—

- (၁) အချို့ အာပတ်သည် နှုတ်နှင့် စိတ် မပါဘဲ ကာယဒွါရ သက်သက်
ကြောင့်လည်း သင့်နိုင်ပါသည်။
- (၂) အချို့ အာပတ်သည် ကိုယ်နှင့် စိတ် မပါဘဲ ဝစီဒွါရသက်သက်
ကြောင့်လည်း သင့်နိုင်ပါသည်။
- (၃) အချို့ အာပတ်သည် စိတ်မပါဘဲ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ နှစ်ပါး
ကြောင့်လည်း သင့်နိုင်ပါသည်။
- (၄) အချို့ အာပတ်သည် နှုတ်မပါဘဲ ကာယဒွါရ၊ မနောဒွါရ နှစ်ပါး
နှင့် စပ်၍လည်း သင့်နိုင်ပါသည်။
- (၅) အချို့ အာပတ်သည် ကိုယ်မပါဘဲ ဝစီဒွါရ၊ မနောဒွါရ နှစ်ပါး
သက်သက်ကြောင့်လည်း သင့်နိုင်ပါသည်။
- (၆) အချို့သော အာပတ်သည် ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော တည်းဟူသော
သုံးပါးသော ဒွါရနှင့်စပ်၍ သင့်နိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ တရားတို့
သည်ကား ၁-ကာယ၊ ၂-ဝါစာ၊ ၃-ကာယဝါစာ၊ ၄-ကာယစိတ္တ၊ ၅-ဝါစာစိတ္တ၊
၆-ကာယဝါစာစိတ္တ ဤသို့ အားဖြင့် ခြောက်ပါး အပြားရှိပါကုန်သည် အရှင်
ဘုရား။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ ပြီး၏

ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ

ပုစ္ဆာ။ ။ကိစ္စာ ဝိသုဒ္ဓိသော ကိစ္စာဓိကရုဏာယ မူလံ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။ကိစ္စာဓိကရုဏာယ ဘန္တေ ဧကံ မူလံ သံဃော။

အမေး။ ။သံဃ ကိစ္စ တည်းဟူသော ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်း မူလကား အဘယ်ပါနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သံဃ ကံ လေးပါး တည်းဟူသော ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်း တရားကား သံဃာတော် တည်းဟူသော ဝါပိသောလျှင် ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ ပြီး၏

ပုစ္ဆာ။ ။သမထံ အာဝုသော ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။သမထံ ဘန္တေ ဝိသုဒ္ဓိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ဒွေ အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။နိဒါနံ နိဒ္ဓေသနှင့် တကွသော သမထက္ခန္ဓကကို မေးမြန်းပေအံ့၊ သမထက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါနံ အကျယ် နိဒ္ဓေသနှင့် တကွသော သမထက္ခန္ဓကကို ဖြေကြားလျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤသမထက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား၏ မုခပါဋ်မြတ်သော စကားတော် အစဉ်တို့နှင့် စပ်သော အာပတ် အစုတို့သည်ကား အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဥက္ကောဋ္ဌနက ပါစိတ် ခီယနက ပါစိတ်ဒုက္ကဋ် အာပတ် ဤနှစ်ရပ်သော အာပတ်တို့သာ ရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

သမထက္ခန္ဓက ပြီး၏

၅-ရခိုင်ကဝတ္ထုကန္တက

ရေချိုးရာ၌ ပယ်မြစ်မှု နှင့် ခွင့်ပြုမှုများ

ပုစ္ဆာ။ ။နဟာယန္တေန အာဝုသော ဘိက္ခုနာ ရုက္ခေ ဝါ ထမ္ဘေ ဝါ ကုဋေ ဝါ ကာယံ ဥဋ္ဌိသေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ နဟာယမာနာ ရုက္ခေ ပိ ထမ္ဘေ ပိ ကုဋေ ပိ ကာယံ ဥဋ္ဌိသေသံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။သစ်ပင်၌ဖြစ်စေ တိုင်၌ဖြစ်စေ နံရံ၌ဖြစ်စေ ရေချိုးသော ရဟန်းသည် ကိုယ်ကို ပွတ်တိုက်၍ ရေချိုးလျှင် ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်စေ ဟု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ပညတ်ချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။ ဆဗ္ဗဂို ရဟန်းတို့သည် ရေချိုး ကုန်သည်ရှိသော် သစ်ပင်၌၎င်း တိုင်၌၎င်း နံရံ၌၎င်း ကိုယ်ကို၎င်း လက်ရုံးကို၎င်း ပေါင်ကို၎င်း ပွတ်တိုက်ကြပါကုန်သည်။ ထိုအခါ များစွာသော လူအပေါင်းတို့က “လက်ငွေ့ လက်ပမ်းသမားတို့ကဲ့သို့ပါတကား” အစရှိသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစကား ပြော ကြားကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သစ်ပင်၌၎င်း တိုင်၌၎င်း နံရံ၌၎င်း ပွတ်တိုက်၍ ရေချိုးသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သုံးမျိုးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထကေန ဝါ အာဝုသော ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ ဝါ မလ္လကေန ဝါ နဟာယန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေဝ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထကေန ပိ ကုရုဝိန္ဒက-

သုတ္တိယာ ပိ မလ္လကေန ပိ နဟာယိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ ချေးပွတ်စရာ ပြုလုပ်ထားသော သစ်သားလက်ဖြင့် ၎င်း
ချေးပွတ်စရာ ပြုလုပ်ထားသော မှတ်ကျောက် ချိပ်လုံးဖြင့် ၎င်း ခွေးသွားစိပ်
ထုထားသော ချေးပွတ်စရာဖြင့် ၎င်း ကိုယ်၌ ချေးတွန်းလျက် ရေချိုးသော
ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။
ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ဘယ်မြို့ ။ ပ။ ငါ့ရှင် ။

အဖြေ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကိုပင် အကြောင်း
ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် လူဝတ်ကြောင်များ၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော
ချေးတွန်းစရာ သစ်သားလက်ဖြင့်လည်း ရေချိုးကြပါကုန်သည်။

လူများ၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော မှတ်ကျောက်မှန်ဖြင့် ချိပ်ကို ရော
စပ်၍ ပြုလုပ်ထားအပ်သော ချေးတွန်းစရာ အလုံးအဖွဲ့ဖြင့်လည်း ရေချိုးကြ
ပါကုန်သည်။

လူတို့၏ အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော ခွေးသွားစိပ် သဏ္ဍာန် ပြုလုပ်ထား
သော ချေးတွန်း ကိရိယာဖြင့်လည်း ရေချိုး ကြပါကုန်သည်။

ထိုအခါ များစွာသော လူအပေါင်းတို့က “လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့
ပါတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြား ကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်း
ကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ် သုံးမျိုးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်
မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ ပါဏိနာ အာဝုသော ပရိကမ္မံ ကာတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ
အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊
သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ ကာတုံ ကုက္ကုစ္စာယိံ သု၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ရေချိုးသော ရဟန်းသည် လက်ဖနောင့် လက်ဖဝါးဖြင့် ချေးတန်းရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြု ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားက ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ မသင့်မလျော်သော ရေချိုးမှု အမျိုးမျိုးကြောင့် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ဒုက္ခဒုက္ခ အာပတ်ဖြင့် ပညတ်တော် မူလတ်သည်ရှိသော် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့၏ လက်ဖဝါး လက်ဖနောင့်ဖြင့်ပင် ချေးတန်းရန် အလို့ငှါ ကုက္ကုစွဖြစ်၍ မပြုလုပ် ဝံ့ဘဲ ရှိကြပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ ထံမှောက်သို့ သွားရောက်၍ ရဟန်းတော်တို့ လျှောက်ထားကြပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် လက်ဖဝါး လက်ဖနောင့်ဖြင့် ရေချိုးသောအခါ ချေးတန်းခြင်းအမှုကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ရေချိုးရာ၌ ပယ်မြစ်မှု နှင့် ခွင့်ပြုမှုများ ပြီး၏

လက်ဝတ်တန်းဆာ စသည်ကို တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဝလ္လိကံ ဝါ အာဝုသော ပါမင်္ဂံ ဝါ ကဏ္ဍသုတ္တကံ ဝါ ကဋ္ဌိသုတ္တကံ ဝါ သြဝဇ္ဇိကံ ဝါ ကာယုရံ ဝါ ဟတ္ထာဘရဏံ ဝါ အင်္ဂုလိမုဒ္ဓိကံ ဝါ ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဝလ္လိကာဒိနိ ဓာရေသု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။နားသံသီး၊ နားသံကွင်းကိုင်း၊ စလွယ်ကြိုးကိုင်း၊ လည်ဆွဲကြိုးကိုင်း၊ ခါးကြိုးကိုင်း၊ လက်ကောက်ကိုင်း၊ လက်ကြပ်ကိုင်း၊ လက်ဝတ်တန်းဆာကိုင်း၊ လက်စွပ်ကိုင်း၊ ဝတ်ဆင် သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား

ဒုက္ခိဒ္ဓိအာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ခိဒ္ဓိအာပတ် တို့ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် လူဝတ်ကြောင်များကဲ့သို့ နားသံသီး၊ နားသံကွင်း ကိုင်း၊ စလွယ်ကြိုးကိုင်း၊ လည်ဆွဲတန်းဆာကိုင်း၊ ခါးကြိုးတန်းဆာကိုင်း၊ လက်ကြပ်ကိုင်း၊ လက်ကောက်ကိုင်း အခြားတပါးသော လက်ဝတ်တန်းဆာ ကိုင်း၊ လက်စွပ်ကိုင်း ဆင်မြန်း ဝတ်ရုံကြပါသည်။

ထိုအခါ များစွာသော လူအပေါင်းတို့က “ဤရဟန်းတို့သည် ကာမ စည်းစိမ်ကို သုံးဆောင် ခံစားကြသော လူဝတ်ကြောင်များကဲ့သို့ ပါတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ရှုတ်ချစကား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် နားသံသီး၊ နားသံကွင်း စသည်ကို ဆင် မြန်း ဝတ်ဆင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ခိဒ္ဓိအာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

လက်ဝတ်တန်းဆာ စသည်ကို တားမြစ်ခြင်း ပြီး၏။

ဆံ့ရှည် ထားမှုကို တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဒီဃေ အာဝုသော ဧကေသေ ဓာရေန္တယ ဒုက္ခိဒ္ဓိံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗံ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂီယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂီယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဒီဃေ ဧကေသေ ဓာရေသု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။လက်နှစ်သစ်ထက် ပိုလွန်၍ ဆံပင်ရှည် ထားသော ရဟန်း အား ဒုက္ခိဒ္ဓိအာပတ်ကို ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ခိဒ္ဓိအာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် လက်နှစ်သစ်ထက် ရှည် လျားသော ဆံပင်တို့ကို ထားကြပါကုန်သည် ထိုအခါ များစွာသော လူ အပေါင်းတို့က “ဤရဟန်းတို့သည် ကာမ စည်းစိမ်ကို ခံစား သုံးဆောင်သော လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ ပါတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ စကား ပြောကြား ကြပါ ကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အနုဇာ- နာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုမာသိကံ ဝါ ဒုဝဂ်လံ ဝါ—ချစ်သားတို့...ဆံပင်ကို လအပိုင်းအခြား အားဖြင့် နှစ်လသာလျှင် ထားရမည် အတိုင်းအရှည် အားဖြင့် လက်နှစ်သစ် သာလျှင် ထားရမည် နှစ်လပင် မပြည့်သေးသော် လည်း လက်နှစ်သစ်ရှိသော ဆံပင်ကိုပယ်ဖြတ်ရမည် လက်နှစ်သစ်ပင် မပြည့် သေးသော်လည်း နှစ်လ ကာလရှိလျှင်ဆံပင်ကို ပယ်ဖြတ်ရမည်။

ထိုသို့ ကာလအားဖြင့် နှစ်လ ကာလထက် အပိုအလွန် မထားရ ပရိစ္ဆေဒ ပမာဏ အားဖြင့် လက်နှစ်သစ်ထက် ပိုလွန်၍ မထားရ ထားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်စေ- ဟု န ဘိက္ခဝေ ဒီဃာ ဧကသာ ဓာရေ တဗ္ဗာ၊ ယော ဓာရေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ်ဿ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဆံရှည် ထားမှုကို တားမြစ်ခြင်း ပြီး၏

ဆံပင်ကို ဖိးလိမ်းမှု မပြုရ

ပုစ္ဆာ။ ။ကောစ္စေနဝါ အာဝုသော ဖဏကေနဝါ ဟတ္ထဖဏကေနဝါ ကေသေ ဩသဏ္ဍေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေဝ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ကောစ္စာဒီဟိ ကေသေ ဩသဏ္ဍေသု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ဝက်မှင်ဘီးဖြင့် ဖြစ်စေ ဘီးဖြင့် ဖြစ်စေ လက်ဖြင့် ဖြစ်စေ ဆံပင်ကို ဖီးသပ်ပြုပြင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ပညတ်ချက်ကို ဘယ်မြို့။ ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် ဝက်မှင်ဘီးဖြင့်၎င်း ပကတိ ရိုးရိုး အသားဘီးဖြင့် ၎င်း လက်ဘီးဖြင့်၎င်း မိမိတို့၏ ဆံပင်တို့ကို ပြင်ဆင်ကြပါကုန်သည်။

ထိုမှတပါး ဖယောင်းနှင့်ရောသော ဆီဖြင့်၎င်း ဆီနှင့်ရောသော ရေဖြင့် ၎င်း မိမိတို့၏ ဆံပင်ကို ပြုပြင်ကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဆံပင်ကို ဖီးလိမ်းမှု မပြုရခြင်း ပြီး၏

မှန် မကြည့်ရန် ပညတ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အာဒါသေ ဝါ အာဝုသော ဥဒကပတ္တေ ဝါ မုခနိမိတ္တံ သြလော-
ကေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂီယေဝ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂီယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ အာဒါသေ ပိ ဥဒကပတ္တေ ပိ
မုခနိမိတ္တံ သြလောကေသံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။မှန်ထည်း၌ဖြစ်စေ ကြည်လင်သော ရေခွက်ထည်း၌ဖြစ်စေ မိမိ၏ မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်ရှုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကိုပင် အကြောင်း ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် လူဝတ်ကြောင်များကဲ့သို့ပင် ကြေးမုံ မှန်အပြင်၌ ၎င်း ကြည်လင်သော ရေခွက်၌၎င်း မိမိတို့၏ မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်ရှုပြင်ဆင် ကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော ကိစ္စကြောင့် မှန်ကြည့်သော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မှန် မကြည့်ရန် ပညတ်ခြင်း ပြီး၏

အနာရောဂါရှိလျှင် မှန် ကြည့်ရန် ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အာဗာပေစ္စယာ ပနာဝုသော အာဒါသေ ဝါ ဥဒကပတ္တေ ဝါ မုခနိမိတ္တံ သြလောကေတံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ အနုညာတံ၊ ဘဂဝတိ ဘန္တေ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ အညတရဿ ဘိက္ခုနော မုခေ ဝဏော အဟောသိ၊ သော ဘိက္ခု တေဒဝေါစ “ကီဒိသော မေ အာဝုသော ဝဏော” တိ၊ ဘိက္ခု ဝေမာဟံသု “ဒေဝိသော တေ အာဝုသော ဝဏော” တိ၊ သော န သဒ္ဓဟတိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။မျက်နှာ၌ အနာပေါက်၍ နေသော ရဟန်းသည် ရေခွက်၌ ဖြစ်စေ မှန်၌ဖြစ်စေ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်ရှုရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့ ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ မထင်မရှားသော အညတရ ရဟန်း တပါးကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ရဟန်းတပါး၏ မျက်နှာ၌ ဝက်ခြံ အမာ ပေါက်လျက် ရှိပါသည် ထိုရဟန်းသည် တပါးသော ရဟန်းတို့ကို “ငါ့ရှင်တို့.... ငါ၏ အနာသည် ဘယ်ကဲ့သို့ နေပါ သနည်း” ဟု မေးမြန်းပါသည်။ ရဟန်းတော်တို့က “ငါ့ရှင်....သင်၏ အနာ

သည် ဤပုံ ဤပန်း ဖြစ်၍နေသည်” ဟူ၍ အမှန်ကိုပင် ပြောကြားကြသော်လည်း ထိုရဟန်းသည် မယုံကြည်ဘဲ ရှိပါသည်။ ထိုအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား ရဟန်းတော်တို့ လျှောက်ထားကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် မျက်နှာ၌ အမာ စသည် ပေါက်ရောက်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကြေးမုံ မှန်အပြင်၌သော်၎င်း ကြည်လင်သော ရေခွက်၌သော်၎င်း မိမိမျက်နှာကို ကြည့်ရှုရန် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အနာရောဂါရှိလျှင် မှန် ကြည့်ရန် ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

ပေါင်ဒါ, မျက်နှာချေစသည် မလိမ်းကျံခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ မုခါလေပနာဒီနိ အာဝုသော ကရောန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ မုခါလေပနာဒီနိ အကံသု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ မျက်နှာ၌ လွင်မှုန့်ခြယ်ခြင်း လိမ်းကျံခြင်း စသည်ကို ပြုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် မျက်နှာကို လွင်မှုန့်ခြယ်ခြင်း မျက်နှာချေခြယ်ခြင်း လက်သည်းဆိုးခြင်း အစရှိသော လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့သော အမှုတို့ကို ပြုကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပေါင်ဒါ, မျက်နှာချေစသည် မလိမ်းကျံခြင်း ပြီး၏

ပွဲလမ်းသဘင်များကို တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။နစွံ ဝါ အာဝုသော ဂီတံ ဝါ ဝါဒိတံ ဝါ ဒဿနာယ ဂစ္ဆန္တိယ ဒုက္ကဋ်
ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိဿိံ ဝတ္ထုဿိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ နစွံ ပိ ဂီတံ ပိ ဝါဒိတံ ပိ ဒဿနာယ ဂစ္ဆိံ သု၊
တဿိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုဿိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင်
သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။
ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်း
သုံး နေတော်မူစဉ် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ တောင်ထိပ်သဘင်ပွဲ ရှိပါသည် ထိုအခါ
ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင်
ရန် အလို့ငှါ တပျော်တပါး သွားကြပါသည် ထိုအခါ လူတို့က ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ
အပြစ်တင်ကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို
ကြည့်ရှုနားထောင်ရန် သွားသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပွဲလမ်းသဘင်များကို တားမြစ်ခြင်း ပြီး၏

အာပတ်သင့်သောအချက်၊ မသင့်သောအချက်ကို ခွဲပြခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ အာဝုသော နစွာဒီနိ ပဿန္တိယ အာပတ္တိ ဟောတိ၊ ကထံ
ပန အနာပတ္တိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။နစွံ ဝါ ဘန္တေ ဂီတံ ဝါ ဝါဒိတံ ဝါ ဒဿနာယ ဂစ္ဆတိ အာပတ္တိ
ဒုက္ကဋ်ဿ၊ ယတ္ထ ဌိတော ပဿတိ ဝါ သုဏာတိ ဝါ အာပတ္တိ

ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဒဿန္တပစာရံ ဝိဇဟိတော ပုနပုနံ ပဿတိ အာပတ္တိ
ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ အာရာမေ ဌိတဿ ပဿတော အနာပတ္တိ၊
ဝိဟာရတော ပန ဝိဟာရံ ပဿိဿာမိတိ ဂစ္ဆတော အာပတ္တိ-
ယေဝ၊ ယတ္ထ ဌိတော ပဿတိ ဝါ သုဏာတိ ဝါ အာပတ္တိ
ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ အာသနသာလာယ နိသိန္နော ပဿတိ အနာပတ္တိ၊
ပဿိဿာမိတိ ဝုဠဟိတော ဂစ္ဆတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ယတ္ထ
ဌိတော ပဿတိ ဝါ သုဏာတိ ဝါ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ပတိပထံ
ဂစ္ဆန္တော ပဿတိ အနာပတ္တိ၊ ဂိဝံ ပရိဝေတ္တော ပဿတော
ပန အာပတ္တိ ဘန္တေ။

အမေး။ ။ကျောင်းတိုက် အတွင်း၌ဖြစ်စေ ဆွမ်းစားရာ အရပ်ဌာန၌
ဖြစ်စေ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို မရှောင်မလွှဲသာ ပက်ပင်းပါတွေ့နေ
သဖြင့် မြင်သည်ရှိသော် အဘယ်သို့ ရှုမြင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်အား အာပတ်သင့်၍
အဘယ်သို့ ရှုမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အာပတ်မှ လွတ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း ရှိရာ မြို့ရွာအတွင်းသို့ ကြည့်ရှု
နားထောင်ရန် အလို့ငှါ သွားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် သင့်ပါသည်။

ထို ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ ရှိရာအရပ်၌ ရပ်တည်၍ ထိုင်၍
ကြည့်ရှုသော ရဟန်းအား၊ နားထောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်
သင့်ပါသည်။

မြင်လောက်သော ဥပစာ၊ ကြားလောက်သော ဥပစာကို စွန့်လွှတ်ပြီးမှ
ထပ်ခါ ထပ်ခါ ကြည့်သော ရဟန်းအားလည်း ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် သင့်ပါသည်။

မိမိနေရင်း ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ မိမိတည်နေစဉ် ကခြင်း၊ သီခြင်း၊
တီးမှုတ်ခြင်းတို့ ရောက်လာသည်ကို ကြည့်ရှုသော်ကား အာပတ်မသင့် ဖြစ်ပါ
သည်။

တခြားတပါးသော ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ ပဲ့လမ်းသဘင်ရှိ၍ ကြည့်ရှု
နားထောင်ရန် အလို့ငှါ သွားရောက်သော ရဟန်းအား၎င်း ထိုပဲ့လမ်းသဘင်
ရှိရာကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိ၍ ကြည့်ရှု နားထောင်သော ရဟန်းအား၎င်း
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် သင့်ပါသည်။

. မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်း ဆွမ်းစားကျောင်းဝယ် မိမိနေစဉ် အလိုအလျောက် ရောက်ရှိလာသော ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှု နားထောင် သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထို မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်း ဆွမ်းစားကျောင်း၏ အနီးအပါး၌ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ ရှိသည်ကို တမင်သက်သက် ကြည့်ရှုရန် ထ၍သွားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ကြည့်ရှု နားထောင်သော အခါမှာ လည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ခရီးသွားခိုက် ခရီး၌ ပက်ပင်းပါ တွေ့ဆုံ ခရီးရင်ဆိုင် ကြုံသဖြင့် ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့် ဖြစ်ပါသည်။

ခရီးသွားခိုက် မိမိ၏ နောက်မှ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ လိုက်ပါ လာသည်ကို တမင်သက်သက် ကြည့်ရှုနားထောင်လိုသော စိတ်ဖြင့် လှည့် လည်ကြည့်ရှု နားထောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် အရံအတွင်း အရံပ၌ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင်သော ရဟန်းအား ဤနည်းအားဖြင့် အာပတ်သင့်၍ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် အာပတ် မသင့်ခြင်း ဖြစ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

အာပတ်သင့်သောအချက်၊ မသင့်သောအချက်ကို ခွဲပြခြင်း ပြီး၏

တရားတော်ကို သိချင်းလို မဆိုရခြင်း

သိချင်းလို သိဆိုမှု၌ အပြစ်ငါးပါး

ပုစ္ဆာ။ ။အာယတကေန အာဝုသော ဂီတဿရေန ဓမ္မံ ဂါယန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခူ၊ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ၊ အာယတကေန ဂီတဿရေန ဓမ္မံ ဂါယိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အလွန်ရှည်လျားစွာ ဆွဲငင်၍ ဆိုသော သီချင်းသံဖြင့် တရားတော်ကို သီဆိုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထိုဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် အလွန် ရှည်လျားစွာသော သီချင်းသံဖြင့် တရားတော်ကို သီဆိုကြပါကုန်သည်။ ထိုအခါ များစွာသော လူအပေါင်းတို့က “ငါတို့ လူဝတ်ကြောင်များ သီချင်းဆိုကြကုန်သကဲ့သို့ ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်တို့သည်လည်း ရှည်လျားစွာသော သီချင်းသံဖြင့် တရားတော်ကို ရွတ်ဆိုကြပါကုန်သည်” ဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစကား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှည်လျားသော သီချင်းသံဖြင့် တရားကို ရွတ်ဆိုခြင်း၌—

- (၁) မိမိ ကိုယ်တိုင်ပင် ထိုအသံ၌ သာယာတပ်မက်ခြင်း၊
- (၂) တပါးသော သူတို့လည်း ထိုအသံ၌ လောဘတဏှာ ပြဋ္ဌာန်း၍ သာယာ တပ်မက်ခြင်း၊
- (၃) သဒ္ဓါတရားရှိသော ဥပါသကာ ဒါယကာတို့ အကဲ့ရဲ့ အရှုတ်ချခံရခြင်း၊
- (၄) အသံကောင်းအောင် ပြုပြင်ရသဖြင့် သမာဓိ ပျက်ပြားခြင်း၊
- (၅) နောင်လာ နောက်သားတို့ မြင်သည်ကို၊ ကြားသည်ကို အတုယူ၍ အမှားလမ်းသို့ လိုက်ပါခြင်း။

ဤအပြစ်ငါးပါးကို ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူလျက် ရှည်လျားစွာသော သီချင်းသံဖြင့် တရားတော်ကို ရွတ်ဆိုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တရားတော်ကို သီချင်းလို မဆိုခြင်း ပြီး၏

သစ်သား သပိတ် တားမြစ်ခဏ်း

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အရှင်ပိဏ္ဍောလ မထေရ် တန်ခိုးပြခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဒါရူပတ္တံ အာဝုသော ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊
ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇံ အာရဗ္ဘ
ပညတ္တံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇော ဆဝဿ
ဒါရူပတ္တဿ ကာရဏာ ဂိဟိနံ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံ
ဒဿေတိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။သစ်သား သပိတ်ကို ဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်
အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့ဒေသ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇ မထေရ်ကို
အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ် လျှောက်ထားလိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်ခွန် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမွေလျော် နေတော်မူသောအခါ
ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးအား ဂင်္ဂါမြစ်ဆိပ်သို့ ရေချိုးသွားသောအခါ စန္ဒကူးအနှစ်ကို
ရခဲ့ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည် ထိုစန္ဒကူးတုံးကို သပိတ်ထွင်းစေပါသည်။
ပွတ်စာများကို မိမိသုံးစွဲပြီးလျှင် ထွင်းပြီးသော သပိတ်ကို ဝါးအဆက်ဆက်
ချည်နှောင်၍ ဝါးထိပ်၌ တင်ထားပြီးလျှင်—

“ဤလောကဝယ် ရဟန္တာစင်စစ် ဖြစ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤသပိတ်
ကို ယူဆောင်ကြပါစေသတည်း ဤသပိတ်သည် လှူပြီးသပိတ် ဖြစ်သည်”
ဟု ကျေညာပါသည်။

ထိုအခါ ပုရဏကဿပ၊ မက္ခလိဂေါသာလ အစရှိသော တိတ္ထိဆရာကြီး
ခြောက်ယောက်တို့သည် အသီးအသီး လာရောက်ပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး
အား မိမိတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ဤသပိတ်ကို မိမိတို့ ရထိုက်ကြောင်း
အမျိုးမျိုးပြောကြားပါသော်လည်း ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးက “အရှင်မြတ်တို့သည်

ရဟန္တာစင်စစ် ဖြစ်ကြပါမူ တန်ခိုးအဘိညာဉ်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ ကြွ၍ ထို သပိတ်ကို ယူနိုင်ကြောင်း” လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် အရှင်ပိဏ္ဍောလ မထေရ်တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်အံ့သောအခါ သေသောက်ကြူးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ ပြောင်လှောင်သော—

“လောက၌ ရဟန္တာ ဟူ၍ မရှိပါတကား... ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏ စန္ဒကူး သပိတ်သည် ခုနစ်ရက် လည်ခဲ့ပြီ ယနေ့တိုင်ပင် ရဟန္တာတပါးမျှ မပေါ်ပေါက် သေးပါတကား” ဟု ပြက်ရယ် ပြောင်လှောင်စကား ပြောကြသည်ကို ကြား တော်မူကြ၍ အရှင်ပိဏ္ဍောလ မထေရ်သည် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ် အား—

“အရှင်ဘုရားသည် တန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၍ အရှင်ဘုရား သည် ထိုသပိတ်ကို ယူဆောင်တော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်က “အရှင်ပိဏ္ဍောလသည် တန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့် စုံပါသည် ထို သပိတ်ကို အရှင်ပိဏ္ဍောလ ဆောင်ယူပါချေ” ဟု အခွင့်ပြုတော် မူပါသည်။ ထိုအခါ အရှင်ပိဏ္ဍောလသည် တန်ခိုးအဘိညာဉ်ဖြင့် ကောင်းကင် သို့ ပြန်တက်၍ ထိုစန္ဒကူးသပိတ်ကို ယူဆောင်ပါသည်။

ထိုအခိုက် ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည် သားမယားနှင့်တကွ မိမိအိမ်၌ ရပ် တည်လျက် ကောင်းကင်သို့ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလျက် ရှိနေပါသည် ရှိခိုး ပြီးလျှင် မိမိ အိမ်ဝင်းသို့ ကြွတော်မူပါမည့်အကြောင်း လျှောက်ထားသည့် အတိုင်း အရှင်ပိဏ္ဍောလသည် ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးအိမ်ဝင်းသို့ ကြွတော်မူပါသည် ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည် ထိုစန္ဒကူးသပိတ်၌ မှန်မြတ်သော ခဲဖွယ်တို့ကို ပြည့်စေ၍ ရှင်ပိဏ္ဍောလအား ဆက်ကပ် လှူပါသည်။

များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် “အရှင်ပိဏ္ဍောလသည် ရာဇဂြိုဟ် သူဌေး၏ စန္ဒကူးသပိတ်ကို ဆောင်ခဲ့လေပြီ” ဟု ကောင်းတင်းစကား ကြား သဖြင့် ကျယ်လောင်သောအသံ၊ မြင့်သောအသံ ရှိကြကုန်၍ ဈာန်အဘိညာဉ် တန်ခိုးအရာကို ကြည့်ရှုဖူးမျှော်လို့ကြသဖြင့် အရှင်ပိဏ္ဍောလ နောက်မှ ဆူညံ စွာ လိုက်ပါကြပါသည်။

အရှင် ပိဏ္ဍောလသည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ ကြွတော် မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆူညံသော လူသံကို ကြားတော်မူသဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာ အား မေးမြန်းတော် မူသည်တွင် အရှင်အာနန္ဒာသည် ထိုအကြောင်းအရာ တို့ကို ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သံဃာ့အလယ်၌ အရှင်ပိဏ္ဍောလကို....

“ချစ်သား....ယုတ်ညံ့သော စန္ဒကူးသပိတ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အသင် ချစ်သားသည် လူတို့အား ဥတ္တရိမနုဿမမ္မ အမည်ရသည့် ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တန်ခိုးပြာဋိဟာကို သင်ချစ်သား ပြသည် မှန်ပါ၏လော” ဟု မေးမြန်းတော် မူပါသည်။

“မှန်ပါကြောင်း” မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသောအခါ လွန်စွာ လွန်စွာ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီးလျှင်....

န စ ဘိက္ခဝေ ဒါရူပတ္တော ဓာရေတဗ္ဗော၊ ယော ဓာရေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ—

“ချစ်သားတို့ ထို စန္ဒကူးသပိတ်ကို အစိတ်စိတ်ခွဲပြီးလျှင် ရဟန်းတော်တို့ မျက်စဉ်းနှင့် ရော၍ ကြိတ်စရာ အသီးသီး ဝေဘန်၍ ယူကြလေ၊ မည်သည့် ရဟန်းမျှ သစ်သားဖြင့် ပြီးသော သပိတ်ကို မကိုင်ဆောင်ရ အကြင်ရဟန်း သည် သစ်သားသပိတ်ကို ကိုင်ဆောင်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သစ်သားသပိတ် တားမြစ်ခဏ်း ပြီး၏

သံသပိတ် နှင့် မြေသပိတ်ကိုသာ ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဘဂဝတာ အာဝုသော ဥစ္စာဝစေ ပတ္တေ ပဋိက္ခိပိတွာ အယော ပတ္တော ဘူမိပတ္တော တိ ဣမေယေဝ ဒွေ ပတ္တာ ကတ္တ အနုညာတာ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ အနုညာတာ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ဥစ္စာဝစေ ပတ္တေ ဓာရေသုံ

သောဝဏ္ဏမယာ ရူပိယမယာ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ
အနုညာတာ။

အမေး။ ။ ရှေ့ဖြင့် ပြီးသော သပိတ်၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော သပိတ် အစရှိ
သော အမျိုးမျိုးသော သပိတ်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ပယ်ဖျက်တားမြစ်
တော်မူပြီးလျှင် သံသပိတ်၊ မြေသပိတ် တည်းဟူသော ဤနှစ်မျိုးသော
သပိတ်တို့ကိုသာလျှင် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို သပိတ် နှစ်မျိုးကို ဘယ်မြို့။
ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂီ ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော သပိတ်
တည်းဟူသော ကောင်းကောင်း ဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးသော သပိတ်တို့ကို ဆောင်
ကြပါကုန်သည် များစွာသော လူဒါယကာတို့ ကဲ့ရဲ့ခံရပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ရှေ့သပိတ်၊ ငွေသပိတ် အစရှိသော
မြတ်မြတ် ယုတ်ယုတ် အမျိုးမျိုးသော သပိတ်ကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသည် သံသပိတ်၊ မြေသပိတ် တည်းဟူသော သပိတ်နှစ်မျိုးကို
ခွင့်ပြုတော် မူပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံသပိတ်နှင့် မြေသပိတ်ကိုသာ ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

သပိတ်သိမ်းဆည်းမှု နှင့် စပ်ဆိုင်ရာများ

ပုစ္ဆာ။ ။ သောဒကံ အာဝုသော ပတ္တံ ပဋိသာမေန္တဿ စ ဩတာပေန္တဿ-
စ ဥဏှေ ပတ္တံ နိဒဟန္တဿ စ ဒုက္ကဋံ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ
အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု သောဒကံ ပတ္တံ ပဋိသာမေသုံ၊
ဩတာပေသုံ၊ ဥဏှေ ပတ္တံ နိဒဟိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ရေနှင့်တကွသော ရေစိုနေသော သပိတ်ကို သိမ်းဆည်းသော ရဟန်းအား၎င်း ရေစိုနေသော သပိတ်ကို နေလှန်းသော ရဟန်းအား၎င်း နေပူထည်း၌ သပိတ်ကို ပစ်ထားသော ရဟန်းအား၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ် သုံးမျိုးကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ရေရှိသော သပိတ်ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းကြပါသည် သို့ ရေရှိသော သပိတ်ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့် သပိတ်သိုးလျက်ရှိပါသည်။

ထို များစွာသော ရဟန်းတို့သည်ပင် ရေရှိသော သပိတ်ကို နေပူ၌ လှန်းကြပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သပိတ်ကို နေပူ၌ ပစ်၍ထားကြပါသည် သို့ဖြင့် သပိတ်အဆင်း ပျက်စီးခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်း ကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ် သုံးမျိုးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သပိတ်နှင့် စပ်ဆိုင်ရာများ ပြီး၏

လူခေါင်းခွံ သပိတ်ပြုလုပ်မှုနှင့် အလုံးစုံ ပံသုကုဇတင် ဆောင်မှုများ

ပုစ္ဆာ။ ။ဆဝသီသပတ္တိ အာဝုသော ဓာရေန္တဿ စ သဗ္ဗပံသုကုလိကဿ စ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခု သဗ္ဗပံသုကုလိကော အဟောသိ၊ သော ဆဝသီသဿ ပတ္တံ ဓာရေသိ၊ အညတရာ ဣတ္ထိ ပဿိတော

ဘိတာ ဝိဿရမကာသိ “အဘုံ မေ ပိသာစော ဝတာယ”န္တိ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။လူ၏ ဦးခေါင်းခွံကို သပိတ်ပြု၍ ဆောင်သော ရဟန်းအား
၎င်း အလုံးစုံ ပံသုကုဓုတင်ဆောင်သော ရဟန်းအား၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို
မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ အညတရ ရဟန်းတပါးကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

မထင်မရှား အညတရ ရဟန်းတပါးသည် အလုံးစုံ ပံသုကုဓုတင်ကို
ဆောင်ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသည် ထိုရဟန်းသည် လူ၏ ဦးခွံဖြင့်ပြီးသော
သပိတ်ကို ဆောင်ယူ၍ မြို့တွင်းသို့ လှည့်လည်ပါသည်။

အမျိုးသမီးတယောက်သည် ထိုရဟန်းကို မြင်သောအခါ “အဘုံ မေ
ပိသာစော ဝတာယ”.... “အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးချေပြိတကား မြေဘုတ်ဘီလူးကြီး
ပါတကား” ဟု ကြောက်လန့်သော အသံကို ပြုပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် လူဦးခေါင်းခွံဖြင့် ပြီးသော သပိတ်ကို
ဆောင်ယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို၎င်း အလုံးစုံ ပံသုကုဆောင်
သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို၎င်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်
မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

လူခေါင်းခွံ သပိတ်ပြုလုပ်မှုနှင့်အလုံးစုံ ပံသုကုဓုတင် ဆောင်မှုများ ပြီး၏

စားကြွင်း၊ စားဖတ်၊ အရိုးအရင်းများ

ပုစ္ဆာ။ ။စလကာနိ ဝါ အာဝုသော အဋ္ဌိကာနိ ဝါ ဥစ္ဆိဋ္ဌောဒကံ ဝါ ပတ္တေန
နိဟရန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု စလကာနိ ပိ အဋ္ဌိကာနိ ပိ ဥစ္ဆိဋ္ဌော
ဒကံ ပိ ပတ္တေန နိဟရိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။စားဖတ်, ဝါးဖတ်, အမှိုက်သရိုက်တို့ကို၎င်း အရိုးအရင်း တို့ကို၎င်း လုပ်ဆေးရေကို၎င်း သပိတ်ထည်း၌ ထည့်၍ သပိတ်ဖြင့်ဆောင် သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ် သုံးမျိုးတို့ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် စားဖတ် ဝါးဖတ်တို့ကို၎င်း ငါးရိုး အမဲရိုး တို့ကို၎င်း လုပ်ဆေးရေကို၎င်း သပိတ်ဖြင့် ဆောင်ယူကြပါကုန်သည်။

ထိုအခါ များစွာသော လူအပေါင်းတို့က “ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရား သားတော်တို့မှာ အကြင် သပိတ်ဖြင့်ပင် စားကုန်၏ ထို သပိတ်သည်ပင် ထွေးခံဖြစ်၍ နေခဲ့ကုန်ပြီတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စတို့ကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ် သုံးမျိုးတို့ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စားကြင်း, စားဖတ်, အရိုးအရင်းများ ပြီး၏

ဘိနပ်ထည့်စရာ အိတ် ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဥပါဟနတ္ထဝိကာ အာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အန္တရာ စ ဘန္တေ ရာဇဂဟံ အန္တရာ စ ဝေသာလိံ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ အနုညာတာ၊ အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခု ဥပါဟနာယော ကာယဗန္ဓုနေန ဗန္ဓိတော ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ၊ အညတရော ဥပါသကော တံ ဘိက္ခု အဘိဝါဒေန္တော ဥပါဟနာယော သီသေန ဃဇ္ဇေတိ၊ သော ဘိက္ခု မကံ အဟောသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

အမေး။ ။ဘိနပ်ထည့်စရာ ဘိနပ်အိတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့ ဒေသ။ပ။ ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် ဝေသာလီပြည်အကြား ခရီးဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူသော အခါဝယ် မထင်မရှား အညတရ ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

မထင်မရှားသော ရဟန်းတပါးသည် မိမိဘိနပ်တို့ကို ခါးပန်းကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်၍ ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်ပါသည် ဥပါသကာ ဒါယကာတယောက်သည် ထိုရဟန်း၏ အနီး အပါးသို့ ကပ်၍ ရှိခိုးဝတ်ပြုသည်ရှိသော် ဘိနပ်တို့ကို ဦးခေါင်းဖြင့် တိုက်မိ ခိုက်မိ ပါသည်။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းမှာ များစွာ မျက်နှာ မသာမယာ အားနာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ဘိနပ်ထည့်စရာ ဘိနပ်အိတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဘိနပ်ထည့်စရာ အိတ် ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

ရေစစ် နှင့် စပ်ဆိုင်ရာများ

ခရီးသွား ရဟန်းနှစ်ပါးဝတ္ထု

ပုစ္ဆာ။ ။အဒ္ဓါနမဂ္ဂပုဋိပန္နေန အာဝုသော ပရိသာဝနံ ယာစိယမာနေန န ဒဒန္တဿ စ အပ္ပဋိဿာဝနကေန အဒ္ဓါနံ ပဋိပဇ္ဇန္တဿ စ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။အန္တရာ စ ဘန္တေ ရာဇဂဟံ အန္တရာ စ ဝေသာလီံ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ အညတရော ဘန္တေ ဘိက္ခု ပရိသာဝနံ ယာစိယမာနော န အဒါသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ယူဇနာခွဲရှိသော ခရီးရှည်ကို သွားနေစဉ် တပါးသော ရဟန်းတို့က မိမိ၌ရှိသော ရေစစ်ကို ငှါးရမ်းသည်ရှိသော် ရေစစ်ကို မငှါးရမ်းဘဲ နေသော ရဟန်းအား၎င်း ရေစစ်မပါဘဲ ထိုသို့သော ခရီးရှည်ကို သွားသော ရဟန်းအား၎င်း၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် ဝေသာလီပြည် အကြား ခရီးဒေသစာရီ ကြွတော်မူသောအခါ အညတရ ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ဝေသာလီပြည်သို့ ခရီးဒေသစာရီ ကြွတော် မူသောအခါ ရဟန်း နှစ်ပါးတို့သည် ကောသလတိုင်း ဇနပုဒ် တို့၌ အခွန်ရှည်သော ခရီးကို သွားနေဆဲ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့တွင် တပါးသော ရဟန်းသည် မအပ်မလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြံပါသည်။ အဖော်ရဟန်းသည် “ငါ့ရှင်... ဤသို့သော အမှုကို မပြုမကျင့်ပါလင့် ဤအမှုသည် မအပ် မစပ်ပါ” ဟူ၍ ပြောကြားသည် ရှိသော် ရန်ငြိုးဖွဲ့လျက် ရှိပါသည်။

ထိုအခါ အဖော်ရဟန်းသည် ရေမွတ်သိပ်လှသဖြင့် ထိုရန်ငြိုးဖွဲ့သော ရဟန်းအား ရေစစ်ကို ပေးပါမည့်အကြောင်း တောင်းပန်သော်လည်း ရေစစ် မပေးဘဲ ရှိပါသည်။ ထိုရဟန်းသည် ရေစစ် မပါဘဲ ရေသောက်လျှင် အာပတ် သင့်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် ရေမသောက်ဘဲ ရှိရာ ရေမွတ်သိပ်လွန်း အားကြီး သဖြင့် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို ရန်ငြိုးဖွဲ့သော ရဟန်းသည် ရဟန်းတော်တို့နှင့် တွေ့ရှိ၍ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားသောအခါ ဘုရားထံမှောက် ဤအမှုအခင်း ရောက် သည်ရှိသော်....

“သင်ချစ်သားသည် ရေစစ်ကို တောင်းရမ်းပါလျက် မပေးဘူးဆိုသည် မှန်ပါ၏လော” ဟု မေးမြန်းတော် မူသည် ရှိသော်—

“မှန်ကန်ပါကြောင်း” လျှောက်ထား သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင် သည် လွန်စွာလွန်စွာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတော်မူပြီးမှ အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့သွား သော ရဟန်းသည် မိမိ၌ပါသော ရေစစ်ကို အဖော်ရဟန်းက တောင်းလျှင် ပေးရမည် မပေးလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်စေ ဟူ၍၎င်း အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့သွားသော ရဟန်းသည် ရေစစ်မပါဘဲ မသွားရ အယုတ်သဖြင့် မိမိ၌ ရေစစ်မရှိပါမူ သင်္ကန်းစွန်းဖြင့် သော်လည်း ရေကိုစစ်၍ သောက်အံ့ ဟု ဆောက်တည်၍ သွားရမည် ထိုသို့မှ မသွားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်စေဟူ၍၎င်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပန်းမွေရာ၌ အိပ်ခွင့်မပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပုပ္ဖါဘိကိဏ္ဍေ အာဝုသော သယနေ သယန္တဿ ဒုက္ခဋီ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဝေသာလိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ပုပ္ဖါဘိကိဏ္ဍေသု သယနေသု သယံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ ပန်းတို့ဖြင့် ဖြန့်ခင်းထားသော အိပ်ရာ၌ အိပ်သော ရဟန်း အား ဒုက္ခဋီအာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဝေသာလီပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ပန်းအမျိုးမျိုး ကြဲဖြန့်၍ထားသော အိပ်ရာထဲ၌ ကျိန်းစက်ကြပါကုန်သည်။

ဒါယကာတို့ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီ လှည့်လည်သောအခါ ထိုအခြင်း အရာကို မြင်ကြသဖြင့် “လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ ပါတကား” ဟု များစွာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ စကား ပြောကြားကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ခဋီအာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပန်းမွေရာ၌ အိပ်ခွင့်မပြုခြင်း ပြီး၏

တခွက်ထည်းစား, တအိပ်ရာထည်း အိပ်ခြင်းများ

ပုစ္ဆာ။ ။ကေဘာဇနေ ဝါ အာဝုသော ဘုဉ္ဇန္တာနံ ကေထာလကေ ဝါ ပိဝန္တာနံ ကေတ္တရဏပါဝရဏာနံ ဝါ တုဝဇ္ဇာနံ ဒုက္ခဋီ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဝေသာလိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေဝ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ကေဘာဇနေ ပိ ဘုဉ္ဇိံ သု၊ ကေ-

ထာလကေ ပိ ပိဝိံသု၊ ကေမဉ္ဇကေ ပိ တုဝဋ္ဌေသုံ၊ ကေတ္ထရဏာ ပိ တုဝဋ္ဌေသုံ၊ ကေပါဝုရဏာ ပိ တုဝဋ္ဌေသုံ၊ ကေတ္ထရဏပါဝုရဏာပိ တုဝဋ္ဌေသုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။တခုတည်းသော ခွက်၌ စားသော ရဟန်းတို့အား၎င်း တခုတည်းသော ရေခွက်၌ သောက်သော ရဟန်းတို့အား၎င်း တခုတည်းသော အခင်းအရုံ ရှိကုန်လျက် လျောင်းစက် အိပ်သော ရဟန်းတို့အား၎င်း ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ ငါရှင်။

အဖြေ။ ။ဝေသာလီပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် တခုတည်းသော စားဖျတ်၌လည်း နှစ်ပါး၊ သုံးပါး စားကြပါသည် တခုတည်းသော သောက်ရေခွက်၌လည်း နှစ်ပါး၊ သုံးပါး သောက်ကြပါသည် တခုတည်းသော ညောင်စောင်း တခုတည်းသော အခင်း တခုတည်းသော အခြံ၌လည်း နှစ်ပါး၊ သုံးပါး လျောင်းစက် အိပ်ကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တခွက်ထည်းစား၊ တအိပ်ရာထည်း အိပ်ခြင်းများ ပြီး၏

ယပ်တောင် သုံးမျိုး ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။စာမရိဗိဇနိံ အာဝုသော ပဋိက္ခိပိတွာ တိဿော ဗိဇနိယော ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာ၊ ကိသ္မိံ စ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အနုညာတာ၊ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဘဂဝတိ ဝိဟရတိ သံဃဿ စာမရိဗိဇနိံ ဥပ္ပန္နာ အဟောသိ၊ ဘဂဝတော တေမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

အမေး။ ။မြင်းမီးကဲ့သို့သော စာမရိမည်သော သားကောင်၏အမြီးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ခြင် ခြောက်စရာ ယပ်ကို ပယ်မြစ်တော်မူပြီးလျှင်

လျှော်မျှင်ဖြင့် ပြီးသောယပ်၊ ပန်းရင်းမျှင်ဖြင့် ပြီးသောယပ်၊ ဒေါင်းမြီးဖြင့် ပြီးသောယပ် ဟူသော သုံးခုသော ခြင်နှင့်စရာ ခြင်ခြောက်စရာ ယပ်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့ဒေသ၌ ဘယ်သို့သော အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့် ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်၊

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် သံဃာတော်အား စာမရီသားမြီးဖြင့် ပြီးသော သားမြီးယပ် ရရှိပါသည်။

ထို အကြောင်းကို ရဟန်းတော်တို့ ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်၍ စာမရီသားမြီးယပ်ကို ဆောင်သင့်၊ မဆောင်သင့် လျှောက်ထားကြသောအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်—

န ဘိက္ခဝေ စာမရီဗီဇနီ ဓာရေတဗ္ဗာ၊ ယော ဓာရေယျ၊
အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဿော
ဗီဇနိယော ဝါကမယံ ဥသီရမယံ မောရပိဉ္စမယံ။

“ချစ်သားတို့.... စာမရီ သားမြီးဖြင့် ပြီးသော ယပ်ကို မဆောင်ရ မသုံးရ၊ အကြင် ရဟန်းသည် သုံးဆောင်ငြားအံ့ ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ် သင့်စေ” ဟူ၍၎င်း၊

“ချစ်သားတို့.... လျှော်မျှင်ဖြင့် ပြီးသော ယပ်ကို၎င်း ပန်းရင်းမြက်စည်း ဖြင့် ပြီးသော ယပ်ကို၎င်း ဥဒေါင်းမြီးစည်းဖြင့် ပြီးသော ယပ်ကို၎င်း ဤ ယပ်ဝန်းသုံးပါးတို့ကို ခွင့်ပြုသည်” ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သုံးပါး သော ယပ်ဝန်းတို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ယပ်တောင်သုံးမျိုး ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

လက်သည်း၊ ခြေသည်း အရှည်မထားရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ ဒီဗေ အာဝုသော န ခေ ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌံ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရပ္ပ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ အည-
တရော ဘန္တေ ဘိက္ခု ဒီဃေ နခေ ဓာရေသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်း အသားများထက် ပိုလွန်၍
ရှည်သော လက်သည်း ခြေသည်းကို ဆောင်သော ရဟန်း လက်သည်း
ခြေသည်းကို ထားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်
တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ မထင်မရှားသော ရဟန်းတပါးကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မထင်မရှားသော ရဟန်းတပါးသည် ရှည်လျားသော ခြေသည်း၊ လက်
သည်းတို့ဖြင့် မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်ခဲ့ပါသည်။ တယောက်သော
မိန်းမသည် ထို ရဟန်းကို မြင်၍ မအပ် မလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြံ
ဘို့ရန် တိုက်တွန်းပြောဆိုသောအခါ ထိုရဟန်းက မအပ်ကြောင်း ပြန်ကြား
ပြောဆိုပါသည်။

ထိုအခါ ထိုမိန်းမက “မိမိအလိုသို့ မလိုက်ပါလျှင် ဖောက်ပြန် ကျယ်
လောင်သော အသံကို ပြုအံ့” ဟု ပြောဆိုသည်ရှိသော် ထိုရဟန်းက “စဉ်းစား
၍သာ ပြောပါ” ဟု ပြန်ကြားပြောဆိုသောအခါ ထို မာတုဂါမသည် “ဤ
ရဟန်းသည် ငါ့အား ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန် ကျင့်ကြံသည်” ဟု ပြောဆို
ပြီးလျှင် မိမိကိုယ်ကို မိမိကုတ်ဖဲ့ပစ်ပါသည်။

ထိုအခါ အရပ်သားတို့ ဝိုင်းဝန်းလာပြီးလျှင် ထိုရဟန်းကို ဖမ်းနှောင်ကြ
ပါသည် ထို မာတုဂါမ၏ လက်သည်းကို ကြည့်သောအခါ လက်သည်းထည်း၌
သွေးစ၊ သွေးနုကိုင်း အရေကိုင်း အရပ်သားတို့ မြင်ကြပါသည်။

ထိုအခါ များစွာသော အရပ်သားတို့သည် “ဤမာတုဂါမသည်ပင်လျှင်
မိမိကိုယ်ကို မိမိကုတ်ဖဲ့၍ ဤရဟန်းက ဖောက်ပြားစွာ ပြုကျင့်ဟန် ပြောကြား
သည်။ ရဟန်းကား တစုံတရာ အပြစ်မရှိ” ဟု အမြင်မှန် ရကြ၍ ထို ရဟန်းကို
လွှတ်လိုက်ပါသည်။

ထိုရဟန်းသည် ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ အဖော်ရဟန်းတို့အား ထိုအကြောင်းကို ပြန်ကြား ပြောဆိုပါသည်။ ရဟန်းတော်တို့မှတစ်ဆင့် မြတ်စွာဘုရားအား ပြန်ကြားလျှောက်ထားသော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ရှည်လျားသော လက်သည်း၊ ခြေသည်းတို့ကို ဆောင်သော ထားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

လက်သည်း၊ ခြေသည်း အရှည်မထားရခြင်း ပြီး၏

ဆံပင်ကို ကတ်ကျေးဖြင့် မဖြတ်ရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကတ္တရိကာယ အာဝုသော ဧကသေ ဆေဒါပေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု၊ ကတ္တရိကာယ ဧကသေ ဆိန္ဒိံ သုတသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အနာ ရောဂါ ဟူသော အကြောင်းမရှိပါဘဲ ဆံပင်ကို ကတ်ကျေးဖြင့် ကိုက်ဖြတ်စေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် အနာရောဂါ တည်းဟူသော အကြောင်းမရှိပါဘဲ လူဝတ်ကြောင်များကဲ့သို့ ကတ်ကျေးဖြင့် ဆံပင်ကို ကိုက်ဖြတ်ကြပါကုန်သည် လူဒါယကာတို့က “ဤရဟန်းတော်တို့သည်ကား ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ ပါတကား” ဟု များစွာ ရှုတ်ချ ကဲ့ရဲ့ကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဆံပင်ကို ကတ်ကျေးဖြင့် မဖြတ်ရခြင်း ပြီး၏

နှာခေါင်းမွေး အရှည်မထားရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဒီဃေ အာဝုသော နာသိကာလောမေ ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ်
ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဒီဃာနိ နာသိကာလောမာနိ
ဓာရေသုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။နှာခေါင်း၏ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်နေသည်တိုင်အောင်
နှာခေါင်းမွေးတို့ကို ရှည်လျားစွာ ထားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို
မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် နှာခေါင်း၏အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လောက်
အောင်ပင် ရှည်လျားသော နှာခေါင်းမွေးတို့ကို ထားကြပါသည်။ ထိုအခါ
လူဝတ်ကြောင်တို့က “မြေဘုတ်ဘီလူးတို့နှင့် တူလှချေတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့
စကား ပြောကြားကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

နှာခေါင်းမွေး အရှည်မထားရခြင်း ပြီး၏

နားဖာကလော် ဆယ်မျိုးခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဥစ္စာဝစာ အာဝုသော ကဏ္ဍမလဟရဏိယော ပဋိက္ခိပိတော ဒသ
ကဏ္ဍမလဟရဏိယော ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာ၊ ကံ အာရဗ္ဗ
ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတာ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဥစ္စာဝစာ ကဏ္ဍမလဟရဏိယော

စာရေသို့ သောဝဏ္ဏမယံ ရူပိယမယံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ
အနုညာတာ။

အမေး။ ။ ရှေ့ဖြင့် ပြီးသော နားဖာကလော်၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော နားဖာ
ကလော် အစရှိသော အမျိုးမျိုး အစားစားသော နားဖာကလော်တို့ကို ပယ်
မြစ်တော်မူပြီးလျှင် ဆယ်မျိုးသော နားဖာကလော်တို့ကိုသာလျှင် မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို နားဖာကလော် ဆယ်မျိုးတို့ကို
ဘယ်မြို့ ။ ပ။ ငါ့ရှင် ။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပယ်မြစ် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် ရှေ့ဖြင့် ပြီးသော နားဖာကလော်၊ ငွေဖြင့်
ပြီးသော နားဖာကလော် အစရှိသော အမျိုးမျိုး အဘိုးထိုက်တန်သော
နားဖာကလော်တို့ကို ဆောင်ယူ သုံးစွဲကြပါသည်။ လူဒါယကာတို့ မြင်သော
အခါ “ဤ ရဟန်းတော်တို့သည်ကား လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ပါတကား” ဟု
များစွာ ရှုတ်ချကဲ့ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေ့ဖြင့်ပြီး
သော နားဖာကလော်၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော နားဖာကလော် အစရှိသော
အမျိုးမျိုးသော နားဖာကလော်တို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပြီးလျှင် အရိုးဖြင့်
ပြီးသော နားဖာကလော်၊ အစွယ်ဖြင့် ပြီးသော နားဖာကလော် အစရှိသော
နားဖာကလော်ဆယ်မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

နားဖာကလော် ဆယ်မျိုးခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

သင်္ကန်း အာယောဂပတ် ဖွဲ့၍ထိုင်မှု

ပုစ္ဆာ။ ။ သံဃာဋီပလ္လတ္တိကာယ နိသီဒန္တဿ အာဝုသော ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ
ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂီယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂီယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ သံဃာဋီပလ္လတ္တိကာယ နိသီဒိံ သု၊

သံဃာဋီယာ ပတ္တာ လုဇ္ဇိံသု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ
ပညတ္တံ။

အမေး။ ။သင်္ကန်း အာယောဂပတ် ဖွဲ့လျက် ထိုင်နေသော ရဟန်း
အား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ်
အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် သင်္ကန်း အာယောဂပတ် ဖွဲ့လျက် ထိုင်နေကြပါ
ကုန်သည်။ သို့ ထိုင်နေခြင်းကြောင့် သင်္ကန်း၏ အထပ်အလွှာတို့သည် စုတ်ကုန်
ပြဲကုန်ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သင်္ကန်း အာယောဂပတ် ဖွဲ့၍ထိုင်မှု ပြီး၏

ခါးပန်းကြိုး မပါဘဲ မသွားရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အကာယဗန္ဓုနေန အာဝုသော ဂါမံ ပဝိသန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ
ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဒ္ဓနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ အည-
တရော ဘန္တေ ဘိက္ခု အကာယဗန္ဓုနေန ဂါမံ ပိဏ္ဏာယ ပါဝိသိ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ခါးပန်းကြိုး မစည်းဘဲ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သော ရဟန်းအား
ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်
ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ အညတရ ရဟန်းတပါးကိုအကြောင်း
ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မထင်မရှား အညတရ ရဟန်းတပါးသည် ခါးပန်းကြိုး မပါဘဲ မြို့တွင်း သို့ ဆွမ်းခံဝင်ပါသည်။ မခိုင်မမြဲ လျော့လျဲသဖြင့် မြို့တွင်းဝယ် လေတိုက် သောအခါ ထိုရဟန်း၏ သင်းပိုင်သည် ကျွတ်၍ ကျခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ခါးပန်းကြိုး မပါဘဲ မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ် တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ခါးပန်းကြိုး မပါဘဲ မသွားရခြင်း ပြီး၏

လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ ဝတ်,ရုံ ဆင်မြန်းမှုများ တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဂိဟိနိဝတ္တံ အာဝုသော နိဝါသေန္တဿ စ၊ ဂိဟိပါရုတံ ပါရုပန္တဿ စ၊ သံဝေလ္လိယံ နိဝါသေန္တဿ စ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂီယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂီယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဂိဟိနိဝတ္တံ နိဝါသိံ သု၊ ဂိဟိပါရုတမ္ပိ ပါရုပိံ သု၊ သံဝေလ္လိယမ္ပိ နိဝါသိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။လူဝတ်ကြောင်တို့၏ ဝတ်ပုံ ဝတ်နည်းဖြင့် သင်းပိုင်ကို ဝတ် သော ရဟန်းအား၎င်း လူဝတ်ကြောင်တို့၏ ရုံပုံ ရုံနည်းဖြင့် ကိုယ်ရုံကို ရုံသော ရဟန်းအား၎င်း ခါးတောင်းကျိုက်၍ ခါးပုံထိုး၍ သင်းပိုင်ကို ဝတ်သော ရဟန်းအား၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ် တော် မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် လူတို့ကဲ့သို့ သင်းပိုင်ကို ဆင်နွှာမောင်းကဲ့သို့လည်း တွဲလျားကျစေ၍ ဝတ်ကြပါကုန်သည် လေးထောင့်ကျစေ၍လည်း ဝတ်ကြ ပါကုန်သည် ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကဲ့သို့ အဝန်းပေါ်စေ၍လည်း ဝတ်ကြပါကုန် သည် အတုနဲ့အရာပေါင်း များစွာ ပေါ်စေ၍လည်း ဝတ်ကြပါကုန်သည်။

အပေါ်ရုံ သင်္ကန်းကိုလည်း လူများ ဆင်မြန်း ဝတ်ရုံဘိသကဲ့သို့ အမျိုးမျိုး ဝတ်ရုံကြပါကုန်သည်။ သင်းပိုင်ကိုလည်း လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ အောက်ပိုး ကျိက်၍ ဝတ်ကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

လူဝတ်ကြောင်တို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံ ဆင်မြန်းမှုများ တားမြစ်ခြင်း ပြီး၏

ဆိုင်း, ထမ်းပိုးဖြင့် ထမ်းဆောင်မှု တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဥဘတော ကာဇံ အာဝုသော ဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ဥဘတော ကာဇံ ဓာရေသုံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ရွှေ, နောက် နှစ်ဘက်လုံး ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို ထမ်း ဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆဗ္ဗဂို ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ် တော် မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂို ရဟန်းတို့သည် ရွှေဘက်, နောက်ဘက် နှစ်ဘက်လုံး ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို ဆောင်ကြပါသည်။ ထိုအခါ များစွာသော လူဝတ်ကြောင်တို့က “မင်း၏ ဝန်ထမ်း ယောက်ျားတို့နှင့် တူလှချေတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြော ကြားကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဆိုင်း, ထမ်းပိုးဖြင့် ထမ်းဆောင်မှု တားမြစ်ခြင်း ပြီး၏

ရုပ်ဝါဒ ကျမ်းများကို သင်ကြား, ပို့ချမှု တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။လောကယတံ အာဝုသော ပရိယာပုဏန္တဿ စ ဝါစေန္တဿ စ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု လောကယတံ ပရိယာပုဏိံသု ပိ ဝါစေသုံ ပိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။လောကယတ မည်သော “ရုပ်ဝါဒ” ကျမ်းကို ရှေးခေတ် အခါက ဘတပါက မည်သော ဆရာက တီထွင်ရေးသားထားခဲ့၏။ ထို လောကယတ မည်သော ရုပ်ဝါဒကျမ်း၌ ကျီးသည် ဖြူ၏ အရိုး ဖြူသော ကြောင့်တည်း စသည်ဖြင့် လောက၌ ထင်ရှားသော သိလ္လယံသော အကြောင်းအရာတို့ကို ဖော်ပြလျက် သတ္တဝါသည် သေသောအခါကာလ၌ အလုံးစုံပင် မြေဓာတ်, ရေဓာတ် ဖြစ်၍ ပျောက်ပျက် သွားလေသည်၊ တမလွန် လောက နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်မည်သည် မရှိ ဤသို့ စသည်ဖြင့် တမလွန်လောက နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်တို့ကို ပယ်ရှားလျက် ရုပ်ဝါဒ အကြောင်းအရာတို့ကို ဖော်ပြ ရေးသားထား၏။

ယခုခေတ်ကာလ၌ အနောက်နိုင်ငံများမှ တီထွင်လိုက်သော ရုပ်ဝါဒ ကျမ်းများနှင့် အလားတူပင် ဖြစ်၏။

ဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါကာလက ခြောက်ယောက်သော တိတ္ထိ ဆရာကြီးတို့တွင် သုံးယောက်မြောက်ဖြစ်သော အဇိတကေသကဗ္ဗလ မည်သော ဆရာကြီး တီထွင် ဟောကြားသော တရားများသည်လည်း ရုပ်ဝါဒ၌ အရေးကြီးသော အချက်အလက်များပင် ဖြစ်၏။

ထိုသို့သော ရုပ်ဝါဒကျမ်း, လောကယတကျမ်းကို အလေးအမြတ်ပြု၍ သင်ယူသော ရဟန်းအား၎င်း အလေးအမြတ်ပြု၍ သူတပါးအား သင်ကြား ပေးသော ရဟန်းအား၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ် တော် မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ “အဇိတ” မည်သော တိတ္ထိဆရာ ကြီး၏ ဝါဒမျိုးဖြစ်သော—

“ပေးအပ်သော အလှူမည်သည် မရှိ ထိုအလှူ၏ အကျိုးသည်လည်း မရှိ ပူဇော်အပ်သော အလှူသည်လည်း မရှိ ထိုပူဇော်အပ်သော အလှူ၏ အကျိုးသည်လည်း မရှိ အမိဟူ၍လည်း မရှိ အဘဟူ၍လည်း မရှိ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးမရှိ တမလွန်လောကဟူ၍လည်း မရှိ၊

“မည်သည့် သတ္တဝါမဆို ပထဝီ, အာပေါ, တေဇော, ဝါယော ဟု ဆိုအပ် သော မဟာဘုတ်လေးပါးဖြင့် သာလျှင်ပြီး၏ စုတိပြတ်ကျေ သေလွန်သော အခါပထဝီဓာတ်သည် မြေကြီးသို့ ပေါင်း၍ သွားလေသည် အာပေါဓာတ်သည် ရေသို့ တေဇောဓာတ်သည် သဘောတူရာ မီးသို့ ပေါင်း၍ သွားလေသည် ဝါယောဓာတ်သည်လည်း သဘောတူရာ လေသို့ ပေါင်း၍ သွားလေသည်။ မျက်စိ, နား, နှာ, လျှာ, ကိုယ်, စိတ် တည်းဟူသော ဤ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး အသိဓာတ်တရားတို့သည် ကောင်းကင်မှာပင် ပျောက်ကွယ်လေတော့သည်။ စုတိပြတ်ကျေ သေလွန်သည်မှ နောက်ကာလ၌ သတ္တဝါဟူ၍မရှိ ပြတ်တော့ သည်ပင် ဖြစ်တော့သည်” ဟု အဇိတ၏ ဝါဒရှိပါသည်။

ထိုအဇိတ၏ ဝါဒမျိုးကဲ့သို့သော လောကယတ ကျမ်းမျိုးကို ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါက ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် အနှစ်သာရ ရှိသော အနေဖြင့် သင်လည်း သင်ယူကြပါကုန်သည် သူတပါးတို့အားလည်း ပို့ချကြပါကုန်သည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သံဃာ့အလည်၌ “ချစ်သားတို့...၊ လောကယတကျမ်း၌ အနှစ်သာရရှိ၏ ဟု မှတ်ထင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသာသနာတော်ဝယ် သီလ, သမာဓိ, ပညာ တည်းဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့ဖြင့် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ပါအံ့လော” ဟု မေးမြန်းတော် မူသည်ရှိသော် “မရောက်နိုင်ပါကြောင်း” ရဟန်းတို့ ပြန်ကြား လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် လောကယတ အမည်ရသော “စာတု မဟာဘူတိက” ရုပ်ဝါဒကျမ်းကို သင်ကြားသောရဟန်း, ပို့ချသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်မျိုးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ရုပ်ဝါဒကျမ်းများကို သင်ကြား, ပို့ချမှု တားမြစ်ခြင်း ပြီး၏

တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာ အတတ်ပညာရပ်များကို တားမြစ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာ အာဝုသော ပရိယာပုဏန္တဿ စ ဝါစေန္တဿ စ ဒုက္ကဋ်
ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာ ပရိယာပုဏိံသု ပိ
ဝါစေသု ပိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ တိတ်နိမိတ်ဟောခြင်း၊ ဗေဒင်ဟောခြင်း၊ ဆေးကု
ခြင်း အစရှိသော မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်နှင့်
ဖီလာ ကန့်လန့်ဖြစ်သော အတတ်ပညာ၊ တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာ အတတ်ပညာမျိုးကို
အလေးအမြတ်ပြု၍ သင်ယူသော ရဟန်းအား၎င်း သင်ကြား ပြသပေးသော
ရဟန်းအား၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို
ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်၊

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂို ရဟန်းတို့သည် မဂ်ဖိုလ်အား ကျေးဇူးမများဘဲ မဂ်ဖိုလ်၏ ဖီလာ
ကန့်လန့်ဖြစ်သော အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ ယတြာ၊ ဗေဒင်၊ ဓာတ်ရိုက်ခြင်း၊ မန္တန် မန်းမှုတ်
ခြင်း အစရှိသော တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာကို ကိုယ်တိုင်လည်း အနှစ်သာရ အမြတ်တနိုး
ထား၍ သင်ယူကြပါကုန်သည်။ သူတပါးတို့ကိုလည်း အနှစ်သာရ အမြတ်တနိုး
ပြု၍ သင်ပြကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်မျိုးကို သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာ အတတ်ပညာရပ်များကို တားမြစ်ခြင်း ပြီး၏

ချေဆတ်ရာ၌ ဇီဝတု အသက်ရှည်ပါစေ (ဆိတ်ဖွား) ဟု ဆိုကြမူ

ပုစ္ဆာ။ ။ခိပိတေ အာဝုသော “ဇီဝါ” တိဝဒန္တဿ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ
ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
 ဘဂဝါ ဘန္တေ မဟတိယာ ပရိသာယ ပရိဝုတော ဓမ္မံ
 ဒေသေန္တော ခိပိ၊ ဘိက္ခု။ “ဇီဝတု ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဇီဝတု
 သုဂတောတိ” ဥစ္စာသဒ္ဓံ မဟာသဒ္ဓံ အကံသု၊ တေန သဒ္ဓေန
 ဓမ္မကထာ အန္တရာ အဟောသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ
 ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ချေသော အခါကာလ၌ “အသက်ရှည်ပါစေ” ဟု လောက
 ဝတ်စကားဖြင့် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
 ဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း
 ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းစံ
 တော်မူစဉ် များစွာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် တရားဟောတော်မူ
 သော အခိုက် ဓာတ်မညီမညွတ်သဖြင့် ချေဆတ်တော် မူပါသည်။ ထိုအခါ
 များစွာသော ရဟန်းတို့က “ဇီဝတု ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဇီဝတု သုဂတော—ဘုန်း
 တော် နေဝန်း ထွန်းတောက်ပတော်မူသော ရှင်တော် မြတ်ဘုရား...၊
 ရှင်ပင်ဘုရားသည် အသက်ရှည်ထွေ တည်နေတော် မူပါစေသတည်း” ဟု
 ကျယ်လောင်သော အသံ မြင့်သော အသံကို ပြုကြပါသည်။ သို့ဖြင့်
 မြတ်စွာဘုရား တရားစကားတော်၏ အကြားခြားမှု ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်....

“ချစ်သားတို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချေဆတ်၏။ ထို ချေဆတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို “ဇီဝတု” ဆိုခါမျှဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အသက်ရှည်ထွေ တည်နေပါ
 မည်လော သို့မဟုတ် သေမြဲပင် သေပါမည်လော” ဟု မြတ်စွာဘုရား မေးမြန်း
 တော်မူအခါ—

“ထိုသို့ မဖြစ်နိုင်ပါကြောင်း” ပြန်ပြောင်း၍ လျှောက်ဆိုပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် အကျိုးမရသော လူတစ်ဦးသား ချေလျင် “ဇီဝတု ဇီဝတု-အသက်ရှည်ပါစေ၊ အသက်ရှည်ပါစေ” ဟု ပြောဆိုသော ရဟန်း၏ ဒုက္ခဒုက္ခအာပတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ချေဆတ်ရာ၌ ဇီဝတု ဆိတ်ဖွား ဟု ဆိုကြမှု ပြီး၏

ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် စည်းကမ်းမရှိ စွန့်မှုများ

ပုစ္ဆာ။ ။အာရာမေ အာဝုသော ပဿာဝဝစွာနံ တဟံ တဟံ ကရဏံ ပဋိကိပိတော ကေမန္တံ ကာတံ ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ! ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု အာရာမေ တဟံ တဟံ ပဿာဝံ အကံသု၊ တဟံ တဟံ ဝစ္စံ အကံသု၊ အာရာမော ဒုဿိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ကျောင်းတိုက် အရံအတွင်း၌ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်တို့ကို ထိုထိုအရပ်၌ ပေါက်လွှတ်ပဲစား စွန့်ခြင်းကို ပယ်မြစ်တော်မူပြီးလျှင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌သာလျှင် စွန့်ရန် မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုပညတ်ချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သိက္ခာပုဒ် မပညတ်မီ ရှေးကာလ၌ အရံတွင်းဝယ် ထိုထိုအရပ်တို့၌ စည်းမရှိ ကမ်းမရှိ ပေါက်လွှတ်ပဲစား ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်တို့ကို စွန့်ကြပါကုန်သည်။ သို့ဖြင့် ကျောင်းတိုက် အရံတခုလုံး ပုပ်သိုးခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုသို့ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်စွန့်ဘို့ရန် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် စည်းကမ်းမရှိ စွန့်မှုများ ပြီး၏

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကဋ္ဌိ အာပတ် အကျဉ်းချုပ်

ပုစ္ဆာ။ ။ခုဒ္ဒကဝတ္ထု ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ခုဒ္ဒကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ၊
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ တိဿော အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။နိဒါနိနံ နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကကို မေး
မြန်းပေအံ့၊ ဤ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်များနှင့်
သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်
သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါနိနံ နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကကို ဖြေ
ကြား လျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကဋ္ဌိ မြတ်စွာဘုရား၏ မုခပါဌ်
မြတ်သော စကားတော်အစဉ်နှင့် စပ်သွယ်သော အာပတ် အမျိုးအစား
တို့သည် (၁) ထုလ္လစွည်းအာပတ် (၂) ပါစိတ် အာပတ် (၃) ဒုက္ကဋ်
အာပတ် အားဖြင့် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် သုံးမျိုး သုံးစား သုံးပါးသာ
ရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက ပြီး၏

၆-သေနာသနက္ခန္ဓက

ကျောင်းငါးမျိုး ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပဉ္စ အာဝုသော လောကောနိ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာနိ၊
ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတာနိ၊
သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝန္တံ ဥပသကံမိတွာ တေ-
ဒဝေါစုံ “ရာဇဂဟကော ဘန္တေ သေဠိ ဝိဟာရေ ကာရာပေတု-
ကာမော၊ ကထံ နု ခေါ ဘန္တေ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗ”န္တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာနိ။

အမေး။ ။ပုန်းအောင်း၊ မှီခိုရာဖြစ်သော ငါးမျိုးသော ကျောင်း
အဆောက်အဦတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့။ပ။
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ
ကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ် လျှောက်ထားပါဦးအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် နေတော်မူသောအခါ ရဟန်း
တော်များအတွက် ငါးမျိုးသော ဝိဟာရ၊ အခုယောဂ၊ ပါသာဒ၊ ဟမ္မိယ၊ ဂုဟာ
တည်းဟူသော ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ဘွယ်ရာ ကျောင်းတို့ကို ခွင့်မပြုရသေး
သဖြင့် များစွာသော ရဟန်းတော်တို့သည် တောတောင် သစ်ပင်ရင်း အစ
ရှိသော ထိုထိုအရပ်ဒေသတို့၌ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် နေတော်မူကြပါသည်။

ထိုများစွာသော ရဟန်းတော်တို့သည် နံနက်အခါ၌ မိမိတို့ကိန်းအောင်း
ရာ တော၊ တောင်၊ ရွှံ့၊ မြောင်း၊ ဟင်းလင်းအပြင်၊ သစ်ပင်ရင်း၊ လွင်တီးခေါင်
အစရှိသည်တို့မှ ငြိမ်သက်သော တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေ၊ ကြည်ညိုဘွယ်
ရှိသော ရှေ့သို့တက်ခြင်း၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း၊ တူရှုကြည့်ခြင်း၊ တစောင်း
ကြည့်ခြင်း ဤသို့ အစရှိသော ရဟန်းတို့ ဣန္ဒြေဖြင့် မိမိတို့ ကိန်းရာမှ ထွက်ခဲ့
ကြပါကုန်သည်။

ထိုအခြင်းအရာကို အရံဥယျာဉ်သို့ သွားသော ရာဇဂြိုဟ် သူဌေး မြင်သည်ရှိသော် ထိုရဟန်းတို့၏ “ဣရိယာပထသမ္ပန္န” ဂုဏ်ကို ကြည်ညိုလှ သဖြင့် ထို ရဟန်းတို့ အထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်—

“အကယ်၍ ဘုရားတပည့်တော် ကျောင်းဆောက်လှူပါမူ အရှင်တို့ သည် ဘုရားတပည့်တော်၏ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူကြပါမည် လော” ဟု လျှောက်ထားသော အခါ—

“ဒါယကာ သူဌေး....မြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းပစ္စည်းတို့ကို ခွင့်ပြု တော်မမူအပ်သေးပါ” ဟူ၍ မိန့်ကြားတော်မူလျှင်—

“သို့တပြီးကား.... မြတ်စွာဘုရားအား မေးလျှောက်ပြီးလျှင် တပည့် တော်အား ပြန်ကြားတော်မူကြပါ” ဟု လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်ကြ ပြီးလျှင်—

“ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား....ရာဇဂြိုဟ် သူဌေး သည် ကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းလိုပါသည် ဘုရားတပည့်တော်တို့ သည် မည်သို့ ကျင့်ကြံပြောရပါမည်နည်း” ဟု လျှောက်ထားကြပါသည်။

ထိုသို့သော အကြောင်းကိစ္စကြောင့် ‘အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စ လေဏာနိ’ အစရှိသည်ဖြင့်—

“ချစ်သားတို့....ကျောင်းရှည်ကို၎င်း၊ တဘက်ရပ်မိုးသော ကျောင်းကို ၎င်း၊ လေးထောင့်ပြာသာဒ်ကို၎င်း၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းကို၎င်း၊ လိုဏ်ဂူကို၎င်း ဤဆိုအပ်ပြီးသော ငါးပါးသော ပုန်းအောင်းရာ၊ ကိန်းအောင်းရာ ကျောင်း တို့ကို ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသည်” ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကျောင်း ငါးမျိုး ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏ နေ့ချင်းပြီး ကျောင်းပေါင်းခြောက်ဆယ်

ပုစ္ဆာ။ ။ကသံ အာဝုသော ဝိဟာရာ ပဌမံ ဥပ္ပန္နာ၊ ကထဉ္စ တေ ပတိဋ္ဌာပိ တာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကောဟေနေဝ ဘန္တေ ရာဇဂဟကေန သေဋ္ဌိနာ သဋ္ဌိဝိဟာရာ
ပတိဋ္ဌာပိတာ၊ တေ ဣမ ဘန္တေ သဋ္ဌိဝိဟာရာ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ
အာဂတာနာဂတဿ စာတုဒ္ဓိသဿ သံဃဿ ပတိဋ္ဌာပိတာ။

အမေး။ ။ဤသာသနာ၌ ကျောင်းအဆောက်အဦတို့သည် ရှေးဦး
အစက အဘယ်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါသနည်း၊ ထိုဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော
ကျောင်းတို့ကို အဘယ်နည်းဖြင့် လှူဒါန်း၍ တည်ထားခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဤသာသနာတော်၌ ကျောင်းပစ္စည်းတို့ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်
ပေါ်ပုံမှာ ယခင်က လျှောက်ထားခဲ့သော အတိုင်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
ငါးမျိုးသော ကျောင်းတို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူသောအခါ ရဟန်းတော်တို့သည်
ရာဇဂြိုဟ်သုဋ္ဌေးအား ပြန်ကြားကြပါသည်။

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်သုဋ္ဌေးသည် တနေ့တည်း ပင်လျှင် ခြောက်ဆယ်သော
ကျောင်းတို့ကို ပန္နက်ရိုက်စတင်၍ တည်ခဲ့ပါသည်။ ထို ခြောက်ဆယ်သော
ကျောင်းတို့ကို ပြီးဆုံးစေပြီးလျှင် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား
ဆွမ်းဘောဇဉ် လှူဒါန်းပြီးသည်၏ အဆုံး၌—

“ရှင်တော်မြတ်ဘုရား.... တပည့်တော်သည် ကောင်းမှုကုသိုလ် နတ်ရွာ
နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားလှသဖြင့် ဤခြောက်ဆယ်သော ကျောင်းတို့ကို ဆောက်
လုပ်ခဲ့ပါပြီ။ ထိုခြောက်ဆယ်သော ကျောင်းတို့ကို ဘုရားတပည့်တော်သည်
ပုဂ္ဂလိကပင် လှူရမည်လော....သံဃိကပင် လှူရမည်လော....အဘယ်သို့လျှင်
ထိုခြောက်ဆယ်သော ကျောင်းတို့ကို လှူရပါမည်နည်း” ဟု မြတ်စွာဘုရား
အား လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက တေန ဟိ တံ ဂဟပတိ တေ သဋ္ဌိဝိဟာရေ
အာဂတာနာဂတဿ စာတုဒ္ဓိသဿ သံဃဿ ပတိဋ္ဌာပေဟိ။

“ဒါယကာ.... သို့တပြီးကား ထိုခြောက်ဆယ်သော ကျောင်းတို့ကို
အကျိုးတရား ပွားသည်ထက် ပွား-များသည်ထက် များစိမ့်သောငှါ ရောက်ပြီး၊
ရောက်ဆဲ၊ ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်သော သံဃာအား စာတုဒ္ဓိသသံဃိက လှူလေ”
ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ထို ရာဇဂြိုဟ်

သူဌေးသည် ထို ခြောက်ဆယ်သော ကျောင်းတို့ကို ဤမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ဝယ် အစအဦးဆုံး တနေ့ချင်း တည်ဆောက်၍ ထို ခြောက်ဆယ်သော ကျောင်းတို့ကို “အာဂတာနာဂတ” အကျိုးကြီးလှသော စာတုဒ္ဓိသ သံသိက အလှူဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏ နေ့ချင်းပြီး ကျောင်းပေါင်းခြောက်ဆယ် ပြီး၏

ကျောင်းလှပတင့်တယ်စေမည့် ပယ်မြစ်ချက်နှင့် ခွင့်ပြုချက်

ပုစ္ဆာ။ ။ဝိဟာရေ အာဝုသော ပဋိဘာနကမ္မံ ပဋိကိပိတွာ မာလာကမ္မာဒိနိ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတာနိ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ အနုညာတာနိ။ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ ဝိဟာရေ ပဋိဘာနစိတ္တံ ကာရာပေသံ ဣတ္ထိရူပကံ ပုရိသရူပကံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာ- တာနိ။

အမေး။ ။ကျောင်းအဆောက်အဦ၌ မိန်းမရုပ်၊ ယောက်ျားရုပ် စသော ပန်းချီ ဆေးရေးရုပ်တို့ကို ပယ်မြစ်တော်မူပြီးလျှင် ခြူးပန်း၊ ခြူးနွယ် အစရှိသော အလှအပ အတင့်အတယ် အမှုကို ပြုလုပ်နိုင်ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပယ်မြစ်ခြင်း၊ ခွင့်ပြုခြင်း ပြုတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ကျောင်း၌ မိန်းမရုပ်၊ ယောက်ျားရုပ် အစ ရှိသော ပန်းချီ ဆေးရေးရုပ်တို့ဖြင့် အဆန်းတကြယ် ပြုလုပ်စေပါကုန်သည်။ ကျောင်းကြည့် ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်ကြသော ဒါယကာတို့ မြင်ကြသော အခါ များစွာ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ ပြစ်တင်ကြပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်း ကိစ္စကြောင့် ကျောင်းကန် အဆောက်အဦ၌ မိန်းမ ရုပ်၊ ယောက်ျားရုပ် အစရှိသော ပန်းချီဆေးရေးရုပ်တို့ဖြင့် အဆန်းတကြယ် ပြုလုပ်မှုကို ပယ်မြစ်တော်မူပြီးလျှင် ခြူးပန်း၊ ခြူးနွယ်၊ မကရ်းသွား အစ ရှိသော ပန်းချီဆေးရေးမှုတို့ကိုသာ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါ သည် အရှင်ဘုရား။

ကျောင်း လှပ တင့်တယ်စေမှု၌ ပယ်မြစ်ချက်နှင့် ခွင့်ပြုချက် ပြီး၏

သီတင်းကြီးပုဂ္ဂိုလ်အား ဦးစားပေး၍ ရိုသေရန်
ခါမင်းဝတ္ထု ဟောခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ ယထာဝရံ အာဝုသော အဘိဝါဒနာဒီနိ စ အဂ္ဂါသနာဒီနိ စ
အနုဇာနိတံ သံသိကံ ယထာဝရံ ပဋိဗာဟန္တဿ ဒုက္ကဋ်
ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ၊

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ အန္တရာ စ ဘန္တေ ဝေသာလိံ အန္တရာ စ သာဝတ္ထိံ ဆဗ္ဗဂိုယာနံ
ဘိက္ခူနံ အန္တေဝါသိကေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာနံ ဘန္တေ ဘိက္ခူနံ အန္တေဝါသိကာ ဘိက္ခူ ဗုဒ္ဓပ္ပ-
မုခဿ သံဃဿ ပုရတော ပုရတော ဂန္ဓာ ဝိဟာရေ
ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊ သေယျာယော ပဋိဂ္ဂဟေသုံ “ဣဒံ အမှာကံ
ဥပဇ္ဈာယာနံ ဘဝိဿတိ၊ ဣဒံ အမှာကံ အာစရိယာနံ
ဘဝိဿတိ၊ ဣဒံ အမှာကံ ဘဝိဿတိ” တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့အား အစဉ်အတိုင်း ရှိခိုး
ခြင်း၊ နေရာထား၍ ပေးခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်းတို့ကို၎င်း
နေရာဦး နေရာမြတ် စသည်တို့ကို၎င်း ခွင့်ပြုတော်မူပြီးလျှင် သံသိက ကျောင်း၊
အိပ်ရာ၊ နေရာကို သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း ရသင့်ပါလျက် မရအောင်တားမြစ်၍
သိမ်းဆည်းသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်
မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ ။ ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဝေသာလီပြည်နှင့် သာဝတ္ထိပြည်အကြား အခွန်ရှည်သော ခရီးကို သွားရောက်တော်မူစဉ် ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့၏ အန္တေဝါသိက တပည့် ဖြစ်သော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ် လျှောက်ထားပါဦးအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီပြည် မှ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွတော်မူသောအခါ လမ်းခရီးအကြား၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်း တို့၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော် တို့၏ ရှေ့မှ အလျင်တဆော သွားနှင့်ပြီးလျှင် “ဤနေရာသည် ငါတို့၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာများ အတွက်ဖြစ်သည် ဤနေရာသည် ငါတို့၏ နိဿယည်း ဆရာများ အတွက် ဖြစ်သည် ဤနေရာသည် ငါတို့ အတွက်ဖြစ်သည်” ဟု ကျောင်းဦး၊နေရာဦးတို့ကို ရှေးဦးစွာ သိမ်းဆည်း ဦးယူနှင့်ကြပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့၏ နောက်ဆုံးမှ အားလုံးသော ဂိလာနရဟန်း၊ သီတင်းကြီး ရဟန်းတို့ကို စောင့်ရှောက် လိုက်ပါခဲ့သဖြင့် ရဟန်းတို့ အရပ်ရပ်သော ကျောင်းနေရာ တို့ကို ဦးပြီး သိမ်းဆည်းပြီးသောအခါမှ ရောက်ရှိပါသည်။ သို့ဖြင့် ရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည် နေရာမရသဖြင့် တခုတည်းသော သစ်ပင်ရင်းဝယ် တညလုံးထိုင် ၍ နေရပါသည်။

နံနက်မိုးသောက် ရောက်လတ်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ချောင်းညှို့တော်မူပါသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း တဖန် ချောင်းညှို့၍ အသံပြုပါသည်။ “ဤအရပ်၌ အသူနည်း” ဟု မြတ်စွာဘုရားက မေးမြန်း တော် မူသည်ရှိသော် “ဘုရားတပည့်တော် သာရိပုတ္တရာ ဖြစ်ကြောင်း” ပြန် ပြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။ “အဘယ့်ကြောင့် သင်ချစ်သားသည် ဤ အရပ်၌ ထိုင်၍ နေဘိသနည်း” ဟု မေးမြန်းတော်မူသည်တွင် အကြောင်း အရာကို ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာတို့ကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ဖြစ်ခြင်းတကို မေးမြန်းတော် မူပြီးလျှင် ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့၏ အန္တေဝါသိက တပည့်တို့အား ရှုတ်ချ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီးလျှင် ရှေး တိတ္ထိရ (ခါမင်း) ဇာတ်ကို ဟောပြတော် မူပြီးသည်၏ အဆုံး၌....

“ချစ်သားတို့...၊ တိတ္ထိရဇာတ်လာ ခါမင်း၊ဆင်မင်း၊မျောက်မင်းတို့သည် တိရစ္ဆာန်ပင် ဖြစ်လျက် ကြီးသူကို ငယ်သူက ရိုသေလေးစားလျက် နေကြ ကုန်သေး၏။ သင်ချစ်သားတို့သည် ဤ ဓမ္မ၊ ဝိနယ သာသနာတော်ကြီးမှာနေ ပါလျက် အချင်းချင်း ကြီးသူကို မရိုမသေ၊ မလေးမစားဘဲ နေခြင်းသည် တင့်တယ်ပါသလော” ဟု ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချတော်မူပြီးလျှင်....

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယထာဝစုံ အဘိဝါဒနံ ပစ္စုဋ္ဌာနံ အဇ္ဇလိကမ္ပိ သာမိစိကမ္ပိ အဂ္ဂါသနံ အဂ္ဂေါဒကံ အဂ္ဂပိဏ္ဍိ၊ န စ ဘိက္ခဝေ သံဃိကံ ယထာဝစုံ ပဋိဗာဟိတဗ္ဗံ၊ ယော ပဋိဗာဟေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ—

“ချစ်သားတို့... ဤငါဘုရား၏ သာသနာတော်ဝယ် သီတင်းကြီးစဉ် အတိုင်း ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ လက်အုပ် ချီမိုးခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်း၊ နေရာဦး၊ ဆွမ်းဦး၊ ရေဦးကို ပေးရမည် ဟု ခွင့်ပြုတော် မူပြီးလျှင် ချစ်သား တို့... သံဃိကကျောင်းအရံ၌ သီတင်းကြီးစဉ်ကို မတားမြစ်ရ တားမြစ်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် သင့်စေ” ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်အရှင်ဘုရား။

ခါမင်းဝတ္ထု ဟောခြင်း ပြီး၏

ရဟန်းတပါးတည်း နှစ်ကျောင်း လက်ခံမှု

ပုစ္ဆာ။ ။ဧကေန အာဝုသော ဒွေ ပဋိဗာဟန္တဿ ဒုက္ကဋ္ဌံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ဥပနန္တံ သကျပုတ္တံ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ ဥပနန္တော သကျပုတ္တော ဧကော ဒွေ ပဋိဗာဟိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။တပါးတည်းသော ရဟန်းဖြစ်ပါလျက် ကျောင်းနှစ်ခုတို့၌ နေရာ နှစ်ခုကို သိမ်းပိုက်လျက် အခြားသော ရဟန်းတို့အား နေထိုင်ခွင့် မရ အောင် တားမြစ်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ် တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ သာကီဝင် မင်းသားဖြစ်သော အရှင် ဥပနန္ဒ မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

အရှင်ဥပနန္ဒ မထေရ်သည် သာဝတ္ထိပြည်၌လည်း တကျောင်း လက်ခံ၍ သာဝတ္ထိပြည်၏ အနီး ရွာငယ်၌လည်း တကျောင်း လက်ခံထားပါသည်။ ဤသို့ နှစ်ကျောင်း လက်ခံထား၍ ထိုနှစ်ကျောင်းဝယ် လာရောက်သော တခြားသော ရဟန်းတို့အား တားမြစ်ခြင်း ပြုပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ရဟန်းတပါးတည်းက နှစ်ကျောင်းကို သိမ်းပိုက်ပြီးလျှင် လာရောက်သော ရဟန်းတို့အား တားမြစ်သော ရဟန်း အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည် အရှင်ဘုရား။

ရဟန်းတပါးတည်း နှစ်ကျောင်း လက်ခံမှု ပြီး၏

သီတင်းငယ်-ဆရာ နှင့် သီတင်းကြီး-တပည့် နေထိုင်နည်း

ပုစ္ဆာ။ ။ နဝကေန အာဝုသော ဥဒ္ဓိသန္တေန သမကေ ဝါ အာသနေ နိသီဒိတုံ ဥစ္စတရေ ဝါ ဓမ္မဂါရဝေန၊ ထေရေန ပန ဘိက္ခုနာ ဥဒ္ဓိသာပေန္တေန သမကေ ဝါ အာသနေ နိသီဒိတုံ နိစတရေ ဝါ ဓမ္မဂါရဝေန ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ အာယသ္မတော ဥပါလိဿ သန္တိကေ ဝိနယံ ပရိယာပုဏိံ သု၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ ဥပါလိ ဌိတကောဝ ဥဒ္ဓိသတိ ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ ဂါရဝေန၊ တတ္ထ ဘန္တေ ထေရာ စေဝ ဘိက္ခု။ ကိလမိံ သု အာယသ္မာ စ ဥပါ လိ ကိလမိံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ သီတင်းငယ်၊ ဝါငယ် ဖြစ်သော ရဟန်းသည် တရားတော်၊ ဝိနည်းတော်ကို သင်ကြားပို့ချရာ၌ သီတင်းကြီး ရဟန်းတို့ရှိသော်လည်း ထို သီတင်းကြီးရဟန်းတို့နှင့် ညီတူညီမျှ နေရာ၌ ထိုင်နေရန် အလို့ငှါ၎င်း တရား

တော်ကို ရိုသေလေးစားသောအားဖြင့် မိမိက မြင့်မြတ်သော နေရာ၌ ထိုင် နေရန် အလို့ငှါ၎င်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။

သီတင်းကြီးဖြစ်သော ရဟန်းသည် သီတင်းငယ် ဖြစ်သော ရဟန်းက သင်ကြားပို့ချရာ၌ နာယူသည်ရှိသော် ထိုသီတင်းငယ် ရဟန်းနှင့် ညီတူ ညီမျှဖြစ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေရန်အလို့ငှါ၎င်း တရားတော်ကို ရိုသေလေးစား သောအားဖြင့် ထိုသီတင်းငယ် ထိုင်နေသော နေရာထက် နိမ့်သောနေရာ၌ ထိုင်နေရန် အလို့ငှါ၎င်း မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ ကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဝိနည်းဒေသနာတော်ကို များစွာ ချီးမွမ်းစကား ဟောကြားပါသည်။ ဝိနည်း ကျမ်းကို သင်ယူခြင်း၏ ကျေးဇူးစကားကို များစွာ ဟောကြားပါသည်။ အရှင်ဥပါလိ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ထုတ်ကာ ထုတ်ကာ ဖော်ပြကာ ဖော်ပြကာ ချီးကျူးစကား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် အရှင်ဥပါလိအထံ၌ သီတင်းကြီး၊ သီတင်း လတ်၊ သီတင်းငယ် အများပင် ဝိနည်းကို သင်ယူလျက် ရှိကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့ သင်ယူရာ၌ သီတင်းကြီး မထေရ်တို့သည် တရားတော်၌ ရိုသေ လေးစားသော အားဖြင့် ရပ်၍သာလျှင် ဝိနည်းကို သင်ယူကြပါကုန်သည်။ အရှင်ဥပါလိ မထေရ်သည်လည်း သီတင်းကြီး မထေရ်တို့အား ရိုသေလေးစား သော အားဖြင့် ရပ်၍ သာလျှင် ဝိနည်းတရားကို ပို့ချ ပြသပါသည်။

သို့ဖြင့် သီတင်းကြီး မထေရ်တို့သည်လည်း ပင်ပန်းကြပါကုန်သည်။ သီတင်းငယ်ဖြစ်သော စာချဆရာ အရှင်ဥပါလိသည်လည်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လှ ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သီတင်းငယ် စာချ စာပြ ဖြစ်သော ရဟန်းသည် သီတင်းကြီးတို့အား ရိုသေသော အားဖြင့် သီတင်းကြီးတို့နှင့် ညီမျှ တန်းတူသော နေရာ၌ဖြစ်စေ တရားတော်

ကို ရိုသေလေးစားသောအားဖြင့် သီတင်းကြီးပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် မြင့်မြတ်သော နေရာ၌ဖြစ်စေ နေထိုင်ရန် အလို့ငှါ၎င်း၊ သီတင်းကြီးဖြစ်သော စာသင်ရဟန်း တော်သည် သီတင်းငယ်နှင့် တူမျှသော နေရာ၌၎င်း တရားတော်၌ ရိုသေ လေးစားသော အားဖြင့် စာချ၊ စာပြဆရာ၏ အောက် ယုတ်နိမ့်သော သီတင်း ငယ်အောက် ယုတ်နိမ့်သော နေရာ၌ နေထိုင်ရန် အလို့ငှါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သီတင်းငယ်-ဆရာနှင့် သီတင်းကြီး-တပည့် နေထိုင်နည်း ပြီး၏

တန်းတူ နေထိုင်ရေး ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။တိဝဿန္တရေန အာဝုသော သဟ နိသီဒိတံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ သမ္မဟုလာနံ ဘန္တေ ဘိက္ခုနံ တေဒဟောသိ “ကိတ္တာဝတာ- နု ခေါ သမာနာသနိကော ဟောတီ”တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။သုံးဝါအတွင်း၌ တည်ရှိသော နှစ်ဝါကြီး၊ နှစ်ဝါငယ် ဖြစ် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ညီမျှသောနေရာ၌ နေထိုင်ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့။ ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ ကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

အရှင်ဥပါလိထံ များစွာသော ရဟန်းတို့ ဝိနည်းတရားတော် သင်ယူ သောအခါ ရပ်တည်ပြီးလျှင် ဝိနည်းတရားတော် သင်ယူချိန်ကို စောင့်ဆိုင်း၍ နေကြရပါသည် သို့ဖြင့် ရဟန်းသံဃာတော်တို့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လှပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသောအခါ—

“ချစ်သားတို့...နေရာအတူနေနိုင်သော ရဟန်းတို့သည် တပေါင်းတည်း တစုတည်း နေခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူသည်” ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်

ရဟန်းတော်တို့၏ စိတ်၌ “အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ထေရ်စဉ် ဝါစဉ်ဖြင့် နေရာတူ နေနိုင်သနည်း” ဟု အကြံဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသောအခါ သုံးဝါ၏အတွင်း နှစ်ဝါကြီး နှစ်ဝါငယ်, တဝါကြီး တဝါငယ် ရဟန်းနှင့် တခုတည်းသော နေရာ, တူညီသောနေရာ၌ အတူတကွ တပေါင်းတည်းနေထိုင်ရန် အလို့ငှါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ် ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တန်းတူ နေထိုင်ရေး ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

ခုတင်တခု, အင်းပျဉ်တခု၌ နှစ်ပါးသာ နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။မဉ္ဇေ စ အာဝုသော ပိဋေ စ ဒွိန္ဒူ ယေဝ နိသီဒိတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ သမာနာသနိကေ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ သမာနာသနိကာ မဉ္ဇေ နိသီဒိတော မဉ္ဇိ ဘိန္ဒူ သု၊ ပိဋေ နိသီဒိတော ပိဋံ ဘိန္ဒူ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ခုတင် (ခံတင်) ညောင်စောင်းထက်၌၎င်း အင်းပျဉ် ထက်၌၎င်း နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သာ ထိုင်နေရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော သမာနာသနိက နေရာ အတူနေထိုင်သော နှစ်ဝါကြီး နှစ်ဝါငယ်, တဝါကြီးတဝါငယ် ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော နေရာတူ နေနိုင်သော ရဟန်းတော်တို့သည် နေရာ တခု တည်း၌ စုပေါင်းကာ များစွာနေသဖြင့် ညောင်စောင်းကျိုးခဲ့ပါသည်။ အင်း ပျဉ်တခုတည်း၌ များစွာ စုပေါင်းနေသဖြင့် အင်းပျဉ် ကျိုးခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်—

“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဂ္ဂဿ မဉ္ဇိ တိဝဂ္ဂဿ ပိဋံ—ချစ်သားတို့... ညောင်စောင်းတခု အင်းပျဉ်တခုမှာ နေရာတူနေနိုင်သော ရဟန်းသုံးပါးသာ နေထိုင်စေ” ဟု ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ ညောင်စောင်းတခု အင်းပျဉ်တခု၌ နေရာတူနေနိုင်သော ရဟန်း သုံးပါးတို့ စုပေါင်း၍ နေပြန်လျှင် ရှေးနည်းအတူ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ် ကျိုးခဲ့ ပဲ့ခဲ့ပြန်ပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့်—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခုဝေ ဒုဝဂ္ဂဿ မဉ္ဇိ ဒုဝဂ္ဂဿ ပိဋံ—ဟု ချစ်သားတို့... ဝါတူနေနိုင်သော ရဟန်းနှစ်ပါးလျှင် ညောင်စောင်းတခု၊ အင်းပျဉ်တခု နေ ထိုင်မှုကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ခုတင်တခု၊ အင်းပျဉ်တခု၌ နှစ်ပါးသာ နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

နေရာဆန့်လျှင် နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဒီဃာသနေ ပနာဝုသော အသမာနာသနိကေဟိ ပိ နိသီဒိတုံ ဘာဝတာ ကတ္တ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဒီဃာသနေ အသမာနာသနိကေဟိ သဟ နိသီဒိတုံ ကုက္ကုစွာယိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။သုံးပါး စသည် နေလောက်အောင် ရှည်လျားသော နေရာ ဌာန၌မူကား “သမာနာသနိက” နေရာတူ နေကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်စေကာမူ ပဏ္ဍိတ်၊ ဥဘတောဗျည်း၊ မာတုဂါမတို့ မဟုတ်လျှင် အခြား သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးနှင့် အတူတကွ နေထိုင်နိုင်ရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ခွင့်ပြုချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အ ကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သုံးပါး၊ သုံးပါးထက် အလွန်ဆန့်သော တန်းလျားအစရှိသည်၌ နေရာတူ မနေနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အတူတကွ နေထိုင်ဘို့ရန် အပ်သလော၊ မအပ်သလော ဟု အလို့အလုံရှိကြပါကုန်သည်။

ထိုအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသောအခါ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် မာတုဂါမ မဟုတ်၊ ပဏ္ဍုက် မဟုတ်၊ ဥဘတောဗျည်း မဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် သုံးပါး၊ သုံးပါးထက် အလွန်ဆန်သော တန်းလျား ရှည် အစရှိသည်တို့၌ တပေါင်းတည်း တတန်းတည်း နေထိုင်ဘို့ရန် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

နေရာဆန်လျှင် နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းကို မပေးကမ်းနိုင်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပဉ္စ အာဝုသော အဝိဿဇ္ဇိယာနိ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တာနိ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ ပညတ္တာနိ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ သံသိကံ သေနာသနံ ဝိဿဇ္ဇေသု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ငါးမျိုးသော သံသိက ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းတို့ကို မပေးကမ်းရ မစွန့်ကြဲရ ဟု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ပညတ်ချက်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော် တော်မူစဉ် သာဝတ္ထိပြည်မှ မနီးမဝေး တခုသော ရွာငယ်ကျောင်း၌ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် အာဂန္တုကရဟန်း၊ ဂမိက ရဟန်းတို့အတွက် နေရာခင်းခြင်း ကိစ္စဖြင့် များပြားလှရကား တညီတညွတ်တည်း တိုင်ပင် ပြီးလျှင် အလုံးစုံ ရှိသမျှ သံသိကအိပ်ရာ၊ အခင်း၊ အရုံ စသည်ကို တခုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိုင်းဝန်းစုရုံး၍ ပေးကြပါသည်။

အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ လာရောက်၍ “ငါ့ရှင်တို့... ငါတို့အား နေရာခင်း ပေးကြကုန်လော့” ဟု ပြောကြားသောအခါ “သံသိက ခုတင် (ခံတင်)

ညောင်စောင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာ မရှိ အလုံးစုံ ရှိသမျှသော အိပ်ရာ၊ နေရာ ခုတင် (ခံတင်) ညောင်စောင်းကို တပါးသော ရဟန်းအား ပုဂ္ဂလိက အဖြစ်ဖြင့် ပေး၍ပြီးချေပြီ” ဟု ပြန်ကြားလျှောက်ထားသည်တည်း—

များစွာသော ရဟန်းတို့က “သံသိက ဖြစ်သော အိပ်ရာ၊ နေရာ၊ ခုတင် (ခံတင်) ညောင်စောင်းကို ငါ့ရှင်တို့သည် စွန့်ကြပါသလော” ဟု မေးမြန်းသည်ရှိသော် “စွန့်ပါဘိကြောင်း” ပြန်ပြောင်း၍ လျှောက်ထားသော ဝတ္ထုဝယ် ထို ငါးဖြာသော ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းအရပ်ရပ်ကို မစွန့်ကောင်း မစွန့်ထိုက် ပါဘဲလျက် စွန့်လှူသော ပုဂ္ဂိုလ်အား စွန့်လှူရာလည်း မရောက် စွန့်လှူခဲ့သည်ရှိသော် ထုလ္လုစည်းအာပတ် သင့်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းကို မပေးကမ်းနိုင်ခြင်း ပြီး၏

ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းကို ဝေဘန်ခွဲခြမ်းမှု မပြုနိုင်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပဉ္စ အာဝုသော အဝေဘဂီယာနိ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တာနိ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တာနိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကီဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ ဘန္တေ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ ဘိက္ခူ အာရဗ္ဘ ပညတ္တာနိ၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ ဘန္တေ ဘိက္ခူ သံသိကံ သေနာသနံ ဝိဘဇိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တာနိ။

အမေး။ ။ငါးမျိုးသော သံသိက ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းတို့ကို ခွဲခြမ်း၍ မယူရ ခွဲဝေ၍ မယူရ ခွဲဝေ၍ ယူသော်လည်း အထမမြောက် ဟု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ပညတ်ချက်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကီဋ္ဌာဂိရိ အရပ်၌ အဿဇိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်မှ ကီဋ္ဌာဂိရိဇနပုဒ်သို့ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းတို့နှင့်၎င်း အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့နှင့်၎င်း ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူပါသည်။

အထိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် ထို သတင်းကို ကြားလတ်သည် ရှိသော် “သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် ယုတ်မာသော အလိဂ်ကုန်၏ အလိခို၏ အလိသို့ လိုက်ကုန်၏” ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့၏ အပေါ်၌ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယတရား များပြားလှ၍ ရှိ သမျှသော သံသိက အိပ်ရာ၊ နေရာ၊ ခုတင် (ခံတင်) ညောင်စောင်း စသည်ကို ဝေဘန်၍ ယူဘို့ရန် တညီတညွတ်တည်း တိုင်ပင်ဆုံးဖြတ်ကြ၍ ဝေဘန်၍ ယူကြပါသည်။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ကိဋ္ဌာဂိရိ ဇနပုဒ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ အထိပု နဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့ထံ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို စေလွှတ်၍ “ဘုရား အမှူး ရှိသော သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ ရောက်ရှိ လာကြောင်း နေရာခင်းရမည် ဖြစ်ကြောင်း” ဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသည် တွင် တမန် ရဟန်းတို့ ရောက်ရှိ၍ အထိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့အား ပြောကြား သော အခါ—

“ငါတို့သည် ရှိသမျှသော သံသိက ခုတင် (ခံတင်) ညောင်စောင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာ တို့ကို ဝေဘန်၍ ယူပြီးကြကုန်ပြီ။ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် တို့သည် ယုတ်မာသော အလိဂ်ကုန်၏ အလိခို၏ အလိသို့ လိုက်ပါကုန်၏ မြတ်စွာဘုရား ကြွလာခြင်းမှာ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားအလိုတော်ရှိရာ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူလိမ့်မည် ငါတို့သည် သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့အတွက် နေရာခင်း၍ မပေးနိုင်” ဟု ပြောကြား ကြပါသည်။

ထိုအခါ တမန် ရဟန်းတို့က “ငါ့ရှင်တို့သည် သံသိက အိပ်ရာ၊ နေရာ၊ ခုတင် (ခံတင်) ညောင်စောင်းကို ဝေဘန်၍ ယူကြပါသလော” ဟု မေးမြန်း သည်တွင် “ဟုတ်မှန်ကြောင်း” ဝန်ခံသဖြင့် ဘုရားထံမှောက် ပြန်ကြား လျှောက်ထားသောအခါဝယ် ထို ငါးဖြာသော အဝေဘဂီယ ပစ္စည်းတို့ကို မဝေဘန်ကောင်း ဝေဘန်သော်လည်း ဝေဘန်ရာ မမြောက်ကြောင်း၊ အကြင် ရဟန်းသည် ဝေဘန်ငြားအံ့ ထို ရဟန်းအား ထုလွှစည်း အာပတ် သင့် ကြောင်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံသိက ကျောင်းပစ္စည်းကို လှူဒါန်းရာမှ တခြားဌာန၌ မသုံးစွဲနိုင်ခြင်း
 ပုစ္ဆာ။ ။အညတြိ ပရိဘောဂံ အာဝုသော အညတြိ ပရိဘူန္တိန္ဒယ ဒုက္ကဋ်
 ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အာဠဝိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
 သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု အညတရဿ ဥပါသကဿ ဝိဟာရ-
 ပရိဘောဂံ သေနာသနံ အညတြိ ပရိဘူန္တိသု၊ တသ္မိံ
 ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အခြားတပါးသော ကျောင်း၌ သုံးဆောင်ရန် လှူဒါန်း၍
 ထားသော သံသိက သေနာသန အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းကို အခြားတပါး
 သော ကျောင်းသို့ အခိုက်အတန့်မျှ မဟုတ်ဘဲ အစဉ်ထာဝရ ယူဆောင်၍
 သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်
 မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အာဠဝိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း
 ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဥပါသကာ ဒါယကာတယောက် လှူဒါန်း
 ၍ ထားသော သေနာသနပရိဘောဂ ကျောင်း အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော
 သံသိက အခင်း စသည်ကို အခြားတပါးသော အရပ်သို့ ရွှေ့ပြောင်း၍ သုံး
 ဆောင်ကြပါသည်။

ထိုအခါ ထိုဒါယကာက များစွာကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချစကား ပြောကြားပါသည်။
 ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ထိုဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
 ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံသိက ကျောင်းပစ္စည်းကို လှူဒါန်းရာမှ တခြားဌာန၌ မသုံးစွဲနိုင်ခြင်း ပြီး၏

ဘိနပ်စီးခြင်းစသည်ဖြင့် အိပ်ရာ၊ နေရာပေါ်သို့ မတက်ရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အဓောတေဟိ စ အာဝုသော အလ္လေဟိ စ ပါဒေဟိ သေနာသနံ
 အက္ကမန္တဿ စ သဥပါဟနေန သေနာသနံ အက္ကမန္တဿ စ ဒုက္ကဋ်
 ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အာဠဝိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ အဓောတေဟိ ပါဒေဟိ သေနာ-
သနံ အက္ကမိံ သု၊ အလ္လေဟိ စ ပါဒေဟိ သေနာသနံ အက္ကမိံ သု၊
သဥပါဟနာ ပိ သေနာသနံ အက္ကမိံ သု၊ သေနာသနံ ဒုဿိ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ခြေထောက်ကို ဆေးကြောခြင်း မပြုဘဲ ထိုမဆေးကြော
ရသေးသော ခြေထောက်တို့ဖြင့် အိပ်ရာ နေရာပေါ်သို့ နင်းတက်သော ရဟန်း
အား၎င်း ဆေးကြောထား၍ ရေစိုနေသော ခြေထောက်တို့ဖြင့် အိပ်ရာနေရာ
ပေါ်သို့ နင်းတက်သော ရဟန်းအား၎င်း ဘိနပ်စီးလျက် အိပ်ရာနေရာပေါ်သို့
နင်းတက်သော ရဟန်းအား၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်
မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အာဠဝိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း
ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ခြေကိုမဆေးမကြောကုန်ဘဲ အခင်း၊အရုံ၊
နေရာတို့ကို နင်းကြပါကုန်သည်။ ခြေဆေးပြီးစ စိုစွတ်သော ခြေတို့ဖြင့်လည်း
အခင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာတို့ကို နင်းကြပါကုန်သည်။ ဘိနပ်စီးကုန်လျက်လည်း
အိပ်ရာ၊ နေရာ၊ သံဃိက အခင်းတို့ကို နင်းကြပါကုန်သည်။ အိပ်ရာ နေရာ
အခင်းတို့သည် ညစ်နွမ်းခဲ့ကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ် သုံးမျိုးကို သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဘိနပ်စီးခြင်းစသည်ဖြင့် အိပ်ရာ၊ နေရာပေါ်သို့ မတက်ရခြင်း ပြီး၏

စည်းကမ်းမရှိ တံတေးထွေးမှု၊ မိ၍ထိုင်မှု မပြုရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပရိကမ္မကတာယ အာဝုသော ဘူမိယာ နိဠုဘန္တဿ စ ပရိကမ္မ-
ကတံ ဘိတ္တိံ အပဿယန္တဿ စ ဒုက္ကဋ် ဘဂဝတာ ကတ္တ ပညတ္တံ၊ ကံ
အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အာဠဝိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေဝ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ပရိကမ္မကတာယ ဘူမိယာ
နိဠုဘိံသု၊ ပရိကမ္မကတံ ဘိတ္တိံ အပဿယိံသု၊ တသ္မိံ
ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အပြေအပြစ် အညီအညွတ် ပြုလုပ်ထားသော သမန်သလင်း
မြေပြင်ပေါ်၌ တံတွေးထွေးသော ရဟန်းအား၎င်း အညီအညွတ် အပြေ
အပြစ် ပြုလုပ်၍ ဆေးသုတ်ထားသော သို့မဟုတ် ပန်းချီဆေးရေးထားသော
နံရံကို သင်္ကန်းအခုအခံမပါဘဲ အသားဖြင့် ထိစေလျက် မှီသော ရဟန်းအား
၎င်း ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ဒုက္ကဋ်
အာပတ်ကို ဘယ်မြို့။ ။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အာဠဝိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကိုပင်
အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် အပြေအပြစ် အညီအညွတ် ပြုအပ်သော
သမန်သလင်း မြေပြင်စသည်၌ အညစ်အကြေး တံတွေး ထွေးကြပါ
ကုန်သည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည်ပင်လျှင် အပြေအပြစ် ပြုပြင်စီရင်အပ်
သော နံရံကို မှီရာ တံကဲပျဉ် မပါဘဲ မှီကြပါကုန်သည်။

သို့ မှီခြင်းဖြင့် နံရံ အပြင်သည်လည်း ညစ်နွမ်းခဲ့ပါသည် အောက်
အညီအညွတ် ပြုအပ်သောမြေပြင်သည်လည်း ညစ်နွမ်းခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့သော
မူခင်းကိစ္စကြောင့် ထို ဒုက္ကဋ် အာပတ် နှစ်မျိုးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်
တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စည်းကမ်းမရှိ တံတွေးထွေးမှု၊ မှီ၍ထိုင်မှု မပြုရခြင်း ပြီး၏

သေနာသနက္ခန္ဓကဋ္ဌိ အာပတ် အကျဉ်းချုပ်

ပုစ္ဆာ။ ။သေနာသနက္ခန္ဓကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဒေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သေနာသနက္ခန္ဓကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ တိဿော အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။နိဒါနိး နိဒ္ဓေသနှင့်တကွသော သေနာသနက္ခန္ဓကကို မေး
မြန်းပေအံ့၊ သေနာသနက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်သော
ပညတ်ချက်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်
အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါနိး နိဒ္ဓေသနှင့် တကွသော သေနာသနက္ခန္ဓကကို ဖြေ
ကြား လျှောက်ထားပါမည်၊ ဤ သေနာသနက္ခန္ဓကဉ္စိ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
ဟောကြားတော်မူအပ်သော စကားတော်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ်တို့
သည်ကား အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဒုက္ကဋ် အာပတ်၊ ပါစိတ်အာပတ်၊ ထုလ္လစ္စည်း
အာပတ် အားဖြင့် သုံးပါး အပြား ရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

သေနာသနက္ခန္ဓက ပြီး၏

၇-သံဃာတေဒကာက္ခန္ဓကာ

သာကီဝင် မင်းသား (၆) ဦးနှင့် ဥပါလိ ရဟန်းပြုခင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ အာဝုသော ဆန္ဒံ သကျကုမာရာနံ သဟ ဥပါလိကပ္ပကေန ပဗ္ဗဇ္ဇာ အဟောသိ၊ ကထဉ္စ နေသံ ဝိသေသော ဥဒပါဒိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘဂဝါ ဘန္တေ ဥပါလိံ ကပ္ပကံ ပဌမံ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ပစ္စာ တေ သကျကုမာရေ၊ အထ ဘန္တေ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော တေနော အန္တရဝဿေန တိဿော ဝိဇ္ဇာ သစ္စာကာသိ၊ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဥပ္ပါဒေသိ၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော သောတာပတ္တိဖလံ သစ္စာကာသိ၊ ဒေဝဒတ္တော ပေါထုဇ္ဇနိကံ ဣဒ္ဓိံ အဘိနိပ္ပိဒေသိ။ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဆန္ဒံ သကျကုမာရာနံ ဥပါလိကပ္ပကေန သဟ ပဗ္ဗဇ္ဇာ အဟောသိ၊ ဝေဉ္စ ပန ဘန္တေ တေသံ ဝိသေသာဓိဂမော အဟောသိ။

အမေး။ ။ဥပါလိ မည်သော ဆတ္တာသည်နှင့်တကွ ခြောက်ယောက် သော သာကီဝင် မင်းသားတို့အား ရဟန်းပြုခြင်းသည် အဘယ်သို့သော နည်းဖြင့် ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း၊ ထို သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့အား တရားထူး ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် အဘယ်သို့သော နည်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ ရရှိခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အနုပိယ မည်သော နိဂုံး၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ကပိလဝတ်ပြည် သာကီဝင်မင်းထည်းမှ ဘဒ္ဒိယ မင်းသား အမှူးပြုသော မင်းသားခြောက်ဦးနှင့်တကွ ဥပါလိ ဆတ္တာသည်တို့သည် ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်ကြပါသည်။

ဘုရားထံမှောက် ရဟန်းပြုရန် ရောက်ရှိကြသောအခါ သာကီဝင် မင်းသားတို့က မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားကြသည်မှာ--

“ရှင်တော်ဘုရား.... တပည့်တော်တို့ သာကီဝင်မင်းသားတို့ မည်သည်မှာ လွန်စွာ လွန်စွာ မာန် မာန်ကြီးကြပါကုန်သည် ဤ ဥပါလိ ဆတ္တာသည် သည် ရှည်လျားစွာသော အခါကာလပတ်လုံး တပည့်တော်တို့၏ အလုပ်အကျွေး “ဥပဋ္ဌာက, ပရိစာရက” ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ရှင်တော်ဘုရားသည် ဥပါလိ ဆတ္တာသည်ကို ရှေးဦးစွာ ရဟန်းပြုပေး
တော်မူပါ နောက်မှ တပည့်တော်တို့ သာကီဝင်မင်းသား ခြောက်ဦးကို ရဟန်း
ပြုပေးတော်မူပါ။ သို့ပြုပေးလျှင် တပည့်တော်တို့သည် ဥပါလိအား ရှိခိုးခြင်း၊
ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်းဖြင့် တပည့်တော်တို့ သာကီဝင်မင်းတို့၌
ဖြစ်တတ်သော မာန်မာန တရားကို ပယ်ရှားပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဟု လျှောက်
ထားသည့်အတိုင်း သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် ဥပါလိ ဆတ္တာသည်ကို ရှေးဦး
စွာ ရှင်ရဟန်းပြုပေးပါသည် နောက်မှ ဘဒ္ဒိယမင်းသား အမှူးပြုသော
သာကီဝင်မင်းသား ခြောက်ဦးတို့ကို ရှင်ရဟန်း ပြုပေးပါသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းပြုကြသော ပဌမဝါတွင်း၌ပင်လျှင် အရှင်ဘဒ္ဒိယ မထေရ်
သည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို မျက်မှောက်ပြုရပါသည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု
အဘိညာဉ်ကို ဖြစ်စေခဲ့ပါသည် အရှင်အာနန္ဒာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို
မျက်မှောက်ပြုခဲ့ရပါသည် အရှင်ဒေဝဒတ်သည် ပုထုဇဉ်တို့၌ ရသင့်ရထိုက်
သော တန်ခိုး အဘိညာဉ် လောကီဈာန်ကို ရရှိစေပါသည်။

ဤသို့လျှင် ဥပါလိ ဆတ္တာသည်နှင့်တကွ သာကီဝင်မင်းသား ခြောက်ဦး
တို့၏ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထို သာကီဝင်မင်းသားတို့၏ ဤ
ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း ဈာန် မဂ်ဖိုလ် တည်းဟူသော တရားအထူး ရခြင်း
ဖြစ်ခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သာကီဝင် မင်းသား(၆)ဦး နှင့် ဥပါလိ ရဟန်းပြုခဏ်း ပြီး၏

ပကာသနီယ ကံ ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ပကာသနီယကမ္မံ အာဝုသော ကာတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊
ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဒေဝဒတ္တော
ဘန္တေ “သရာဇိကာယ မံ ဘဂဝါ ပရိသာယ ခေဋ္ဌာသက-
ဝါဒေန အပသာဒေတိ၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂုလ္လာနေဝ ဥက္ကံသ-
တိ”တိ ကုပိတော အနုတ္တမနော ဘဂဝတိ အာသာတံ ဗန္ဓိ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ရဟန်း၏ စိတ်သဘောထား အခြေအနေ ပြောင်းလဲပုံ စသည်ကို လူအများသိအောင် ကျေညာစေရသော ပကာသနီယ ကံကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ရှင်ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် မင်းနှင့်တကွသော များစွာသော ပရိသတ်လေးပါး ဝန်းရံလျက် တရားဟောတော် မူနေဆဲအခါ ရှင်ဒေဝဒတ် သည် ပရိသတ် အလည်မှထ၍—

“ရှင်တော်ဘုရားသည် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်တော်မူပါပြီ ပရိသတ်ကို ကြောင့်ကြမဲ့ ဂရုမစိုက်ဘဲ ဒိဋ္ဌမေ့သူခဝိဟာရ ဖြစ်ရန် စျာန်မင်ဖိုလ်ချမ်းသာ ဖြင့် နေတော်မူပါ တပည့်တော်ကို ဂိုဏ်းသံဃာကို လွှဲအပ်တော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားသည်တွင်—

“ဒေဝဒတ်...မသင့်၊ သင်သည် ဂိုဏ်းသံဃာကို စောင့်ရှောက်ဘို့ရန် မကြံလင့်” ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တားမြစ်ပါသော်လည်း လျှောက်ထားမြဲ လျှောက်ထားသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားက—

“သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့အားပင်သော်မှလည်း ငါဘုရားသည် ဂိုဏ်းသံဃာကို မနှင်းအပ်ပါပေ သင်ကဲ့သို့ ယုတ်မာလှသော သူတပါး၏ တံတွေးကို စားမျိုးလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ငါဘုရားသည် အဘယ်မှာလျှင် ဂိုဏ်းသံဃာကို နှင်းအပ်ပါအံ့နည်း” ဟု မောင်းမဲတော် မူပါသည်။

ဒေဝဒတ်သည် “မင်းနှင့်တကွသော ပရိသတ် လေးပါးအလည်၌ ငါ့ကို ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် တံတွေးစား ဝါဒဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် မောင်းမဲ ဘိလေခြင်း... သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကိုသာလျှင် ချီးမြှောက်ဘိ လေခြင်း” ဟု ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် အပေါ်၌ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ပကာသနီယ ကံကို ဒေဝဒတ်အား ပြုလုပ် ရန် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပကာသနီယ ကံ ကို ကျေညာစေခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဒေဝဒတ္တဿ အာဝုသော ပကာသနီယကမ္မံ ကာရာပေတွာ ကထံ ဘဂဝါ ပကာသေတံ အာဏာပေသိ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။ဘဂဝါ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တဿ ပကာသနီယကမ္မံ ကာတံ ပညပေတွာ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ အာမန္တေသိ “တေန ဟိ တံ သာရိပုတ္တံ ဒေဝဒတ္တံ ရာဇဂဟေ ပကာသေဟိ” တိ၊ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တဿ ပကာသနီယကမ္မံ ကတွာ ဒေဝဒတ္တံ ရာဇဂဟေ ပကာသေတံ ဘဂဝါ အာဏာပေသိ။

အမေး။ ။ရှင်ဒေဝဒတ်အား ပကာသနီယ ကံကို ပြုစေပြီးလျှင် မြတ်စွာ ဘုရားသည် ထို ရှင်ဒေဝဒတ်၏ သဘောရင်းကို လူများသိစေရန် ကျေညာ စေရန် အလို့ငှါ ဘယ်သို့လျှင် မိန့်တော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ရှင်ဒေဝဒတ်ကို ကမ္မဝါစာဖြင့် ပကာ သနီယ ကံကို ပြုစေပြီးသောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို “ချစ်သား သာရိ ပုတ္တရာ....ထိုသို့ ပကာသနီယ ကံ ပြုပြီးရကား သင်ချစ်သားသည် ရာဇဂြိုဟ် ပြည်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ဒေဝဒတ်ကို ဘုရားအလိုတော်နှင့် တခြားတပါးဖြစ် ကြောင်း ထင်ရှားအောင် ပြောကြားလေ” ဟု မိန့်ကြား အာဏာထားတော် မူပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာက “တပည့်တော်သည် ရှေးအခါက ဒေဝဒတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကား ပြောကြားခဲ့ပါသည် ယခု ဒေဝဒတ်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောရမည်မှာ အဘယ်သို့ ပြောရပါမည်နည်း ဘုရား” ဟု မဝံ မစား လျှောက်ထားသည်ရှိသော်—

“ရှေးအခါက ဒေဝဒတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို သင်ချစ်သား ပြော ကြားသည်မှာလည်း ဟုတ်မှန်သည်ကိုပင် ပြောကြားသည် မဟုတ်ပါလော” ဟု မေးမြန်းတော်မူပါသည်။

ဟုတ်မှန်ပါကြောင်း ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားရာ “ယခုလည်း ဒေဝဒတ် သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၏ အလိုနှင့် ဆန့်ကျင်၍ ပြောဆိုကြောင်း ဟုတ်မှန် သည့်အတိုင်း ထင်ရှားအောင် ပြောကြား ပြရမည်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ ပါသည်။

ဤသို့လျှင် ဒေဝဒတ်အား ပကာသနီယ ကံကို ပြုပြီးစေပြီးသည်ရှိသော် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဒေဝဒတ်ကို ထင်ရှားစွာ ပြဘို့ရန် အာဏာ ထားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပကာသနီယ ကံကို ကျေညာစေခြင်း ပြီး၏

ဒေဝဒတ် ကျောက်တုံး လှိမ့်ချခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ အာဝုသော ဒေဝဒတ္တေန ဒုဋ္ဌဓိတ္တေန ဝဓကဓိတ္တေန တထာဂတဿ ရဟိရံ ဥပ္ပါဒေတွာ ပဌမံ အာနန္တရိယံ ကမ္မံ ဥပစိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘဂဝါ ဘန္တေ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌဿ ပဗ္ဗတဿ ဆာယာယံ စကံမိ၊ အထ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌံ ပဗ္ဗတံ အာရဟိတွာ မဟတိံ သိလံ ပဝိဇ္ဈိ “ဣမာယ သမဏံ ဂေါတမံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေဿာမိ”တိ၊ အထ ခေါ ဘန္တေ ဒွေ ပဗ္ဗတကုဋ္ဌာနိ သမာဂန္တာ တံ သိလံ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိံ သု၊ တတော ပပတိကာ ဥပ္ပတိတွာ ဘဂဝတော ပါဒေ ရဟိရံ ဥပ္ပါဒေသိ။ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တေန ဒုဋ္ဌေန ဝဓကဓိတ္တေန တထာဂတဿ ရဟိရံ ဥပ္ပါဒေတွာ ပဌမံ အာနန္တရိယကမ္မံ ဥပစိတံ။

အမေး။ ။အရှင်ဒေဝဒတ်သည် မြတ်စွာဘုရား အပေါ်၌ ပြစ်မှားသောစိတ်၊ သေစေလိုသောစိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ဝယ် သွေးစိမ်း တည်အောင် ဘယ်နည်းဖြင့် ပြုလုပ်၍ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ အပါယ် ငရဲသို့ ကျစေနိုင်သော ကြီးလေးသော “အာနန္တရိယ”ကံကြီးကို ရှေးဦးစွာ ဆည်းပူးဖြစ်ပွားစေခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌတောင်ရိပ်၌ လူးလာတုံခေါက် စကြိုရှောက်၍ ကြွတော်မူနေဆဲဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ပဌမဦးစွာ အဇာတသတ်မင်းထံမှ “အဘိမာရ” အမည်ရသော သူသတ်သမားတို့ကို စေလွှတ်၍လည်း မအောင်မြင်

နာဠာဂိရိ ဆင်ကို စေလွှတ်၍လည်း မအောင်မြင်သဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် မြတ်စွာဘုရားကို သေကျေအောင် သတ်ဖြတ်မည် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ခြေရင်း စင်္ကြံကြွနေတော်မူသောအခါ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်၍ “ဤကျောက်ဖြင့် ရဟန်းကြီး ဂေါတမ ကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချမည်” ဟူသော နှလုံးသွင်းဖြင့် ကြီးစွာသော ကျောက်တုံးကို လှိုမ့်၍ ချပါသည်။

ထိုအခါ တောင်ထူ၌ကြီး နှစ်ခုသည် အလိုလို လာရောက်ဆုံပြီးလျှင် ထိုကျောက်တုံးကြီးကို ခံလင့်ကြပါကုန်သည်။ ထို ကျောက်တုံးမှ ကျောက် အစိတ် ကျောက်စရစ်သည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေ တော်၌ ထိခိုက်ပြီးလျှင် သွေးစိမ်းကို တည်စေပါသည်။

ဤသို့လျှင် ဒေဝဒတ်သည် သတ်ဖြတ်လိုသော ဝဓကစိတ်၊ ပြစ်မှားလို သော ပဒုဋ္ဌစိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်၌ သွေးစိမ်းကို တည်စေ ပြီးလျှင် စုတေသည်မှ အခြားမဲ့၌ ငရဲသို့ ကေနံကျရောက်စေတတ်သော အာနန္ဒရိယ ကံ ကို ပဌမဦးစွာ ဆည်းပူးအားထုတ်အပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဒေဝဒတ် ကျောက်တုံး လှိုမ့်ချခြင်း ပြီး၏

တိက ဘောဇဉ် ပညတ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကုလေသု အာဝုသော တိကဘောဇနံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊
ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္ဓေ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ ဒေဝဒတ္တော
ဘန္ဓေ ပရိဟိနလာဘသက္ကာရော သပရိသော ကုလေသု
ဝိညာပေတွာ ဝိညာပေတွာ ဘုဉ္ဇိ၊ တသ္မိံ ဘန္ဓေ ဝတ္ထုသ္မိံ
ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ဒါယကာတို့ အိမ်တို့၌ မအပ်စပ်သော ပင့်ဘိတ်ခြင်းဖြင့် ပင့်ဘိတ်အပ်သော ဘောဇဉ်ကို သုံးပါးသာ တပေါင်းတည်း အလှူခံ၍ သုံး ဆောင်နိုင်သော တိက ဘောဇဉ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို တိက ဘောဇဉ်ကို ဘယ်မြို့ ဒေသ၌။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ရှင်ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ရှင်ဒေဝဒတ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား သွေးစိမ်းတည်အောင် ပြုပြီး သော အခါမှစ၍ များစွာသော လူအပေါင်းတို့ အကြည်ညိုမဲ့သဖြင့် ယုတ်လျော့သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ ရှိရကား ပရိသတ်နှင့်တကွ ဒါယကာတို့ အိမ်သို့ တောင်းကာ တောင်းကာ လှည့်လည်ကျက်စား စားသောက်၍ နေပါသည်။

ထိုအခါ များစွာသော ဒါယကာတို့က “ကောင်းသောအရသာကို မည်သူသည် မနှစ်သက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤရဟန်းတော်တို့သည် ထိုထို ဒါယကာတို့ အိမ်တို့၌ တောင်းကာ ရမ်းကာ စားသောက်၍ နေကြကုန်ဘိသနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် တိက ဘောဇဉ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တိက ဘောဇဉ် ပညတ်ခြင်း ပြီး၏

သံဃာ သင်းမခွဲရန် သြဝါဒ ပေးတော်မူခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။အလံ ဒေဝဒတ္တ၊ မာ တေ ရုစ္စိ သံဃဘေဒေါ၊ ဂရုကော ခေါ ဒေဝဒတ္တ သံဃဘေဒေါတိ အာဒိကော အာဝုသော သြဝါဒေါ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ဒိန္နော၊ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဒိန္နော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဗ ဒိန္နော၊ ဒေဝဒတ္တော ဘန္တေ သံဃဘေဒါယ ပရက္ကမိ စက္ကဘေဒါယ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဒိန္နော။

အမေး။ ။”ချစ်သား ဒေဝဒတ်....သံဃာကွဲပြားခြင်းကို သင် မနှစ်သက်လင့် သံဃာကွဲပြားအောင် ပြုခြင်း၊ သံဃာကို ခွဲခြင်းသည် အလွန် အပြစ်ကြီးလေး၏” ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် အဆုံးအမ သြဝါဒကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဒေဝဒတ်အား ပေးခဲ့သည်မှာ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့် ပေးတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ရှင်ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပေးတော်မူအပ်ပါသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် ရှင်ဒေဝဒတ် သည် သံဃဘေဒက သိက္ခာပုဒ်တုန်းက လျှောက်ထားခဲ့သော အတိုင်း ငါးပါး သော ဝတ္ထုတို့ကို ဘုရားထံမှောက် လျှောက်သော်လည်း အခွင့်မရသဖြင့် မြို့တွင်းရွာတွင်းသို့ လှည့်လည်ကာ ဤငါးဖြာသော ဝတ္ထုတို့ကို ပြု၍ ဝါကြွား လျက် ရှိပါသည်။

ရဟန်းတော်တို့က “အရှင်ဒေဝဒတ်သည် အဘယ့်ကြောင့် သံဃာသင်း ကဲ့အောင်၊ သာသနာ ကဲ့ပြားအောင် အားထုတ်ပါဘိသနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့ကြပါ သည် ကဲ့ရဲ့ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားပါသည်။ “ဟုတ်မှန် ပါသလား” ဟု မေးမြန်းတော်မူသောအခါ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဒေဝဒတ် ပြန်ကြား ဝန်ခံသဖြင့်....

အလံ ဒေဝဒတ္တ၊ မာ တေ ရုစ္စိ သံဃဘေဒေါ၊ ဂရုကော ခေါ ဒေဝဒတ္တ သံဃဘေဒေါ—

မတော်ဘူး ဒေဝဒတ်....သင်သည် သံဃာသင်းကဲ့ခြင်းကို အလိုမရှိ လေလင့် သံဃာကို သင်းကဲ့စေခြင်းသည် လွန်စွာ လွန်စွာ အပြစ်ကြီးလှသည်။ ချစ်သား ဒေဝဒတ်....အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ညီညွတ်သော သံဃာကို သင်းခွဲ ငြားအံ့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် “ကပ္ပဠိတိက” အမည်ရသော ရောမ အကုသိုလ်ကြီး ကို ပွားစေသည် မည်သည်။ သို့ကြောင့် မတော်ဘူး ဒေဝဒတ်....သင်ချစ်သား သည် သံဃာ သင်းကဲ့ခြင်းကို အလိုမရှိလင့်....။

ဤသို့ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ကြီးမားသော မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် ဩဝါဒ ပေးသနားတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံဃာ သင်းမခွဲရန် ဩဝါဒ ပေးတော်မူခြင်း ပြီး၏

ဓမ္မသံဝေဂ ဥဒါန်း ကျူးရင့်တော်မူခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ “သုကရံ သာဓုနာ သာဓုံ၊ သာဓုံ ပါပေန ဒုက္ကရံ။
ပါပံ ပါပေန သုကရံ၊ ပါပမရိယေဟိ ဒုက္ကရ”န္တိ-

အာဝုသော ဣဒံ ဥဒါနံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ဥဒါနိတံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ
ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဥဒါနိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တံ ယေဝ အာရဗ္ဗ ဥဒါနိတံ၊
အာယသ္မာ ဘန္တေ အာနန္ဒော ပုဗ္ဗဏှသမယံ နိဝါသေတွာ
ပတ္တစီဝရမာဒါယ ရာဇဂဟံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ၊ အထ ခေါ ဘန္တေ
ဒေဝဒတ္တော ယေနာယသ္မာ အာနန္ဒော တေနုပသကံမိ၊
ဥပသကံမိတွာ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ တေဒဝေါစ “အဇ္ဇတဂ္ဂေ
ဒါနာဟံ အာဝုသော အာနန္ဒ အညကြေဝ ဘဂဝတာ
အညကြေဝ ဘိက္ခုသံဃာ ဥပေါသထံ ကရိဿာမိ သံဃကမ္မံ
ကရိဿာမိ”တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဥဒါနိတံ။

အမေး။ ။ ကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်ရန်မှာ သူတော်ကောင်း
အား လွယ်ကူလှပါပေ၏၊ ကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်ရန် သူယုတ်မာအား
ခဲယဉ်းလှပါပေစွ၊ မကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်ရန် သူယုတ်မာအား
လွယ်ကူလှပါပေ၏၊ မကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်ရန် အရိယာ သူတော်
ကောင်းတို့မှာ ခဲယဉ်းလှပါပေစွတကား ဟူသော ဤ ဓမ္မသံဝေဂ ဥဒါန်းကို
မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်မြို့။ ။ ပ။ ကျူးရင့်တော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ရှင်ဒေဝဒတ်ကိုပင် အကြောင်းပြု၍
ကျူးရင့်တော် မူအပ်ပါသည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူပါသည်။
ထိုအခါ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ရှင်အာနန္ဒာရှိရာသို့ လာရောက်ပြီးလျှင် “ငါ့ရှင်
အာနန္ဒာ....ယနေ့မှ အစပြု၍ ငါသည် ဘုရားနှင့် ခွဲခွါပြီး ရဟန်းသံဃာတော်
နှင့်ခွဲခွါပြီး အသီးအခြား ဥပုသ်ပြုပေအံ့ အသီးအခြား ပဝါရဏာ၊ အသီး
အခြား သံဃကံ ပြုပေအံ့” ဟု ပြောကြားပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်လာ၍ မြတ်စွာဘုရားအား
ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားသောအခါ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်
သည်....

သုကရံ သာဓုနာ သာဓု၊ သာဓု ပါပေန ဒုက္ကရံ။
ပါပံ ပါပေန သုကရံ၊ ပါပမရိယေဟိ ဒုက္ကရံ။ ။

“သူတော်ကောင်းမှသာ ကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်လွယ်ပေသည် သူယုတ်မာသည်ကား ကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်ဘို့ရန် ခဲယဉ်းလှပေ သည်။ သူယုတ်မာသည် ယုတ်မာသော အမှုကို ပြုလုပ်ရန် လွယ်ကူလှပါပေ သည်တကား ယုတ်မာသော အမှုကို သူတော်ကောင်းတို့အဘို့ ပြုလုပ်ရန် ခဲယဉ်းလှပါပေစွတကား” ဟု ဤဓမ္မသံဝေဂဥဒါန်းကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ကျူးရင့်တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မသံဝေဂ ဥဒါန်း ကျူးရင့်တော်မှုခြင်း ပြီး၏

နောက်လိုက် ရဟန်းတို့အား ထုလွှစွည်းအာပတ် ပညတ်ခြင်း

ဒေဝဒတ်၏ နောက်ပိုင်းဖြစ်ထွေ

ပုစ္ဆာ။ ။ဘေဒါနုဝတ္တကာနံ အာဝုသော ဘိက္ခုနံ ထုလွှစွယံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ သာရိပုတ္တော ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတော တေဒဝေါစ “သာဓု ဘန္တေ ဘေဒါနုဝတ္တကာ ဘိက္ခု ပုန ဥပသမ္ပဇ္ဇေယျ”န္တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။သံဃာကဲ့ပြားအောင် ပြုလုပ်သော သံဃဘေဒက ရဟန်း၏ အယူဝါဒကို လက်ခံ၍ သံဃာကဲ့ပြားအောင် ပြုလုပ်သော ထို သံဃဘေဒက ရဟန်း၏ နောက်သို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်သော ရဟန်းတို့အား ထုလွှစွည်းအာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ပေ၏။ ထို ထုလွှစွည်း အာပတ်ကို။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း ပြု၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ လျှောက်ထားချက်အရ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ် လျှောက်ထားလိုပါသည်။ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို တောင်း၍ မရသည်နှင့် ဥပုသ်ပြုသော သံဃာတို့၏ အလည်၌ သံဃာအစည်း

အဝေးတွင် ထ၍ “ငါ့ရှင်တို့ ငါတို့သည် ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို ရဟန်းကြီး ဂေါတမထံ တောင်းရမ်း ပါကုန်သည် ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ ဟူသည်မှာ....

- (၁) ရဟန်းတော်မှန်သမျှ အသက်ထက်ဆုံး အာရညကင် ဓုတင် ဆောက်တည်ရမည်၊
- (၂) ပိဏ္ဏပါတ် ဓုတင် ဆောက်တည်ရမည်၊
- (၃) ပံသုကူ ဓုတင် ဆောက်တည်ရမည်၊
- (၄) ရုက္ခမူ ဓုတင် ဆောက်တည်ရမည်၊
- (၅) အသက်ထက်ဆုံး သက်သတ်လွတ် စားရမည်၊

ဤငါးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို မလိုက်လျောသော ရဟန်းအား အာပတ် သင့်စေရန် မြတ်စွာဘုရားအား တောင်းပန်လျှောက်ထားသော်လည်း ထို ငါးပါးသော ဝတ္ထုကို ရဟန်းကြီး ဂေါတမသည် ပယ်ရှားခဲ့လေသည်။ ငါတို့ သည် ထိုငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို ကျင့်ကြံ လိုက်နာကြပါကုန်သည် ငါတို့ အယူကို နှစ်သက်ကြသော ရဟန်းတို့သည် စာရေးတံ မဲ ဆန္ဒကို ယူကြကုန်” ဟု ထ၍ ပြောကြားပါသည်။

ထိုအခါ ဝေသာလီပြည် ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ငါးရာသော ရဟန်းငယ် နားမ လည်သူတို့သည် ဒေဝဒတ်၏ အယူကို အယူကောင်းမှတ်၍ ဒေဝဒတ်၏ မဲဆန္ဒ ကို ယူကြပါကုန်သည်။ ထိုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ငါးရာသော ရဟန်းငယ် လူမမယ်တို့ကို ခေါ်ယူ၍ ဂယာသီသ သို့ သွားပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ မြတ်စွာဘုရား ထံမှောက် သွားရောက် လျှောက်ထားသည်တွင်—

“ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ၊ ချစ်သား မောဂ္ဂလ္လာန်တို့.... သင် ချစ်သားတို့ သည် ထို ငါးရာသော ရဟန်းငယ် လူမမယ်တို့ အပေါ်၌ သနားမှ မသနားကြ လေကုန်ခြင်း....ယခုပင် လိုက်ပါသွား၍ ရဟန်းငယ် လူမမယ်တို့ကို ကယ်ဆယ် ကြကုန်လော့” ဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ ဂယာသီသ တောအုပ်သို့ ကြွတော်မူကြပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ အနီးအပါး၌ ရဟန်းတပါးသည် သည်းစွာ ငိုကြွေး၍ နေပါသည် မြတ်စွာဘုရားက “ချစ်သား.... အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး၍ နေပါသနည်း” ဟု မေးမြန်းပါသည်။

“ရှင်တော်ဘုရား.... ရှင်တော်ဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ဆူ ဖြစ်တော် မူကြသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့လည်း ရှင်ဒေဝဒတ် နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ပါကြလေကုန်ပြီ သို့ကြောင့် ဘုရားတပည့်တော် ငိုကြွေးပါကြောင်း” လျှောက်ထားသည်တွင် ရှင်ဒေဝဒတ် နောက်သို့ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါး လိုက်သွားဘို့ အကြောင်းမရှိကြောင်း နှစ်သိမ့် စေတော်မူရပါသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ ဂယာသီသ တောအုပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် များစွာသော ရဟန်းပရိသတ် ခြံရံလျက် တရားဟောဆဲ ရှိပါသည်။ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ လာသည်ကို မြင်လတ်သည်ရှိသော် “ချစ်သားတို့....ကြည့်ကြပါကုန်လော့ ရဟန်းဂေါတမ ၏ အဂ္ဂသာဝကကြီး နှစ်ဆူပင် သော်မှ ငါ၏တရားကို လိုလားနှစ်သက်သဖြင့် လိုက်ပါလာကြကုန်ပြီ” ဟု ပြောပြပါသည်။

ထိုအခါ ဒေဝဒတ်၏ အဖော် ကောကာလိက ရဟန်းက “ငါ့ရှင် ဒေဝဒတ်....သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို အရောမဝင်ပါလင့် ထိုသာရိ ပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် အလိုဆိုး ရမ္မက် ရှိကြပါကုန်သည်” ဟု ပြောပြ ပါသည်။ ဒေဝဒတ်ကလည်း “မစိုးရိမ်ပါလင့်....ငါ့ရှင်ကောကာလိက၊ သာရိ ပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် ငါ၏တရားကို နှစ်သက်၍ လိုက်ပါလာခြင်း ဖြစ် ကြပါသည် ကောင်းသောလာခြင်းဖြစ်ပါသည်” ဟု ပြောကြားပါသည်။

အနီးအပါးသို့ ရောက်လာသောအခါ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် အရှင်သာရိ ပုတ္တရာကို နေရာထက်ဝက်ပေး၍ ဘိတ်ကြားပါသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာက လည်း “တန်ပါပြီ ငါ့ရှင်....ရှိပါစေ” ဟု ပြောကြား၍ လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေပါသည်။ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်လည်း ထို့အတူ လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေပါသည်။

ထိုအခါ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို “ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ.... ဤရဟန်းပရိသတ်ကား ထိန်၊ မိဒ္ဒ ကင်းသောပရိသတ်၊ စင်ကြယ်သော ပရိသတ် ဖြစ်ပါသည် ဤရဟန်း ပရိသတ်၌ ငါ့ရှင် တရားဟောကြားပါ ငါ၏

ခါးကား ညောင်းညာလှပါသည် အနည်းငယ် ဆန့်တန်းဦးမည်” ဟု ဘုရားရှင် ၏ လေသံမျိုးဖြင့် ပြောကြားခဲ့ပါသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “ကောင်းပါပြီ” ဟု ဝန်ခံခဲ့ပါသည်။ ရှင်ဒေဝဒတ်လည်း သင်္ကန်းကြီးကို ခင်း၍ ခေတ္တမျှ လျောင်းစဉ် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသည်။

ထိုအခါ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “အာဒေသနာ ပါဠိဗာရိယ” အမည်ရှိသော ဆုံးမနည်းမျိုးဖြင့် ဆုံးမ ဟောကြားပါသည် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည် တန်ခိုး ဣဒ္ဓိပတ်ကိုပြခြင်း ရှေးရှိသောဆုံးမနည်း ဖြင့် ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြင့် ထိုငါးရာသော ရဟန်းငယ်တို့ သောတာပန် တည်ကြပါသည် ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် ထိုသောတာပန် ရဟန်းငါးရာတို့ကို ခေါ်ဆောင်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွတော်မူခဲ့ပါသည်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ ပြန်ကြွတော်မူသောအခါ ကောကာ လိက သည် ဒေဝဒတ် ထံသို့ လာ၍ ဒူးဖြင့် ရင်ပပ်ကို တိုက်ပြီးလျှင်—

“သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရှေးဦးစွာ ငါ ပြောကြားသည် မဟုတ်ပါလော သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို အရောမဝင်လင့် ဟု ငါပြောကြားသည် မဟုတ် ပါလော ယခု သင့် ရဟန်းငယ် ငါးရာကို သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ ခေါ်ဆောင်၍ သွားချေပြီ” ဟု ပြောပါသည်။ သို့ဖြင့် ရှင်ဒေဝဒတ်မှာ လောလောပူသော သွေး ထိုနေရာ၌ပင် အန်ခဲ့ပါသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် ဘုရားထံမှောက် သွား ရောက်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာရှိခိုး၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာက—

“သာဓု ဘန္တေ ဘေဒါနုဝတ္တကာ ဘိက္ခု၊ ပုန ဥပသမ္ပဇေယျ။” န္တိ—

“ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား....၊ ဘုရားတပည့်တော် လျှောက်ထားတောင်းပန်လိုပါသည် သံဃဘေဒ-သံဃာ သင်းကဲ့အောင် ပြုလုပ်သော ဒေဝဒတ်၏ နောက်လိုက် နောက်ပါ ဤရဟန်း ငါးရာတို့ကို နောက်တဖန် ထပ်၍ ရဟန်းခံတော်မူပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထား သည်တူင်—

“ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ....၊ နောက်ထပ် ရဟန်းခံဘို့ မသင့်ပါ ရဟန်း အဖြစ်ကား မပျက်ပါ။ သို့တပြီးကား သင်ချစ်သားသည် ဘေဒါနုဝတ္တက

သံဃာ ကွဲပြားခြင်း၊ အက်ကြောင်းထင်ခြင်း နှစ်မျိုး ရှင်းပြချက် ၂၅၃

ခေါ်သော ဒေဝဒတ်၏နောက်သို့ မသိ၍ ယောင်မှား လိုက်ပါမိသော ဤရဟန်းငါးရာတို့ကို သင့်ရောက်သော ထုလ္လစွည်းအာပတ်ကို ဒေသနာ ကြားပါစေ” ဟု သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် ထို ထုလ္လစွည်းအာပတ်ကို ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

နောက်လိုက် ရဟန်းတို့အား ထုလ္လစွည်းအာပတ် ပညတ်ခြင်း ပြီး၏

သံဃာ ကွဲပြားခြင်း၊ အက်ကြောင်းထင်ခြင်း နှစ်မျိုး ရှင်းပြချက်

ပုစ္ဆာ။ ။ ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ် အာဝုသော သံဃရာဇိ ဟောတိ နော စ သံဃဘေဒေါ၊ ကိတ္တာဝတာ စ ပန သံဃရာဇိ စေဝ ဟောတိ သံဃဘေဒေါ စ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဧကတော ဘန္တေ ဧကော ဟောတိ၊ ဧကတော ဒွေ စတုတ္ထော အနုဿာဝေတိ၊ သလကံ ဂါဟေတိ “အယံ ဓမ္မော အယံ ဝိနယော ဣဒံ သတ္ထုသာသနံ ဣမံ ဂဏှထ ဣမံ ရောစေထာတိ”၊ ဧတေနော ဘန္တေ နယေန စတုန္တံ ဝါ ပဉ္စန္တံ ဝါ ဆန္တံ ဝါ သတ္တန္တံ ဝါ အဋ္ဌန္တံ ဝါ သံဃရာဇိ ဟောတိ၊ နော စ သံဃဘေဒေါ။ ဧကတော ဘန္တေ စတ္တာရော ဟောန္တိ၊ ဧကတော စတ္တာရော၊ နဝမော အနုဿာဝေတိ၊ သလကံ ဂါဟေတိ “အယံ ဓမ္မော အယံ ဝိနယော ဣဒံ သတ္ထုသာသနံ ဣမံ ဂဏှထ ဣမံ ရောစေထာ”တိ၊ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ သံဃရာဇိ စေဝ ဟောတိ သံဃဘေဒေါ စ။ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ သံဃရာဇိ ဟောတိ၊ နော စ သံဃဘေဒေါ၊ ဧဝေ ပန ဘန္တေ သံဃရာဇိ စေဝ ဟောတိ သံဃဘေဒေါ စ။

အမေး။ ။ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် သံဃာကွဲပြားရန် အရေး အကြောင်းမျှသာထင်၍ သံဃာကား မကွဲပြားသေး ဟု ဆိုရပါသနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့်ကား သံဃာကွဲပြားရန် အရေး အကြောင်းလည်းထင်၍ သံဃာလည်း ကွဲပြားသည် ဟု ဆိုရပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ တဘက်သော သံဃာအစဉ် ရဟန်းတပါးရှိ၍ တဘက်သော အစဉ် နှစ်ပါးရှိပြီးလျှင် လေးပါးမြောက် ရဟန်းက “ဤကား ဓမ္မ

ဤကား ဝိနယ ဤကား မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတည်း ဤမဲဆန္ဒကို ယူလော့ ဤမဲဆန္ဒကို နှစ်သက်လော့” ဟု ပြောကြားခြင်း၊ ဤနည်းအတူ တဘက်မှ နှစ်ပါး၊ တဘက်မှလည်း နှစ်ပါး၊ တဘက်မှ နှစ်ပါး၊ တဘက်မှလည်း သုံးပါး၊ တဘက်မှလည်း သုံးပါး၊ တဘက်မှလည်း သုံးပါး၊ တဘက်မှ သုံးပါး၊ အခြားတဘက်မှ လေးပါးရှိ၍ ရှစ်ယောက်မြောက် ရဟန်းသည် “ဤကား ဓမ္မတည်း ဤကား ဝိနယတည်း ဤကား မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ သြဝါဒတည်း ဤအယူကို ယူလော့ ဤအယူကို နှစ်သက်လော့” ဟု ပြော ကြားခြင်း ဤသို့လျှင် နှစ်ဘက်ပေါင်းမှ သံဃာ လေးပါး၊ ငါးပါး၊ ခြောက်ပါး၊ ခုနစ်ပါး၊ ရှစ်ပါးရှိ၍ အယူကွဲပြားသော်လည်း သံဃာကွဲပြားဘို့ အရေးအ ကြောင်းမျှသာဖြစ်၍ သံဃာကွဲပြားခြင်း မဖြစ်ပါ။

တဘက် သံဃာအစုမှ လေးပါးရှိ၍ အခြားတဘက်မှလည်း သံဃာ လေးပါးရှိပြီးလျှင် ကိုးယောက်မြောက်သော ရဟန်းတပါးက “ဤကား တရား တည်း ဤကား ဝိနည်းတည်း ဤကား မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သြဝါဒ တည်း ဤအယူကို ယူကြကုန်လော့ ဤအယူကို နှစ်သက်ကြကုန်လော့” ဟု ပြောကြားငြားအံ့၊ ဤနည်းဖြင့် တဘက်မှ လေးပါး၊ တဘက်မှ ငါးပါး၊ နှစ် ဘက် ငါးပါးစီ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ကိုးပါး၊ ကိုးပါးထက် အလွန်ရှိလျှင် သံဃာ ကွဲပြားရာ အရေးအကြောင်းလည်း ဖြစ်၍ သံဃာလည်း စင်စစ် ကွဲပြားပါ သည်။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် သံဃာ ကွဲပြားရန် အရေးအကြောင်းမျှ ဖြစ်၍ သံဃာ ကွဲပြားသည် မမည်ခြင်း၊ သံဃာကွဲပြားရန် အရေးအကြောင်း လည်းဖြစ်၍ သံဃာသည်လည်း စင်စစ်ပင် နှစ်ဘက် ထက်ခြမ်း ကွဲပြားခြင်း ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံဃာ ကွဲပြားခြင်း၊ အက်ကြောင်းထင်ခြင်း နှစ်မျိုး ရှင်းပြချက် ပြီး၏

သံဃာ ကွဲပြားပြီ ဟု ဆိုရသည့် အခြေအနေ

- ပုစ္ဆာ။ ။ ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ် အာဝုသော သံဃော ဘိန္ဒော ဟောတိ။
- ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဣဓ ဘန္တေ ဘိက္ခု အဓမ္မာဒိ° ဓမ္မာဒိနိတိ ဒီပေန္တိ၊ တေ ဣမေဟိ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ အပကဿန္တိ၊ အဝပကဿန္တိ။

အာဝေဓိံ ဥပေါသထံ ကရောန္တိ၊ အာဝေဓိံ ပဝါရဏံ
ကရောန္တိ၊ အာဝေဓိံ သံဃကမ္ပံ ကရောန္တိ၊ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ
သံဃော ဘိန္နော ဟောတိ။

အမေး။ ။အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် သံဃာသည် ကဲ့ပြားပြီ ဟု ဆိုရပါ
သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းတော်တို့သည် အဓမ္မကို ဓမ္မ
ဟု၊ ဓမ္မကို အဓမ္မ ဟု၊ အဝိနယကို ဝိနယ ဟု၊ ဝိနယကို အဝိနယ ဟု ဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့် တဆဲ့ရှစ်ပါးသော ဘေဒကရ ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြောကြားကြ ပြကြ
ပါသည်။ မိမိတို့ အယူဝါဒသို့ လိုက်ပါကြရန် ဆွဲဆောင်ကြပါသည်။ သို့
ဆွဲဆောင်ပြီးလျှင် အသီးအခြား ခွဲခြား၍ ဥပုသ်ကံ၊ ပဝါရဏာကံ ထိုမှ
တပါးသော သံဃကံကြီး၊ ကံငယ်တို့ကို ပြုကြပါကုန်သည်။ ဤနည်းဖြင့်
ဤသို့ဖြစ်လျှင် သံဃာကဲ့ပြားသည် မည်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံဃာ ကဲ့ပြားပြီ ဟု ဆိုရသည့်အခြေအနေ ပြီး၏

ပုစ္ဆာ။ ။ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ အာဝုသော သံဃော သမဂ္ဂေါ ဟောတိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဣဓ ဘန္တေ ဘိက္ခု အဓမ္မံ အဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိ၊ ဓမ္မံ ဓမ္မောတိ
ဒီပေန္တိ၊ အဝိနယံ အဝိနယောတိ ဒီပေန္တိ။ပ။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ
အာပတ္တိံ ဒုဋ္ဌုလ္လံ အာပတ္တိတိ ဒီပေန္တိ၊ အဒုဋ္ဌုလ္လံ အာပတ္တိံ
အဒုဋ္ဌုလ္လံ အာပတ္တိတိ ဒီပေန္တိ၊ တေ ဣမေဟိ အဋ္ဌာရသဟိ
ဝတ္ထုဟိ န အပကဿန္တိ၊ န အဝပကဿန္တိ၊ န အာဝေဓိံ
ဥပေါသထံ ကရောန္တိ၊ န အာဝေဓိံ ပဝါရဏံ ကရောန္တိ၊ န
အာဝေဓိံ သံဃကမ္ပံ ကရောန္တိ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ ဘန္တေ
သံဃော သမဂ္ဂေါ ဟောတိ။

အမေး။ ။အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် သံဃာသည် ညီညွတ်နေသည် ဟု
ဆိုရပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းတော်တို့သည် ဓမ္မကို ဓမ္မဟူ၍ ပြုကြပါကုန်သည် ဓမ္မမဟုတ်သည်ကို ဓမ္မ မဟုတ် ဟူ၍ ပြုကြပါကုန်သည် မြတ်စွာဘုရား ဝိနည်းတရား ဟုတ်သည်ကို ဟုတ်သည့်အတိုင်း၊ ဝိနည်းတရား မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်သည့်အတိုင်း (ပေယျာလ) ရုန့်ရင်းသော အာပတ်ကို ရုန့်ရင်းသော အာပတ် ဟူ၍သာလျှင် ယထာဘူတ ပြောဆို ပြသကြပါသည်။ မရုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော အာပတ် ဟူ၍သာ ယထာဘူတ မှန်သည့်အတိုင်းသာလျှင် ပြုကြပါကုန်သည်။

ထို ရဟန်းတော်တို့သည် ဤဆိုအပ်ပြီးသော တဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ဓမ္မ ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တပါးနှင့် တပါး ကွဲပြားအောင် မဆွဲဆောင်ကြဘဲ အတူတကွ ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာ၊ ကံကြီး၊ ကံငယ်ကို ပြုကြကုန်ငြားအံ့။ ဤမျှဆိုလျှင်ပင် သံဃာတော်သည် ညီညွတ်သည် ဟု ဆိုရပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံဃာ ညီညွတ်နေသည့် အခြေအနေ ပြီး၏

သံဃာ သင်းခွဲမှု အပြစ်ကြီး

ပုစ္ဆာ။ ။ သမဂ္ဂံ အာဝုသော သံဃံ ဘိန္နိတော ကိံ သော ပသဝတိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သမဂ္ဂံ ခေါ ဘန္တေ သံဃံ ဘိန္နိတော ကပ္ပဋ္ဌိတိကံ ကိဗ္ဗိသံ ပသဝတိ၊ ကပ္ပံ နိရယမိ ပစ္စတိ။

အမေး။ ။ အညီအညွတ် ဖြစ်နေသော သံဃာကို ကွဲပြားအောင် ပြုလုပ်သည်ရှိသော် ထို သံဃာကို ကွဲပြားအောင် ပြုလုပ်သော သံဃာဘေဒက ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်မျှကြီးလေးသော မကောင်းမှု ကံကို ဖြစ်ပွားစေပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ညီညွတ်နေသော သံဃာကို ရှင်ဒေဝဒတ်ကဲ့သို့ ကွဲပြားအောင် ပြုလုပ်သော သံဃာဘေဒက ရဟန်းသည် ကမ္ဘာပတ်လုံး အဝီစိငရဲ၌ ကျက်ရပါသည် ကပ္ပဋ္ဌိတိက အကုသိုလ်မျိုးကို ဆည်းပူးပွားများစေသည် မည်ပါသည်။ သို့ပွားများသည့်အတိုင်း ကမ္ဘာပတ်လုံး မဟာအဝီစိ ငရဲ၌ ကျက်ရမည် ခံရမည် ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံဃာ သင်းခွဲမှု အပြစ်ကြီး ပြီး၏

သံဃာ ညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်မှု အကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ဘိန္ဒူ ခေါ် အာဝုသော သံဃံ သမဂ္ဂံ ကတော ကိံ သော ပသဝတိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘိန္ဒူ ခေါ် ဘန္တေ သံဃံ သမဂ္ဂံ ကတော ဗြဟ္မံ ပုညံ ပသဝတိ၊
ကပ္ပံ သဂ္ဂမ္ပိ မောဒတိ။

အမေး။ ။ကွဲပြားနေသော သံဃာကို ညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်သည် ရှိသော် ထို သံဃာညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်မျှ ကြီးမား မြင့်မြတ်သော ကောင်းမှုကံကို ပွားစေသည် မည်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကွဲပြားနေသော သံဃာကို ညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်သည် ရှိသော် ထို သံဃာညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လွန်စွာ လွန်စွာ မြတ်လှစွာသော မဟာကုသိုလ်ကို ဆည်းပူးပွားများစေသည် မည်ပါသည် ထိုသို့ သံဃာညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကပ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ရွာ၌ နှစ်လိုအားရမ်း ဝမ်းမြောက်စွာ နေရပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံဃာ ညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်မှု အကျိုး ပြီး၏

အာပတ် အကျဉ်းချုပ်

ပုစ္ဆာ။ ။သံဃဘေဒံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သံဃဘေဒံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ဒွေ အာပတ္တိယော။

အမေး။ ။နိဒါနံ အကျယ်နိဒ္ဓေသနှင့် တကွသော သံဃဘေဒ ကက္ခန္ဓကကို မေးမြန်းပေအံ့၊ ဤ သံဃဘေဒကက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်စကားရပ်များနှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ် အားဖြင့်အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါနံ နိဒ္ဓေသနှင့်တကွ သံဃဘေဒကက္ခန္ဓကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါမည်၊ ဤ သံဃဘေဒကက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေနှုတ်

တော်ထွက် စကားတော်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ်အမျိုးအစားတို့သည် ကား မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုသော တိက ဘောဇဉ်ကို လွန်ကျူး၍ ဂဏ ဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်သော ရဟန်းတို့အား ပါစိတ်အာပတ်၊ ရှင်ဒေဝဒတ် နောက်သို့ လိုက်ပါသော ငါးရာသော ရဟန်းတော်ငယ်များကဲ့သို့ သံဃ ဘေဒက ရဟန်းနောက်သို့ လိုက်ပါသော ရဟန်းတို့အား ထုလွှစည်းအာပတ် ဤသို့ အားဖြင့် ဤသံဃဘေဒကက္ခန္ဓက၌ အကျဉ်းအားဖြင့် အာပတ် အမျိုး အစား နှစ်ပါးရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံဃဘေဒကက္ခန္ဓက ပြီး၏

၈-ဝတ္ထုကုန္ဒက

အာဂန္တုက (ညော်သည်) ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များ

ပုစ္ဆာ။ ။အာဂန္တုကာနံ အာဝုသော ဘိက္ခုနံ ဝတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ အာဂန္တုကေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ အာဂန္တုကာ ဘန္တေ ဘိက္ခု သဥပါဟနာ ပိ အာရာမံ ပဝိသိံ သု၊ ဆတ္တပဂ္ဂဟိတာ ပိ အာရာမံ ပဝိသိံ သု၊ သြဂုဏ္ဍိတာ ပိ အာရာမံ ပဝိသိံ သု၊ သီသေ ပိ စီဝရံ ကရိတွာ အာရာမံ ပဝိသိံ သု၊ ပါနိယေန ပိ ပါဒေ ဒေါဝိံ သု၊ ငုဗ္ဗတရေ ပိ အာဝါသိကေ ဘိက္ခု နာဘိဝါဒေသု၊ န ပိ သေနာသနံ ပုစ္ဆိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ “တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ အာဂန္တုကာနံ ဘိက္ခုနံ ဝတ္တံ ပညပေဿာမိ၊ ယထာ အာဂန္တုကေဟိ ဘိက္ခုဟိ သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ အာဂန္တုကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ ဣဒါနိ အာရာမံ ပဝိသိဿာမိတိ ဥပါဟနာ သြမုဉ္ဇိတွာ နိစံ ကတွာ ပပေါဋေတွာ ဂဟေတွာ ဆတ္တံ အပနာမေတွာ သီသံ ဝိဝရိတွာ သီသေ စီဝရံ ခန္ဓေ ကတွာ သာဓုကံ အတရမာနေန အာရာမော ပဝိသိတဗ္ဗော” ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ အာဂန္တုကာနံ ဘိက္ခုနံ ဝတ္တံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အခြား တပါးသော ကျောင်းတိုက်မှ ရောက်လာခါစ ဖြစ်သော ညော်သည် အာဂန္တု ရဟန်းတို့သည် လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမည့် ကျင့်ဝတ်ကို မြတ်ဉာဏ်များ ပညတ်တော်မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့ဒေသ ဘယ်ဌာန ၌ ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသနည်း၊ ထို့ပြင် ထိုကျင့်ဝတ်များကို အဘယ်သို့သော နည်းဖြင့် ဝေဖန်၍ ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည် တိုက်တာတပါး အရပ်တပါး သို့ သွားရောက်သောအခါ ဘိနပ်စီးကုန်လျက်လည်း အရံတွင်းသို့ ဝင်ကြပါ

ကုန်သည် ထီးဆောင်းကုန်လျက်လည်း အရံတွင်း၊ ကျောင်းတိုက်တပါး တွင်းသို့ ဝင်ကြပါကုန်သည် ဦးခေါင်းမြီး ခြုံကုန်လျက် အရံတွင်းသို့ ဝင် ရောက်ကြပါကုန်သည် ဦးခေါင်းပေါ်၌ သင်္ကန်းကို တင်လျက်လည်း သူတပါး ကျောင်းတိုက် အရံတွင်းသို့ ဝင်ကြပါကုန်သည် သောက်ရေ၊ သုံးဆောင်ရေ ခွဲခြားစွာ မမေးမြန်းဘဲ သောက်ရေဖြင့်လည်း ခြေကို ဆေးကြောကြပါကုန် သည် သီတင်းကြီးဖြစ်သော အာဝါသိက ရဟန်းတို့ကိုလည်း ရှိမခိုးဘဲ လျစ် လျူရှုသွားကြပါကုန်သည် ရောက်ရှိသော ကျောင်းတိုက်၌ မိမိနေရမည့် နေရာကိုလည်း မမေးမြန်း ရှိကြပါကုန်သည်။

အာဂန္တုက ရဟန်းတပါးသည် ရှေးက ရဟန်းတစုံတယောက် မနေဘူး သော ကျောင်း၌ မည်သူ့ မှ မပန်ကြား မမေးမြန်းဘဲ ဝင်ရောက်၍ အဆော တလျင်နေသောအခါ ခေါင်လျှောက်မှ မြေတကောင်သည် ထိုရဟန်း၏ ပခုံး ထက်သို့ ကျရောက်သောအခါ သည်းထန်စွာ လန့်ဖြန့်၍ အော်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည်—

“ချစ်သားတို့... သို့တပြီးကား အာဂန္တုရဟန်းတို့ ရှိသေလေးနာစွာ လိုက်နာကျင့်ကြံရန် အာဂန္တုက ဝတ်ကို ပညတ်တော်မူမည်” ဟု မိန့်ကြား တော်မူပြီးလျှင် အာဂန္တုကဝတ်ကို ပညတ်တော်မူခဲ့သည်မှာ—

ယခုအခါ တိုက်တာ အရံတွင်းသို့ ဝင်တော့မည် ဟု ဆိုလျှင်ပင် ဘိနပ်ကိုလည်း ချွတ်ရမည် မိမိစီးလာသော ဘိနပ်ကို ချွတ်ပြီးလျှင် နှိမ့်ပြီး ခါပြီးလျှင် ထိုဘိနပ်ကို ရှိသေစွာ ကိုင်ရမည် ထီးဘိနပ်ကို ကိုင်ပြီးလျှင် ထီးကို လည်း ရုတ်သိမ်းရမည် ထီးကို ရုတ်သိမ်းပြီးလျှင် ဦးခေါင်းမြီး ခြုံထားသည်ကို လည်း ဖွင့်ရမည် ဦးခေါင်းထက်၌ ရှိသော သင်္ကန်းကိုလည်း ပခုံးထက်သို့ ချပြီး မှ ရှိသေလေးနာစွာ “ပါသာဒိက” ဂုဏ်ကို ဆောင်၍ အဆောတလျင် ပြာပြာ သလဲ မဟုတ်ဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရမည်။

အရံတွင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ အာဝါသိက ရဟန်းတို့ နေရာကို မှတ်သား စဉ်းစား သွားပြီးလျှင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ သပိတ် သင်္ကန်းကို ထားရမည် အာဝါသိက ရဟန်းကြီးကိုလည်း ရှိခိုးရမည် သုံးရေ သောက်ရေကိုလည်း သိသာ ခြားနားအောင် မေးမြန်းရမည် သောက်ရေဖြင့် အလိုရှိလျှင် သောက်ရေကို မေးမြန်းပြီးမှ သောက်ရမည် သုံးဆောင်ရေကို

လည်း ထို့အတူ မေးမြန်းပြီးမှ ခြေလက် ဆေးကြောရမည် ခြေဆေးသော အခါ တဘက်သော လက်ဖြင့် ရေကို လောင်း၍ တဘက်သောလက်ဖြင့် ခြေကို ဆေးကြောရမည် ခြေဆေးသော လက်ဖြင့်ပင် ရေလောင်းခြင်း ရေ လောင်းသော လက်ဖြင့်ပင် ခြေဆေးခြင်းမျိုး မပြုရ။

ထို့နောက် မိမိပါလာသော ဘိနပ်ကို အာဝါသိက ရဟန်းတို့ သုံးဆောင် နေကြဖြစ်သော ဘိနပ်သုတ်သည့် အဝတ်စုတ်၊ အဝတ်ပုဆိုးကြမ်း မေးမြန်း ပြီးမှ သုတ်ရမည် သို့သုတ်သောအခါ ရှေးဦးစွာ ခြောက်သောအဝတ်ဖြင့် သုတ်ရမည် ထို့နောက်မှ စိုသောအဝတ်ဖြင့် သုတ်ပြီးလျှင် ဘိနပ်သုတ်သော ပုဆိုးကြမ်းကို ဖွပ်လျှော်ပြီးမှ သင့်တော်ရာ အရပ်၌ လှန်း၍ ထားရမည်။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် အာဂန္တုက ဧည့်သည် ရဟန်းတို့ လိုက်နာကျင့်ကြံ ရမည့် ဝတ်ပေါင်းများစွာကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အာဂန္တုက (ဧည့်သည်) ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များ ပြီး၏

အာဝါသိက (ကျောင်းရှင်) ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များ

ပုစ္ဆာ။ ။အာဝါသိကာနံ အာဝုသော ဘိက္ခုနံ ဝတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ၊ ကထဉ္စ ပန ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ အာဝါသိကေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ အာဝါသိကာ ဘိက္ခု အာဂန္တုကေ ဘိက္ခု ဒိသ္မာ နေဝ အာသနံ ပညပေသံ၊ န ပါဒေါဒကံ ပါဒပိဋံ ပါဒကထလိကံ ဥပနိက္ခိပိံ သု၊ န ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ ပတ္တစီဝရံ ပဋိဂ္ဂဟေသံ၊ န သေနာသနံ ပညပေသံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ —

“အာဝါသိကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ အာဂန္တုကံ ဘိက္ခု ဝုဇုတရံ ဒိသ္မာ အာသနံ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ပါဒေါဒကံ ပါဒပိဋံ ပါဒကထလိကံ ဥပနိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ ပတ္တစီဝရံ ပဋိဂ္ဂဟေ-

တဗ္ဗံ၊ ပါနီယေန ပုစ္ဆိတဗ္ဗော” ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ အာဝါသိ-
ကာနံ ဘိက္ခုနံ ဝတ္တံ ဘဂဝတာ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။အာဝါသိက ဖြစ်သော ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည် အာဂန္တုက ဧည့်သည် ရဟန်းတို့ ရောက်လာသောအခါ လိုက်နာ ပြုကျင့်ရမည့် ကျင့်ဝတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့ဒေသ ဘယ်ဌာန ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသနည်း၊ ထို့ပြင် ထို အာဝါသိကပုဂ္ဂိုလ်တို့ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမည့် ကျင့်ဝတ်ကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဖြင့် ညွှန်ပြ၍ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော အာဝါသိက ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ဝတ်ကို ပညတ်မီ အာဝါသိက ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည် အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ လာသည်ကို မြင်ပါလျက် နေရာလည်း ခင်း၍ မပေးကြပါကုန် ခြေဆေးရေ၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ်၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်း တို့ကိုလည်း မထားကြပါ ကုန် ခရီးဦးလည်း မကြိုဆိုကြကုန် သောက်ရေဖြင့်လည်း မမေးမြန်းကြကုန် သီတင်းကြီးဖြစ်သော အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ကို မြင်ပါလျက်လည်း ရှိမခိုးကြပါ ကုန် ဤသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်—

“ချစ်သားတို့....သို့တပြီးကား အာဝါသိက ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့ လိုက်နာရန် ဝတ်တရားကို ပညတ်တော် မူမည်ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အာဝါသိကကျောင်းနေ ရဟန်းသည် အာဂန္တုက သီတင်းကြီးရဟန်း ဝင်လာ သည်ကို မြင်သည်ရှိသော် ရှေးဦးစွာ နေရာခင်းရမည် ခြေဆေးရည်၊ ခြေဆေး အင်းပျဉ်၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်းတို့ကို ထားရမည် ခရီးဦးကြိုဆိုပြီးလျှင် သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို လှမ်း၍ ယူရမည် သောက်ရေဖြင့် မေးမြန်းရမည်”

ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် များစွာသော အာဝါသိက ကျောင်းနေ ရဟန်း တော်တို့ လိုက်နာ ကျင့်ကြံရမည့် ဝတ်တရားများကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အာဝါသိက (ကျောင်းရှင်) ရဟန်းဘို့၏ ကျင့်ဝတ်များ ပြီး၏

ခရီးသွားဆဲ ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များ

ပုစ္ဆာ။ ။ဂမိကာနံ အာဝုသော ဘိက္ခုနံ ဝတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ၊ ကထဉ္စပန ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္မဟုလေ ဂမိကေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ ဘန္တေ ဂမိကာ ဘိက္ခု ဒါရုဘဏ္ဍံ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ အပုဋ္ဌိသာမေတွာ ဒွါရဝါတပါနံ ဝိဝရိတွာ သေနာသနံ အနာပုစ္ဆာ ပက္ကမိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ “ဂမိကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ ဒါရုဘဏ္ဍံ ပုဋ္ဌိသာမေတွာ ဒွါရဝါတပါနံ ထကေတွာ သေနာသနံ အာပုစ္ဆာ ပက္ကမိတဗ္ဗံ” ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ အာကာရေန ဘဂဝတာ ဂမိကာနံ ဘိက္ခုနံ ဝတ္တံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ခရီးသွားမည့်ဆဲဆဲ ဖြစ်နေသော ဂမိက ရဟန်းသည် ပြုကျင့်ရမည့် ကျင့်ဝတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့ ဒေသ ဘယ်ဌာန၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော အကြောင်း ဝတ္ထု လွန်ကျူးမှုကြောင့် ပညတ်တော်မူခဲ့ပါသနည်း၊ ထို ဂမိက ရဟန်း၏ ကျင့်ဝတ်ကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်းဖြင့် ညွှန်ကြားလျက် ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော ဂမိက ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

ဝတ်ကို မပညတ်မီ ခရီးသွားအံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်သော ဂမိက ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ နေရင်းကျောင်းဝယ်ရှိသော သစ်ဘဏ္ဍာ၊ မြေဘဏ္ဍာ အစရှိသော ကျောင်း အသုံးအဆောင်တို့ကိုလည်း မသိမှီးမသိမ်းဆည်းကြဘဲ တံခါးမ၊ လေ သာပြုတင်း တံခါးတို့ကိုလည်း မပိတ်မဆို့ကြဘဲ ကျောင်းနေရာအတွက် အနီး အပါးရှိသော ရဟန်းသာမဏေ လူဥပါသကာ တို့ကိုလည်း မပြောကြား မပန် ဆို့ကြဘဲ အရပ်တပါးသို့ ခရီးသွားကြပါသည်။

သို့ သွားခြင်းဖြင့် ကျောင်း၌ ရှိရင်းစွဲဖြစ်သော သစ်ဘဏ္ဍာ၊ မြေဘဏ္ဍာ အစရှိသော သံသအသုံးအဆောင်တို့ ပျက်စီးခဲ့ကြပါသည် အိပ်ရာနေရာတို့

လည်း မိုသ်းမလုံ လေမလုံ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဂမိက ရဟန်းတို့အတွက် ခရီးသွား ရဟန်းတို့ အတွက် လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်ကို ပညတ်ခဲ့သည်မှာ....

“ချစ်သားတို့ ခရီးသွားအံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်သော ရဟန်းသည် မိမိနေရင်း ကျောင်း၌ရှိသော သစ်ဘဏ္ဍာ၊ မြေဘဏ္ဍာ အစရှိသော ကျောင်းအသုံးအဆောင်များကို ရိုသေစွာ သိုမှီးသိမ်းဆည်းရမည်။ တံခါးမ၊ လေသာနန်းတံခါး တို့ကိုလည်း သေချာစွာ ပိတ်ဆို့ရမည်။

၎င်းပြင် မိမိတို့ကျောင်းမှာ ရှိသော အိပ်ရာ၊ နေရာများကိုလည်း အနီးအပါး၌ ရှိသော ရဟန်းကိုဖြစ်စေ၊ ရဟန်းမရှိလျှင် သာမဏေကို၊ သာမဏေ မရှိလျှင် ဥပါသကာ အရံစောင့်ကို ပြောကြား ပန်ကြားပြီးမှ သွားရမည်။

ပန်ကြား ပြောဆိုစရာ ဥပါသကာ အရံစောင့်၊ သာမဏေ၊ ရဟန်း တဦးတယောက်မျှ မရှိပါမူကား မိမိကိုယ်တိုင်ပင် လေးခုသော ကျောက်တုံး အုတ်ခဲတုံးတို့အပေါ်၌ ညောင်စောင်းကိုထားရမည်။ ညောင်စောင်း ခုတင် (ခံတင်)ပေါ် ညောင်စောင်း ခုတင် (ခံတင်) ကိုဆင့်၍ ထားရမည်။ ထိုအပေါ်မှ သစ်ဘဏ္ဍာ၊ မြေဘဏ္ဍာတို့ကို ခြ လွတ်ရန် စုပုံထားပြီးလျှင် အိပ်ရာ နေရာတို့ကိုလည်း ထို အပေါ်၌ပင်ပုံ၍ ရိုသေစွာ တံခါးကို ပိတ်ပြီးလျှင် အရပ်တပါးသို့ ဖဲသွားရမည်။

ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ခရီးသွား ရဟန်းတို့ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရန် ဝတ်တရားများကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ခရီးသွားဆဲ ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များ ပြီး၏

ဆွမ်းကျွေးရာ၌ တရားဟောကြားရန် ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဘတ္တဂေ အာဝုသော အနုမောဒိတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊
ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ အနုညာတံ၊
သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဘတ္တဂေ နာနုမောဒိံ သု၊ တသ္မိံ
ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဆွမ်းကျွေး လှူဒါန်းရာ ဆွမ်းကပ်ရာ ဆွမ်းစားရာ ဌာန၌
အနုမောဒနာ တရားကို ဟောကြားရန် မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့သည်
မှာ ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်း
ပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းတို့သည် အနုမောဒနာဝတ်ကို မြတ်စွာဘုရား
ခွင့်ပြုတော် မမူသေးမီ မြို့တိုင်း၊ ရွာတိုင်း၊ ဆွမ်းစားစရပ်၊ ဆွမ်းစားကျောင်း
ဆွမ်းစားရာ အိမ်တို့၌ “ဆွမ်းအနုမောဒနာ” တရားကို မဟောကြားဘဲ
ဆွမ်းစားပြီးလျှင် ပြန်ခဲ့ကြပါကုန်သည်။

ထိုကို အကြောင်းပြု၍ များစွာသော ဒါယကာတို့က ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစကား
“တရားကလေးမျှ မဟောကြားခဲ့ပါတကား” စသည်ဖြင့် ပြောကြားကြ
ပါသည် ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် အနုမောဒနာဝတ်ကို သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဆွမ်းကျွေးရာ၌ တရားဟောကြားရန် ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

ဆွမ်းစားရာဌာန၌ ကျင့်ဝတ်များ

ပုစ္ဆာ။ ။ဘိက္ခုနံ အာဝုသော ဘတ္တဂဝတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ
အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂိုယေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဒုန္နိဝတ္တာ ဒုပ္ပါရုတာ အနာကပ္ပ-
သမ္ပန္နာ ဘတ္တဂံ ဂစ္ဆိံ သု၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ “သစေ
အာရာမေ ကာလော အာရောစိတော ဟောတိ၊ တိမဏ္ဍလံ
ပဋိစ္ဆာဒေန္တေန ပရိမဏ္ဍလံ နိဝါသေတွာ ကာယဗန္ဓနံ ဗန္ဓိတွာ
သဂုဏံ ကတွာ သံဃာဋီယော ပါရုပိတွာ ဂဏ္ဍိကံ ပဋိမုဉ္ဇိတွာ

ဇောဝိတော ပတ္တိံ ဂဟေတော သာဓုကံ အတရမာနေန ဂါမော ပဝိသိတဗ္ဗော”တိ ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ရဟန်းတို့အား မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်း၊ ဆွမ်းစားရာ ဌာန၌ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမည့် ဝတ်တရားတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့ သည်မှာဘယ်မြို့။ပ။ သနည်း၊ ထို ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်း ဖြင့် ဝေဘန်၍ ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ် တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် မကောင်းသော ဝတ်ခြင်း၊ မကောင်းသော ရံခြင်း၊ မတင့်တယ်သော အသွင်အပြင် ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်း၊ ဆွမ်းစား စရပ်သို့ သွားကြပါကုန်သည် ဤမျှသာမကသေး ရှေ့မှ ကျော်တက်၍လည်း မထေရ်ကြီးတို့၏ ရှေ့မှ သွားကြပါကုန်သည် မထေရ်ကြီး တို့ကို တိုးဝှေ့၍လည်း နေကြပါကုန်သည် သတင်းငယ်တို့ကိုလည်း နိုင်လို မင်းထက် နေရာဖြင့် မြစ်တားကြပါကုန်သည် သင်္ကန်းကြီးကိုလည်း ဖိခါ ထိုင်လျက် မြို့တွင်း ရွာတွင်း၌ နေကြပါကုန်သည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စ ကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်—

“ချစ်သားတို့...သို့တပြီးကား ရဟန်းတော်တို့၏ မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်း၊ ဆွမ်းစားရာ နေရာဌာန၌ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် ဝတ်တရားကို ငါဘုရား ပညတ်တော်မူမည်” ဟု မိန့်ကြားတော် မူပြီးလျှင် မြို့တွင်း ရွာတွင်း သွားရောက်ရန် အခါကို ကြားလျှောက်သည်ရှိသော် ကျောင်းတိုက် အတွင်း ၌ပင် အဝန်းညီစွာ သင်းပိုင်ကို ဝတ်ပြီးလျှင် သင်္ကန်းတို့ကို ထပ်၍ ရံပြီးလျှင် ကမ္မတ်သီးတို့ကို တပ်၍ သပိတ်ကိုလည်း ဆေးကြောပြီး ရိုးသေစွာ တည်ငြိမ် သော ဣန္ဒြေဖြင့် မဆောမလျှင် ရွာတွင်းသို့ ဝင်ရမည် သေခိယနှင့်အညီ ရွာတွင်းသို့ သွားရမည်” ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် ရဟန်းတော်တို့ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမည့် ဆွမ်းစားရာဌာန၌ များစွာသော ဝတ်တရားတို့ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဆွမ်းစားရာဌာန၌ ကျင့်ဝတ်များ ပြီး၏

ကျောင်း၌ ပြုလုပ်ဖွယ် ကျင့်ဝတ်များ

ပုစ္ဆာ။ ။ဘိက္ခုနံ အာဝုသော သေနာသနဝတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊
ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ၊ ကထဉ္စ တံ ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဆဗ္ဗဂီယေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊
ဆဗ္ဗဂီယာ ဘန္တေ ဘိက္ခု ဘိက္ခုသု အဇ္ဈောကာသေ စီဝရံ
ကရောန္တေသု ပဋိဝါတေ အင်္ဂဏေ သေနာသနံ ပပေါဋေသု၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ “ယသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝိဟာရတိ၊ သစေ
သော ဝိဟာရော ဥက္ကာပေါ ဟောတိ၊ သစေ ဥဿဟတိ
သောဓေတဗ္ဗော” တိ ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ ဘိက္ခုနံ သေနာ-
သနဝတ္တံ ဘဂဝတာ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ရဟန်းတို့အား ကျောင်းတို့၌ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သင့်သော
သေနာသန ကျင့်ဝတ်တို့ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူခဲ့သည်မှာ
ဘယ်မြို့။ပ။ သနည်း၊ ထို ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းဖြင့်
အကျယ် ဝေဖန်၍ ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်
တော်မူအပ်ပါသည်။

ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည် များစွာသော ရဟန်းတို့ ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီး
ကောင်၌ သင်္ကန်းချုပ်နေကြစဉ် လေညာ အရပ်မှနေ၍ ခုတင် (ခံတင်)
ညောင်စောင်း အိပ်ရာ နေရာ စသည်တို့ကို ခါကြပါကုန်သည် သို့ဖြင့် သင်္ကန်း
ချုပ်သော ရဟန်းတို့ မြူးမှုန်ဖြင့် ပြွမ်းကြရပါသည်။ ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စ
ကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတော်တို့၏ နေရာကျောင်းတို့၌
လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမည့် ဝတ်ကို ပညတ်တော်မူခဲ့သည်မှာ—

အကြင်ကျောင်း၌ မိမိနေ၏ စွမ်းဆောင်လည်း စွမ်းဆောင်နိုင်၏ ထို
ကျောင်း၌လည်း အညစ်အကြေး အမှိုက်သရိုက် ထူပြော၏၊ ထိုအခါ သုတ်
သင်ရမည့် ကျောင်းကို သုတ်သင်သောအခါ ရှေးဦးစွာ သပိတ်သင်္ကန်းကို
ထုပ်၍ သင့်လျော် လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ ထားရမည်၊ ထို့နောက် အိပ်ရာ
ခင်း၊ နိသီဒိုင်၊ ထို့နောက် ဘုံသျှို၊ ခေါင်းအုံး၊ ထို့နောက် ခုတင် (ခံတင်)

ညောင်စောင်း၊ ထို့နောက် ညောင်စောင်းခြေ၊ ထို့နောက် ထွေးခံ ပြု၍၊ ထို့နောက် မှီရာတံကဲယျဉ်၊ ထို့နောက် မြေအခင်းတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ထုပ်ပြီးမှ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ ထားပြီးလျှင် နေရာကျောင်း၌ အကယ်၍ အမှိုက်သရိုက် ထူပြောသည်ရှိသော် အထက် မျက်နှာကြက် ပြတန် (ဗိတာန်) မှ အစပြု၍ သုတ်သင်ရမည် ထို့နောက် လေသာနန်းတံခါး ပြုတင်း ပေါက်တို့ကို အထောင့်မကျန် သုတ်သင်ရမည် အပြေအပြစ် ပြုအပ်သော နံရံ၌ အမှိုက်သရိုက် အညစ်အကြေး စွန်းငြိသည်ရှိသော် အဝတ်ကို ရေဖြင့် သုတ်၍ ညှစ်၍ သုတ်သင် ရှင်းလင်းရမည် ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၎င်း....

အကယ်၍ အရှေ့အရပ်မှ မြူမွန်နှင့်တကွ လေတိုက်လာသည်ရှိသော် အရှေ့အရပ်ရှိ လေသာနန်းတံခါးတို့ကို ပိတ်ရမည် အနောက်အရပ်၊ တောင် အရပ်၊ မြောက်အရပ်တို့မှ မြူမွန်နှင့်တကွ လေလာသည်ရှိသော် ထို လေ လာရာ အရပ်မှ လေသာနန်းပြတင်းတို့ကို ပိတ်ဆို့ရမည် အေးသော အခါ ကာလ ဖြစ်လျှင် နေ့အခါ လေသာတံခါးပေါက်တို့ကို ဖွင့်ရမည် ညအခါ ပိတ်ရမည် ပူအိုက်သောအခါ ဖြစ်လျှင် နေ့အခါ လေသာတံခါးတို့ကို ပိတ်၍ ညအခါမှ ဖွင့်ရမည် ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၎င်း....

များစွာသော သေနာသနဝတ်တို့ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကျောင်း၌ ပြုလုပ်ဖွယ် ကျင့်ဝတ်များ ပြီး၏

အာပတ် အကျဉ်းချုပ်

- ပုစ္ဆာ။ ။သမာစာရံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။
- ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သမာစာရံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ကော အာပတ္တိ။

အမေး။ ။ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ ဝတ္တက္ခန္ဓကကို နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့်တကွ မေးမြန်းပေအံ့၊ ဤ ဝတ္တက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့နှင့်

သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန် သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဒေသနှင့်တကွသော ဝတ္တက္ခန္ဓကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤခန္ဓက၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ မုခပါဌ် စကားတော် မြတ်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ်အစုကား ပညတ်တော်မူချက် ဝတ်တရား တို့ကို မလိုက်နာသည်ရှိသော် ဝတ္တဘေဒ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်စေ ဟု ပညတ်တော်မူလိုရင်း ဖြစ်ရကား ဒုက္ကဋ် အာပတ် တပါးသာ ရှိပါသည် အရှင် ဘုရား။

ဝတ္တက္ခန္ဓက ပြီး၏

၉-ပါတီမော်ကွတ္တုပနက္ခန္ဓက

အာပတ်တန်းလန်း ပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျှင် ပါတီမောက် မပြုရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ သာပတ္တိကေန အာဝုသော ပါတီမောက် သုဏန္တဿ ပါတီမောက်
ဌပေတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ပညတ္တံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ
ပညတ္တံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အညတရံ ပုဂ္ဂလံ ဒုဿီလံ ပါပဓမ္မံ အာရဗ္ဘ
ပညတ္တံ၊ အညတရော ဘန္တေ ပုဂ္ဂလော ဒုဿီလော ပါပဓမ္မော
တဒဟုပေါသထေ သံသမဇ္ဈေ နိသိန္ဓော အဟောသိ၊ တသ္မိံ
ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံ။

အမေး။ ။ အာပတ်ရှိသော ရဟန်းသည် အာပတ်ရှိလျက် ဥပုသ်ပြုရာ၊
ပါတီမောက် ပြုရာ၌ ပါတီမောက်ကို နာယူနေသည်ရှိသော် ထို အာပတ်ရှိ
လျက် ပါတီမောက်ကို နာယူနေသော ရဟန်းအား ထိုရဟန်း၏ မျက်မှောက်၌
ပါတီမောက်ကို မပြဘဲ ရပ်ဆိုင်းထားရန်၊ ကန့်ကွက်ရန် အလို့ငှါ မြတ်စွာဘုရား
ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ထို ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့။ ပ။
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ မထင်မရှား အညတရ ဒုဿီလ
ပုဂ္ဂိုလ်တပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ် လျှောက်ထားလိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည်
ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဥပုသ်နေ့၌ များစွာသော
ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် တရားဟောနေတော်မူဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ
အရှင်အာနန္ဒာသည် ပဌမယံလွန်မြောက်သော အခါ “မြတ်စွာဘုရား....
ပဌမယံ လွန်မြောက်ခဲ့ပါပြီ ရဟန်းတော်များလည်း ထိုင်နေရသည်မှာ
ကြာမြင့်လှပါပြီ ရဟန်းတော်များအား ပြနေကျ သြဝါဒ ပါတီမောက်ကို
ပြတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားပါသည်။ ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်
ဆိတ်ဆိတ်သာ နေတော်မူပါသည် မဇ္ဈိမယံ လွန်သောအခါ၌လည်း တကြိမ်
ပစ္ဆိမယံ လွန်သောအခါ၌လည်း တကြိမ် ဤသို့ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်

ထားပါသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ဆိတ်သာ နေတော်မူပြီးလျှင် သုံးကြိမ်မြောက်၌ကား—

အပရိသုဒ္ဓါ အာနန္ဒ ပရိသာ.... ချစ်သား အာနန္ဒာ ယခု စည်းဝေးသော ပရိသတ်ကား မစင်မကြယ်ရှိလှသည်—

ဤသို့ မိန့်တော်မူလျှင် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည် စေတော ပရိယ အဘိညာဉ်ဖြင့် အလုံးစုံသော ပရိသတ် အဝင်အပါ ရဟန်းတို့၏ စိတ်ကို စူးစမ်း ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော် ထို ဒုဿီလ၊ ပါပဘိက္ခု၊ အရေခွံ ရဟန်းကို မြင်တော်မူသောအခါ ထို ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်အထံသို့ သွားရောက်၍—

“ဥဋ္ဌေဟိ အာဝုသော—ထလော့, ထွက်လော့, ငါ့ရှင်၊ ဒိဋ္ဌောသိ ဘဂဝတာ—သင့်ကို မြတ်စွာဘုရား သိမြင်တော်မူအပ်လေပြီ၊ သင်သည် ရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ ကံကြီး, ကံငယ် ပြုလုပ်ထိုက်သူမဟုတ်” ဟူ၍ ပြောဆိုပါသော်လည်း သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပြောဆိုပါလျက်နှင့် မထွက်ဘဲ ရှိသည်တွင် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည် ထို ဒုဿီလ ပါပပုဂ္ဂိုလ်ကို ချိုင်းမှ မ-၍ တံခါးမုခ် ပြင်ဘက်သို့ ထုတ်ပြီးလျှင် မင်းတုတ်ကို ချ၍ ထားခဲ့ပြီး နောက် သဗ္ဗညုဘုရားထံမှောက် ပြန်ရောက်၍—

“ရှင်တော်ဘုရား....ထို ဒုဿီလ ပါပပုဂ္ဂိုလ်ကို ထုတ်ပစ်ခဲ့ပြီးပါပြီ ပါတီ မောက် ပြတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားသောအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သည်—

“အံ့ပါဘိ ချစ်သား မောဂ္ဂလ္လာန်....ထို ဒုဿီလ ပါပ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချိုင်းကို မ-၍ ထုတ်ယူရသည်တိုင်အောင် နေမှ နေနိုင်ပါဘိ” ဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ တော်မူပြီးနောက် သမုဒ္ဒရာ၌ ထင်ရှားရှိသော အံ့ဘွယ်ရှစ်ပါးနှင့် ဥပမာ ပြုပြီးလျှင် သာသနာတော်၏ အံ့ဘွယ်ရှစ်ပါးကို ဟောကြားတော် မူပြီးသော အခါ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မစင်ကြယ်သော ပရိသတ်၌ သြဝါဒ ပါတီမောက် ပြရိုးထုံးစံ မရှိကြောင်း မိန့်ကြားတော် မူပြီးလျှင် “ချစ်သားတို့....၊ ယခု အချိန်မှစ၍ သင်ချစ်သားတို့သည် ငါဘုရား၏ အာဏာ ပါတီမောက်ကို ပြကြကုန်လော့” ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးနောက် “ချစ်သားတို့ အကြင်

ရဟန်းသည် အာပတ်ထင်ရှား ရှိလျက်နှင့် ပါတိမောက် ပြသောအခါ သံဃ ဥပုသ်ပြသောအခါ ပါတိမောက်ကို ကြားနာငြားအံ့ ထိုရဟန်း၏ ဥပုသ်ကို ဟန်တားဘို့ရန် ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏” ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြု ပညတ်တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အာပတ်ဘန်းလန်း ပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျှင် ပါတိမောက် မပြရခြင်း ပြီး၏

အာပတ် အကျဉ်းချုပ်

ပုစ္ဆာ။ ။ ဌပနံ အာဝုသော ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။ ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဌပနံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကပဋ္ဌဒါနံ ဘန္တေ ဧကော အာပတ္တိ။

အမေး။ ။ နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့် တကွဖြစ်သော ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓက ကို မေးမြန်းပေအံ့၊ ဤ ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ် တော်နှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့် တကွသော ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါအံ့၊ ဤ ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓက၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား၏ ရွှေနှုတ်တော်ထွက် မှန်မြတ်လှသော စကားတော်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ် အမျိုးအစားကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် တမျိုးသာလျှင် ရှိပါသည် အရှင် ဘုရား။

ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓက ပြီး၏

၁၀-ဘိက္ခုနီကန္ဓက

ဂရုဓံ ရှစ်ပါးဖြင့် ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုခြင်း

မိထွေးတော် ဂေါတမိ ဝတ္ထု

ပုစ္ဆာ။ ။အဋ္ဌဟိ အာဝုသော ဂရုဓမ္မေဟိ ဥပသမ္ပဒါ ဘဂဝတာ ကတ္ထ
အနုညာတာ၊ ကဿ အနုညာတာ၊ ကိသ္မိံ စ ဝတ္ထုသ္မိံ
အနုညာတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဝေသာလိယံ ဘန္တေ မဟာပဇာပတိယာ ဂေါတမိယာ
အနုညာတာ၊ မဟာပဇာပတိ ဘန္တေ ဂေါတမိ သူနေဟိ
ပါဒေဟိ ရဇောကိဏ္ဍေန ဂတ္တေန ဒုက္ခိ ဒုမ္မနာ အဿုမုခိ
ရုဒမာနာ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ အဋ္ဌာသိ၊ အထ ခေါ ဘန္တေ
အာယသ္မာ အာနန္ဓော မဟာပဇာပတိံ ဂေါတမိံ တံ ကာရဏံ
ပုစ္ဆိတုာ ဘဂဝန္တံ စတုက္ခတ္တံ၊ ယာစိ မာတုဂါမဿ တထာ-
ဂတပ္ပဝေဒိတေ ဓမ္မဝိနယေ အာဂါရသ္မာ အနာဂါရိယံ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတာ။

အမေး။ ။ရှစ်ပါးသော ဂရုဓမ္မတို့ဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်ကို မြတ်စွာဘုရား
ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့ဒေသ ဘယ်ဌာန၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အ
ကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသနည်း၊ ဘယ်သို့သော အမှုအခင်း အ
ကြောင်းရင်းကြောင့် ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဝေသာလီပြည်၌ မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိ
အား ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ် လျှောက်ထားလိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း
ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ
မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိသည် ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်၍ အမျိုးသမီး
မာတုဂါမများ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းအဖြစ်ရဘို့ရန်
သုံးကြိမ် သုံးဖန် လျှောက်ထားသော်လည်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်
မမူခဲ့ပါ။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကပိလဝတ်ပြည်မှ ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွတော်မူ
 သောအခါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် သာကီဝင် မင်းသမီးငါးရာနှင့်တကွ
 ဆံတို့ကို ချပြီးလျှင် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက် ခြေလျှင်ခရီး
 ဖြင့်သာ ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးရာ
 ကျောင်းတိုက်သို့ လိုက်ပါသွားပြီးလျှင် ဘုရား၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဆံရိပ်ခြင်း
 ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ခြင်းကို ပြုမိသည်အတွက် မိမိ၌ အပြစ်ရှိ
 သကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ ဘုရားထံသို့ တိုက်ရိုက် မဝင်ရောက်ဝံ့ဘဲ တံခါးမုခ်၏
 အပြင်ဘက်မှပင်လျှင် ဖူးဖူးရောင်သော ခြေတို့ဖြင့်၎င်း မြူမွန်ကပ်သော ကိုယ်
 တို့ဖြင့်၎င်း ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း ဖြစ်လျက် မျက်ရည်တို့ဖြင့်
 ပြည့်သောမျက်နှာရှိလျက် ငိုကြွေးလျက် တည်နေပါသည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီအထံသို့ လာပြီးလျှင် အ
 ကြောင်းအကျိုးကို မေးမြန်းတော်မူပြီးနောက် “မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ
 ဂေါတမီ၊...မြတ်စွာဘုရားကို သွား၍ မေးလျှောက်ပါဦးမည် ခေတ္တခဏ
 ဆိုင်းတူ ငံ့လင့် တည်နေနှင့်ပါ” ဟု မိန့်ကြားပြီးလျှင် ဘုရားထံမှောက်
 သွားရောက်၍ မာတုဂါမ အမျိုးသမီးများ ဤသာသနာတော်ဝယ် ရဟန်း
 ပြုခွင့် ရဘိရန် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တောင်းပန်သော်လည်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
 ဘုရား ခွင့်ပြုတော် မမူခဲ့ပါ။

ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ပရိယာယ် အကြောင်း တမျိုးဖြင့် မြတ်စွာ
 ဘုရားအား တိုးလျှိုးတောင်းပန်လိုသဖြင့်....

“ရှင်တော်ဘုရား၊...အမျိုးသမီး မာတုဂါမများသည် ဤသာသနာ
 တော်၌ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြုလျှင် သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၊
 အနာဂါမိဖိုလ်၊ အရဟတ္တဖိုလ် တို့ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တန်ပါ၏
 လားဘုရား” ဟု လျှောက်ထားသောအခါ ထိုက်တန်ကြောင်း မြတ်စွာဘုရားက
 ပြန်ပြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည်—

ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား....၊
 အမျိုးသမီးမာတုဂါမများသည် ဤသာသနာတော်၌ ဝင်ရောက်ရဟန်း
 ပြုလျှင် သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ အနာဂါမိဖိုလ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 တိုင်မြောက် ဆိုက်ရောက်ခြင်း မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်ပါမူ

မဟာပဇာပတိဂေါတမီ မိထွေးတော်ကြီးသည် ရှင်တော်ဘုရားအပေါ်၌ လွန်စွာ လွန်စွာ ကျေးဇူးများလှပါသည် ရှင်တော်ဘုရားကို ခြေတော်နှင့် သွားနိုင်သည်တိုင်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ပါပေသည် ကျေးဇူး သုတ်သင် ပြင်ဆင်ခဲ့ပါပေသည်။

ရှင်တော်ဘုရားကို မယ်တော် စွန့်ပစ်၍ ဘဝ တမလွန် နတ်ရွာစံသော အခါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် သားတော်အရင်းဖြစ်သော နန္ဒမင်းသား ကို အထိန်းတော်တို့ထံ အပ်နှံ၍ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ရှင်တော်ဘုရားကို နို့ ချိုအေး တိုက်ကျွေးခဲ့ပါသည်။ သို့စဉ် ကျေးဇူးများလှသော မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီကဲ့သို့သော အမျိုးကောင်းသမီးတို့အား ဤဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုဘို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား ဟု လျှောက်ထား တောင်းပန်ပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ချစ်သား အာနန္ဒာ... မိထွေးတော် မဟာ ပဇာပတိဂေါတမီသည် ဂရုမံ ရှစ်ပါး တရားတော်များကို အကယ်၍ ခံယူ ကျင့်သုံး လိုက်နာသည် ဖြစ်ပါအံ့ ထိုသို့ ဂရုမံ တရားရှစ်ပါးကို လိုက်နာကျင့် သုံးခြင်းသည်ပင်လျှင် မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ၏ ရဟန်းခံခြင်း ဖြစ်စေ ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မိထွေးတော် ဂေါတမီ ဝတ္ထု ပြီး၏

သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာတို့ ရဟန်းပြုဘို့ ခွင့်ပြုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဘိက္ခုဟိ အာဝုသော ဘိက္ခုနိယော ဥပသမ္ပာဒေတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဝေသာလိယံ ဘန္တေ မဟာပဇာပတိံ ဂေါတမိံ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ မဟာပဇာပတိ ဘန္တေ ဂေါတမိ ဘဂဝန္တံ တေ ဒဝေါစ “ကထာဟံ ဘန္တေ ဣမာသု သာကီယာနီသု ပဋိပဇ္ဇာမိ” တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဘိက္ခုနီမတို့ကို ရဟန်းတော်တို့က ရဟန်းပြုပေးရန် အလို့ ငှါ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို

အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဝေသာလီပြည် အရပ်၌ မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် မိမိကိုယ်တိုင်က ဂရုခံ ရှစ်ပါး တရားကို လက်ခံခြင်းဖြင့် ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရယူပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရား ထံမှောက်သို့ သွားရောက်၍—

“ရှင်တော်ဘုရား.... တပည့်တော်မနှင့် အတူတကွ လိုက်ပါလာကြသော ဤသာကီဝင် မင်းသမီး ငါးရာတို့၌ တပည့်တော်မ မည်သို့ မည်ပုံ ကျင့်ကြံရပါ မည်နည်း” ဟု လျှောက်ထားသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသာကီဝင် မင်းသမီး ငါးရာတို့ကို ရဟန်းတော်တို့က ဣတ္ထိစတုတ္ထကမ္မဝါဇာဖြင့် ရဟန်း ပြု၍ ပေးဘို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာတို့ ရဟန်းပြုဘို့ ခွင့်ပြုခြင်း ပြီး၏

ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ သံဃာနှစ်ဘက်လုံး၌ ရဟန်းပြုရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကေတော ဥပသမ္ပန္နာယ အာဝုသော ဘိက္ခုနီသံဃေ ဝိသုဒ္ဓါယ ဘိက္ခုသံဃေ ဥပသမ္ပာဒေတုံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ အနုညာတံ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဘ အနုညာတံ၊ သမ္ပဟုလာ ဘန္တေ ဘိက္ခု။ ဘိက္ခုနီနံ အန္တရာယိကေ ဓမ္မေ ပုစ္ဆိံသု၊ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာယော ဝိတ္ထာယိံသု၊ မက္ခံ အဟေသံ၊ န သက္ခိံသု ဝိဿဇ္ဇေတံ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ အနုညာတံ။

အမေး။ ။ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ အန္တရာယိက ဓမ္မတို့ကို မေးမြန်းစစ်ဆေး ပြီး၍ စင်ကြယ်သော အခါ ဘိက္ခုနီသံဃာက ရှေးဦးစွာ ရဟန်းခံပေးပြီးလျှင် ထိုသို့ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ ရဟန်း ဖြစ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမကို ဘိက္ခုသံဃာ၌

အပြည့်အစုံ တဖန်ပြန်၍ ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေ၏။ ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်မှာ ဘယ်မြို့။ပ။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဝေသာလီပြည်မှ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဉာတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းခံပေးသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အမျိုးသမီးအချင်းချင်းသာ မေးမြန်း၍ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော အန္တရာယိကဓမ္မအကြောင်းအရာများကို မေးမြန်းတော်မူကြပါသည်။

ဘိက္ခုနီမလောင်းလျာ သိက္ခမာန်တို့သည် ဝိသဘာဂ ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းဖြစ်သဖြင့် ထို အန္တရာယိက ဓမ္မတို့ကို မေးမြန်းတော်မူသည်ရှိသော် ရှုံတိ ရှုံတိ ရှိုကြပါကုန်သည် မျက်နှာ မသာမယာ ရှိုကြပါကုန်သည် အပြည့်အစုံ ဖြေကြားခြင်းငှါ မလျှောက်ဝံ့သည်ဖြစ်၍ မစွမ်းနိုင်ကြပါကုန်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီသံဃာတဘက်က အန္တရာယိကဓမ္မ ရန်ဘေး ရှိသမျှ စစ်မေးသဖြင့် ဆေးကြောသုတ်သင် စင်ကြယ်ပြီး၍ ဘိက္ခုနီသံဃာက ဉာတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းခံပေးပြီးသော ဘိက္ခုနီမကို တဖန်ထပ်၍ ဘိက္ခုသံဃာ၌ ဉာတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းပြုဘိရန် အလို့ငှါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ သံဃာ နှစ်ဘက်လုံး၌ ရဟန်းပြုရခြင်း ပြီး၏

အာပတ် အကျဉ်းချုပ်

ပုစ္ဆာ။ ။ ဘိက္ခုနီကုန္ဒကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဘိက္ခုနီကုန္ဒကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ ဒွေ အာပတ္တိယော။ ။

အမေး။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဒေသနှင့် တကွသော ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓကကို မေးမြန်းပေအံ့၊ ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓကလာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော် စကားရပ်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဘယ်နှစ်ပါး အပြား ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဒေသနှင့် တကွ ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓကကို ဖြေကြားလျှောက်ထားပါမည်၊ ဤ ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓက၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေနှုတ်တော်ထွက် မုခပါဌ် စကားတော်မြတ်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ် အစုတို့သည်ကား ပါစိတ်အာပတ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် ဤသို့လျှင် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် နှစ်မျိုး နှစ်စား နှစ်ပါးသာ ရှိပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓက ပြီး၏

၁၁—ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓက

ပဌမ သံဂါယနာ စပ်ဆိုင်ရာ အကျဉ်းချုပ်

ပုစ္ဆာ။ ။ပဉ္စသတိကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပဉ္စသတိကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ န ကတမာ အာပတ္တိ။ ။

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူပြီးသောအခါ သုံးလကျော် လေးလအတွင်းသို့ ရောက်သော အခါကာလ၌ မြတ်စွာဘုရား လေးဆဲ့ငါးဝါ ကာလပတ်လုံး ဟောကြား ထားခဲ့သော တရားတော်၊ ဝိနည်းတော်တို့ကို သံဂါယနာတင်ရန် အရှင်မဟာကဿပသည် နှိုးဆော် တိုက်တွန်းပြီးလျှင် သံဃာတော် ငါးရာတို့ကို ရွေးချယ်၍ ရှင်မဟာကဿပ အမှူးရှိသော ထို သံဃာတော် ငါးရာတို့ သံဂါယနာတင်ခဲ့ပုံ အကြောင်းအရာများကို ပြဆိုထား သော ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓကကို နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့် တကွ မေးမြန်းပေအံ့၊ ဤ ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်များနှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့်တကွ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီး နောက် သုံးလမြောက်မှ အစပြု၍ ပရိကံ အဝငဖြင့် စီမံခဲ့သော ငါးရာသော မထေရ်မြတ်တို့ ပဌမ သံဂါယနာ တင်ပုံကို ဖော်ပြသော ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါမည်၊ ဤခန္ဓက၌ ပါရှိသော ရှေးငိုနည်း ဒေသနာ တော်တို့မှလာသော သဗ္ဗညု ရွှေနှုတ်တော်ထွက် စကားရပ်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ်အစုကား တစုံတခုမျှ မရှိ ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓက ပြီး၏

၁၂-သတ္တသတိကက္ခန္ဓက

ဒုတိယ သံဂါယနာ စပ်ဆိုင်ရာ အကျဉ်းချုပ်

ပုစ္ဆာ။ ။သတ္တသတိကံ ပုစ္ဆိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ အာဝုသော ကတိ အာပတ္တိယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သတ္တသတိကံ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ သနိဒါနံ သနိဒ္ဓေသံ။
သမုက္ကဋ္ဌပဒါနံ ဘန္တေ န ကတမာ အာပတ္တိ။ ။

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးနောက် အနှစ်တရာ မြောက်သော အခါကာလ၌ အရှင်ယသ နှိုးဆော်၍ ရဟန္တာ ခုနစ်ရာတို့ ပါဝင် လျက် ဒုတိယ သံဂါယနာကို တင်ကြ၏။ ထို ရဟန္တာ ခုနစ်ရာ ပါဝင်သော ဒုတိယ သံဂါယနာတင်ပုံ အကြောင်းအရာ များကို ဖော်ပြထားသော “သတ္တသတိကက္ခန္ဓက” ကို နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့် တကွ မေးမြန်းပေအံ့။ ထို သတ္တသတိကက္ခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်များနှင့် သက်ဆိုင်သော အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှ အပြားရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နိဒါန်း နိဒ္ဓေသနှင့်တကွ ခုနစ်ရာသော ရဟန္တာ မထေရ် မြတ်တို့ ဒုတိယသံဂါယနာ တင်ပုံကို ပြသော သတ္တသတိကက္ခန္ဓကကို ဖြေကြား လျှောက်ထားပါမည်။ ဤခန္ဓက၌ မြတ်စွာဘုရား ရွှေနှုတ်တော်ထွက် စကား တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အာပတ် အမျိုးအစားကား တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိဖြစ်ပါ သည် အရှင်ဘုရား။

ဒုတိယ သံဂါယနာ စပ်ဆိုင်ရာ အကျဉ်းချုပ် ပြီး၏

စူဠဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ ပြီးပြီ

ယခု သံဂါယနာတင်သည့် ဝိနည်းပိဋကတော်ကို

စီစဉ်ခဏ်းများ

ဝိနည်းဒေသနာတော်ကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟောကြားပညတ်ခဲ့သနည်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကဿ အာဝုသော ဝစနံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘဂဝတော ဘန္တေ ဝစနံ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အမေး။ ။ဤဆဋ္ဌသံဂါယနာ ပဌမသန္နိပါတ စ၍ ဖွင့်သော နေ့ရက်မှ စ၍ မေးခဲ့ဖြေခဲ့သော ဥဘတောဝိဘင်း၊ ခန္ဓကတို့၌ ပါဝင်သော ပညတ်တော် ပညတ်ချက်၊ ခွင့်ပြုချက် သြဝါဒစကားရပ် အစုသည် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ စကား ဖြစ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ပူဇော်အထူးကို ခံတော် မူထိုက်သော မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် ဧညယျဓံငါးပါး ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို ပိုင်းခြား ကုန်စင် သိမြင်တော်မူသော သဗ္ဗညု ရှင်တော်ဘုရား၏ စကားတော် စင်စစ် ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သိက္ခာ သုံးပါးကို ကျင့်သုံးဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်

ပုစ္ဆာ။ ။ကေ အာဝုသော သိက္ခန္တိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သေက္ခာ စ ဘန္တေ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကာ စ သိက္ခန္တိ။

အမေး။ ။ဤမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိက္ခာပုဒ် သုံးပါး ပြည့်စုံအောင် ကျင့်ဆဲဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်၊ အောက် ဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ် သုံးယောက် ခုနစ်ပါးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် တကွ ကလျာဏ ပုထုဇဉ် သီလဝန် အရှင်သူမြတ်တို့သည် ဤ ဝိနည်းဒေသနာတော်လာ သိက္ခာတရား တို့ကို ကျင့်သုံးဆဲ ဖြစ်တော် မူကြပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

ကျင့်သုံးပြီး ပုဂ္ဂိုလ်

ပုစ္ဆာ။ ။ကေ အာဝုသော သိက္ခိတသိက္ခာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အရဟန္တာ ဘန္တေ သိက္ခိတသိက္ခာ။

အမေး။ ။ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သိက္ခာသုံးပါးကို အပြည့်အစုံ ကျင့်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ်တို့သည် သိက္ခာသုံးပါးကို အပြည့်အစုံ အကုန်မချန် ကျင့်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်သည် အရှင်ဘုရား။

ဝိနည်းပညတ်တော် တည်ရာပုဂ္ဂိုလ်

ပုစ္ဆာ။ ။ကတ္ထ အာဝုသော ဌိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သိက္ခာကာမေသု ဘန္တေ ဌိတံ။

အမေး။ ။ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌ တည်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သိက္ခာ သုံးပါးကို လိုလား တောင့်တတော် မူကြသော ရှင်ရာဟုလာ မထေရ်၊ ထိုမထေရ်ကဲ့သို့ပင် သိက္ခာ သုံးပါးကို လိုလား တောင့်တတော်မူကြသော ထိုမထေရ်မြတ်၏ ညီတော် အစဉ်အဆက် ဖြစ်တော်မူကြသော သိက္ခာကာမ မထေရ်သူမြတ်တို့၏ သန္တာန်၌ တည်ရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဝိနည်းဒေသနာကို စောင့်ဆောင်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ

ပုစ္ဆာ။ ။ကေနာဝုသော အာဘတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပရမ္မရာယ ဘန္တေ အာဘတံ။

အမေး။ ။ဤ ဝိနည်းဒေသနာစကားတော်ကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပျောက်မပျက်ရအောင် ဆောင်ရွက်လာခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ဤ ဝိနည်းဒေသနာတော်လာ မဗ္ဗက္ခန္ဓာပေါင်း နှစ်သောင်း
 တထောင် (၂၁၀၀၀) တို့ကို ပဌမသံဂါယနာ တင်ရာကာလ အရှင်မဟာ
 ကဿပ၊ အရှင်ဥပါလိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ် သူမြတ်တို့မှ အစ ယခုအခါ
 ဆဋ္ဌသံဂါယနာ တင်ရာကာလ သံဂီတိပါမောက္ခ၊ သံဂီတိနာယက၊
 သံဂီတိကာရက မထေရ်သူမြတ်တို့တိုင်အောင် အဆက်ဆက်သော ထေရဝါဒီ
 မထေရ်သူမြတ်တို့ မပျောက်မပျက်ရအောင် စောင့်ဆောင် ထိန်းသိမ်းတော်
 မူခဲ့ကြပါသည် အရှင်ဘုရား။

**ပဌမသန္နိပါတ်၊ အခါတော် ဆိုင်းရာ
 ဝိနယပိဋက အမေးအဖြေ ပြီးပြီ**

စိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော၊

နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်။ ၂၆-၁၂-၅၅

၆၈၈

